

ANALIZA KAZNENE POLITIKE DISCIPLINSKIH ORGANA VSTV- A PO DISCIPLINSKIM PREKRŠAJIMA

mart 2021.

Ova analiza je izrađena u sklopu Britanskog projekta podrške VSTV-u BiH i Tužilaštvu BiH.
Stajališta iznesena u ovoj analizi izražavaju mišljenje autora.

Sadržaj

1. UVOD	1
2. METODOLOGIJA ANALIZE	2
3. REZULTATI ANALIZE I OPŠTA OPAŽANJA	3
A. KONAČNE ODLUKE KOJIMA JE UTVRĐENA DISCIPLINSKA ODGOVORNOST SUDIJA I STRUČNIH SARADNIKA.....	5
A.1. POVREDA NAČELA NEPRISTRASNOSTI	9
A.2. POSTUPANJE S PRISTRASNOŠĆU I PREDRASUDAMA TOKOM OBAVLJANJA SLUŽBENIH DUŽNOSTI ZBOG RASE, BOJE, SPOLA, VJERSKE PRIPADNOSTI, ETNIČKOG PORIJEKLA, NACIONALNE PRIPADNOSTI, SEKSUALNE OPREDIJELJENOSTI ILI DRUŠTVENOG I EKONOMSKOG STATUSA STRANKE	14
A.3. OČIGLEDNO KRŠENJE OBAVEZE ISPRAVNOG POSTUPANJA PREMA STRANKAMA U POSTUPKU, NJIHOVIM PRAVNIM ZASTUPNICIMA, SVJEDOCIMA, ILI DRUGIM OSOBAMA	14
A.4. ODAVANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA KOJE PROIZILAZE IZ VRŠENJA DUŽNOST SUDIJE	17
A.5. PRIHVATANJE POKLONA ILI NAGRADA ČIJA JE NAMJENA NEPRIMJERENO UTJECANJE NA ODLUKE ILI POSTUPKE SUDIJE, UKLJUČUJUĆI I SLUČAJEVE KADA POKLON ILI NAGRADA SAMO ODAJU UTISAK NEPRIMJERENOG UTICAJA.....	20
A.6. KORIŠTENJE DUŽNOSTI SUDIJE KAKO BI SE PRIBAVILE NEOPRAVDANE KORISTI ZA SEBE ILI DRUGE OSOBE	21
A.7. PROPUŠTANJE DA TRAŽI SVOJE IZUZEĆE OD POSTUPANJA PO PREDMETIMA KADA POSTOJI SUKOB INTERESA.....	22
A.8. NEMAR ILI NEPAŽNJA U VRŠENJU SLUŽBENIH DUŽNOSTI	28
A.9. DONOŠENJE ODLUKA KOJIM SE OČIGLEDNO KRŠI ZAKON ILI UPORNO I NEOPRAVDANO KRŠENJE PRAVILA POSTUPKA	68
A.10. NEOPRAVDANO KAŠNJENJE U IZRADI ODLUKA ILI U DRUGIM RADNJAMA U VEZI S OBAVLJANJEM DUŽNOSTI SUDIJE ILI BILO KAKVO DRUGO PONOVLJENO NEPOŠTIVANJE DUŽNOSTI SUDIJA	75
A.11. UPUŠTANJE U NEPRIMJERENE KONTAKTE SA STRANKOM U POSTUPKU ILI NJENIM ZASTUPNIKOM.....	99
A.12. OMOGUĆAVANJE VRŠENJA DUŽNOSTI SUDIJE OSOBAMA KOJE NA TO NISU ZAKONOM OVLAŠTENE	100
A.13. MIJEŠANJE U POSTUPANJE SUDIJE ILI TUŽIOCA S NAMJEROM OPSTRUJANJA ILI POTCJENJIVANJA NJIHOVIH AKTIVNOSTI	100
A.14. OSUDA NA KAZNU ZATVORA ZBOG IZVRŠENOG KRIVIČNOG DJELA, ILI AKO JE PROGLAŠEN KRIVIM ZA KRIVIČNO DJELO KOJE GA ČINI NEPODOBNIM ZA VRŠENJE DUŽNOSTI SUDIJE	100
A.15. DAVANJE BILO KAKVIH KOMENTARA, DOK SE PREDMET NE RIJEŠI NA SUDU, ZA KOJE SE OPRAVDANO MOŽE OČEKIVATI DA MOGU OMETATI ILI ŠTETITI PRAVIČNOM POSTUPKU ILI SUĐENJU, ILI NEPODUZIMANJE ODGOVARAJUĆIH KORAKA KAKO BI SE OSIGURALO DA SE NJEMU PODREĐENI UPOSLENICI SUDA TAKOĐER SUZDRŽE OD DAVANJA KOMENTARA	103
A.16. UPUŠTANJE U AKTIVNOSTI KOJE SU NESPOJIVE SA DUŽNOSTIMA SUDIJE.....	103
A.17. PROPUŠTANJE, IZ NEOPRAVDANIH RAZLOGA, DA POSTUPI U SKLADU S ODLUKAMA, NAREDBAMA ILI ZAHTJEVIMA VIJEĆA	103
A.18. PROPUŠTANJE DA ODGOVORI NA UPIT U VEZI S NEKOM DISCIPLINSKOM STVARI, OSIM UKOLIKO JE DO PROPUSTA DOŠLO IZ OPRAVDANIH RAZLOGA	107
A.19. NAMJERNO DAVANJE LAŽNE, OBMANJIVE ILI NEDOVOLJNE INFORMACIJE U VEZI S PRIJAVAMA ZA RADNO MJESTO, DISCIPLINSKIM STVARIMA, PITANJIMA UNAPREĐENJA I NAPREDOVANJA U SLUŽBI ILI BILO KOJIM DRUGIM PITANJIMA KOJA SU U NADLEŽNOSTI VIJEĆA	107
A.20. NEISPUNJAVANJE OBAVEZE UČESTVOVANJA U OBLICIMA OBAVEZNOG STRUČNOG USAVRŠAVANJA ILI DRUGIH ZAKONOM PROPISANIH OBAVEZA	110

A.21.	AKO NE POSTUPI U SKLADU S ODLUKOM O NJEGOVOM PRIVREMENOM UPUĆIVANJU U DRUGI SUD	110
A.22.	PONAŠANJE U SUDU I IZVAN SUDA KOJE ŠTETI UGLEDU SUDIJSKE FUNKCIJE.....	110
A.23.	BILO KAKVO DRUGO PONAŠANJE KOJE PREDSTAVLJA OZBILJNO KRŠENJE SLUŽBENE DUŽNOSTI ILI DOVODI U PITANJE POVJERENJE JAVNOSTI U NEPRISTRASNOST I KREDIBILITET SUDSTVA	116
B.	KONAČNE ODLUKE KOJIMA JE UTVRĐENA DISCIPLINSKA ODGOVORNOST TUŽILACA	119
B.1.	POVREDA NAČELA NEPRISTRASNOSTI	123
B.2.	POSTUPANJE S PRISTRASNOŠĆU I PREDRASUDAMA TOKOM OBAVLJANJA SLUŽBENIH DUŽNOSTI ZBOG RASE, BOJE, SPOLA, VJERSKE PRIPADNOSTI, ETNIČKOG PORIJEKLA, NACIONALNE PRIPADNOSTI, SEKSUALNE OPREDIJELJENOSTI ILI DRUŠTVENOG I EKONOMSKOG STATUSA STRANKE	123
B.3.	OČIGLEDNO KRŠENJE OBAVEZE ISPRAVNOG POSTUPANJA PREMA SUDIJI U POSTUPKU, STRANKAMA, NJIHOVIM PRAVNIM ZASTUPNICIMA, SVJEDOCIMA, ILI DRUGIM OSOBAMA	123
B.4.	ODAVANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA KOJE PROIZILAZE IZ VRŠENJA DUŽNOSTI TUŽIOCA.....	123
B.5.	PRIHVATANJE POKLONA ILI NAGRADA ČIJA JE NAMJENA NEPRIMJERENO UTJECANJE NA ODLUKE I POSTUPKE TUŽILACA, UKLJUČUJUĆI I SLUČAJEVE KADA POKLON ILI NAGRADA SAMO ODAJU UTISAK NEPRIMJERENOG UTJECAJA	126
B.6.	KORIŠTENJE FUNKCIJE TUŽIOCA KAKO BI SE PRIBAVILE NEOPRAVDANE KORISTI ZA SEBE ILI DRUGE OSOBE 126	
B.7.	PROPUŠTANJE DA TRAŽI SVOJE IZUZEĆE OD POSTUPANJA PO PREDMETIMA KADA POSTOJI SUKOB INTERESA.....	126
B.8.	NEMAR ILI NEPAŽNJA U VRŠENJU SLUŽBENIH DUŽNOSTI	127
B.9.	NEOPRAVDANO KAŠNJENJE U PROVOĐENJU RADNI U VEZI S VRŠENJEM DUŽNOSTI TUŽIOCA ILI BILO KAKVO DRUGO PONOVLJENO NEPOŠTIVANJE DUŽNOSTI TUŽIOCA.....	144
B.10.	UPUŠTANJE U NEPRIMJERENE KONTAKTE SA SUDIJOM ILI STRANKAMA U POSTUPKU	145
B.11.	OMOGUĆAVANJE VRŠENJA DUŽNOSTI TUŽIOCA OSOBAMA KOJE NA TO NISU ZAKONOM OVLAŠTENE ...	145
B.12.	MIJEŠANJE U POSTUPANJE SUDIJE ILI TUŽIOCA S NAMJEROM OPSTRUJIRANJA ILI POTCJENJIVANJA NJIHOVIH AKTIVNOSTI.....	145
B.13.	OSUDA NA KAZNU ZATVORA ZBOG IZVRŠENOG KRIVIČNOG DJELA, ILI AKO JE PROGLAŠEN KRIVIM ZA KRIVIČNO DJELO KOJE GA ČINI NEPODOBNIM ZA VRŠENJE DUŽNOSTI TUŽIOCA.....	146
B.14.	DAVANJE BILO KAKVIH KOMENTARA, DOK SE PREDMET NE RIJEŠI NA SUDU, ZA KOJE SE OPRAVDANO MOŽE OČEKIVATI DA MOGU OMETATI ILI ŠTETITI PRAVIČNOM POSTUPKU ILI SUĐENJU, ILI NEPODUZIMANJE ODGOVARAJUĆIH KORAKA KAKO BI SE OSIGURALO DA SE NJEMU PODREĐENI UPOSLENICI TUŽILAŠTVA TAKOĐER SUZDRŽE OD DAVANJA KOMENTARA	149
B.15.	NEIZVRŠAVANJE UPUTSTAVA NADREĐENOG TUŽIOCA, OSIM AKO BI IZVRŠAVANJE TAKVOG UPUTSTVA ZNAČILO KRŠENJE ZAKONA ILI ODREDBI OVOG ČLANA	149
B.16.	UPUŠTANJE U AKTIVNOSTI KOJE SU NESPOJIVE SA DUŽNOSTIMA TUŽIOCA	151
B.17.	PROPUŠTANJE, IZ NEOPRAVDANIH RAZLOGA, DA POSTUPI U SKLADU S ODLUKAMA, NAREDBAMA ILI ZAHTJEVIMA VIJEĆA	151
B.18.	PROPUŠTANJE DA ODGOVORI NA UPIT U VEZI S NEKOM DISCIPLINSKOM STVARI, OSIM UKOLIKO JE DO PROPUSTA DOŠLO IZ OPRAVDANIH RAZLOGA	152
B.19.	NAMJERNO DAVANJE LAŽNE, OBMANJIVE ILI NEDOVOLJNE INFORMACIJE U VEZI S PRIJAVAMA ZA RADNO MJESTO, DISCIPLINSKIM STVARIMA, PITANJIMA UNAPREĐENJA I NAPREDOVANJA U SLUŽBI ILI BILO KOJIM DRUGIM PITANJIMA KOJA SU U NADLEŽNOSTI VIJEĆA	152
B.20.	NEISPUNJAVANJE OBAVEZE UČESTVOVANJA U OBLICIMA OBAVEZNOG STRUČNOG USAVRŠAVANJA ILI DRUGIH ZAKONOM PROPISANIH OBAVEZA	154

B.21. AKO NE POSTUPI U SKLADU S ODLUKOM O NJEGOVOM PRIVREMENOM UPUĆIVANJU U DRUGO TUŽILAŠTVO	154
B.22. PONAŠANJE U SUDU ILI TUŽILAŠTVU I IZVAN SUDA ILI TUŽILAŠTVA KOJE ŠTETI UGLEDU TUŽILAČKE FUNKCIJE.....	154
B.23. BILO KAKVO DRUGO PONAŠANJE KOJE PREDSTAVLJA OZBILJNO KRŠENJE SLUŽBENE DUŽNOSTI ILI DOVODI U PITANJE POVJERENJE JAVNOSTI U NEPRISTRASNOST I KREDIBILITET TUŽILAŠTVA.....	160

1. UVOD

Analiza konačnih odluka disciplinskih organa Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: VSTV/VSTV BiH) po disciplinskim prekršajima doprinosi ispunjenju Preporuka Evropske komisije (Peer review) zasnovanim na stručnoj analizi disciplinskih postupaka u pravosuđu Bosne i Hercegovine (BiH), kojima je predviđeno, između ostalog, da bi trebalo izvršiti analizu kaznene politike po vrstama disciplinskih prekršaja, te da bi sve disciplinske odluke trebale biti sadržane u jednoj kompilaciji – praktičnom priručniku koji bi bio dostupan javnosti, po mogućnosti putem interneta. Navedena preporuka je obuhvaćena Akcionim planom implementacije Preporuka Evropske komisije koji je VSTV BiH usvojio krajem 2017. godine, a za njenu realizaciju je bila zadužena Radna grupa za unapređenje odgovornosti i integriteta nosilaca pravosudne funkcije.

Na sastanku Radne grupe za unapređenje odgovornosti i integriteta nosilaca pravosudne funkcije koji je održan 12.10.2020. godine, Britanski projekat za podršku VSTV-u BiH je ponudio svoju podršku na izradi analize disciplinskih odluka po svim vrstama disciplinskih prekršaja, odnosno realizaciji zadatka predviđenog Akcionim planom implementacije Preporuka Evropske komisije. Ponuđena pomoć na realizaciji implementacije navedenog dijela preporuka je podržana od strane članova Radne grupe i predloženo je da analizom budu obuhvaćene sve disciplinske odluke donesene u periodu od polovine 2016. godine do polovine 2020. godine.

VSTV BiH je na sjednici 22. i 23. oktobra 2020. godine dao saglasnost za podršku Britanskog projekta Radnoj grupi za unapređenje integriteta i odgovornosti nosilaca pravosudne funkcije na provođenju analize disciplinskih odluka po svim vrstama prekršaja za period od polovine 2016. godine do polovine 2020. godine. VSTV je usvojio zaključak kojim se zadužuje nadležni odjel Sekretarijata VSTV-a BiH da Britanskom projektu, u svrhu provođenja predviđene analize, učini dostupnim sve prvostepene i konačne disciplinske odluke donesene u navedenom periodu. Sekretarijat VSTV-a BiH je Britanskom projektu dostavio ove odluke krajem decembra 2020. godine.

Ova analiza kaznene politike po vrstama disciplinskih prekršaja obuhvata sve dostavljene konačne disciplinske odluke donesene u periodu od juna 2016. do juna 2020. godine, a u cilju sagledavanja disciplinske prakse i preduzimanje mjera za njeno unapređenje, posebno u pogledu ujednačavanja disciplinskih mjera koje se nosiocima pravosudnih funkcija izriču za isti ili sličan disciplinski prekršaj.

2. METODOLOGIJA ANALIZE

Analizom su obuhvaćene konačne disciplinske odluke kojima su izrečene disciplinske mjere prema nosiocima pravosudnih funkcija, u periodu od juni 2016. - do juni 2020. godine. Konačne disciplinske odluke su analizirane prema vrstama prekršaja propisanim čl. 56. i 57. Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom Vijeću BiH (u daljem tekstu: Zakon).¹ Kvalitativnom i kvantitativnom analizom su obuhvaćene sve pravosnažne disciplinske odluke u navedenom četverogodišnjem periodu, odnosno analiza je provedena na 100% uzorku odnosno svim odlukama koje je su dostavljene od strane Sekretarijata VSTV-a BiH za navedeni period.

Kvantitativnom analizom utvrđen je ukupan broj konačnih disciplinskih odluka (prvostepenih, drugostepenih i konačnih odluka VSTV) donesenih po pojedinačnim prekršajima u posmatranom periodu, posebno za sudije (uključujući i stručne saradnike) - Dio A Analize i posebno za tužioce – Dio B Analize, kao i broj utvrđenih disciplinskih prekršaja, a imajući u vidu i one odluke kojima je utvrđena odgovornost tuženog za više disciplinskih prekršaja. Konačne disciplinske odluke su svrstane po prekršajima (odnosno tačkama iz čl. 56. i 57. Zakona), uz napomenu da je pri ovom svrstavanju u obzir uzet prvi prekršaj naveden u odluci. Pojedinačna poglavlja u dijelovima A (odnosi se na sudije i stručne saradnike) i B (odnosi se na tužioce) su numerisana u skladu sa relevantnim tačkama čl. 56. i 57. Zakona. U tabelarnom pregledu konačnih odluka po svakom pojedinačnom prekršaju koji služi kao referentna lista za kvalitativnu analizu, prikazani su podaci o poziciji nosioca pravosudne funkcije, vrsti konačne disciplinske odluke, podaci o drugim prekršajima koji su utvrđeni u istom disciplinskom postupku, kao i podaci o izrečenim disciplinskim mjerama. Podaci iz tabelarnih pregleda disciplinskih odluka donesenih po pojedinačnim prekršajima, objedinjeni su u tabelarnom pregledu svih konačnih disciplinskih odluka donesenih u posmatranom periodu.

Analiza sadržaja pojedinačnih disciplinskih odluka se fokusira na tok disciplinskog postupka, stavove disciplinskih komisija, posebno izražene u drugostepenim disciplinskim odlukama i odlukama VSTV-a u pogledu žalbenih navoda, ocjenu posljedica disciplinskog prekršaja, stepena odgovornosti tuženog kao i olakšavajućih i otežavajućih okolnosti koje su uzete u obzir pri odlučivanju o vrsti izrečene disciplinske mjere, a posebno na sadržaj obrazloženja disciplinskih odluka u ovom pogledu. Kvalitativna analiza disciplinskih mjera donesenih po istom prekršaju ukazuje i na primjenu principa iz člana 59. Zakona kao i dosljednost u primjeni standarda sadržanih u Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima prilikom izricanja disciplinskih mjera (u daljem tekstu: Smjernice),² odnosno eventualna odstupanja od utvrđenih kriterija sa ciljem ukazivanja na potrebu razvoja ujednačene disciplinske prakse.

¹ Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH”, br: 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08).

² VSTV BiH je na sjednici održanoj 8.jula 2016.godine usvojilo Smjernice za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima prilikom izricanja disciplinskih mjera dostupno na:
<https://udt.pravosudje.ba/vstv/faces/kategorijevijesti.jsp?ins=200&modul=116313&kat=116598>.

3. REZULTATI ANALIZE I OPŠTA OPAŽANJA

U četverogodišnjem periodu, juni 2016. – juni 2020. godine, doneseno je ukupno 106 konačnih disciplinskih odluka kojima je utvrđena disciplinska odgovornost nosilaca pravosudne funkcije za povredu čl. 56. i 57. Zakona. Pod konačnim odlukama podrazumijevaju se odluke disciplinskih organa VSTV-a BiH (nisu uzimane u obzir odluke Suda BiH kojima su se pobijale ove konačne odluke, u skladu sa članom 60. stav (7) Zakona. U posmatranom periodu odlukama disciplinskih komisija odbijeno je ukupno 13 tužbi Ureda disciplinskog tužioca (u daljem tekstu: UDT) te ove odluke nisu bile predmetom ove analize. Također je doneseno 17 disciplinskih odluka kojima je nosiocima pravosudnih funkcija izrečena mjera privremenog udaljenja od vršenja dužnosti u skladu sa čl. 76. i 77. Zakona, koje također nisu obuhvaćene ovom analizom.

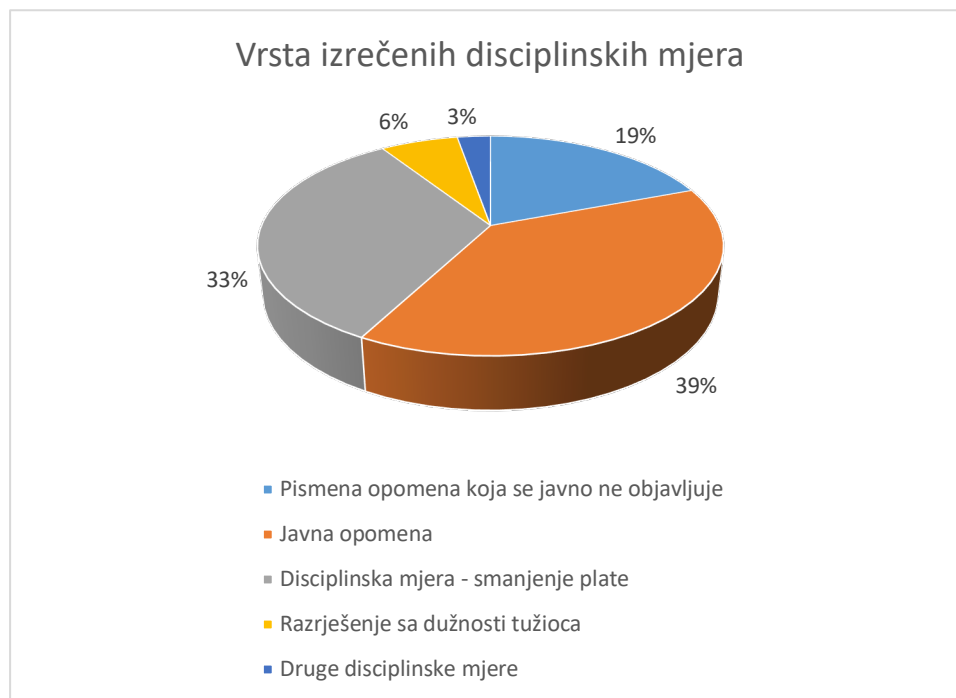
Najveći broj konačnih disciplinskih odluka doneseno je u prvostepenom disciplinskom postupku, ukupno 70, od čega se 56 (53% od ukupnog broja odluka) odnosi na prvostepene odluke donesene na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti zaključenog između UDT-a i tuženog, u skladu sa članom 69. Zakona. U svim odlukama donesenim na osnovu Sporazuma zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti zaključenog između Ureda disciplinskog tužioca i tuženog (u daljem tekstu: Sporazum o zajedničkoj saglasnosti/Sporazum), prvostepene disciplinske komisije su prihvatile predložene disciplinske mjere, ocjenjujući ih kao adekvatne počinjenom disciplinskom prekršaju i stepenu disciplinske odgovornosti tuženog.

Od ukupno 106 konačnih odluka, 18 je doneseno u drugostepenom disciplinskom postupku (po žalbama UDT-a i/ili tuženog), a konačnim odlukama VSTV-a (u postupcima po žalbama na drugostepene disciplinske odluke) okončano je 18 disciplinskih postupaka. Procentualni prikaz vrsta konačnih disciplinskih odluka dat je u Grafikonu br. 1.

Grafikon 1 Pregled vrsta konačnih disciplinskih odluka donesenih u periodu juni 2016. - juni 2020.

Navedenim konačnim disciplinskim odlukama izrečeno je ukupno 109 disciplinskih mjera, od toga 21 pismenih opomena koje se javno ne objavljuju, 42 javne opomene, 36 disciplinskih mjera smanjenja plate, a sedam nosilaca pravosudnih funkcija je razriješeno dužnosti. Jedan sudija je trajno upućen na dužnost u općinski sud, jedan predsjednik suda je premješten na poziciju sudije, a jednom sudiji je izrečena mjera obavezne edukacije. Sa tri konačne disciplinske odluke izrečene su po dvije disciplinske mjere. Procentualni prikaz izrečenih disciplinskih mjera dat je u Grafikonu br. 2.

Grafikon 2 Pregled vrsta izrečenih disciplinskih mjera u periodu juni 2016. – juni 2020.

U posmatranom periodu, u 106 konačnih disciplinskih odluka utvrđeno je ukupno 137 disciplinskih prekršaja, od čega je sa 85 odluka utvrđen po jedan disciplinski prekršaj, sa 15 odluka su utvrđena po dva disciplinska prekršaja, sa šest odluka su utvrđena po tri i sa jednom odlukom četiri disciplinska prekršaja. Iako se u najvećem broju odluka kojima je utvrđena odgovornost tuženog za više disciplinskih prekršaja, odvajaju radnje koje čine obilježje svakog prekršaja posebno, prisutna je i praksa kumulacije više prekršaja za istu radnju tuženog.

A. KONAČNE ODLUKE KOJIMA JE UTVRĐENA DISCIPLINSKA ODGOVORNOST SUDIJA I STRUČNIH SARADNIKA

U periodu od juna 2016. do juna 2020. godine disciplinski organi VSTV-a BiH su donijeli ukupno 83 konačne disciplinske odluke kojima je utvrđena disciplinska odgovornost sudija i stručnih saradnika za ukupno 104 disciplinska prekršaja iz člana 56. Zakona. U 65 odluka utvrđena je disciplinska odgovornost za samo jedan disciplinski prekršaj, u 13 odluka je utvrđena odgovornost za dva disciplinska prekršaja, a u četiri odluke utvrđena je odgovornost za tri disciplinska prekršaja. Mada su u većini ovih odluka posebno (odvojeno izrekom odluke ili tačkama tužbe) navedene radnje za svaki disciplinski prekršaj, u nekim odlukama se zaključuje da se istim radnjama tuženog stiču obilježja više disciplinskih prekršaja. U pojedinim slučajevima ovakva kumulacija prekršaja može dovesti u pitanje pravnu sigurnost u oblasti disciplinske odgovornosti nosilaca pravosudne funkcije, posebno ukoliko se pri izricanju disciplinske mjere u obzir uzima činjenica da je tuženi počinio dva prekršaja (u prividnom sticaju).

Najveći broj konačnih disciplinskih odluka doneseno je u prvostepenom disciplinskom postupku, ukupno 57, od čega su 45 (53% od ukupnog broja odluka) prvostepene odluke donesene na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti. U svim odlukama donesenim na osnovu Sporazuma, prvostepene disciplinske komisije su prihvatile predložene disciplinske mjere, ocjenjujući ih kao adekvatne počinjenom disciplinskom prekršaju i stepenu disciplinske odgovornosti tuženog.

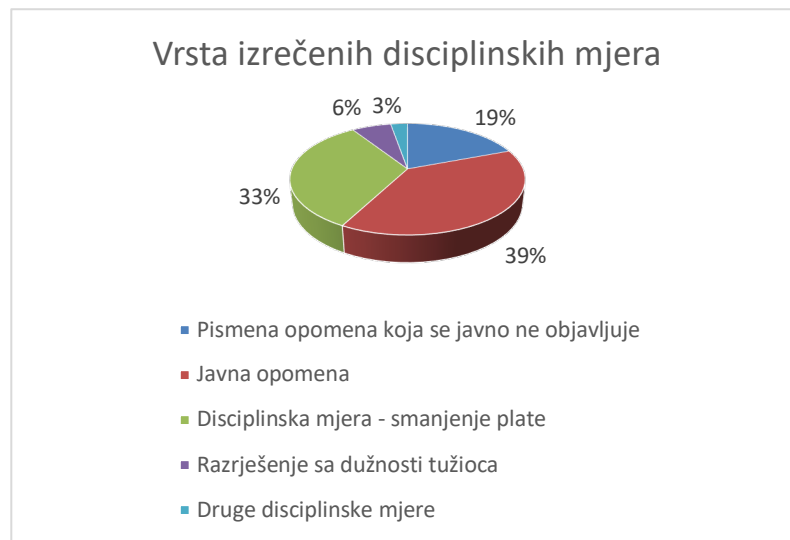
Konačnim odlukama drugostepenih disciplinskih komisija okončano je 14 disciplinskih postupka, a VSTV je u ovom periodu donio 12 konačnih disciplinskih odluka. Procentualni prikaz vrsta konačnih disciplinskih odluka dat je u Grafikonu br. 3.

Grafikon 3 Pregled vrsta konačnih disciplinskih odluka (sudije i stručni saradnici)

U 85 disciplinskih postupka utvrđena je odgovornost trojici sudija Višeg privrednog suda, sedam predsjednika sudova, 12 sudija kantonalnih/okružnih sudova, 56 sudija općinskih/ osnovnih sudova i pet stručnih saradnika.

Navedenim konačnim disciplinskim odlukama izrečeno je ukupno 85 disciplinskih mjera, od toga 15 pismenih opomena koje se javno ne objavljuju, 35 javnih opomena, 29 disciplinskih mjera smanjenja plate, a četiri sudije su razriješene dužnosti. Jedan sudija je trajno upućen na dužnost u općinski sud, jedan predsjednik suda je premješten na poziciju sudije, a jednom sudiji je izrečena mjera obavezne edukacije. U tri konačne disciplinske odluke izrečene su po dvije disciplinske mjere. Procentualni prikaz izrečenih disciplinskih mjera dat je u Grafikonu br. 4.

Grafikon 4 Pregled izrečenih disciplinskih mjera (sudije i stručni saradnici)

Mada su generalno disciplinskim odlukama data detaljna obrazloženja, kako u pogledu utvrđivanja činjenica, tako i primjene materijalnog prava, primjetan je uglavnom tipski način obrazlaganja opredjeljenja disciplinske komisije za adekvatnu disciplinski mjeru, što se posebno odnosi na odluke prvostepenih disciplinskih komisija koje su donesene na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti. Mada se većina disciplinskih odluka referira na principe iz člana 59. Zakona i kriterije utvrđene Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima, konkretna ocjena kriterija koji se navode nije detaljno obrazložena.

U pogledu procjene olakšavajućih okolnosti, akcenat se u većini odluka daje dugogodišnjem radnom iskustvu tuženog, dobrim radnim rezultatima, činjenici da tuženom ranije nije utvrđena disciplinska odgovornost, zatim saradnji sa UDT i disciplinskim organima u toku disciplinskog postupka, iskazanom žaljenju zbog učinjenog disciplinskog prekršaja, a nerijetko se kao olakšavajuće okolnosti uzimaju obzir i veliki broj predmeta sa kojim je tuženi zadužen, kao i zdravstveno stanje, porodične i finansijske okolnosti tuženog. U vezi sa dugogodišnjim radnim iskustvom tuženog, treba napomenuti da se u pojedinim

disciplinskim odlukama ova okolnost cijeni i kao otežavajuća okolnost, uz argument da bi tuženi u skladu sa dugogodišnjim radnim iskustvom trebao biti odgovorniji ili bolje poznavati određene propise. Od otežavajućih okolnosti najčešće se u obzir uzima ranija disciplinska odgovornost tuženog. Međutim, postoji razlika u stavovima disciplinskih komisija u pogledu ocjene relevantnosti protoka vremena od izricanja prethodne disciplinske mjere. U pojedinim odlukama se ranije disciplinsko sankcionisanje tuženog cijeni kao otežavajuća okolnost iako je od izricanja disciplinske mjere prošao značajan vremenski period (čak i desetak godina). U drugim slučajevima, disciplinske komisije cijene da, zbog proteka značajnog vremenskog perioda i izrečene blaže disciplinske mjere, ranija disciplinska odgovornost ne predstavlja otežavajuću okolnost, što je skladu sa Smjernicama kojima se predviđa da „disciplinska mjera treba biti strožija nego prethodno izrečena mjera, osim ako bi izricanje strožije mjere bilo očigledno nepravično jer je od izricanja prethodne disciplinske mjere prošlo značajno vrijeme te prethodni disciplinski prekršaj nije bio dovoljno ozbiljan“.

Od ukupno 104 utvrđena disciplinska prekršaja, 37 % (35) se odnosi na prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, a 26% (25) na prekršaje iz člana 56. tačka 10. Zakona. Pregled broja utvrđenih prekršaja po vrstama prikazan je u Tabeli 1.

Tačka	Disciplinski prekršaji sudija (član 56. Zakona)	Broj donesenih odluka
1.	povreda načela nepristrasnosti	3
2.	postupanje s pristrasnošću i predrasudama tokom obavljanja službenih dužnosti zbog rase, boje, spola, vjerske pripadnosti, etničkog porijekla, nacionalne pripadnosti, seksualne opredijeljenosti ili društvenog i ekonomskog statusa stranke	0
3.	očigledno kršenje obaveze ispravnog postupanja prema strankama u postupku, njihovim pravnim zastupnicima, svjedocima, ili drugim osobama	2 + 2*
4.	odavanje povjerljivih informacija koje proizilaze iz vršenja dužnosti sudije	1 + 2*
5.	prihvatanje poklona ili nagrada čija je namjena neprimjereno utjecanje na odluke i postupke sudije, uključujući i slučajeve kada poklon ili nagrada samo odaju utisak neprimjerenog utjecaja	0
6.	korištenje dužnosti sudije kako bi se pribavile neopravdane koristi za sebe ili druge osobe	1
7.	propuštanje da traži svoje izuzeće od postupanja po predmetima kada postoji sukob interesa	5
8.	nemar ili nepažnja u vršenju službenih dužnosti	32
9.	donošenje odluka kojim se očigledno krši zakon ili uporno i neopravdano kršenje pravila postupka	5 + 2*
10.	neopravdano kašnjenje u izradi odluka ili u drugim radnjama u vezi s obavljanjem dužnosti sudije ili bilo kakvo drugo ponovljeno nepoštivanje dužnosti sudija	21 + 4*
11.	upuštanje u neprimjerene kontakte sa strankom u postupku ili njenim zastupnikom	0 + 1*
12.	omogućavanje vršenja dužnosti sudije osobama koje na to nisu zakonom ovlaštene	0
13.	miješanje u postupanje sudije ili tužioca s namjerom opstruiranja ili potcjenjivanja njihovih aktivnosti	0
14.	osuda na kaznu zatvora zbog izvršenog krivičnog djela, ili ako je proglašen krivim za krivično djelo koje ga čini nepodobnim za vršenje dužnosti sudije	2
15.	davanje bilo kakvih komentara, dok se predmet ne riješi na sudu, za koje se opravdano može očekivati da mogu ometati ili štetiti pravičnom postupku ili suđenju, ili nepoduzimanje odgovarajućih koraka kako bi se osiguralo da se njemu podređeni uposlenici suda također suzdrže od davanja komentara	0
16.	upuštanje u aktivnosti koje su nespojive sa dužnostima sudije	0
17.	propuštanje, iz neopravdanih razloga, da postupi u skladu s odlukama, naredbama ili zahtjevima Vijeća	4 + 3*
18.	propuštanje da odgovori na upit u vezi s nekom disciplinskom stvari, osim ukoliko je do propusta došlo iz opravdanih razloga	0
19.	namjerno davanje lažne, obmanjive ili nedovoljne informacije u vezi s prijavama za radno mjesto, disciplinskim stvarima, pitanjima unapređenja i napredovanja u službi ili bilo kojim drugim pitanjima koja su u nadležnosti Vijeća	1 + 4*
20.	neispunjavanje obaveze učestvovanja u oblicima obaveznog stručnog usavršavanja ili drugih zakonom propisanih obaveza	0
21.	ako ne postupi u skladu s odlukom o njegovom privremenom upućivanju u drugi sud	0
22.	ponašanje u sudu i izvan suda koje šteti ugledu sudijske funkcije	5 + 3*
23.	bilo kakvo drugo ponašanje koje predstavlja ozbiljno kršenje službene dužnosti ili dovodi u pitanje povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet sudstva	1
Ukupan broj disciplinskih prekršaja utvrđenih sa 82 konačne disciplinske odluke donesene u periodu juni 2016. – juni 2020. godine		82 + 21*

Tabela 1 Pregled disciplinskih prekršaja utvrđenih konačnim disciplinskim odlukama donesenim u periodu juni 2016. – juni 2020. (*odnosi se na broj prekršaja iz odluka kojima je utvrđena odgovornost tuženog za dva ili više prekršaja)

SADRŽAJ I ANALIZA KONAČNIH DISCIPLINSKIH ODLUKA PO VRSTI DISCIPLINSKIH PREKRŠAJA

U narednim dijelovima teksta su analizirane disciplinske odluke kojima je utvrđena disciplinska odgovornost i izrečene disciplinske mjere sudijama i stručnim saradnicima. Numeracija poglavlja se odnosi na tačke člana 56. Zakona.

A.1. POVREDA NAČELA NEPRISTRASNOSTI

U posmatranom četverogodišnjem periodu donesene su tri konačne disciplinske odluke kojima je utvrđena odgovornost za disciplinske prekršaje iz člana 56. tačka 1. Zakona i to za jednog sudiju općinskog suda i dvije predsjednice suda. U sva tri disciplinska postupka, utvrđivanja odgovornosti tuženih za povredu načela nepristrasnosti, utvrđeno je da su tuženi istim ili povezanim radnjama, odgovorni i za druge disciplinske prekršaje iz člana 56. tačka 3. (očigledno kršenje obaveze ispravnog postupanja prema strankama u postupku, njihovim pravnim zastupnicima, svjedocima, ili drugim osobama odnosno tačka) i tačke 4. (odavanje povjerljivih informacija koje proizilaze iz vršenja dužnost sudije), što se posebno ne elaborira u pogledu izricanja disciplinske mjere (obično se samo navede činjenica da se radi o dva prekršaja). Navedenim odlukama su izrečene tri različite disciplinske mjere – javna opomena, smanjenje plate i premještanje tuženog sa mjesta predsjednika suda na mjesto sudije.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
1.1.	04-07-6-120-14/2017 od 26.10.2017.	Sudija općinskog suda	Drugostepena disciplinska odluka kojom je preinačena prvostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 3.	Javna opomena
1.2.	04-07-6-215-10/2019 od 26.06.2019.	Predsjednica okružnog privrednog suda	Prvostepena odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 4.	Smanjenje plate u iznosu od 40% na period od 12 mjeseci
1.3.	04-07-7-1133-12/2020 od 16.09.2020.	Predsjednica općinskog suda	Drugostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 4.	Premještanje sa mjesta predsjednika suda na mjesto sudije

1.1. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-120-14/2017 od 26.10.2017. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, sudije općinskog suda, i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-120-11/2017 od 05.09.2017. godine, kojom je preinačena odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-120-5/2017 od 20.04.2017. godine u pogledu izrečene disciplinske mjere.

Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđena je odgovornost tuženog za disciplinske prekršaje iz člana 56. tč.1. i 3. Zakona, što je postupajući u predmetu na način koji izaziva razumnu sumnju u njegovu nepristrasnost, zaprimljeno anonimno pismo, pod uticajem njegove sadržine, pripisao oštećenom i njenom suprugu - svjedoku, odlučio da pismo izvede kao dokaz suda u toku glavne rasprave, te donio presudu u kojoj je naveo da su oštećena i svjedok iznijeli gnusne neistine na njegov račun, iznoseći u presudi zaključke o njihovom karakteru. Kantonalni sud je djelimično ukinuo ovu prvostepenu presudu i predmet vratio na ponovno postupanje, određujući izuzeće od suđenja tuženog u ponovljenom postupku, zapažajući da je izveo nezakonit dokaz, te da je, prilikom postupanja „bio pod vidnim uticajem ovog pisma (...) koje je sudu poslužilo da zaključuje o karakteru oštećenih i njihovoj namjeri da u postupku iznose gnusne i neistinite laži, kako prema sudiji, tako i kada su u pitanju druge činjenice koje se odnose na predmetni krivično-pravni događaj“, te da „dostavljeno sporno pismo prvostepenom sudu predstavlja takvu okolnost koja izaziva razumnu sumnju u nepristrasnost postupajućeg sudije obzirom da je navedeno pismo očigledno teško povrijedilo postupajućeg sudiju, radi čega je postupajući sudija izuzet iz daljeg vođenja postupka“. Prvostepena disciplinska komisija je zbog navedenih disciplinskih prekršaja tuženom izrekla disciplinsku mjeru - pismenu opomenu koja se javno ne objavljuje. Kao olakšavajuće okolnosti, Prvostepena disciplinska komisija cijeni dosadašnje radno iskustvo tuženog, njegovo dosadašnje primjereno ponašanje, kao i okolnost da protiv njega nije ranije pokretan disciplinski postupak, dok se otežavajuće okolnosti ne navode. U obrazloženju prvostepene odluke se ne obrazlaže stepen odgovornosti tuženog prema učinjenim disciplinskim prekršajima, a težina i posljedice počinjenog prekršaja se cijene u odnosu na povjerenje građana u pravosuđe.

Prvostepenom disciplinskom odlukom je utvrđena odgovornost tuženog za dva disciplinska prekršaja, odnosno ocjenjeno je da se istim radnjama tuženog stiču obilježja dva disciplinska prekršaja jer su radnje tuženog okvalifikovane istovremeno kao disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 1. (povreda načela nepristrasnosti) i disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 3. (očigledno kršenje obaveze ispravnog postupanja prema strankama u postupku, njihovim pravnim zastupnicima, svjedocima, ili drugim osobama).

Žalbu na navedenu prvostepenu odluku podnio je tuženi zbog povrede pravila postupka koja je mogla imati uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke, zbog pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava koju je Drugostepena disciplinska komisija odbila kao neosnovanu. U žalbi UDT na prvostepenu odluku navodi se da Prvostepena disciplinska komisija nije pridala potreban značaj svim činjenicama iz člana 59. Zakona, a prije svega, činjenici da je utvrđena disciplinska odgovornost za dva disciplinska prekršaja, od kojih je jedan povreda načela nepristrasnosti, koje predstavlja jedan od fundamentalnih osnova ispravnog obavljanja sudijske funkcije, te štiti ugled i povjerenje građana u pravosudnu vlast. UDT smatra da disciplinska mjera treba biti javnog karaktera obzirom i da je sam disciplinski prekršaj učinjen javno – s postupanjem tuženog upoznati su oštećeni, tužilaštvo i drugostepeni sud, koji su kroz svoje akte iznijeli neslaganje sa postupanjem tuženog.

Drugostepena disciplinska komisija je uvažila žalbu UDT, te preinačila odluku Prvostepene disciplinske komisije za tužioce u pogledu izrečene disciplinske mjere, tako što je tuženom za počinjene disciplinske prekršaje izrekla strožiju disciplinsku mjeru – javnu opomenu, cijeneći da je Prvostepena disciplinska komisija trebala dati veći značaj posljedicama disciplinskih prekršaja, naglašavajući da je nepristrasnost od

suštinskog značaja za osiguranje povjerenja društva u pravosuđe, a da je počinjenim disciplinskim prekršajima došlo do podripanje integriteta pravosuđa i ugrožavanje povjerenja javnosti u pravosuđe.

Na drugostepenu disciplinsku odluku tuženi je izjavio žalbu zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri smatrajući da je precijenjena, kao otežavajuća okolnost, činjenica da se tuženom na teret stavljaju dva disciplinska prekršaja, a da nije dat nikakav značaj olakšavajućim okolnostima: da do sada tuženi nije disciplinski odgovarao, da je primjerenog vladanja i ponašanja, da je funkciju sudije obavljao izuzetno uspješno sa izuzetno dobrim rezultatima rada, da je presuda koju je tuženi donio djelimično potvrđena od strane drugostepenog suda i da su izostale štetne posljedice predmetnih disciplinskih prekršaja. U obrazloženju konačne disciplinske odluke navodi se da VSTV u cjelosti prihvata razloge navedene u pobijanoj odluci, smatrajući da je izrečena disciplinska mjera, javna opomena proporcionalna prirodi i težini počinjenih disciplinskih prekršaja, te cijeni kao neosnovan argument tuženog da je izrečena disciplinska mjera prestroga odnosno da ista nije adekvatna težini počinjenog disciplinskog prekršaja i stepenu disciplinske odgovornosti. Nijednom od navedenih odluka ne cijeni se vjerovatnoća ponavljanja disciplinskog prekršaja, kao jednog od kriterija za utvrđenog Smjernicama, niti se u odlukama navodi da li su u konkretnom slučaju cijenjene okolnosti kojima se ne opravdava adekvatnost eventualnog izricanja strožije disciplinske mjere.

1.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-215-10/2019 od 26.06.2019. godine prihvata se sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, predsjednica okružnog privrednog suda, odgovorna jer od zakonskog zastupnika tužioca u predmetu koji se vodio pred sudom u kome je vršila svoju dužnost zatražila uslugu posrednog uticaja na izbor njenog supruga na određenu poziciju, te je presignirala sebi u rad navedeni predmet, iako je u prijateljskim odnosima sa zakonskim zastupnikom stranke, kontaktirala zakonskog zastupnika i punomoćnika stranke u postupku, davala im informacije vezane za preduzete radnje u predmetu, nudila da prekine godišnji odmor kako bi postupala po podnescima stranke, te pružala pravnu pomoć i savjete, odnosno postupala pristrasno favorizujući jednu od strana u postupku, čime je izvršila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 1. Zakona. Pored toga, omogućavajući zakonskom zastupniku i punomoćniku stranke u postupku da bez korištenja njihovih procesnih prava na uvid i pregledanje spisa, dođu do informacija o preduzetim radnjama druge strane i suda, izvršila i disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 4. Zakona. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera smanjenja plate u iznosu od 40% na period od 12 mjeseci. Prvostepena disciplinska komisija je navedenu odluku donijela na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti koji je postignut u toku disciplinskog postupka, odnosno nakon što je UDT podigao optužnicu protiv tužene zbog prekršaja iz člana 56. tč. 1., 4. i 11. Zakona.

Sporazumom o zajedničkoj saglasnosti nije obuhvaćen disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 11. Zakona („upuštanje u neprimjerene kontakte sa strankom u postupku ili njenim zastupnikom“) iako je iz opisa prekršaja očigledno da se tužena upuštala u neprimjerene kontakte sa zakonskim zastupnikom tužioca u sudskom predmetu.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, strane su kao olakšavajuće okolnosti prihvatile: iskazano žaljenje zbog počinjenih prekršaja i korektna saradnja sa UDT-om, te demonstrirana volja tužene za sklapanje

Sporazuma, kao i činjenicu da protiv tužene tokom višegodišnje karijere, nije vođen disciplinski postupak. Stranke su imale u vidu i okolnosti pod kojima je prekršaj počinjen i njegove posljedice, odnosno da je tužena održavala poslovne kontakte sa zakonskim zastupnikom (u pogledu razrješenja spornog pitanja zakupa poslovnih prostorija u kojima je sud bio smješten), kao i činjenicu da stranka u postupku nije ostvarila "suštinsku korist". Kao olakšavajuća okolnost u Sporazumu je navedeno i to da tužena više godina obavlja dužnost uprkos ozbiljno narušenom zdravstvenom stanju, a zbog kojeg je u toku postupka i podnijela ostavku na funkciju predsjednice suda. Kao otežavajuće okolnosti Sporazumom su prihvaćene sljedeće okolnosti: karakter i vrsta disciplinskog prekršaja, kojim je prekršen jedan od osnovnih principa obavljanja sudijske funkcije – princip nepristrasnosti, kao i okolnost da je tužena obavljala rukovodnu funkciju u vrijeme počinjenog prekršaja koja podrazmijeva više standarde ponašanja u odnosu na druge sudije.

Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije, uslove propisane Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, smanjenje plate u iznosu od 40%, na periodu od godinu dana, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tužena tereti. Navodi se i da je cijenjena i dosadašnja disciplinska praksa u pogledu izrečenih disciplinskih mjera u sličnim situacijama, mada se ne ukazuje na konkretan primjer ovakve prakse.

Postupajući po zahtjevu optužene, VSTV BiH je na sjednici održanoj 06.11.2019. godine donijelo odluku kojom se izvršenje navedene disciplinske mjere odlaže na dvije godine iz razloga što bi se izvršenjem izrečene disciplinske mjere ugrozila egzistencija tužene, kao i njeno započeto liječenje. Ova odluka donesena je na osnovu člana 17. Zakona (kojim je propisana nadležnost VSTV-a da odlučuje po žalbama u disciplinskim postupcima i člana 113. stav (3) Poslovnika kojim je propisano da "disciplinsku mjeru smanjenja plaće izvršava predsjednik suda odnosno glavni tužilac suda ili tužilaštva u kojem tuženi obavlja pravosudnu funkciju, putem nadležne službe, a po izvršenju mjere pisanim putem obavještava Vijeće u roku od 15 dana".

1.3. Odlukom VSTV broj: 04-07-7-1133-12/2020 od 16.09.2020. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, predsjednice općinskog suda, i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-1133-7/2020 od 23.06.2020. godine kojom je odbijena kao neosnovana žalba tužene na odluku Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1133-1/2020 od 25.02.2020. godine, a kojom je utvrđena odgovornost tužene za disciplinske prekršaje iz člana 56, tč. 1. i 7. Zakona, zato što je je propustila da se u okolnostima postojanja direktnog sukoba interesa, izuzme od postupanja i odlučivanja u dvije konkursne procedure za upražnjene pozicije u opštinskom sudu, u kojima su se kao kandidati pojavili njeni bratčići (sinovi rođenog brata tužene), te je iskazala pristrasnost u postupanju u konkursnim procedurama na način što je, koristeći se ovlaštenjima predsjednika suda iz člana 25. Zakona o namještenicima u organima državne službe u FBiH, sa lista kandidata, kao najbolje kandidate odabrala svoje bratčice i donijela odluke o njihovom prijemu u radni odnos na neodređeno vrijeme. Navedenim postupanjem tužena je istovremeno prekršila

odredbe 2.1., 2.5., 4.1., 4.5., 4.6. i 4.7. Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinska mjera - premještanje sa mjesta predsjednika suda na mjesto sudije.

U prvostepenoj odluci ocjenjuje se da je tužena svojim postupanjem u dvije konkursne procedure odlučila da svoje privatne i srodničke interese stavi ispred interesa suda, za radi interesa svojih bratića i elaborira da se tužena trebala, odmah nakon saznanja da su se kao kandidati u konkursnim procedurama prijavili njeni bratići, izuzeti od bilo kakvog odlučivanja, ukoliko je ozbiljno držala do svog integriteta i integriteta pravosudne institucije kojom rukovodi, te tako dati i ostalim kolegama primjer koji bi se teško u budućnosti mogao ignorisati, a što bi bio veliki doprinos kako integritetu samog suda kojim rukovodi tako i pravosudnoj zajednici u cjelini. U pogledu izrečene disciplinske mjere, ocjenjuje se da ne bi bilo opravdano izreći najstrožiju disciplinsku mjeru – razrješenje sa dužnosti sudije, iako je ova mogućnost razmatrana, te da se drugim disciplinskim mjerama, niti javnom opomenom niti disciplinskom mjerom smanjenja plate, ne bi postigla svrha kažnjavanja. Prvostepena disciplinska komisija agrumentira, nadalje, da disciplinska mjera smanjenja plate, pa čak i kada bi se izrekla u najstrožijem iznosu, ne bi bila opravdana i ne bi imala odvratajući karakter već bi pružila mogućnost i drugim rukovodiocima pravosudnih institucija da kalkuliraju prilikom zapošljavanja svojih bliskih srodnika, znajući da za takav disciplinski prekršaj mogu biti eventualno novčano sankcionisani. Prvostepena disciplinska komisija primjećuje da u dosadašnjoj disciplinskoj praksi VSTV nije bilo ovakve niti slične radnje izvršenja disciplinskih prekršaja. Prvostepena disciplinska komisija ne nalazi posebne olakšavajuće okolnosti koje bi ukazivale na to da bi tuženoj koja je oglašena disciplinski odgovornom trebalo izreći blažu disciplinsku mjeru, a u pogledu odnosa tužene prema učinjenom prekršaju ocjenjuje da je tužena u vrijeme kada je učinila navedeni prekršaj bila svjesna da sa velikim diskrecionim ovlaštenjima donosi odluku o prijemu u radni odnos svojih nećaka, te da zbog ovakvog njenog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, odnosno može biti doveden u pitanje njen integritet kao i integritet pravosudne institucije kojom rukovodi, ali je pristala na njeno nastupanje (eventualni umišljaj).

Pobijanom drugostepenom odlukom ocjenjuju se ponaosob kao neosnovani svi žalbeni prigovori kojima se u žalbi na pobijanu odluku traži odbijanje disciplinske tužbe, odnosno da se tužena oslobodi od disciplinske odgovornosti, te zaključuje da je u vezi sa utvrđivanjem disciplinske odgovornosti tužene Prvostepena disciplinska komisija dala valjane i jasne argumente. U pogledu žalbenog navoda koji se odnosi na disciplinsku mjeru, ocjenjuje se da je izrečena disciplinska mjera adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenih disciplinskih prekršaja, njihovim posljedicama, okolnostima izvršenja disciplinskih prekršaja i utvrđenom stepenu disciplinske odgovornosti na strani tužene (eventualni umišljaj), kao i činjenici da je tužena već ranije disciplinski odgovarala zbog disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 3. Zakona, te ističe da je PRVOSTEPENA DISCIPLINSKA KOMISIJA dala jasne i valjane razloge zbog čega se drugom disciplinskom mjerom ne bi ostvarila svrha disciplinskog sankcionisanja.

U obrazloženju odluke VSTV se navodi da je izrečena disciplinska mjera, premještanje s mjesta predsjednika suda na mjesto sudije, adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenih disciplinskih prekršaja, njihovim posljedicama, okolnostima izvršenja disciplinskih prekršaja i utvrđenom stepenu disciplinske odgovornosti na strani tužene (eventualni umišljaj), kao i činjenici da je tužena već ranije disciplinski odgovarala i izražava uvjerenje da će se izrečenom disciplinskom mjerom ostvariti svrha i ciljevi disciplinskog sankcionisanja nosilaca pravosudnih funkcija. VSTV cijeni da su disciplinske komisije dale jasne i valjane razloge zbog čega se drugom disciplinskom mjerom ne bi ostvarila svrha disciplinskog sankcionisanja, a koje razloge prihvata

i VSTV. Žalbeni razlog da je tužena neopravdano diskriminisana u disciplinskom postupku u odnosu na druge nosioce pravosudne funkcije, te da je došlo do povrede prava tužene koja uključuje ravnopravnost i zabranu diskriminacije, obzirom da joj je izrečena disciplinska mjera premještanje s mjesta predsjednika suda na mjesto sudije, VSTV ocjenjuje neosnovanim i smatra da su disciplinske komisije pravilno utvrdile da u dosadašnjoj disciplinskoj praksi VSTV nije bilo ovakve niti slične radnje izvršenja disciplinskih prekršaja, te da se disciplinska praksa na koju se žalbenim navodima ukazuje odnosi na slučajeve propuštanja izuzeća u sudskim postupcima i na situacije kršenja propisa prilikom provođenja procedure zapošljavanja u sudovima, a koji slučajevi su bitno drugačiji i nisu uporedivi sa radnjama disciplinskih prekršaja za koje je utvrđena odgovornost tužene, posebno cijeneći kontekst okolnosti u kojima su disciplinski prekršaji počinjeni, kao i posljedice, te subjektivni odnos tužene prema učinjenim prekršajima. VSTV ne nalazi posebno olakšavajuće okolnosti koje bi ukazivale na to da bi tuženoj koja je oglašena disciplinski odgovornom trebalo izreći po vrsti blažu disciplinsku mjeru i smatra da se drugim disciplinskim mjerama ne bi postigla svrha kažnjavanja.

A.2. POSTUPANJE S PRISTRASNOŠĆU I PREDRASUDAMA TOKOM OBAVLJANJA SLUŽBENIH DUŽNOSTI ZBOG RASE, BOJE, SPOLA, VJERSKE PRIPADNOSTI, ETNIČKOG PORIJEKLA, NACIONALNE PRIPADNOSTI, SEKSUALNE OPREDIJELJENOSTI ILI DRUŠTVENOG I EKONOMSKOG STATUSA STRANKE

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 2. Zakona.

A.3. OČIGLEDNO KRŠENJE OBAVEZE ISPRAVNOG POSTUPANJA PREMA STRANKAMA U POSTUPKU, NJIHOVIM PRAVNIM ZASTUPNICIMA, SVJEDOCIMA, ILI DRUGIM OSOBAMA

U posmatranom vremenskom periodu donesene su četiri konačne disciplinske odluke kojima je utvrđena odgovornost sudija za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 3. Zakona. U dvije odluke (koje su svrstane u ovom odjeljku analize) ovaj prekršaj naveden je kao prvi, dok je u dvije druge odluke ovaj prekršaj utvrđen zajedno sa drugim prekršajima. Jednu konačnu odluku donio je VSTV, a drugu drugostepena disciplinska komisija. U oba disciplinska postupka su odbijene kao neosnovane žalbe na prvostepenu, odnosno drugostepenu disciplinsku odluku. Navedenim konačnim odlukama su izrečene iste disciplinske mjere – javna opomena, mada je disciplinskom odlukom ref.br. 3.2. utvrđena odgovornost tuženog i za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona (zbog neopravdanog kašnjenja u postupanju po jednom predmetu).

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVACENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
3.1.	04-07-6-1386-20/2018 od 9.11.2018	Sudija općinskog suda	Konačna odluka VSTV	-	Javna opomena
3.2	04-07-6-2507-13/2018 od 7.12.2018.	Sudija osnovnog suda	Drugostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaj iz člana 59. tačka. 10. Zakona	Javna opomena

3.1. Odlukom VSTV broj: 04-07-6-1386-20/2018 od 9.11.2018. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, sudije općinskog suda i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1386-17/2018 od 19.9.2018. godine kojom je odbijena kao neosnovana žalba tužene na odluku Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1386-14/2018 od 3.7.2018. godine. Navedenom presudom Prvostepene disciplinske komisije utvrđena je odgovornost tužene za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 3. Zakona, te povrede odredaba 3., 3.2., 4., 4.2. i 5. Kodeksa sudijske etike i izrečena disciplinska mjera – javna opomena, jer je dana 26.2.2016. godine održala ročište o zaključenju likvidacionog postupka, pri čemu je istoga dana isticao i rok za prijavu potraživanja povjerilaca koji je tužena odredila prethodnim rješenjem, te donijela rješenje kojim se zaključuje likvidacioni postupak i po pravomoćnosti rješenja određuje brisanje pravne osobe iz registra Općinskog suda u Mostaru, i pored toga što je ranije, rješenjem od 21.1.2016. godine, odredila održavanje ročišta za dan 2.3.2016. godine, i pozvala povjerioce da u roku od 30 dana, odnosno od dana 27.1.2016. godine, kada je rješenje objavljeno u Službenim novinama FBiH, prijave svoja potraživanja. Postupajući na navedeni način, odnosno održavanjem ročišta prije roka određenog rješenjem objavljenim u Službenim novinama Federacije BiH, koje je ujedno služilo i kao poziv za ročište na dan 2.3.2016. godine, a bez prethodnog obavještanja o ranijem datumu održavanja ročišta, tužena je povrijedila pravo povjerioca da učestvuje u likvidacionom postupku i eventualno ostvari svoje potraživanje u iznosu od 86.439,45 KM.

U obrazloženju odluke Prvostepene disciplinske komisije navodi se da je posebno cijenjena težina učinjenog disciplinskog prekršaja kao i njegove posljedice koje se ogledaju u onemogućavanju povjerioca da učestvuje u likvidacionom postupku i eventualno naplati svoje potraživanje, a što mu je u konačnici potpuno onemogućeno nakon donošenja rješenja kojim je određeno brisanje pravne osobe iz sudskog registra. U odnosu na stepen odgovornosti, Prvostepena disciplinska komisija je utvrdila da je prekršaj počinjen iz nehata (svjesni nehat). Od olakšavajućih okolnosti, Prvostepena disciplinska komisija je prvenstveno imala u vidu pokazanu spremnost tužene na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, te da se radi o sudiji protiv koje se do sada nije vodio disciplinski postupak, i da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije.

Drugostepena disciplinska komisija je, ispitujući prvostepenu odluku po žalbi tužene, utvrdila da je Prvostepena komisija pravilno cijenila okolnosti iz člana 59. Zakona a u vezi sa kriterijima koji su utvrđeni

Smjernicama i utvrdila da je disciplinska mjera koja je izrečena tuženoj za navedeni disciplinski prekršaj, i po ocjeni Drugostepena disciplinska komisija, adekvatna težini disciplinskog prekršaja i stepenu odgovornosti tužene. Drugostepena disciplinska komisija je posebno navela da je cijenila posljedicu disciplinskog prekršaja, odnosno da su onemogućavanjem povjerioca da učestvuje u likvidacionom postupku narušeni standardi zaštite ljudskih prava, što ne može biti posmatrano kao de minimis posljedica. Navedenim obrazloženjem Drugostepena disciplinska komisija je primjenila standiziran pristup određivanju disciplinskih mjera, kako predviđaju Smjernice, međutim, u obrazloženju se ne osvrće na kriterije u pogledu mogućnosti za eventualno izricanje teže disciplinske mjere.

Postupajući po žalbi tužene na drugostepenu disciplinsku odluku, VSTV je u svojoj odluci konstatuje da je Drugostepena komisija utvrdila sve okolnosti iz člana 59. Zakona i u vezi sa kriterijima koji su utvrđeni Smjernicama. U odluci VSTV se ističe da su disciplinske komisije pravilno utvrdile kako olakšavajuće tako i otežavajuće okolnosti, naročito podcrtavajući štetnu posljedicu prekršaja. VSTV zaključuje da je u disciplinskom postupku u kojem je utvrđena odgovornost tužene dokazano da je tužena narušila princip jednakosti stranaka u postupku, uvažavajući samo razloge jedne stranke u postupku, te da je bila svjesna da usljed njenog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica i navodi da se “upravo dugogodišnje radno iskustvo koje se u žalbi ističe kao olakšavajuća okolnost, može (se) cijeniti samo kao otežavajuća okolnost obzirom da nosilac pravosudne funkcije niti u jednom slučaju ne može zanemariti princip nepristrasnosti, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju ročište održalo prije ročišta koje je bilo zakazano rješenjem, na dan kada je proticao zadnji dan za prijavu potraživanja i to po principu nekog usmenog dogovora na licu mjesta između likvidatora i sudije, a koji način zakazivanja ročišta pravo ne poznaje”.

3.2. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2507-13/2018 od 7.12.2018. godine odbijaju se kao neosnovane žalbe UDT i tuženog, te potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-2507-8/2018 od 19.10.2018. godine, kojom je utvrđena odgovornost tuženog, sudije općinskog suda što je:

1. postupajući u predmetu općinskog suda, u izjašnjenju datom povodom zahtjeva tužene upotrijebio uvredljive epitete „nepismen“ i „neuk“ za podnesak stranke, i tako prekršio svoju etičku obavezu strpljivog, dostojanstvenog i korektnog odnosa prema strankama u postupku i počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 3. Zakona;
2. postupajući u predmetu općinskog suda, nakon što je odgovor na žalbu tuženog dostavljen suprotnoj strani 10.9.2013. godine, suprotno članu 215. stav 1. Zakona o parničnom postupku FBiH, kojim je propisana obaveza dostavljanja spisa drugostepenom sudu najkasnije u roku od osam dana od dana prijema odgovora na žalbu, propustio uputiti spis predmeta na postupanje kantonalnom sudu sve do 8.4.2015, odnosno u periodu od jedne godine i šest mjeseci od prijema odgovora na žalbu, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona.

Pored disciplinskih prekršaja iz člana 56. tč. 3. i 10. Zakona, tuženi je na ovakav način prekršio i odredbe 5.5. i 5.6. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera - javna opomena.

Odlučujući po žalbama tužitelja i tuženog, Drugostepena disciplinska komisija, nakon razmatranja svih žalbenih navoda nalazi da je pobijana odluka zasnovana na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, te da je na takvoj činjeničnoj osnovi pravilno primjenjeno materijalno pravo kada su radnje tuženog okvalifikovane kao disciplinski prekršaji iz člana 56. tačka 3. i 10. Zakona.

Drugostepena disciplinska komisija, ispitujući žalbu tuženog koja se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru, nalazi da je Prvostepena disciplinska komisija pravilno ocijenila sve okolnosti iz člana 59. Zakona, a u vezi sa kriterijima utvrđenim Smjernicama, rukovodeći se principom proporcionalnosti i cijeneći sve činjenice koje se odnose na: broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja i njihovih posljedica, stepen odgovornosti tuženog, okolnosti pod kojima su prekršaji učinjeni, dosadašnji rad i ponašanje tuženog, te uzimajući u obzir olakšavajuće okolnosti na strani tuženog, i to: da je tuženi disciplinske prekršaje počinio iz nehata (u smislu stepena odgovornosti), zatim pokazanu spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, kao i činjenicu da se radi o sudiji sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, kao i da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije. Prilikom odlučivanja o disciplinskoj mjeri cijanjeno je i kršenje Kodeksa sudijske etike od strane tuženog, imajući u vidu da su standardi stručnog i odgovornog odnosa prema poslu i sudijskog ponašanja u cilju jačanja povjerenja javnosti u pravosuđe definisani upravo etičkim pravilima, koja imaju dopunjujući karakter za osnovnu normu disciplinskog prekršaja.

Osim ovoga, Drugostepena disciplinska komisija cijeni kao bitnu okolnost da je utvrđena disciplinska odgovornost tuženog za dva raznovrsna prekršaja, od kojih se jedan odnosi na odnos prema stranci u postupku, dok se drugi odnosi na neblagovremeno postupanje u predmetu, te da su štetne posljedice prvog prekršaja javno manifestovane, iz čega se zaključuje da je Prvostepena disciplinska komisija adekvatno izrekla disciplinsku mjeru javnog karaktera, a koja je potrebna radi generalne prevencije sličnog ponašanja. U odlukama disciplinskih komisija je dato detaljno obrazloženje u pogledu činjenica koje su cijanjene prilikom određivanja adekvatne disciplinske mjere, međutim nije dato detaljnije obrazloženje o tome kako su cijanjene posljedice disciplinskih prekršaja, te da li su u tom smislu cijanjene okolnosti koje u konkretnom slučaju ne bi opravdavale eventualno izricanje teže disciplinske mjere.

A.4. ODAVANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA KOJE PROIZILAZE IZ VRŠENJA DUŽNOST SUDIJE

U posmatranom vremenskom periodu donesene su tri disciplinske odluke kojima je utvrđena odgovornost sudije za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 4. Zakona i to jedna odluka koja je svrstana u ovaj dio analize (prvonađeni prekršaj) i dvije odluke u kojima je ovaj prekršaj utvrđen uz druge prekršaje. Ovom odlukom

utvrđena je i odgovornost tuženog za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 22. Zakona za odvojen slučaj odnosno radnje tuženog i tuženom izrečena disciplinska mjera – javna opomena. Drugostepenom disciplinskom odlukom preinačena je prvostepena disciplinska odluka i izrečena blaža disciplinska mjera.

Za disciplinsku praksu veoma je značajan stav izražen u odluci Drugostepene disciplinske komisije u vezi sa preinačenjem dijela prvostepene disciplinske odluke kojim je tuženom za radnje kvalifikovane kao disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 4. utvrđena i odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona (iste radnje su okvalifikovane kao dva različita prekršaja). U vezi sa navedenom kvalifikacijom, Drugostepena disciplinska komisija zaključuje: „ suprotno pravnom stavu Prvostepene disciplinske komisije, da se unaprijed navedenim radnjama tuženog ne stiće, pored disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 4., i disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona. U konkretnom slučaju radi se o prividnom sticaju po osnovu konsumpcije, jer je disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. sadržan u disciplinskom prekršaju iz člana 56. tačka 4. Zakona. Prouzrokovane posljedice radnjama opisanim pod tačkom 1. Prvostepene disciplinske odluke u konkretnom slučaju čine jednu zabranjenu posljedicu i ne predstavljaju elemente posebnih disciplinskih prekršaja.“

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVACENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
4.1.	04-07-6-315-94/2019 od 28.11.2019.	Sudija okružnog suda	Drugostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 22.	Javna opomena

4.1. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-315-94/2019 od 28.11.2019. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, sudije okružnog suda i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-315-86/2019 od 02.10.2019. godine kojom je djelimično uvažena žalba tuženog i odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-315-78/2019 od 11.07.2019. godine preinačena u pogledu vrste počinjenih disciplinskih prekršaja i izrečene disciplinske mjere, tako da je disciplinska tužba u pogledu disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 9. odbijena, dok je za počinjene disciplinske prekršaje iz člana 56. tačka 4. i tačka 22. Zakona izrečena disciplinska mjera - javna opomena.

Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđena je odgovornost tuženog za disciplinske prekršaje iz člana 56. tačka 4. Zakona, člana 56. tačka 9. Zakona i člana 56. tačka 22. Zakona što je:

1. i pored upozorenja predsjednika sudskog vijeća da bi javno objavljivanje izdvojenog neslažućeg mišljenja povrijedilo tajnost vijećanja i glasanja, propisanu članom 77. ZKP-a RS, javno obznanio povjerljivu informaciju koja proizilazi iz dužnosti sudije;
2. ometao rad edukatora i onemogućavao redovno odvijanje seminara, vrijeđao edukatore i uputio prijeteće upozorenje moderatoru, odnosno ispoljio ponašanje van suda koje šteti ugledu sudijske funkcije.

Prvostepena disciplinska komisija je odbila disciplinsku tužbu u dijelu kojim se tuženom stavlja na teret da je u pet žalbenih parničnih predmeta, suprotno članu 377. ZPP-a RS, kojim nije predviđena mogućnost da članovi sudskog vijeća višeg suda izrađuju ili dostavljaju strankama „izdvojeno neslažuće mišljenje“, i kojim je propisano da zapisnik o vijećanju i glasanju može razgledati samo viši sud, kad se rješava o pravnom lijeku, pismeno izradio i uputio strankama uz presudu i svoja izdvojena neslažuća mišljenja sa sjednice vijeća, u kojem je izložio detalje vijećanja i glasanja o odluci strankama u postupku, odnosno uporno i neopravdano prekršio pravila postupka i izvršio disciplinski prekršaj iz člana, a čime bi počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona. Prvostepena disciplinska komisija je tuženom izrekla disciplinsku mjeru - smanjenje plaće za iznos od 15% na period od šest mjeseci.

Odlučujući po žalbi tuženog, Drugostepena disciplinska komisija zaključuje da su neosnovani prigovori tuženog da mu je u toku prvostepenog disciplinskog postupka povrijeđeno pravo na odbranu, kao i žalbeni prigovor koji se odnosi na povredu odredaba o provedenom postupku.

U pogledu žalbenog prigovora o pogrešnoj primjeni materijalnog prava, a u vezi sa disciplinskim prekršajem iz člana 56. tačka 4. Zakona, u obrazloženju drugostepene disciplinske odluke se, između ostalog, ocjenjuje da je, suprotno pravnom rezonovanju tuženog, Prvostepena disciplinska komisija pravilno protumačila odredbe članova 68. i 77. Zakona o krivičnom postupku RS kada je zaključila da sudija ima pravo na izdvojeno neslažuće mišljenje, ali ne i pravo na javno saopštavanje takvog mišljenja prilikom objavljivanja presude, budući da se strankama i braniocima, njihovim zakonskim zastupnicima i punomoćnicima samo javno čita izreka i saopštavaju ukratko razlozi presude. Obrazlaže se nadalje, da je legitimni cilj navedenog zakonskog rješenja o tajnosti vijećanja i glasanja i zabrani javnog objavljivanja izdvojenog neslažućeg mišljenja zaštita autoriteta suda i njegovih sudija, čuvanje neovisnosti sudija od neprimjerenih političkih pritisaka, osiguranje jasnoće i nedvosmislenosti donesenih odluka i očuvanje međusobne kolegijalnosti sudija. Neprihvatljiv je pravni stav tuženog da odvojeno manjinsko mišljenje ne predstavlja sastavni dio zapisnika o vijećanju i glasanju. Na osnovu sadržaja odredbe člana 68. stav 3. Zakona o krivičnom postupku RS može se zaključiti da je pravilo da se odvojeno mišljenje unosi u zapisnik o vijećanju i glasanju i čini njegov sastavni dio, a rješenje da se odvojeno mišljenje priključuje zapisniku o vijećanju i glasanju predviđeno je zbog mogućeg većeg obima tog odvojenog mišljenja, ali to ne znači da i u tom slučaju priključeno odvojeno mišljenje ne čini sastavni dio zapisnika o vijećanju i glasanju. Drugostepena disciplinska komisija smatra da su neosnovani žalbeni prigovori tuženog u pogledu navodnog narušavanja prava na pravično suđenje i prava na slobodu izražavanja mišljenja zagarantovanih Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, kao i pozivanje na praksu Ustavnog suda BiH prema kojoj se sa odlukama suda javno objavljuju i izdvojena mišljenja sudija. Drugostepena disciplinska komisija smatra da tuženi neosnovano izvodi zaključak da je odluka Prvostepene disciplinske komisije diskriminirajuća jer dovodi do zabranjenog razlikovanja po osnovu statusa sudije odnosno stranke u zavisnosti od vrste sudskog postupka, a koji zaključak tuženi izvodi na osnovu činjenice da je odbijena disciplinska tužba u dijelu kojim se teretio za disciplinski prekršaj davanja izdvojenog mišljenja u parničnim postupcima, a oglasila disciplinskim odgovornim za javno objavljivanje izdvojenog neslažućeg mišljenja u krivičnom postupku.

Pazeći po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava Drugostepena disciplinska komisija je zaključila, suprotno pravnom stavu Prvostepene disciplinske komisije, da se unaprijed navedenim radnjama tuženog ne stiže, pored disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 4., i disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona. U konkretnom slučaju radi se o prividnom sticaju po osnovu konsumpcije, jer je disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. sadržan u disciplinskom prekršaju iz člana 56. tačka 4. Zakona. Prouzrokovane posljedice radnjama opisanim pod tačkom 1. Prvostepene disciplinske odluke u konkretnom slučaju čine jednu zabranjenu posljedicu i ne predstavljaju elemente posebnih disciplinskih prekršaja.

Odmjeravajući vrstu disciplinske mjere Prvostepena disciplinska komisija je od otežavajućih okolnosti imala u vidu činjenice da je tuženi počinio tri disciplinska prekršaja, da je počinjenje prekršaja iz tačke 1. imalo za posljedicu ugrožavanje integriteta odluka krivičnog vijeća i tajnosti vijećanja i glasanja, a u pogledu tačke 2. nanesenu štetu očuvanju digniteta sudijskog položaja odnosno povjerenja javnosti u integritet pravosuđa, dok je od olakšavajućih okolnosti uzela u obzir činjenice da je tuženi prekršaje počinio iz nehata, da isti do sada nije disciplinski odgovarao, da je izdvojeno mišljenje saopštio isključivo radi vlastitog osjećaja pravičnosti, te da je na predmetnom seminaru istupao u namjeri da ukaže na potrebu očuvanja nezavisnosti pravosuđa u odnosu na ostale grane vlasti. Imajući u vidu naprijed navedene okolnosti, ali i činjenice da je Drugostepena disciplinska komisija utvrdila da je tuženi počinio dva a ne tri disciplinska prekršaja, da niti jedan počinjeni prekršaj ne obuhvata nepoštenje, da tuženi nije bio vođen željom da zadovolji lični interes niti se rukovodio pohlepom ili osvetoljubivošću, Drugostepena disciplinska komisija zaključuje da je disciplinska mjera javna opomena adekvatna prirodi i težini počinjenih disciplinskih prekršaja i stepenu odgovornosti počinioa, te da će se njenim izricanjem ostvariti svrha kažnjavanja.

Na navedenu odluku Drugostepene disciplinske komisije tuženi je izjavio žalbu kojom odluku pobija u cijelosti. U skladu sa članom 103. Zakona, VSTV je pobijanu odluku razmatralo samo u dijelu koji se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru i zaključilo da je disciplinska mjera koju je utvrdila Drugostepena disciplinska komisija adekvatna težini i posljedicama disciplinskih prekršaja koje je počinio tuženi, uzimajući u obzir sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti na strani tuženog kao i kriterijima koji su propisani Smjernicama. Konačnom odlukom se ne elaboriraju kriteriji koji su uzeti u obzir prilikom ocjene o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere.

A.5. PRIHVATANJE POKLONA ILI NAGRADA ČIJA JE NAMJENA NEPRIMJERENO UTJECANJE NA ODLUKE ILI POSTUPKE SUDIJE, UKLJUČUJUĆI I SLUČAJEVE KADA POKLON ILI NAGRADA SAMO ODAJU UTISAK NEPRIMJERENOG UTICAJA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 5. Zakona.

A.6. KORIŠTENJE DUŽNOSTI SUDIJE KAKO BI SE PRIBAVILE NEOPRAVDANE KORISTI ZA SEBE ILI DRUGE OSOBE

U posmatranom periodu donesena je jedna konačna disciplinska odluka kojom je utvrđena odgovornost sudije za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 6. Zakona. Drugostepenom odlukom je potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije i odbijena kao neosnovana žalba tužene. Odlukom je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
6.1.	04-07-6-264-2/2018 od 11.1.2018.	Sudija općinskog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Javna opomena

6.1. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-264-2/2018 od 11.1.2018. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, sutkinje osnovnog suda, i potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1150-9/2017 od 20.10.2017. godine kojom je utvrđena odgovornost tužene za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 6. Zakona, kao i povrede odredaba 4. i 4.7. Kodeksa sudijske etike, te je tuženoj izrečena disciplinska mjera – javna opomena. Navedeni disciplinski prekršaj tužena je počinila jer je svjesna da nije postupala u sudskom predmetu, kao svoju prihvatila presudu koju je nakon održanog ročišta i glavne rasprave izradio bivši predsjednik suda (koji se iz predmeta morao izuzeti jer je njegova supruga bila punomoćnik stranke), a u kojoj je tužena navedena kao postupajuća sudija, i nastavila dalje da postupa u ovom predmetu – evidentirala predmet završenim, konstatovala pravosnažnost, izdala naredbu o dostavljanju presude i predmet arhivirala. Postupajući na opisani način, tužena je bivšem predsjedniku suda, korištenjem svoje sudijske funkcije, omogućila da postupa u predmetu u kojem nije mogao suditi.

Postupajući po prigovoru tužene, Drugostepena disciplinska komisija je ocijenila kao neopravdan prigovor žaliteljice na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, te je na osnovu svih iznesenih činjenica u disciplinskoj tužbi i odgovoru na disciplinsku tužbu, kao i izlaganja iznesenih u završnim riječima, zaključila kako je Prvostepena disciplinska komisija pravilno i potpuno utvrdila činjenično stanje. U pogledu žalbenog navoda kojim se navodi da u pobijanoj odluci nije utvrđeno kakvu je navodnu neopravdanu korist žaliteljica ostvarila za sebe ili druge osobe i u čemu se ta korist sastoji, Drugostepena disciplinska komisija ističe da je prvostepenom odlukom sasvim jasno utvrđeno, na osnovu materijalnih dokaza, bitno obilježje disciplinskog prekršaja, odnosno da je tužena korištenjem svoje funkcije sudije omogućila predsjedniku suda korist koja se ogleda u postupanju u predmetu u kojem bi se inače morao isključiti, kao i korist koju je punomoćnica tužitelja pribavila zastupanjem u ovom predmetu.

U pogledu odabira izrečene disciplinske mjere, u potvrđenoj prvostepenoj odluci se navodi da se Prvostepena disciplinska komisija rukovodila principima iz člana 59. Zakona kao i kriterijima utvrđenim Smjernicama, a prije svega stepenom odgovornosti tužene, te težinom učinjenog prekršaja, posebno imajući u vidu da bez pomoći tužene, predsjednik suda ne bi mogao postupati u spornom predmetu. Cijeni

se da je tužena disciplinski prekršaj učinila sa umišljajem. Od olakšavajućih okolnosti na strani tužene, u obzir je uzet, pokazana spremnost tužene na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, kao i činjenicu da se radi o sutkinji sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu, da je kroz rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudačke funkcije, kao i činjenica da je u radnje izvršenja ovog disciplinskog prekršaja bio uključen predsjednik suda. Prvostepena disciplinska komisija je cijenila da tužena trenutno ima određene zdravstvene probleme, te da je u toku trajanja disciplinskog postupka koristila bolovanje. U prvostepenoj odluci se ne elaboriraju kriteriji koji su bili odlučujući pri opredjeljenju za izrečenu disciplinsku mjeru. Posebno imajući u vidu ocjenu da je disciplinski prekršaj počinjen sa umišljajem, u skladu sa kriterijima utvrđenim Smjernicama, jasnija argumentacija u pogledu ocjene okolnosti u skladu sa kojima izricanje teže disciplinske mjere ne bi bilo opravdano, uveliko bi doprinijela razvoju dosljedne disciplinske prakse.

A.7. PROPUŠTANJE DA TRAŽI SVOJE IZUZEĆE OD POSTUPANJA PO PREDMETIMA KADA POSTOJI SUKOB INTERESA

U posmatranom periodu doneseno je ukupno pet konačnih disciplinskih odluka kojima je utvrđena odgovornost sudija (jednog sudije okružnog suda i četiri sudije općinskog/osnovnog suda) za disciplinski prekršaj i člana 56. tačka 7. Tri konačne odluke su donesene od strane prvostepenih disciplinskih komisija, od čega su dvije odluke donesene na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti, a dvije konačne odluke je donio VSTV, po žalbama tuženih na drugostepene disciplinske odluke, od kojih je jednom potvrđena prvostepena disciplinska odluka, a drugom preinačena prvostepena disciplinska odluka i tuženoj izrečena strožija disciplinska mjera. Za počinjene prekršaje, odnosno propuštanje da zatraže svoje izuzeće od postupanja u predmetima kada postoji sukob interesa, tuženim su izrečene tri javne opomene, jedna pismena opomena koja se javno ne objavljuje i jedna disciplinska mjera – smanjenje plate od 20% na period od tri mjeseca. Obrazloženja odluka u pogledu primjene kriterija iz Smjernica pri određivanju disciplinskih mjera, generalno ne sadrže jasnu argumentaciju o činjenicama koje su disciplinske komisije cijenile primjenjujući kriterije propisane Smjernicama. U odluci ref.br. 7.3. (koja je donesena po osnovu Sporazuma) je očigledno da je stepen odgovornosti tužene (umišljaj) opredjelio disciplinsku komisiju za izricanje strožije disciplinske mjere, mada se to u obrazloženju ove odluke konkretno ne navodi kao kriterij za izricanje disciplinske mjere smanjenja plate.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
7.1.	04-07-6-1805-4/2016 od 8.8.2016.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka donesena na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
7.2.	04-07-6-1023-8/2018 od 4.5.2018.	Sudija okružnog suda	Prvostepena disciplinska odluka donesena na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje

7.3.	04-07-6-187-12/2018 od 10.5.2018.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	Smanjenje plate u iznosu od 20% na period od tri mjeseca
7.4.	04-07-6-1720-17/2018 od 20.12.2018.	Sudija općinskog suda	Konačna odluka VSTV	-	Javna opomena
7.5.	04-07-6-380-1/2020 od 23.01.2020. godine	Sudija općinskog suda	Konačna odluka VSTV	-	Javna opomena

7.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1805-4/2016 od 8.8.2016. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, sutkinja općinskog suda, odgovorna što je, postupajući u izvršnom predmetu suda, iako je u parničnoj fazi ovog predmeta zastupala tražioca izvršenja (radeći u advokatskoj kancelariji prije imenovanja na dužnost sudije), propustila da obavijesti predsjednika suda o postojanju apsolutnog razloga za njeno izuzeće i donijela rješenje kojim se prigovor izvršenika odbija u cjelosti, suprotno zakonskim odredbama koje propisuju da sudija ne može suditi ako je bio punomoćnik stranke, čime je izvršila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona, te je tuženoj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, u smislu člana 59. Zakona o VSTV-u BiH, kao olakšavajuća okolnost uzet je stepen disciplinske odgovornosti nehat, koji se ogleda u okolnosti da tužena nije bila svjesna da je u ranijoj fazi predmeta zastupala stranke, imajući u vidu podatke iz Sistema za automatsko upravljanje u predmetima, mada je, s obzirom da je ranije radila u advokatskoj kancelariji koja je zastupala stranke, morala dodatno provjeriti ovu okolnost i izvršiti fizički uvid u spis predmeta, zatim okolnost pod kojom je prekršaj učinjen, odnosno da predmet u advokatskoj kancelariji nije bio dodijeljen njoj, te je zastupajući stranku mijenjala kolegicu. Nadalje kao olakšavajuća okolnost cijenjena je činjenica da je tužena prekršaj izvršila po proteku više od devet godina od zadnjeg ročišta na kojem je zastupala stranke kao i činjenica da je predsjednik suda odbio zahtjev za njeno izuzeće u drugim predmetima, te okolnosti da protiv tužene ranije nije pokretan disciplinski postupak, iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i izuzetno korektna saradnja sa UDT u istrazi, kao i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma. Stranke smatraju da ne postoje naročito otežavajuće okolnosti na strani tužene.

Razmatrajući podneseni Sporazum, Prvostepena disciplinska komisija cijeneci prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, zaključuje da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U obrazloženju, međutim, disciplinska komisija ne ocjenjuje posebno ozbiljnost i posljedice počinjenog prekršaja za pojedinca, javnost ili pravosudni sistem, kao ni vjerovatnoću ponavljanja prekršaja, kako bi se, u skladu sa Smjernicama, ocijenilo da nisu ispunjeni uslovi za izricanje strožije disciplinske mjere za počinjeni disciplinski prekršaj.

7.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1023-8/2018 od 4.5.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja okružnog suda, odgovorna što je u svojstvu predsjednika vijeća okružnog suda postupala u predmetu, odnosno propustila da traži svoje izuzeće iz postupanja u predmetu u kojem je pred prvostepenim sudom u određenim fazama postupka postupao njen sin, kao punomoćnik tuženih, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere stranke su, rukovodeći se principom proporcionalnosti, prihvatile da se u smislu člana 59. Zakona uzmu u obzir sljedeće okolnosti na strani tužene: broj i težina počinjenog prekršaja (počinjenje jednog disciplinskog prekršaja), te izostanak štetne posljedice po stranke u postupku, stepen odgovornosti (nehat), okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen (izostanak dužne pažnje uz pouzdanje u informacije dobijene od sudije izvjestioca o nepostojanju razloga za isključenje), činjenicu da je tužena dugogodišnji sudija, te da protiv tužene ranije nije vođen disciplinski postupak. Pored navedenih okolnosti uzet je u obzir izražen visok stepen saradnje tužene sa UDT ispoljen u toku postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u disciplinskoj tužbi, iskreno kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma. Stranke smatraju da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strani tužene.

U odluci se navodi da je, prilikom predlaganja disciplinske mjere uzeta je u obzir i dosadašnja praksa izricanja disciplinskih mjera u istovrsnim predmetima približne težine počinjenog prekršaja, ali ne navodi se konkretno o kojim disciplinskim odlukama se radi.

Prvostepena disciplinska komisija u odluci navodi da je adekvatnost predložene disciplinske mjere cijenjena s obzirom na prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, međutim, u obrazloženju se posebno ne elaboriraju ovi kriteriji. Imajući u vidu da je Smjernicama predviđeno izricanje mjere pismene opomene koja se javno ne objavljuje samo u lakšim slučajevima disciplinskih prekršaja, kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice/ lica, javnost ili pravosuđe, i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj, detaljnije obrazloženje ovih kriterija bi svakako doprinijelo razvoju transparentne i ujednačene disciplinske prakse.

7.3. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-187-12/2018 od 10.5.2018. godine utvrđena je odgovornost tužene, sudije osnovnog suda, što je postupajući kao sudija za maloljetnike osnovnog suda u osam predmeta odlučivala o postavljenju branioca sa posebnim znanjima i suprotno zakonskim odredbama o obaveznom izuzeću sudije, donijela rješenje o postavljenju i isplati troškova zastupanja svojoj sestri, iako je bila svjesna da će takvim postupanjem doći u sukob interesa, čime je počinila prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona. Tužena je istovremeno, prekršila i odredbe 1.5., 2.1., 2.5., i 3.2. Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinska mjera - smanjenje plaće u iznosu od 20% na period od tri

mjeseca. Tužba je odbijena u odnosu na istovjetno postupanje tužene u jednom predmetu, jer je nastupila zastara u odnosu na počinjenje disciplinskog prekršaja.

Kao olakšavajuće okolnosti, Prvostepena disciplinska komisija je uzela u obzir iskreno žaljenje tužene i kajanje zbog učinjenog disciplinskog prekršaja, kao i pokazanu spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka. Posebno je cijenjena okolnost da se radi o sudiji protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, te da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije.

U odluci se nabrajaju svi kriteriji utvrđeni Smjernicama, koje je Prvostepena disciplinska komisija imala u vidu prilikom određivanja disciplinske mjere, ali se ocjena ovih kriterija posebno ne obrazlaže. U vezi sa visinom i periodom trajanja disciplinske mjere smanjenja plate, navodi se činjenica da je tužena u više navrata propustila da traži svoje izuzeće, što ukazuje na ponovljeno ponašanje, ali u tom kontekstu nije obrazlagana disciplinska mjera. Stepenn disciplinske odgovornosti tužene nije elaboriran u kontekstu odlučivanja o disciplinskoj mjeri, mada je naveden u dijelu obrazloženja kojim se odbijaju kao neosnovani navodi tužene da nije smatrala da se mora izuzeti u opisanoj situaciji iz razloga što se pred sudom protiv maloljetnih izvršilaca krivičnih dijela samo izuzetno pokreće i vodi krivični postupak, da je po zaprimljenom zahtjevu postavljala branioca sa posebnim znanjima sa liste advokata, po utvrđenom redoslijedu, da se postupak okončava pred nadležnim policijskim organom i tužilaštvom izricanjem policijskog upozorenja, da je postavljanje branioca po službenoj dužnosti sa posebnim znanjima samo procesna radnja, jer se postupak ne vodi pred sudijom koji postavlja branioca. U vezi sa ovim navodom tužene u obrazloženju se navodi da se umišljaj (eventualni umišljaj) ne može eliminisati ni tvrdnjama tužene da je na opisani način postupala iz nehata usko tumačeći zakonske odredbe. Počinjenje disciplinskog prekršaja sa umišljajem je jedan od kriterija koji je predviđen Smjernicama za izricanje disciplinske mjere – smanjenje plate. Međutim u odluci se ne obrazlažu činjenice koje su uzete u obzir prilikom određivanja visine i perioda trajanja ove disciplinske mjere.

7.4. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-1720-17/2018 od 20.12.2018. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, sutkinje općinskog suda u Livnu, i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1720-14/2018 od 09.11.2018. godine, kojom je potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1720-11/2018 od 04.09.2018. godine.

Navedenom prvostepenom disciplinskom odlukom utvrđena je odgovornost tužene za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona jer je postupala u krivičnim predmetima u kojima je optuženi odnosno osuđeni bio njen rođak (sin od tetke), te propustila obavijestiti predsjednika suda o navedenom srodstvu, smatrajući da ne postoje razlozi za njeno izuzeće od postupanja u smislu člana 39. Zakona o krivičnom postupku FBiH, kojim je propisano u kojim situacijama sudija ne može obavljati sudijsku dužnost, te iako svjesna da srodstvo sudije sa strankom u postupku kod svakog objektivnog posmatrača može izazvati sumnju u nezavisnost i nepristrasnost suda u postupku odlučivanja, postupala u predmetima u kojima postoji sukob interesa. Postupajući na opisani način, tužena je prekršila i odredbe 1.5,2.1,i 2.5 Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Prvostepena disciplinska odluka je potvrđena odlukom Drugostepene disciplinske komisije na koju je tužena uložila žalbu VSTV-u sa prijedlogom da joj se izrekne blaža disciplinska mjera, iako tužena i dalje ostaje na stanovištu da u njenim radnjama nema elemenata disciplinskog prekršaja iz člana 56. stav 7. Zakona. U žalbi se navodi da izrečena disciplinska mjera - javna opomena nije adekvatna odnosno proporcionalna okolnostima konkretnog slučaja, te da disciplinske komisije prilikom izricanja navedene mjere nisu vodile računa o principima propisanim odredbom člana 59. Zakona, među kojima su i dosadašnji rad i ponašanje učinioca prekršaja, broj i težina počinjenih prekršaja, posljedice prekršaja, saradnja koju je sudija pokazao tokom disciplinskog postupka, te da, između ostalog, u konkretnom slučaju nisu u dovoljnoj mjeri cijenile činjenicu da protiv tužene nikada predhodno nije vođen disciplinski postupak. U žalbi se nadalje navodi da činjenica da je tužena dugogodišnji sudija koji dobro poznaje propise kao i činjenica da je tuženoj bilo poznato srodstvom sa strankom u postupku se nisu mogle cijeniti kao otežavajuća okolnosti na strani tužene, kako je to konstatovano odlukom Prvostepene disciplinske komisije. Tužena ističe da je objektivnim sagledavanjem oba predmeta pravilno ocijenila da ne postoji sukob interesa odnosno okolnosti iz člana 39. tačka f) ZKP-a FBiH, obzirom da je sa optuženim/osuđenim bila u srodstvu u pobočnoj liniji četvrtog stepena, da sa njim nije imala blizak odnos osim površnog poznanstva te da svojim odlukama nije pogodovala sebi ili optuženom/osuđenom nauštrb interesa javnosti a što proizlazi iz odluka koje je tužena u konačnici donijela u predmetima koji su obuhvaćeni disciplinskom tužbom.

Odlučujući po žalbi tužene, VSTV u cijelosti prihvata razloge koje je navela Drugostepena disciplinska komisija u svojoj odluci, smatrajući da je izrečena disciplinska mjera, Javna opomena, adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenog disciplinskog prekršaja, njegovim posljedicama, okolnostima izvršenja disciplinskog prekršaja i utvrđenom stepenu disciplinske odgovornosti, a kojom će se ostvariti svrha i ciljevi disciplinskog sankcionisanja nosilaca pravosudnih funkcija. VSTV konstatuje da su disciplinske komisije pravilno utvrdile sve okolnosti iz člana 59. Zakona o VSTV-u BiH, a u vezi sa kriterijima koji su utvrđeni Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima, a koje okolnosti su od značaja za određivanje vrste i visine disciplinske mjere, te njihovim pravilnim vrednovanjem dale im odgovarajući značaj, iz kojih se razloga žalbene tvrdnje o neproporcionalnosti disciplinske mjere ne mogu prihvatiti kao osnovane. Suprotno, žalbenim navodima dugogodišnje radno iskustvo tužene kao i činjenica da joj je bilo poznato srodstvom sa strankom u predmetnim krivičnim predmetima se mogu cijeniti samo kao otežavajuće okolnosti na strani tužene, obzirom da nosilac pravosudne funkcije niti u jednom slučaju ne smije zanemariti postojanje razloga za izuzeće pogotovo ukoliko su mu navedeni razlozi poznati, pa su po ocjeni VSTV disciplinske komisije pravilno utvrdile, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti na strani tužene i tuženoj izrekle odgovarajuću disciplinsku mjeru.

7.5. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-380-1/2020 od 23.01.2020. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog sudije općinskog suda i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1639-12/2019 od 21.11.2019. godine kojom je usvojena žalba tužioca, te preinačena odluka Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1639-9/2018 od 03.09.2019. godine, u pogledu izrečene disciplinske mjere, tako da je tuženom za počinjeni disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona izrečena disciplinska mjera - javna opomena.

Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđena je odgovornost tuženog što je u periodu od 10.6.2016. godine do 15.9.2016. godine postupao u predmetu suda, uprkos činjenici da je u krvnom srodstvu sa predlagačem i protivnikom predlagača u tom predmetu, iako svjestan da je zbog srodstva sa strankama u postupku u sukobu interesa, te da navedena okolnost kod svakog objektivnog posmatrača može izazvati sumnju u nepristrasnost sudije i narušiti ugled suda, odnosno propustio odmah po saznanju ko su stranke u predmetu, obavijestiti predsjednicu suda o srodstvu sa strankama i zatražiti svoje i nastavio postupati u predmetu sve dok njegovo izuzeće nije zatražila stranka u postupku (nakon čega je odlukom predsjednice suda predmet presigniran u rad drugom sudiji), čime je tuženi počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona. U prvostepenoj odluci se ocjenjuje da je tuženi istovremeno prekršio odredbe 1.5, 2.1 i 2.5 Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

Na prvostepenu disciplinsku odluku žalbu je izjavio UDT pobijajući je djelimično u pogledu izrečene disciplinske mjere, kao i tuženi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene normi materijalnog prava i povrede pravila postupka.

Postupajući po podnesnim žalbama, Drugostepena disciplinska komisija je donijela odluku kojom je usvojila žalbu tužioca, te preinačila pobijanu odluku, u pogledu izrečene disciplinske mjere i izrekla disciplinsku mjeru - javnu opomenu. Drugostepena disciplinska komisija je odbila kao neosnovanu žalbu tuženog. Drugostepena disciplinska komisija smatra da je Prvostepena disciplinska komisija pravilno zaključila da razlozi na koje se pozivao tuženi kroz podneseni odgovor na disciplinsku tužbu, a koji se ponavljaju i u žalbi, kojim je tuženi pokušao opravdati svoje postupanje u konkretnom slučaju, ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali njegovo postupanje u navedenom predmetu niti mogu dovesti u pitanje činjenično utvrđenje da je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, kao ni odgovornost tuženog za počinjeni disciplinski prekršaj. Ocjenjuje se kao pravilan zaključak Prvostepene disciplinske komisije da je tuženi navedeni disciplinski prekršaj počinio iz svjesnog nehata, obzirom da je tuženi u vrijeme kada je postupao u navedenom predmetu bio svjestan da zbog njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti. Drugostepena disciplinska komisija upućuje na odluku Ustavnog suda BiH izraženu u predmetu AP-904/16 od 27.09. 2018. godine kojom je odbijena je kao neosnovana apelacija apelanta izjavljena protiv odluka disciplinskih komisija i VSTV, a kojima je bila utvrđena odgovornost apelanta za istovjetan disciplinski prekršaj i gdje je bila izrečena disciplinska mjera javna opomena.

Drugostepena disciplinska komisija cijeni opravdanim žalbeni navod UDT da je Prvostepena disciplinska komisija prilikom ocjene olakšavajućih okolnosti na strani tuženog prevelik značaj dala činjenici da tuženi do sada nije disciplinski odgovarao, te da je propustila cijeliti dosadašnju praksu disciplinskih komisija Vijeća izraženu u predmetima, broj: 04-07-3-2056-13/2015 od 22.12.2015. godine i broj: 04-07-6-1720-17/2018 od 20.12.2018. godine, a u kojima je utvrđena disciplinska odgovornost za isti disciplinski prekršaj i izrečena disciplinska mjera javna opomena, te smatra da je disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje izrečena pobijanom prvostepenom odlukom neproporcionalna posljedicama počinjenog

disciplinskog prekršaja koji se manifestuje u narušenom ugledu sudijske funkcije i stepenu utvrđene disciplinske odgovornosti tuženog (svjesni nehat).

Na drugostepenu disciplinsku odluku žalbu je izjavio tuženi zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri, bez konkretnog prijedloga, ali se iz obrazloženja žalbe može izvesti zaključak da tuženi u cijelosti osporava utvrđenu disciplinsku odgovornost za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona. VSTV je u skladu sa odredbama člana 103. Poslovnika, pobijanu drugostepenu odluku ispitalo samo u dijelu koji se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru, pa je u cijelosti prihvatilo razloge koje je navela Drugostepena disciplinska komisija u svojoj odluci, smatrajući da je izrečena disciplinska mjera, adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenog disciplinskog prekršaja, njegovim posljedicama, okolnostima izvršenja disciplinskog prekršaja i utvrđenom stepenu disciplinske odgovornosti tuženog, te da će se istom ostvariti svrha i ciljevi disciplinskog sankcionisanja nosilaca pravosudnih funkcija, a o čemu je u pobijanoj odluci dato mjerodavno obrazloženje koje je VSTV u cijelosti prihvata.

A.8. NEMAR ILI NEPAŽNJA U VRŠENJU SLUŽBENIH DUŽNOSTI

U posmatranom vremenskom periodu donesene su ukupno 32 konačne disciplinske odluke kojima je utvrđena odgovornost i izrečena disciplinska mjera za prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Od navedenog broja, u tri disciplinska postupka konačnu odluku je donio VSTV, u sedam disciplinskih postupaka konačnu odluku su donijele drugostepene disciplinske komisije, dok su 22 konačne disciplinske odluke donijele prvostepene disciplinske komisije, od čega je 18 odluka doneseno po osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti i dvije po osnovu priznanja tuženih. Izrečeno je osam pismenih opomena koje se javno ne objavljuju (uz jednu posebnu mjeru obavezne edukacije), 10 javnih opomena, 12 disciplinskih mjera smanjenja plate i dva razrješenja od dužnosti.

U 11 disciplinskih odluka utvrđena je odgovornost tuženih za više disciplinskih prekršaja, i to u sedam odluka za dva disciplinska prekršaja, a u četiri odluke za tri disciplinska prekršaja. Mada su u većini ovih odluka posebno (odvojeno izrekom odluke ili tačkama tužbe) navedene radnje za svaki disciplinski prekršaj, u nekim odlukama se obrazlaže da se istim radnjama tuženog stiču obilježja više disciplinskih prekršaja. Naprimjer, u odluci ref.br. 8.5. gdje se (pod tačkom 3) utvrđuje odgovornost tuženog za prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona zbog propuštanja izrade i dostavljanja rješenja u tri parnična predmeta navodi da je tuženi ujedno počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 3. Zakona jer nije postupio po više urgencija zakonskog zastupnika stranke za dostavljanje presude u navedenim predmetima. Ovakva kumulacija prekršaja može dovesti u pitanje pravnu sigurnost u oblasti disciplinske odgovornosti nosilaca pravosudne funkcije i svakako je pitanje kome bi trebalo posvetiti odgovarajuću pažnju prilikom donošenja disciplinskih odluka.

Za razvoj dosljedne disciplinske prakse značajna je i odluka ref.br. 8.18 u kojoj se kao otežavajuća okolnost nije uzela u obzir ranije utvrđena disciplinska odgovornost tužene (utvrđena disciplinskom odlukom donesenoj nekoliko mjeseci ranije) jer je cijenjen i stav Prvostepene disciplinske komisije Vijeća, izražen u odluci broj 04-02-2325-7/2014 od 17.10.2014. godine: "...Komisija (je) konstatovala da je tuženi pojedine

radnje zbog kojih je oglašen odgovornim ovom odlukom počinio prije donošenja prethodne disciplinske odluke, tako da se pojedine radnje tuženog i prethodna disciplinska odluka u tom dijelu po shvatanju Komisije ne mogu cijeniti kao posebno otežavajuće okolnosti prilikom izbora adekvatne disciplinske mjere u ovom predmetu.” U konkretnom slučaju prilikom odabira disciplinske mjere, ranija disciplinska odgovornost nije uzeta u obzir ni prilikom ocjene da li postoji obrazac ponašanja tužene.

Za razvoj dosljedne disciplinske prakse značajna je i odluka ref.br. 8.24 u kojoj se ističe da „Činjenicu da je tuženi prije 11 godina odnosno 2008. godine disciplinski odgovarao za isti disciplinski prekršaj, disciplinska komisija nije cijnila kao posebno otežavajuću okolnost, imajući u vidu protok vremena, kao i izrečenu disciplinsku mjeru pismenu opomenu koja se javno ne objavljuje, odnosno da se nije radilo o posebno ozbiljnom disciplinskom prekršaju“, a imajući u vidu različite stavove disciplinskih komisija po pitanju ranije disciplinske odgovornosti. U navedenom primjeru je ispoštovana odredba Smjernica u skladu sa kojom „disciplinska mjera treba biti strožija nego prethodno izrečena mjera, osim ako bi izricanje strožije mjere bilo očigledno nepravično jer je od izricanja prethodne disciplinske mjere prošlo značajno vrijeme te prethodni disciplinski prekršaj nije bio dovoljno ozbiljan“.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVATĀENI ODLUKOM	IZREĀENA DISCIPLINSKA MJERA
8.1.	04-07-6-1196-18/2016 od 05.10.2016.	Sudija kantonalnog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.2.	04-07-6-2683-12/2016 od 6.12.2016.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tč. 9. i 10. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 50% na period od osam mjeseci
8.3.	04-07-6-2707-5/2016 od 19.12.2016.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Smanjenje plate u iznosu od 20% na period od tri mjeseca
8.4.	04-07-6-301-2/2017 od 23.1.2017.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.5.	04-07-6-876-4/2017 od 30.06.2017.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tč. 3. i 9. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 15% na period od četiri mjeseca
8.6.	04-07-6-380-15/2017 od 07.09.2017.	Sudija Višeg privrednog suda RS	Konačna odluka VSTV	Disciplinski prekršaji iz člana 56. tč. 17. i 22. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 10% na period od šest mjeseci
8.7.	04-07-6-532-8/2017 od 02.10.2017.	Stručni saradnik općinskog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje

8.8.	04-07-6-355-2/2018 od 23.1.2018.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski iz člana 56. tačka 11. Zakona	Javna opomena
8.9.	04-07-7-973-1/2018 od 07.02.2018.	Sudija osnovnog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje Posebna mjera obaveznog učestvovanja u edukaciji
8.10.	04-07-7-391-4/2018 od 15.02.2018.	Sudija kantonalnog suda	Konačna odluka VSTV	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tč.17. i 22. Zakona	Razrješenje od dužnosti
8.11.	04-07-6-1123-4/2018 od 10.5.2018.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17. Zakona	Javna opomena
8.12.	04-07-6-929-8/2018 od 21.5.2018.	Sudija kantonalnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.13.	04-07-6-177-15/2018 od 04.06.2018	Sudija osnovnog suda	Drugostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 30% na period od godinu dana
8.14.	04-07-6-1367-5/2018 od 18.06.2018.	Sudija okružnog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.15.	04-07-6-2496-4/2018 od 10.09.2018.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 19. Zakona	Javna opomena
8.16.	04-07-6-2689-5/2018 od 28.9.2018.	Predsjednica općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.17.	04-07-6-2890-4/2018 od 16.10.2018.	Sudija kantonalnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Smanjenje plate u iznosu od 5% na period od dva mjeseca
8.18.	04-07-6-3397-6/2018 od 10.12.2018.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.19.	04-07-6-171-2/2019 od 17.01.2019.	Sudija kantonalnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 19 Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 20% na period od tri mjeseca
8.20.	04-07-6-362-5/2019 od 07.02.2019.	Sudija okružnog privrednog suda	Prvostepena disciplinska odluka o prihvatanju sporazuma	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje

8.21.	04-07-6-200-6/2019 od 14.03.2019.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu priznanja tuženog	-	Smanjenje plate u iznosu od 15% na period od tri mjeseca
8.22.	04-07-6-840-7/2019 od 19.04.2019.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 15% na period od tri mjeseca
8.23.	04-07-6-1156-4/2019 od 08.05.2019.	Sudija okružnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.24.	04-07-6-1000-8/2019 od 10.06.2019.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	Javna opomena
8.25.	04-07-6-498-8/2019 od 18.06.2019.	Sudija općinskog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.26.	04-07-6-158-21/2019 od 16.07.2019.	Sudija kantonalnog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.27.	04-07-6-2181-10/2019 od 13.09.2019.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	Smanjenja plate u iznosu od 10% na period od tri mjeseca
8.28.	04-07-6-2745-5/2019 od 10.12.2019.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka donesena po osnovu priznanja tužene	Disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 19. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 10% na period od tri mjeseca
8.29.	04-07-6-39-7/2020 od 10.02.2020.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.30.	04-07-7-171-6/2020 od 05.03.2020.	Sudija općinskog suda	Konačna odluka VSTV	-	Razrješenje od dužnosti
8.31.	04-07-6-207-4/20 od 16.03.2020.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.32.	04-07-6-250-6/2020 od 22.04.2020.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Smanjenje plate u iznosu 10% na period od tri mjeseca

8.1. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-1196-18/2016 od 05.10.2016. godine odbijena je kao neosnovana žalba UDT i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1196-14/2016 od 13.07.2016. godine kojom je utvrđena disciplinska odgovornost tužene, sudija kantonalnog suda, što je propustila da preduzme bez odlaganja neophodne mjere kako bi spriječila nastupanje zastare u krivičnom predmetu, uprkos starosti predmeta, njegove obuhvaćenosti Planovima rješavanja starih predmeta za više godina i stepena ugroženosti zaštićenog objekta navedenog u optužnici,

te što je propustila da postupi po zahtjevu VSTV kojim se nalaže postupajućim sudijama da, putem predsjednika suda, dostave VSTV odluku o nastupanju zastarjelosti krivičnog gonjenja i informaciju o razlozima koji su doveli do nastupanja zastarjelosti, čime je počinila disciplinske prekršaje iz člana 56. tč. 8. i 17. Zakona. Prvostepena disciplinska komisija je tuženoj za navedene disciplinske prekršaje izrekla disciplinsku mjeru – pismena opomena koja se javno ne objavljuje. Prilikom određivanja disciplinske mjere Prvostepena disciplinska komisija je uzela u obzir da se u konkretnom slučaju radi o nemaru i nepažnji tokom obavljanja službenih dužnosti, kao i propuštanju postupanja po zahtjevima VSTV, a što je imalo za posljedicu nastupanje zastare krivičnog gonjenja prema trećeoptuženom u konkretnom predmetu, čime je neopravdano dovedeno u pitanje povjerenje građana u pravosuđe. Od olakšavajućih okolnosti Komisija je cijenila dosadašnje radno iskustvo, rezultate i postupanje tužene u obavljanju dužnosti, dosadašnje primjereno ponašanje kao i okolnost da tužena nije ranije disciplinski odgovarala.

Protiv navedene odluke Prvostepene disciplinske komisije UDT je izjavio žalbu zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri, s prijedlogom da Drugostepena disciplinska komisija uvaži žalbu, preinači prvostepenu odluku i tuženoj izrekne strožiju disciplinsku mjeru. U odluci Drugostepene disciplinske komisije kojom se navedena žalba odbacuje i potvrđuje prvostepena odluka, cijeni se da je Prvostepena disciplinska komisija za disciplinske prekršaje tužene izvršila odabir vrste i mjere disciplinske sankcije u granicama koje su zakonom propisane za disciplinske prekršaje, imajući u vidu svrhu sankcionisanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu da disciplinska mjera bude lakša ili teža (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a osobito: stepen krivice, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, njegovo držanje nakon učinjenog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja i počinjeno djelo, iz kojih razloga se smatra da je izrečena disciplinska mjera adekvatna počinjenim disciplinskim prekršajima, te je u tom smislu ocijenjen kao neosnovan žalbeni prigovor u pogledu nekonzistentnosti izrečene disciplinske mjere sa ranije izrečenim mjerama u sličnim disciplinskim predmetima.

U obrazloženjima odluka disciplinskih komisija ne referira se na kriterije iz Smjernica niti se posebno obrazlaže težina disciplinskih prekršaja niti ozbiljnost posljedica (zastara krivičnog gonjenja i nepostupanje po zahtjevu VSTV) u pogledu utvrđivanja adekvatnosti izricanja najblaže disciplinske mjere, a što bi bilo potrebno detaljnije argumentovati u skladu sa kriterijima iz Smjernica koje predviđaju da se ova disciplinska mjera izriče u slučajevima “kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice/ lica, javnost ili pravosuđe, i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj”.

8.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-2683-12/2016 od 6.12.2016. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, sudija općinskog suda, što je:

1. arhiviranjem nezavršenog parničnog predmeta duže od 10 godina i neopravdanim kašnjenjem u preduzimanju radnji u ovom predmetu koji nije okončan ni nakon 24 godine, a sa kojim je tužena bila zadužena duže od 15 godina, prouzrokovala odugovlačenje postupka i uticala na povredu prava na suđenje

u razumnom roku, kako je utvrđeno i presudom Ustavnog suda BiH (kojom je tužitelju-apelantu dosuđen iznos od 3.000,00 KM na ime naknade nematerijalne štete), čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tč. 8. i 10. Zakona;

2. postupajući u predmetu pokrenutom po tužbi za razvod braka, sa kojim je bila zadužena od 2006. godine, očiglednim kršenjem zakona i upornim i neopravdanim kršenjem pravila postupka (postupajući po neuređenoj tužbi za razvod braka, u periodu dužem od 8 i po godina, odnosno do 24.04.2015. godine kada je donijela rješenje kojim se tužba (i protivtužba) vraćaju na ispravku i dopunu, prouzrokovala neopravdano odugovlačenje sudskog postupka i time počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona;

3. postupajući u parničnom predmetu propustila provjeriti valjanost dostavljene punomoći i ukinuti parnične radnje koje je to lice preduzelo, zatim propustila zatražiti saglasnost tuženog za povlačenje tužbe iako je isti bio na raspravi, te propustila da uradi pismeni otpovak tog rješenja o povlačenju tužbe na koje su stranke imale pravo žalbe, te je postupajući na ovakav način očiglednim i upornim kršenjem zakona o parničnom postupku počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona;

4. propustila da preduzme radnje za okončanje parničnog postupka koji je pokrenut 19.12.2005. godine pa sve do 17.02.2016. godine (11 godina) kada je predmet presigniran u rad drugom sudiji i što je propustila da preduzme hitne radnje za okončanje ovog postupka u roku od tri mjeseca, a kako je određeno odlukom Ustavnog suda BiH AP-4682/13 od 17.09.2014. godine kojom je utvrđena povreda prava na pravično suđenje u odnosu na donošenje odluke u razumnom roku i kojom je naloženo sudu da po hitnom postupku okonča postupak u pomenutom predmetu, te obavijesti Ustavni sud BiH o preduzetim mjerama u roku od tri mjeseca, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona.

Pored disciplinskih prekršaja iz člana 56. tač. 8., 9. i 10. Zakona tužena je povrijedila i odredbe 4.2, 5., 5.5 i 5.6 Kodeksa sudijske etike zbog čega je tuženoj izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 50% na period od osam mjeseci.

Razmatrajući podneseni Sporazum, Prvostepena disciplinska komisija nalazi da je navedeni Sporazum zaključen u skladu sa odredbom člana 69. stav 1. Zakona o VSTV-u BiH, te je cijeneći prirodu i težinu počinjenih disciplinskih prekršaja, zatim njihove posljedice, stepen odgovornosti tužene, olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedene disciplinske prekršaje, kao i povrede pravila etičkog kodeksa koja imaju dopunjujući karakter za osnovnu normu disciplinskog prekršaja, zaključila da je predložena disciplinska mjera, smanjenje plate u iznosu od 50% na period od osam mjeseci, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenih disciplinskih prekršaja za koje se tužena tereti, pa je na osnovu člana 69. stav 4. istog Zakona, odlučila kao u izreci ove odluke.

U odluci se navodi da su se stranke sporazumjele da se prilikom predlaganja disciplinske mjere, rukovodeći se principom proporcionalnosti, uzme u obzir broj i težina učinjenih disciplinskih prekršaja i njihovih posljedica, a koji ukazuju na izuzetno veliku odgovornost tužene za disciplinske prekršaje koje je počinila i na ozbiljnu posljedicu da je zbog propuštanja poduzimanja radnji u četiri predmeta u dugom vremenskom periodu došlo do povrede prava stranaka na suđenje u razumnom roku.

U odnosu na olakšavajuće okolnosti na strani tužene cijanjena je okolnost da je tužena sudija sa dugogodišnjim radnim iskustvom i da nikada ranije nije disciplinski odgovarala, zatim da je ostvarivala dobre rezultate rada, da je ocjenjivana kao naročito uspješna sudija, kao i da je nakon pokretanja disciplinskog postupka iskazala spremnost na saradnju sa UDT, koja se manifestovala spremnošću za zaključenje sporazuma.

U ocjeni adekvatnosti izrečene disciplinske mjere Prvostepena disciplinska se ne poziva na principe iz člana 59. Zakona, kao ni na kriterije utvrđene Smjernicama niti se posebno elaboriraju razlozi za odabir visine i trajanja disciplinske mjere smanjenja plate, odnosno ne obrazlaže se težina i priroda disciplinskih prekršaja u smislu da nisu ispunjeni uslovi za izricanje mjere razrješenja, a kako je to predviđeno Smjernicama. Isto tako nije posebno cijanjjen ni stepen odgovornosti tužene, a imajući u vidu da u skladu sa Smjernicama, smanjenje plate za iznos od 25% ili više, na period duži od šest mjeseci predstavlja adekvatnu mjeru za ozbiljne prekršaje koji se počine s umišljajem, ako se utvrdi da postoji isto ili slično postupanje pri počinjenju disciplinskih prekršaja te ako je protiv sudije odnosno tužioca već ranije izrečena disciplinska mjera smanjenja plate.

8.3. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2707-5/2016 od 19.12.2016. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, sudija osnovnog suda, odgovorna što je nemarnim odnosom u vršenju službene dužnosti, doprinijela proteku rokova propisanih za nastupanje zastarjelosti izvršenja krivične sankcije u tri krivična predmeta, jer je u periodima dužim od četiri godine propustila donijeti naredbe radi pozivanja osuđenog lica na izdržavanje kazne zatvora i upute predmeta predsjedniku suda radi donošenja naredbe o izvršenju izrečene kazne, usljed čega je nastupila relativna zastarjelost izvršenja krivične sankcije, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, u vezi sa pravilima iz tč. 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 20% na period od tri mjeseca.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere uzete su u obzir broj i težina učinjenog disciplinskog prekršaja, odnosno da je usljed propusta tužene nastupila zastarjelost izvršenja krivične sankcije u tri predmeta. U odnosu na olakšavajuće okolnosti cijanjjen je stepen odgovornosti, dosadašnji rad i ponašanje tužene, te okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen, porodična situacija tužene u vrijeme počinjenja disciplinskog prekršaja, okolnost da se radi o sutkinji protiv koje nije vođen disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada pokazala visok stepen stručnosti i posvećenosti, da je ocijenjena ocjenom „izuzetno uspješno i uspješno obavlja sudijsku funkciju“, sa ostvarenom orijentacijskom normom od 100%, uz poštivanje Plana rješavanja starih i zaostalih predmeta, te da je iskazala visok stepen saradnje sa UDT u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka.

Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju odluke navodi da je cijaneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i povrede pravila etičkog kodeksa koja imaju dopunjujući karakter za osnovnu normu disciplinskog prekršaja, zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja.

Komisija međutim ne obrazlaže konkretno nijedan od navedenih kriterija, mada je u skladu sa Smjericama bilo neophodno u konkretnom slučaju argumentovati prirodu i težinu disciplinskog prekršaja koja ne bi opravdavala izricanje disciplinske mjere razrješenja od dužnosti sudije. Iako se radi o istom postupanju tužene u tri predmeta sa ozbiljnim posljedicama u vidu nastupanja zastare izvršenja krivične sankcije a koja posljedica dovodi u pitanje svrsihodnost vođenja krivičnog postupka, u obrazloženju odluke se posebno ne elaborira ni ozbiljnost posljedica niti stepen odgovornosti tužene, kao ni adekvatnost utvrđenog procenta i dužine trajanja disciplinske mjere smanjenja plate.

8.4. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-301-2/2017 od 23.1.2017. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija općinskog suda, odgovoran što je presudu datiranu sa pogrešnim datumom, parničnim strankama dostavio sa zakašnjenjem od godinu dana i četiri mjeseca, na koji način je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, te je tuženom izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Kao olakšavajuća okolnost cijenjena je činjenica da se radi o propustu koji je počinjen u jednom parničnom predmetu koji nije hitne prirode, zatim da je prekršaj počinjen sa nepažnjom, da uz parnične i vanparnične predmete tuženi radi i na predmetima upisa u sudski registar koji su hitne prirode, da je u vremenskom periodu koji je obuhvaćen disciplinskom tužbom ocijenjen najvišim ocjenama, da je u istom periodu ostvario orijentacionu normu u prosjeku od 120,41% sa realizovanim Planom rješavanja starih i zaostalih predmeta u prosjeku od 86,7%, da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivao sa UDT te izrazio žaljenje zbog počinjenog prekršaja.

U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjeno je da je odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-02-3345-4/2013 od 27.9.2013. godine utvrđena odgovornost tuženog za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona, za koji mu je izrečena disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U obrazloženju odluke se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tuženi tereti, međutim u obrazloženju se ne navode argumenti na osnovu kojih kriterija je ocijenjena adekvatnost izrečene disciplinske mjere. Iako se ne poziva na kriterije utvrđene Smjericama, može se zaključiti da je u konkretnom slučaju primjenjen kriterij u skladu sa kojim disciplinska mjera treba biti strožija u odnosu na prethodno izrečenu disciplinsku mjeru. Međutim, imajući u vidu broj i težinu disciplinskog prekršaja, stepen odgovornosti tuženog, olakšavajuće okolnosti koje su uzete u obzir, kao i činjenicu da je od prethodno izrečene disciplinske mjere proteklo preko tri i po godine, obrazloženje kojim se opravdava neadekvatnost izricanja blaže disciplinske mjere bi doprinijelo ujednačavanju disciplinske prakse, posebno imajući u vidu da Smjernice kao izuzetak od navedenog pravila predviđaju slučajeve u kojima bi izricanje strožije disciplinske mjere bilo očigledno nepravedno.

8.5. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-876-4/2017 od 30.06.2017. godine u cjelini se prihvata Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija osnovnog suda, odgovoran što je:

1. propustio u vremenskom periodu od jedne i po godine da naredi prevođenje predmeta u drugi upisnik suda, iako se radi o jednostavnoj radnji za čije preduzimanje nije potrebno mnogo vremena, te, nakon što je prošlo još pet mjeseci, donio rješenje kojim se osnovni sud proglašava stvarno nenadležnim - na osnovu činjenica koje su mu bile poznate u vrijeme formiranja predmeta, te je time počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona;

2. postupajući u ostavinskom predmetu, u kojem je radnje preduzimao stručni saradnik, propustio da izvrši nadzor nad preduzetim radnjama i da se upozna sa sadržinom spisa, pa je donio rješenje o nasljeđivanju kojim nije odlučio o nasljednom dijelu dva nasljednika (koja nisu prisustvovala ročištu) prema stanju u spisu, odnosno raspoloživim podacima, čime je počinio prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona;

3. postupajući u tri parnična predmeta, suprotno odredbama Zakona o Parničnom postupku RS (prema kojim nije izričito propisano da na rješenje kojim se tužba smatra povučenom nije dozvoljena žalba), propustio dostaviti rješenje o povlačenju tužbe zastupniku tužene, dok je u jednom predmetu, suprotno članu 59. istog Zakona, propustio uopšte donijeti rješenje o povlačenju tužbe, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona. Tuženi je ujedno počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 3. Zakona jer nije postupio po više urgencija zakonskog zastupnika stranke (Pravobranilaštva RS) za dostavljanje presude u navedenim predmetima, a nakon što je propustio da im dostavi rješenje kojim se tužba smatra povučenom. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 15% na period od četiri mjeseca.

U obrazloženju odluke je navedeno da su stranke prilikom predlaganja disciplinske mjere pored uslova iz člana 59. Zakona cijenila kao olakšavajuće okolnosti: stepen disciplinske odgovornosti za prekršaje opisane pod br. 1. i 2. (nehat), te okolnost da je tuženi kao jedini sudija raspoređen u odjeljenje van sjedišta suda, obavljao dužnost na više sudskih referata, ostvarene dobre rezultate rada u periodu izvršenja prekršaja (2010. – 2016. god.), kao i iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i izuzetno korektnu saradnju sa UDT u istrazi, kao i tokom disciplinskog postupka. Kao otežavajuća okolnost, uzeto je u obzir da je tuženom u ranijem disciplinskom postupku utvrđena odgovornost za disciplinske prekršaje iz člana 56. tč. 8. i 9. Zakona, za koje mu je izrečena disciplinska mjera javna opomena. U odluci se također navodi da su stranke, prilikom predlaganja disciplinske mjere, imale u vidu odredbe tačke (2)(a) Smjernica, kojom je propisano da u slučaju da je tuženi prethodno samo jednom disciplinski sankcionisan, disciplinska mjera u ponovljenom disciplinskom postupku treba biti strožija nego prethodno izrečena, te tačke (4) Smjernica, koja predviđa da smanjenje plate predstavlja odgovarajuću disciplinsku mjeru ako se utvrdi da postoji isto ili slično postupanje pri počinjenju disciplinskih prekršaja ili kada je sudiji odnosno tužiocu već ranije izrečena mjera javne opomene.

U obrazloženju odluke se ne navodi i ne argumentuje ocjena težine i ozbiljnost prekršaja niti se elaboriraju posljedice prekršaja kako bi se ustanovilo da li su ispunjeni uslovi za izricanje strožije ili blaže disciplinske mjere. Također, ne analizira se model ponašanja i dokazi da se radi o modelu ponašanja, što je jedan od

kriterija za izricanje mjere smanjenja plate. Prvostepena disciplinska komisija ne utvrđuje ni stepen odgovornosti (ni za jednu tačku prekršaja) niti obrazlaže kriterije kojim se rukovala u zaključku o adekvatnosti trajanja i visine smanjenja plate.

8.6. Odlukom VSTV broj: 04-07-6-380-15/2017 od 7.9.2017. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, sudije Višeg privrednog suda i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-380-13/2017 od 4.7.2017. godine kojom je uvažena žalba Ureda disciplinskog tužioca i preinačena odluka Prvostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-380-10/2017 od 18.5.2017. godine u pogledu izrečene disciplinske mjere, tako što je tuženom za počinjene disciplinske prekršaje iz člana 56. tč. 8., 17. i 22. Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom Vijeću BiH, izrekla disciplinsku mjeru - smanjenje plaće u iznosu od 10% na period od šest mjeseci.

Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđeno je da je tuženi odgovoran zato što je:

1. postupajući u 18 predmeta koje je kao sudija izvjestilac iznio na sjednicama vijeća, u periodu od 24.3.2016. godine do 21.9.2016. godine, propustio izraditi odluke (u zakonskom roku od 30 dana), te istovremeno propustio postupiti po odluci predsjednika suda od 6.10.2016. godine, kojom mu je naloženo da hitno završi navedene predmete čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona;

2. iz neopravdanih razloga propustio da postupi po uputstvu VSTV za izradu plana rješavanja predmeta kojim je propisano da broj predmeta koje sudija treba da riješi iz plana mora iznositi najmanje 70% godišnjeg orijentacionog normativa, odnosno u 2016. godini ostvario je samo 15% orijentacione norme, s tim da je u prvoj polovini godine završio 41 predmet koji nije bio obuhvaćen Planom rješavanja predmeta suda u 2016. godini, dok mu je ostalo 38 predmeta obuhvaćenih navedenim planom, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 17. Zakona;

3. više puta u toku 2016. godine, a intenzivnije u posljednjih 6 mjeseci učestalo i neopravdano odsustvovao sa posla u toku radnog vremena, po više sati, bez znanja i odobrenja predsjednika suda, na koji način je postupao suprotno odredbi člana 6. stav 1. Zakona o platama i naknadama sudija i tužilaca, kojim je propisano da radno vrijeme sudije traje 40 sati sedmično, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 22. Zakona.

Postupajući na opisani način, tuženi je prekršio i odredbe 4. i 5. Kodeksa sudijske etike pa mu je prvostepena disciplinska komisija izrekla disciplinsku mjeru - smanjenje plate u iznosu od 10% na period od jednog mjeseca.

Protiv odluke prvostepene disciplinske komisije, Ured disciplinskog tužioca je izjavio žalbu na dio odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri koju je drugostepena disciplinska komisija uvažila i preinčila disciplinsku mjeru na – smanjenje plate u iznosu od 10% na period od šest mjeseci. U obrazloženju drugostepene odluke navodi se da je olakšavajućim okolnostima koje je na strani tuženog našla i cijenila prvostepena disciplinska komisija (zdravstveno stanje kćerke, supruge i tuženog, stepen odgovornosti - nehat, priznanje činjeničnih navoda iz disciplinske tužbe, iskreno žaljenje i kajanje zbog učinjenih disciplinskih prekršaja, pokazana

spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju tokom trajanja disciplinskog postupka, dugogodišnje radno iskustvo u pravosuđu, obećanje tuženog da ubuduće neće činiti ovakve niti slične disciplinske prekršaje, lične i imovinske prilike) dat i suviše veliki značaj. Pri ovome, opredjeljenjem za jednu od blažih disciplinskih mjera smanjenja plate, nije dovoljno uzet u obzir, kao otežavajuća okolnost, kontinuitet kršenja službene dužnosti od strane tuženog, a imajući u vidu da je tuženom 2015. godine izrečena disciplinska mjera - javna opomena za istovrstan disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17. Zakona, što ukazuje da prethodno izrečenom disciplinskom mjerom nije postignuta svrha specijalne prevencije u odnosu na tuženog, obzirom da je i tokom cijele 2016. godine tuženi nastavio sa istim ponašanjem, te je pored navedenog disciplinskog prekršaja počinio i nove disciplinske prekršaje. U obrazloženju drugostepene disciplinske odluke, također se navodi da je učestalim i neopravdanim odsustvovanjem sa posla u toku radnog vremena (radnje iz tačke 3) uveliko narušen ugled ne samo tuženog kao sudije sa dugogodišnjim iskustvom, nego i suda u kojem tuženi obavlja sudijsku dužnost. Prema ocjeni drugostepene disciplinske komisije, navedenim činjenicama je trebalo dati veći značaj, te iste cijeliti kao otežavajuću okolnost, a posebno imajući u vidu poziciju tuženog kao iskusnog sudije. Isto tako, prema ocjeni drugostepene disciplinske komisije, kao otežavajuću okolnost je trebalo cijeliti i ignorisanje naredbi predsjednika suda, odnosno nepostupanje tuženog po odluci predsjednika suda kojom je naloženo hitno postupanje u predmetima (pod tačkom 1.).

U obrazloženju odluke VSTV-a konstatuje se da je prvostepena disciplinska komisija dala isuviše veliki značaj olakšavajućim okolnostima, a kako to pravilno zaključuje u drugostepenoj disciplinskoj odluci i smatra da opredjeljenjem za disciplinsku mjeru smanjenja plaće za iznos od 10% na period od jednog mjeseca, nisu dovoljno cijanjene otežavajuće okolnosti u pogledu kontinuiteta kršenja službene dužnosti od strane tuženog, utvrđene disciplinske odgovornosti za tri disciplinska prekršaja, povrede Kodeksa sudijske etike, te upornog i neopravdanog ignorisanja naredbi predsjednika suda. VSTV zaključuje da ove otežavajuće okolnosti, a imajući u vidu principe za određivanje mjera propisane članom 59. Zakona i Smjernicama opravdavaju izricanje navedene disciplinske mjere, smanjenje plaće u iznosu od 10% na period od šest mjeseci.

Disciplinskim odlukama u navedenom predmetu ne cijeni se posebno težina učinjenih disciplinskih prekršaja kao ni stepen odgovornosti tuženog, kako bi se, u skladu sa Smjernicama ukazalo da se ne radi o disciplinskom prekršaju za koji bi bilo adekvatno izreći disciplinsku mjeru razrješenja. Isto tako, bila bi neophodna i detaljnija argumentacija u pogledu kontinuiteta u činjenju disciplinskog prekršaja (iz člana 57. tačka 17. Zakona) koji, u skladu sa Smjernicama, predstavlja jedan od kriterija za izricanje disciplinske mjere smanjenja plate u iznosu većem od 25% na period duži od šest mjeseci.

8.7. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-532-8/2017 od 02.10.2017. godine odbijena je kao neosnovana žalba UDT i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije kojom je tuženi, stručni saradnik općinskog suda, oglasen odgovornim za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona i kojom mu je izrečena disciplinska mjera pismena opomena koja se javno ne objavljuje zbog nepreduzimanja radnji u predmetu u periodu od 26.2.2014. do 20.10.2014. godine, iako se radilo o predmetu iniciranom 2011. godine. Istom odlukom prvostepene disciplinske komisije odbijena je

disciplinska tužba u dijelu koji se odnosi na druge propuste u postupanju u ovom predmetu (koji su u tužbi UDT-a okvalifikovani kao prekršaji iz člana 56. tč. 3. i 10. Zakona), a na koje je ukazao drugostepeni sud u svojim odlukama donesenim u postupku po pravnim lijekovima. Prvostepena disciplinska komisija je u obrazloženju o odbijanju pomenutih dijelova tužbe istakla da iz opisa činjeničnih radnji ovog dijela tužbe proizilazi da je tuženi imao određenih propusta u radu, ali da je na sve te nedostatke ukazao drugostepeni sud, te da sama činjenica da je odluka suda ukinuta ili preinačena ne prezumira postojanje disciplinske odgovornosti sudije koji je u prvom stepenu donio tu odluku, jer je upravo svrha podnošenja pravnih lijekova preispitivanje odluka u cilju donošenja pravilnije odluke. Ovakav stav Prvostepene disciplinske komisije potvrđen je i konačnom odlukom Drugostepene disciplinske komisije jer "nije dokazana jasna tvrdnja da je tuženi nemarno ili nepažljivo obavljao svoju dužnost u vezi činjenične osnove iz odbijajućeg dijela tužbe". Osim obrazloženja da je na "određene propuste" ukazao i drugostepeni sud, u odlukama disciplinskih komisija nisu obrazloženi razlozi zbog kojih se tuženi ne smatra odgovornim za te propuste, koji su "sanirani odlukama drugostepenog suda".

U obrazloženju opredjeljenja za izrečenu disciplinsku mjeru, Prvostepena disciplinska komisija navodi da je cijenila sve principe i pravila iz člana 59. Zakona, te da je kao otežavajuću okolnost uzela u obzir činjenicu da je nepreduzimanjem radnji u predmetnom postupku za period od nepunih osam mjeseci dodatno produženo rješavanje predmeta koji je iniciran još 2011. godine, a da nisu postojali objektivni razlozi za to. Od olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, Prvostepena disciplinska komisija je imala u vidu njegovo dosadašnje radno iskustvo, zatim njegovo dosadašnje primjereno ponašanje, kao i okolnost da protiv tuženog ranije nije pokretan disciplinski postupak.

8.8. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-355-2/2018 od 23.1.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sudija općinskog suda, odgovorna što je:

1. postupajući u izvršnom predmetu nakon što je održala ročište za određivanje načina za utvrđivanje vrijednosti nekretnine, na kojem je punomoćnik tražioca izvršenja predložio da vrijednost nekretnine utvrdi nadležna poreska uprava, obavijestila punomoćnika tražioca izvršenja da će ga pismeno obavijestiti o iznosu koji je potrebno predujmiti radi procjene vrijednosti nekretnine, nakon čega je u predmetu produživala evidencije dnevnim naredbama od 26.11.2014., 30.3.2015., 28.8.2015. i 2.3.2016. godine, da bi zaključkom od 10.3.2016. godine (nakon godinu i deset mjeseci) naložila komisiji za procjenu vrijednosti da izvrši procjenu vrijednosti nepokretnosti izvršenika, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona;

2. postupajući u izvršnom predmetu, nakon što je 23.1.2015. godine zaprimljen odgovor tražioca izvršenja na žalbu izvršenika na rješenje o dosudi nekretnine, propustila dostaviti predmet na nadležno postupanje drugostepenom sudu sve do 4.3.2016. godine, odnosno u značajnoj mjeri (po proteku jedne godine i jednog mjeseca) prekoračila rok za dostavljanje spisa drugostepenom sudu na odlučivanje po žalbi, čime je izvršila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona;

3. za vrijeme dok je postupala u izvršnom predmetu, a prije nego što je predmet uputila na odlučivanje drugostepenom sudu po izjavljenoj žalbi tražioca izvršenja, tužena se sastala na javnom mjestu sa tražiteljicom izvršenja i njenom zakonskom zastupnicom - majkom, koja je objavila njihovu zajedničku sliku na svom Facebook profilu, nazvavši tuženu „svojom najboljom prijateljicom“ i „najboljom sudijom u Bosni“, čime je izvršila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 11. Zakona; pa je tuženoj, za počinjene disciplinske prekršaje, izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, kao olakšavajuće okolnosti na strani tužene u obzir su uzete: iskazano žaljenje zbog počinjenih disciplinskih prekršaja i korektna saradnja sa UDT u istrazi, kao i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma, te okolnost da protiv nje, tokom višegodišnje karijere, nije ranije pokretan disciplinski postupak. Stranke su također imale u vidu i lične okolnosti pod kojima je tužena počinila disciplinske prekršaje, odnosno bolest članova porodice, te da ne postoje naročito štetne posljedice izvršenih prekršaja. Stranke nisu našle naročito otežavajuće okolnosti na strani tužene. U Sporazumu se navodi da strane smatraju da su ispunjeni uslovi za izricanje predložene disciplinske mjere, imajući u vidu sve okolnosti propisane članom 1. tč. A) i B) Smjernica.

Disciplinska komisija navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenih disciplinskih prekršaja, zatim njihove posljedice, stepen odgovornosti tužene, olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedene disciplinske prekršaje, kao i kriterije propisane navedenim Smjericama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenih disciplinskih prekršaja.

Mada se u odluci navodi kako stranke smatraju da su, prilikom predlaganja disciplinske mjere imale u vidu sve okolnosti propisane relevantnim odredbama Smjernica, posebno se ne obrazlažu okolnosti koje su cijanjene u pogledu karakteristika radnje koja čini bit disciplinskog prekršaja, kao ni služba i ponašanje tužene, kako je predviđeno Smjericama. Težina i broj (nepropisno postupanje u tri predmeta i dva disciplinska prekršaja) počinjenih disciplinskih prekršaja se posebno ne elaboriraju u smislu obrazlaganja adekvatnosti izrečene disciplinske mjere javne opomene, kao ni kriterij koji se odnosi na posljedice disciplinskih prekršaja, te kriterij koji se odnosi na stepen odgovornosti tužene, što su u skladu sa Smjericama kriteriji koje je potrebno procijeniti kako bi se isključila opravdanost izricanja teže disciplinske mjere smanjenja plate ili razrješenja od dužnosti.

8.9. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-7-973-1/2018 od 07.2.2018. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, sudije osnovnog suda, i potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1936-7/2017 od 19.10.2017. godine kojom je utvrđena odgovornost tuženog što je postupajući u izvršnom predmetu, u periodu od 21.09.2011. godine, kada je donio rješenje o promjeni sredstva i predmeta izvršenja, sve do 6.6.2012. godine, kada je naložio dostavu rješenja o promjeni predmeta i sredstva izvršenja Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove, propustio naložiti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba izvršenja na nekretnini izvršenika, a u kojem periodu je izvršenik po osnovu kupoprodajnog ugovora zaključenog 23.4.2012. godine, predmetnu

nekretninu otuđio trećem licu koje je postalo njen vlasnik, usljed čega je tražilac izvršenja onemogućen da svoje potraživanje u vrijednosti od najmanje 20.585,48 KM namiri iz nekretnine koja je u vrijeme donošenja sudskog rješenja bila vlasništvo izvršenika. Opisanim postupanjem, tuženi je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, kao i odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje i posebna mjera učestvovanja u programu edukacije iz oblasti primjene Zakona o izvršnom postupku u organizaciji Centra za edukaciju sudija i tužilaca u trajanju od najmanje tri dana koju mora ostvariti u 2018. godini.

Protiv navedene odluke Prvostepene disciplinske komisije, tuženi je podnio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri, uz koju je dostavio i nove dokaze o ranijim pokušajima dostave spornog rješenja, te, između ostalog navodi da je Prvostepena disciplinska komisija pogrešno cijenila da je disciplinski prekršaj počinio sa eventualnim umišljajem, kao i da je pogrešno cijenila olakšavajuće i otežavajuće okolnosti. Drugostepena disciplinska komisija u odluci kojom je odbila žalbu tuženog kao neosnovanu, izražava uvjerenje da je u prvostepenom postupku temeljem izvedenih dokaza pravilno utvrđeno činjenično stanje i navodi sve dokaze na kojima se temelji ovo uvjerenje, ističući da je tuženi propuštanjem da Rješenje o promjeni predmeta i sredstva izvršenja Republičkoj upravi za geodetske poslove da upiše zabilježbu izvršenja, nemarno postupao u predmetu te počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Radnje koje je tuženi poduzimao u cilju dostavljanja donesenog rješenja dovele su do dugotrajnosti izvršnog postupka što je omogućilo izvršeniku da sazna da će se izvršenje provoditi na njegovim nepokretnostima, pa je u međuvremenu raspomagao svojom imovinom i na taj način osujetio naplatu potraživanja tražioca izvršenja i nastanak štetne posljedice na strani tražioca izvršenja.

Ova Komisija je uvjerenja da žalbeni navodi tuženog koji se odnose na radnje dostavljanja Rješenja izvršeniku nisu relevantne, kao ni novi dokazi koje je priložio uz žalbu, a čije razmatranje je ova Komisija odbila iz procesnih razloga. Drugostepena disciplinska komisija cijeni kao osnovano da se žalbom tuženog dovodi u pitanje pravilnost zaključka Prvostepene disciplinske komisije po kome je tuženi u vrijeme kada je učinio opisanu radnju (disciplinski prekršaj), bio svjestan da usljed njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da će je moći spriječiti ili da ona neće nastupiti (eventualni umišljaj), u kontekstu disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 8. Zakona „nemar ili nepažnja u vršenju službenih dužnosti“. Prema stavu Drugostepene disciplinske komisije ovaj disciplinski prekršaj se može počiniti samo iz nehata kao blažeg oblika odgovornosti u odnosu na umišljaj, te s toga cijeni da je tuženi u vrijeme kada je učinio disciplinski prekršaj bio svjestan da zbog njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti (svjesni nehat). Međutim, sve radnje koje je tuženi preduzimao kako bi dostavio predmetno rješenje, odnosno propustio ga dostaviti po službenoj dužnosti Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove radi upisa zabilježbe izvršenja na nekretninama izvršenika, upućuju na zaključak da je stepen odgovornosti, svjesni nehat, u vrijeme kada je tuženi učinio opisane radnje (disciplinski prekršaj), bio na najvišem stepenu, gotovo na granici eventualnog umišljaja, kada je počinitelj svjestan nastupanja zabranjene posljedice i unatoč tome pristaje na takvu posljedicu.

Ispitujući odluku o disciplinskoj mjeri, u smislu 59. Zakona, kao i u vezi sa prigovorima u pogledu blažeg stepena odgovornosti tuženog, Drugostepena disciplinska komisija zaključuje da je izrečena disciplinska

mjera u srazmjeri sa težinom disciplinskih prekršaja, kao i stepenom disciplinske odgovornosti tuženog, ne nalazeći da bi izricanje blaže disciplinske mjere bilo opravdano.

8.10. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-7-391-4/2018 od 15.02.2018. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, sudije kantonalnog suda, i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-7-391-1/2018 od 18.01.2018. godine, kojom je odbijena žalba tužene i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-882-22/2017 od 15.12.2017. godine. Navedenom prvostepenom disciplinskom odlukom utvrđena je odgovornost tužene za disciplinske prekršaje iz člana 56. tč. 8.,17. i 22. Zakona, što je:

1. U periodu od 01.01.2014. godine, do 31.12.2015. postupala suprotno uputstvima VSTV za izradu plana rješavanja predmeta, kojim je propisano da broj predmeta koje sudija treba da riješi iz Plana mora iznositi najmanje 70% godišnjeg orijentacionog normativa, odnosno u toku 2014. ostvarila 31,82%, a u toku 2015. godine 21,59% godišnjeg orijentacionog normativa.

2.1 Postupajući kao sudija izvjestilac na raspravi iskazala neprimjerno ponašanje na način da je najmanje 30 minuta povišenim tonom tražila da dva punomoćnika stranke napuste raspravu, iz kojeg razloga je punomoćnik tuženih napustio ročište, o čemu su dvije sutkinje vijeća sačinile službene zabilješke u kojima je navedeno da se sutkinja ponašala „neprofesionalno, neprimjereno, te da ne žele učestvovati u daljem radu i vijeću...da je narušen dignitet i stručnost predsjedavajuće...te da je to sramotan način za sud i sudije...”

2.2 Postupajući u pet predmeta, strankama dostavila dopise kojima ih poziva da se pismeno očituju da li odustaju od prijedloga za održavanje javne rasprave koji je postavljen u tužbi, navodeći da „...zbog nejednakog postupanja pripisivanja veće norme sudijama na upravnom referatu, sudije na upravnom referatu su diskriminisane u odnosu na sudije na građanskom referatu...navedeni predmeti se ne prikazuju u normi i izvještajima sudije...na predmete sa zakazanom javnom raspravom sudija troši najviše vremena“, iako je prema odredbama Zakona o upravnim sporovima FBiH bila dužna održati usmenu raspravu javno.

3.1 Propustila da u periodu od dvije godine i devet mjeseci postupi u predmetu (zahtjev za preispitivanje sudske odluke) te suprotno zakonu predmet dostavila Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine na postupanje, koji se oglasio stvarno nenadležnim i predmet vratio na nadležno postupanje kantonalnom sudu, a što je uticalo na ukupnu dužinu trajanja postupka.

3.2 U periodu od više od dvije godine i devet mjeseci propustila donijeti rješenje o ispravci greške u presudi što je uradila tek po izdatoj naredbi predsjednice suda za rješavanje po zahtjevu stranke.

Navedenim postupanjem tužena je počinila disciplinske prekršaje iz člana 56. tačka 17. Zakona o VSTV: „propuštanje, iz neopravdanih razloga, da postupi u skladu s odlukama, naredbama ili zahtjevima Vijeća“ i iz člana 56. tačka 22. Zakona o VSTV-u BiH „ponašanje u sudu i van suda koje šteti ugledu sudijske funkcije“ i prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona o VSTV BiH „nemar ili nepažnja u vršenju službenih dužnosti“.

Pored navedenih disciplinskih prekršaja, tužena je istovremeno, prekršila i odredbe 4. i 5. Kodeksa sudske etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – razrješenje od dužnosti sudije. Prilikom odabira disciplinske mjere Prvostepena disciplinska komisija navodi da je u vezi broja i težine počinjenih prekršaja utvrdila da je tužena počinila tri disciplinska prekršaja kroz šest opisanih radnji.

U odnosu na prekršaj iz člana 56. tačka 17. Zakona (iz tačke 1.) cijeni se da je tužena iskazala upornost u nepostupanju po predmetima shodno predviđenom planu rješavanja predmeta usljed čega je, pored loše ocjene kvaliteta rada (50% ukinutih odluka u jednoj godini, a 91,67% odluka u narednoj) također dvije godine uzastopno ocijenjena ocjenom “nezadovoljavajuće obavlja sudijsku dužnost”. Po mišljenju prvostepene disciplinske komisije, propuštanje tužene je uticalo na ukupnu realizaciju Plana rješavanja predmeta u sudu, što je dovelo u neravnopravan položaj druge sudije tog suda kojima je presigniran veliki broj predmeta koje tužena nije riješila. U vezi sa tačkom 2.1. Komisija je naročito ozbiljnim cijenila ponašanje tužene pred strankama u postupku, te narušeno povjerenje stranaka u njen nepristrasan, pravilan i zakonit rad, čime je naštetila ugledu suda i sudijske funkcije. Kao posljedica prekršaja iz tačke 2.2. navodi se narušavanje kredibiliteta suda „u cjelini i sudija tog suda na način da se stvara slika da se predmeti vrednuju i završavaju prema tome da li se isti računaju u normu i prikazuju u izvještaju sudije, a što je svakako moglo biti od uticaja na ostvarivanje prava stranaka u ovom postupku.“ U vezi sa posljedicama prekršaja iz tačke 3.2 i 3.2. ocjenjuje se da je tužena svojim nemarnim odnosom značajno doprinijela ukupnom trajanju postupka u navedenim predmetima.

U pogledu stepena odgovornosti, Komisija je utvrdila da je tužena navedene prekršaje počinila iz nehata (svjesni nehat) jer je „bila svjesna ili da je morala biti svjesna da usljed njenog propuštanja odnosno radnji mogu nastupiti opisane posljedice prekršaja, ali da je olako držala da one neće nastupiti ili da će izostat.“ U odnosu na okolnosti pod kojima je počinjen disciplinski prekršaj komisija zaključuje da: „tužena u svojoj odbrani nije navela niti jedan dokaz odnosno činjenicu koji bi opravdali postupanje tužene.“

U odnosu na dosadašnji rad i ponašanje učinioca komisija je istakla da je tužena za svoj rad u periodu od dvije godine uzastopno ocijenjena „nezadovoljavajuće obavlja sudijsku dužnost“, da je već ranije disciplinski oglašavana odgovornom kada joj je izrečena mjera javne opomene, te da je prije i nakon pokretanja ovog postupka tužena iskazala veoma nizak stepen saradnje kako prema pretpostavljenima tako i prema disciplinskoj komisiji. Prvostepena disciplinska komisija posebno naglašava da sama činjenica da je tužena sudija sa dugogodišnjim radnim iskustvom nije okolnost koja može biti od uticaja na blaže kažnjavanje tužene. U odluci se referira na odredbe Smjernica koje se odnose na službu i ponašanje sudije ili tužioca.

U zaključku prvostepene odluke Komisija zaključuje da, s obzirom na veliki stepen javne štete koja je prouzrokovana počinjenjem navedenog disciplinskog prekršaja i kojim je posljedično narušeno povjerenje u pravilan i zakonit rad tužene, te obzirom da se tužena nije pridržavala standarda etičkog ponašanja sudija, a što stepen njene odgovornosti čini izuzetno visokim, nijedna druga disciplinska mjera, osim mjere razrješenja od dužnosti, ne bi bila adekvatna disciplinskim prekršajima i posljedicama ovih prekršaja.

Protiv navedene odluke Prvostepene disciplinske komisije tužena je putem punomoćnika blagovremeno izjavila žalbu i to zbog povrede pravila postupka koja je mogla imati uticaj na donošenje zakonite i pravilne odluke, zbog pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava

i zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri, koju je Drugostepena disciplinska komisija odbila i potvrdila odluku Prvostepene disciplinske komisije. Na odluku Drugostepene disciplinske komisije tužena je izjavila žalbu VSTV zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri ali i iz ostalih žalbenih razloga.

Imajući u vidu odredbe člana 60. stav (6) Zakona o VSTV-u BiH, kao i odredbe člana 103. stav (2) Poslovnika VSTV-a BiH, VSTV je pobijanu odluku Drugostepene disciplinske komisije, ispitalo samo u dijelu koji se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru.

U pogledu žalbenog prigovora kojim imenovana ocjenjuje kao pogrešan zaključak disciplinskih komisija da iz provedenog postupka proizilazi da nisu postojale objektivne okolnosti na strani tužene kao što su bolest, opravdano odsustvo sa posla, složenost predmeta, neuobičajeno veliki obim posla ili druge vanredne okolnosti koje bi ukazale na odsustvo odgovornosti tužene za nepostupanje po Planovima rješavanja starih i zaostalih predmet, VSTV cijeni da tužena nije navela niti jedan argument odnosno okolnost koji bi ukazali na olakšavajuće okolnosti na strani tužene koje bi doprinijele blažem kažnjavanju tužene, jer je tužena u 2014. i 2015. godini, prisustvovala poslu, ocjenjena je za navedene godine, te nije pružila niti jedan dokaz koji bi ukazao na to da su na nepostupanje tužene uticali složenost predmeta ili veliki obim posla.

S obzirom da je tužena već disciplinski odgovarala za počinjene prekršaje, Vijeće je potvrdilo stav Drugostepene disciplinske komisije da se je jedino donošenjem mjere razrješenja od dužnosti sudije može postići svrha disciplinskog kažnjavanja prema tuženoj, te s tim u vezi, preventivno djelovati na druge sudije da svoju dužnost obavljaju u skladu sa primjenjivim pravnim pravilima i etičkim kodeksom sudija, koji propisuje da sudija održava visok nivo profesionalne sposobnosti i obavlja svoju funkciju stručno, savjesno, marljivo i efikasno, odnosno da obavlja svoju funkciju na efikasan i zakonit način, u razumnom roku.

8.11. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1123-4/2018 od 10.5.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija osnovnog suda, odgovoran što je:

1. postupajući u izvršnom predmetu, suprotno načelu hitnosti izvršnog postupka, propustio da u periodu od pet godina odluči po prigovoru izvršenika, te preduzme druge radnje na okončanju predmeta, odnosno propustio da prioritetno postupi po odluci drugostepenog suda kojom je predmet vraćen na ponovno postupanje, iako je predmet bio obuhvaćen planovima za rješavanje predmeta za periode od 2013. do 2017. godine, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona;

2. rješavajući predmete iz Plana rješavanja predmeta za 2016. godinu ostvario ukupnu realizaciju u procentu od 52,72%, na koji način je neopravdano propustio realizovati Plan rješavanja predmeta za 2016. godinu u skladu sa odredbom člana 10. Uputstva za izradu plana rješavanja predmeta Vijeća kojim je propisana obaveza sudije da riješi minimalno 70% predmeta iz plana u odnosu na godišnji normativ, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17. Zakona;

Postupajući na navedeni način, tuženi je ujedno prekršio odredbu 5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera - javna opomena. Prilikom predlaganja disciplinske mjere kao olakšavajuće okolnosti cijenjen je broj i težina počinjenog disciplinskog prekršaja i okolnosti pod kojima je disciplinski

prekršaj počinjen (postupanje u jednom izvršnom predmetu i nedovoljna realizacija plana za jednu godinu te ogroman broj predmeta u radu, presignacija većeg broja starih predmeta sa ranije postupajućih sudija u različitim fazama postupanja što je iziskivalo dodatno uloženo vrijeme u rad na tim predmetima, istovremeni rad na više referata, kao i istovremeni rad na predmetima iz sjedišta suda i odjeljenja suda), ostvareni radni rezultati (ažurnost na osnovnom referatu-prekršajnom, te činjenica da je tuženi kontinuirano u posljednjih 5 godina završavao veliki broj predmeta, prosječno na godišnjem nivou 1125 predmeta, za koji rad je u istom periodu ocjenjivan godišnjom ocjenom rada „uspješno obavlja sudijsku funkciju“, ostvarena realizacija Plana rješavanja predmeta u skladu sa odlukom Vijeća za (ostale) godine koje nisu obuhvaćene tužbom, kao i cjelokupan dosadašnji rad i ponašanje tuženog, odnosno činjenicu da protiv tuženog ranije nije pokretan disciplinski postupak. Pored navedenih okolnosti uzet je u obzir i izražen visok stepen saradnje sa UDT ispoljen u toku postupka, koji se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u disciplinskoj tužbi, iskreno kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma. Prilikom predlaganja disciplinske mjere uzete su u obzir i porodične prilike tuženog (opterećenost tuženog i supruge obavezom plaćanja za dva stambena kredita, obavljanje sudijske dužnosti van mjesta prebivališta), kao i dosadašnja praksa izricanja disciplinskih mjera u istovrsnim predmetima približne težine počinjenog disciplinskog prekršaja. U sporazumu je navedeno da stranke smatraju da ne postoje naročito otežavajuće okolnosti na strani tuženog.

Prvostepena disciplinska komisija je cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, otežavajuće i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stupnju disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tuženi tereti. U odluci se konkretno ne argumentuje ni jedan od navedenih kriterija, a što bi doprinijelo jasnijem obrazloženju adekvatnosti disciplinske mjere odnosno nepostojanju okolnosti koje bi ukazivale na opravdanost izricanja lakše ili teže disciplinske mjere.

8.12. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-929-8/2018 od 21.5.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja kantonalnog suda, odgovorna što je:

1. postupajući kao sudija za prethodni postupak, nakon izdavanja naredbe za pretresanje na osnovu usmenog zahtjeva, propustila zabilježiti dalji tok razgovora na način kako je to propisano članom 70. stav 2. ZKP FBiH, odnosno propuštajući da postupi u skladu sa formalnom procedurom za izdavanje naredbe za pretresanje, a zbog čega je odbijena optužnica kantonalnog tužilaštva za krivično djelo - posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga;
2. postupajući kao sudija za prethodni postupak, evidentirala u CMS donesenu naredbu za određivanje posebne istražne radnje i pored toga što je naredba povjerljive prirode, na koji način je naredba učinjena dostupnim neovlaštenim osobama, te je propustila da, odmah nakon saznanja da je povjerljiva naredba aktivna, odredi njeno uklanjanje iz sistema (što je kasnije učinjeno prema naredbi predsjednika krivičnog odjeljenja).

Postupajući na navedeni način, tužena je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona pa joj je izrečena disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje. Prilikom predlaganja disciplinske mjere, kao olakšavajuće okolnosti cijenjeno je dugogodišnje radno iskustvo tužene protiv koje nije ranije vođen disciplinski postupak, da se disciplinskom tužbom stavlja na teret jedan disciplinski prekršaj, a koji se ogleda u nepažljivom postupanju sudije, da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti pravosudnoj funkciji, te da je tužena iskazala visok stepen saradnje sa UDT-om u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka.

Disciplinska komisija u obrazloženju odluke navodi da je cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. Međutim, u odluci se posebno ne obrazlaže stav i ocjena ovih kriterija od strane disciplinske komisije. Argumentacija u pogledu ocjene težine i posljedice disciplinskih prekršaja, bi u skladu sa Smjernicama, bila neophodna kako bi se obrazložilo da se radi o disciplinskom prekršaju bez štetne posljedice ili manjom štetnom posljedicom, i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj.

8.13. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-177-15/2018 od 04.06.2018. godine odbija se kao neosnovana žalba UDT i žalba tužene te se potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-177-10/2018 od 05.03.2018. godine kojom je utvrđena odgovornost tužene, sudije osnovnog suda, za disciplinski prekršaj iz člana 56. tč. 8. i 10. Zakona jer je:

1. propustila da, u periodu od 02.11.2012. godine, kada je donijela naredbu o izdvajanju spisa jednog krivičnog predmeta iz drugog krivičnog predmeta, po izdvojenom predmetu postupi sve do 04.12.2015. godine;
2. postupajući u izvršnom predmetu propustila da žalbu koja je izjavljena 13.06.2013. dostavi okružnom sudu sve do 16.02.2016. godine, kada je predmet signiran u rad drugom sudiji;
3. postupajući u osam izvršnih predmeta kojima je bila zadužena, propustila da blagovremeno provede postupak po izjavljenim prigovorima na rješenja o izvršenju, na koji način je postupila suprotno odredbama člana 5., 15., 21. i 48. Zakona o izvršnom postupku;
4. postupajući u izvršnom predmetu, propustila da od 27.05.2013. godine, do 21.03.2016. godine, kada je predmet signiran u rad drugom sudiji, propustila dostaviti rješenje o izvršenju strankama u postupku;
5. u periodu između decembra 2013. godine i 23.04.2015. godine, postupajući suprotno Pravilniku o orijentacionim mjerilima za rad sudija i stručnih saradnika u sudovima u BiH i Pravilniku o sistemu za automatsko upravljanje predmetima u sudovima, putem CMS iskazala završenim dvadeset izvršnih predmeta koji se, u skladu sa navedenim propisima, ne smatraju završenim.

Tuženoj je za navedene disciplinske prekršaje izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate u iznosu od 30% na period od godinu dana. U vezi broja i težine počinjenih prekršaja, Prvostepena disciplinska komisija je utvrdila da je posljedica disciplinskog prekršaja iz tačke 1. to što počinilac krivičnog djela nije procesuiran duži vremenski period, a disciplinski prekršaji pod tačkom 2., 3. i 4. su značajan uticaj na ukupno trajanje postupka u predmetima. U odnosu na stepen odgovornosti, Prvostepena disciplinska komisija je utvrdila da je tužena navedene prekršaje počinila iz nehata (svjesni nehat), odnosno da je bila svjesna ili da je morala biti svjesna da usljed njenog propuštanja odnosno radnju mogu nastupiti opisane posljedice prekršaja, ali da je olako držala da one neće nastupiti ili da će izostati.

Po ocjeni Prvostepene disciplinske komisije argumenti tužene u vezi sa okolnostima pod kojima je prekršaj učinjen, odnosno da su navedeni propusti nastali usljed opterećenosti velikim brojem predmeta i usljed odsustva zbog bolovanja, ne opravdavaju postupanje tužene suprotno relevantnim procesnim i materijalnim zakonima, te općim principa ponašanja sudije.

U pogledu dosadašnjeg rada i ponašanja učinioca ističe se da je tužena za svoj rad za 2015. godinu, ocijenjena ocjenom "nezadovoljavajuće obavlja sudijsku dužnost", da je tužena već ranije u dva navrata oglašavana disciplinski odgovornom odlukom Prvostepene disciplinske komisije Vijeća broj 04-02-2902-4/10 od 02.11.2010. godine, kojom je prihvaćen sporazum o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti i izrečena mjera javne opomene za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. i 10. Zakona o VSTV BiH, te odlukom Prvostepene disciplinske komisije Vijeća broj 04-07-3-2615-8/2015 od 07.09.2015. godine, kojom je prihvaćen sporazum o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti i izrečena mjera umanjenja plate u iznosu od 10% na period od 4 mjeseca za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Činjenica da je tužena sudija sa dugogodišnjim radnim iskustvom prema mišljenju Prvostepene disciplinske komisije predstavlja okolnost koja nije takvog karaktera da bi dovela do blažeg disciplinskog sankcionisanja tužene u odnosu na izrečenu mjeru.

U odluci Drugostepene disciplinske komisije, u pogledu žalbenih navoda u vezi sa primjenom olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, konkretno u vezi negativne ocjene tužene za 2015. godinu, te ranije disciplinsko sankcionisanje tužene ističe se da niti Zakon o VSTV BiH niti Zakon o parničnom postupku (koji se supsidijarno primjenjuje u disciplinskom postupku) ne propisuju institut brisanja izrečenih disciplinskih sankcija ili rehabilitacije kako je navedeno u žalbi, dok se u članu 59. stav (1) tačka d) Zakona kao jedan od principa za određivanje mjera propisuje - dosadašnji rad i ponašanje učinioca prekršaja, u što svakako spadaju i ocjene rada tužene, odnosno ranije izrečene disciplinske mjere.

U drugostepenoj odluci se kao bitno ističe da je Prvostepena disciplinska komisija za disciplinske prekršaje tužene izvršila odabir vrste i mjere disciplinske sankcije u granicama koje su zakonom propisane za disciplinske prekršaje, imajući u vidu svrhu sankcionisanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da disciplinska mjera bude lakša ili teža (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a osobito: stepen krivice, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, njegovo držanje nakon učinjenog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja i počinjeno djelo. Drugostepena disciplinska komisija smatra da je Prvostepena disciplinska komisija opredjeljujući se za izrečenu disciplinsku

mjeru prethodno cijenila sve principe i pravila iz člana 59. Zakona, a što je detaljno navedeno u pobijanoj odluci, te cijeni da je izrečena disciplinska mjera adekvatna počinjenim disciplinskim prekršajima.

Iako se disciplinske komisije u obrazloženju adekvatnosti disciplinske mjere pozivaju na kriterije utvrđene Smjernicama, te se obrazlažu posljedice disciplinskog prekršaja i stepen disciplinske odgovornosti tužene (nehat), posebno se ne elaborira težina i priroda disciplinskih prekršaja kako bi se utvrdilo da razrješenje nije adekvatna disciplinska mjera, a posebno imajući u vidu broj disciplinskih prekršaja. Drugostepena disciplinska komisija, u vezi sa žalbenim navodom tužene da su neopravdano uzeti u obzir kao otežavajuće okolnosti raniji disciplinski prekršaji iz 2010. i 2015. godine, elaborira stav o neosnovanosti ovog žalbenog navoda, ističući da zakoni u skladu sa kojima se vodi disciplinski postupak ne poznaju institut brisanja disciplinskih mjera i rehabilitacije, ali se ove okolnosti ne dovode u vezu sa obrascem ponašanja tužene, posebno imajući u vidu da je u ranijim disciplinskim postupcima odgovarala za iste disciplinske prekršaje. Isto tako, u disciplinskim odlukama nije posebno argumentirano na osnovu kojih kriterija je utvrđena visina i period trajanja disciplinske mjere smanjenja plate, odnosno razloge koji bi potvrdili opredjeljenje da eventualno izricanje strožije mjere ne bi bilo adekvatno.

8.14. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1367-5/2018 od 18.6.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sudija okružnog suda, odgovorna što je propustila da postupi po žalbi stranke u postupku u dužem vremenskom periodu (najmanje godinu dana i sedam mjeseci, odnosno od 27.9.2013. godine, pa do 14.10.2015. godine), odnosno prekršila zakonsku obavezu da po zahtjevu stranke odluči u razumnom roku, čime je izvršila disciplinski prekršaj iz člana 56.8. Zakona i ujedno prekršila odredbu 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U obrazloženju odluke se navodi da su kao olakšavajuće okolnosti cijenjene: broj i težina počinjenog disciplinskog prekršaja i njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj učinjen, te dosadašnji rad i ponašanje tužene. Prvostepena disciplinska komisija konstatuje da se radilo o propustu tužene u samo jednom predmetu koji nije bio hitne prirode, te da je u vremenskom periodu koji se veže za počinjenje prekršaja ostvarila dobre rezultate rada i ocijenjena najvišom ocjenom (kao i u 2016. godini), te da je tužena u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT-om te izrazila žaljenje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjen je duži period nepostupanja tužene po izjavljenoj žalbi stranke (najmanje godinu dana i sedam mjeseci) kao i činjenica da se radi o starijem predmetu koji je pred prvostepenim sudom iniciran 2009. godine.

U obrazloženju se navodi da se pri predlaganju disciplinske mjere vodilo računa o kriterijima iz Smjernica kojima je predviđeno da se pismena opomena koja se javno ne objavljuje izriče samo u lakšim slučajevima disciplinskih prekršaja, kada je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice, javnost ili pravosuđe i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija ponoviti isti disciplinski prekršaj.

8.15. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj 04-07-6-2496-4/2018 od 10.09.2018. godine, prihvata se Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja općinskog suda odgovorna što je postupajući u ponovljenom postupku radnog spora propustila da nakon što je zaključila glavnu raspravu izradi presudu i dostavi je strankama u periodu od najmanje dvije godine, te propustila da o razlozima prekoračenja roka za izradu presude izvijesti predsjednika suda i što je navedeni predmet iskazala završenim suprotno odredbama Pravilnika o orijentacionim mjerilima za rad sudija i stručnih saradnika u sudovima u BiH, te je time počinila disciplinske prekršaje iz člana 56. tač. 8. i 19. Zakona. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tužene cijanjena je činjenica da je tužena dugogodišnji sudija, da se protiv tužene prethodno nije vodio disciplinski postupak, da je u dvije godine ocijenjena najvišom ocjenom, da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT, te da je izrazila žaljenje i kajanje zbog počinjenih prekršaja.

U pogledu otežavajućih okolnosti cijanjena je činjenica da se disciplinskom tužbom tužena tereti za dva prekršaja, da je svojim nepostupanjem značajno doprinijela ukupnom trajanju radnog spora koji je zakonom okarakterisan kao hitan, kao i to da je prekršaj iz člana 56. stav 19. počinila „namjerno“, što predstavlja teži oblik odgovornosti. Prilikom sporazumijevanja, uzeta je u obzir i disciplinska praksa, ali nije navedeno koji su predmeti na koje se odluka referira.

U odluci se posebno ne obrazlaže težina disciplinskog prekršaja i njegove posljedice, niti drugi kriteriji koji su utvrđeni Smjernicama, a koje je trebalo cijaniti imajući u vidu kriterije utvrđene Smjernicama, kako bi se argumentovao stav da se ne radi o teškim i ozbiljnim povredama koje bi zahtijevale izricanje teže disciplinske mjere.

8.16. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2689-5/2018 od 28.9.2018. godine prihvata se Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, predsjednica općinskog suda, odgovorna što je propustila da u periodu od 1.3.2017. do 6.3.2018. godine presignira 825 predmeta od kojih su 426 predmeta bili stari predmeti i što je propustila da u periodu od 30.4.2017. do 6.3.2018. godine presignira 915 predmeta od kojih su 367 predmeta bili stari predmeti, a kojima su bili zaduženi stručni saradnici kojima je istekao mandat, te je time počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Navedeni stari predmeti su bili obuhvaćeni planom rješavanja predmeta suda za 2018. godinu. Tuženoj je za počinjeni disciplinski prekršaj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U odluci se obrazlaže da su u Sporazumu o zajedničkoj saglasnosti kao olakšavajuće okolnosti navedene: iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i korektna saradnja sa UDT te činjenica da protiv tužene tokom dugogodišnje karijere (tokom koje je dva puta obavljala dužnost predsjednice udruženja sudija), nije nikada pokretan disciplinski postupak, kao i da nisu ustanovljene posebne otežavajuće okolnosti.

U odluci se navodi da su stranke ocijenile da su ispunjeni uslovi za izricanje predložene disciplinske mjere imajući u vidu kriterije propisane Smjernicama (karakteristike radnje koja čini bit disciplinskog prekršaja i

služba i ponašanje sudije ili tužioca), ali se ne obrazlaže detaljno kako su navedeni kriteriji cijenjani u pogledu opredjeljenja za disciplinsku mjeru.

Mada se u obrazloženju odluke navodi da je Prvostepena disciplinska komisija zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja, a cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane navedenim Smjernicama, nije obrazložena ozbiljnost počinjenog disciplinskog prekršaja, odnosno njegova priroda i težina kao ni i posljedica prekršaja, kako bi se argumentovalo da nisu ispunjeni uslovi za izricanje blaže ili strožije disciplinske mjere. U obrazloženju odluke se posebno ne elaborira ni pitanje stepena odgovornosti tužene.

8.17. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2890-4/2018 od 16.10.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, sudija kantonalnog suda, odgovorna što je, iako postupajući u skladu sa planom rješavanja predmeta, propustila u tri krivična predmeta izvršiti redovnu kontrolu zastare, odnosno propustila blagovremeno preduzeti sve neophodne radnje radi okončanja postupka u navedenim predmetima, za vrijeme od najmanje godinu dana i 7 mjeseci do preko dvije godine dana, zbog kojih propusta tužene je nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja u navedenim predmetima, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. pa je tuženoj izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 5% na period od dva mjeseca.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, stranke su prihvatile da se, u smislu člana 59. Zakona, te primjenom Smjernica uzmu u obzir sljedeće olakšavajuće okolnosti na strani tužene: okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen, (u kontinuitetu duže odsustvovanje sa posla (oko 10 mjeseci), zbog teške bolesti, zaduženost većim brojem starih predmeta, odnos tužene prema radu - postupanje u skladu sa planom rješavanja predmeta koji nije bio iskordiniran sa rokovima nastupanja zastare, usljed čega je pažnji tužene promaklo nastupanje zastare u tri predmeta, kvalitet rada i ostvareni radni rezultati koji se ogledaju u procentu prosječno ostvarene orijentacione norme u periodu počinjenja prekršaja u iznosu od preko 120%, kao i izuzetno visok procenat ukupne realizacije plana rješavanja predmeta (preko 97%). Posebno je cijunjena okolnost da je tužena sudija sa višedecenijskim iskustvom, da protiv nje ranije nije pokretan disciplinski postupak, da je zastara nastupila u predmetima u kojima su zakonom zaprijećene najniže kazne (novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine, te s obzirom na karakter i težinu počinjenih djela nisu izražene naročito teške posljedice prekršaja), izraženo žaljenje tužene zbog počinjenog disciplinskog prekršaja, izuzetno korektna saradnja sa UDT, kao i tokom disciplinskog postupka, u smislu manifestovane volje za sklapanje Sporazuma. Stranke smatraju da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strani tužene.

U obrazloženju odluke navodi se da je disciplinska komisija cijeneći olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, te imajući u vidu činjenicu da na strani tužene ne postoje naročite otežavajuće okolnosti, zaključila da je predložena disciplinska mjera, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja, ali se posebno ne analiziraju

navedeni kriteriji. Mada je očigledno da je cijeneći težinu posljedice, odnosno nastupanje zastare krivičnog gonjenja uticalo na opredjeljenje za disciplinsku mjeru smanjenja plate, jasnije obrazloženje okolnosti koje su cijanjene u pogledu utvrđivanja adekvatne visine i perioda trajanja ove disciplinske mjere bi doprinijele razvoju dosljedne disciplinske prakse.

8.18. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-3397-6/2018 od 10.12.2018. godine u cjelini se prihvata Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje odgovornost tužene, sutkinje osnovnog suda, što je propustila izdati naredbu za formiranje novog predmeta, nakon što je dana 26.12.2013. donijela rješenje o razdvajanju krivičnog postupka u odnosu na jedno lice i presudu u odnosu na druga dva optužena lica, te je dana 18.05.2015. godine predmet arhivirala, a usljed čega je 1.1.2018. godine nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja (napominje se da je tužena 1.6.2017. godine prestala obavljati funkciju sudije u osnovnom sudu). Postupajući na opisan način, tužena je počinila prekršaj iz člana 56.8. Zakona te joj je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U odluci se navodi da su strane (UDT i tužena) kao olakšavajuće okolnosti cijenile činjenicu da je tužena dugogodišnji sudija, da joj se disciplinskom tužbom stavlja na teret jedan disciplinski prekršaj, zatim ostvarene rezultate rada i najviše ocjene koje je dobila u periodu koji se veže za počinjenje disciplinskog prekršaja kao i da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT, izrazila žaljenje i kajanje zbog počinjenog prekršaja. Kao olakšavajuća okolnost cijeni se i činjenica da je stupanjem na pravnu snagu Krivičnog zakona RS došlo do znatnog skraćivanja rokova zastare, što je u određenoj mjeri doprinijelo zastari krivičnog gonjenja u spornom predmetu.

U pogledu otežavajućih okolnosti, cijanjena je činjenica da je tužena svojim nepostupanjem značajno doprinijela proteku zakonskih rokova potrebnih za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja, što je za posledicu imalo obustavljanje krivičnog postupka protiv jednog optuženog.

U odluci se također navodi da je strankama poznato da je odlukom Prvostepene disciplinske komisije, broj 04-07-6-187-12/2018 od 10.05.2018. godine, utvrđena odgovornost tužene za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 7. Zakona za što je tuženoj izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate za iznos od 20%, na period od tri mjeseca. Međutim ova činjenica nije uzeta u obzir kao naročito otežavajuća okolnost prilikom predlaganja disciplinske mjere jer je cijanjena i stav Prvostepene disciplinske komisije Vijeća, izražen u odluci broj 04-02-2325-7/2014 od 17.10.2014. godine: "...Komisija (je) konstatovala da je tuženi pojedine radnje zbog kojih je oglašen odgovornim ovom odlukom počinio prije donošenja prethodne disciplinske odluke, tako da se pojedine radnje tuženog i prethodna disciplinska odluka u tom dijelu po shvatanju Komisije ne mogu cijaniti kao posebno otežavajuće okolnosti prilikom izbora adekvatne disciplinske mjere u ovom predmetu."

U odluci se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija razmatrala navedeni sporazum i da je cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera - javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti.

U ocjeni disciplinske komisije o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere se detaljnije ne obrazlaže nijedan od navedenih kriterija kao ni činjenica da prilikom predlaganja disciplinske mjere, strane nisu uzele u obzir kao otežavajuću okolnost da je tuženoj nedavno izrečena disciplinska mjera za ozbiljan disciplinski prekršaj (ref. broj iz ove analize 7.3). Obrazloženo mišljenje komisije po ovom pitanju kao i pitanje utvrđivanja stepena odgovornosti tužene bi svakako doprinijelo razvoju dosljedne disciplinske prakse.

8.19. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-171-2/2019 od 17.01.2019. godine prihvata se Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, sutkinja kantonalnog suda, odgovorna što je:

1) postupajući u parničnom predmetu, nakon što je predsjednik kantonalnog suda 25.4.2016. godine odobrio da se predmet ovog suda tretira kao hitan i da se dostavi u rad postupajućem sudiji, propustila da predmet okonča sve do 20.9.2018. godine, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8 Zakona;

2) tokom 2015. i 2016. godine, iskazala 43 predmeta završenim, iako je bila svjesna da u vrijeme njihovog iskazivanja završenim nije izradila pismene otpravke odluka, pa stoga nije ni mogla narediti dostavljanje odluka strankama u postupku. Tužena je postupila suprotno članovima 7. i 8. Pravilnika o orijentacionim mjerilima za rad sudija i stručnih saradnika u sudovima u Bosni i Hercegovini, a kojim je propisano da se završenim predmetom, uz pojedine izuzetke, smatra svaki predmet za koji je izdata naredba za dostavu pismenog otpravka odluke suda strankama u postupku, odnosno što je namjerno dala obmanjivu informaciju u vezi sa ostvarenim rezultatima rada i ostvarenom orijentacionom normom i izvršila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 19. Zakona.

Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 20% na period od tri mjeseca.

U obrazloženju odluke se navodi da su stranke prilikom utvrđivanja disciplinske mjere rukovodile principom iz člana 59. Zakona kao i kriterijima iz Smjernica. Kao otežavajuću okolnost cijenjen je broj predmeta koje je tužena iskazala završenim, suprotno propisanim pravilima, a kao olakšavajuće okolnosti ocijenjene su: iskazano žaljenje, korektna saradnja sa UDT i činjenica da protiv tužene ranije nije vođen disciplinski postupak. Kao naročito olakšavajuću okolnost u Sporazumu o zajedničkoj saglasnosti navedena je okolnost pod kojom je učinjen disciplinski prekršaj - bolest roditelja koji su zahtijevali svakodnevnu skrb tužene. Prvostepena disciplinska komisija je cijeneći okolnosti navedene u Sporazumu zaključila da je disciplinska mjera adekvatna počinjenom disciplinskom prekršaju, da je u skladu sa kriterijima iz Smjernica, te da će se ovakvom mjerom postići svrha kažnjavanja. Cijenjena je i dosadašnja disciplinska praksa, ali bez navođenja poredbenih disciplinskih postupaka.

U obrazloženju je navedeno da je pri donošenju odluke cijenjena priroda i težina počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, te stepen odgovornosti tužene (uz olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila disciplinski prekršaj). Međutim, posebno se ne obrazlaže na temelju kojih kriterija je izvršena navedena procjena adekvatnosti disciplinske mjere, odnosno ne elaborira se težina prekršaja, njihove posljedice, kao ni stepen odgovornosti tužene, što su kriteriji utvrđeni Smjernicama za izricanje

disciplinske mjere smanjenja plate. Isto tako, u obrazloženju odluke ne navode se konkretne okolnosti koje su cijanjene u pogledu utvrđivanja visine i perioda trajanja ove disciplinske mjere.

8.20. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-362-5/2019 od 7.2.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija okružnog privrednog suda, odgovoran što je, uprkos načelu hitnosti postupanja u stečajnom postupku, propustio da nakon izjavljivanja žalbe od strane razlučnog povjerioca na rješenje suda od 4.3.2014. godine, po istoj blagovremeno postupi, odnosno što je navedenu žalbu na odgovor stečajnom upravniku uputio tek 22.6.2016. godine, dakle nakon najmanje dvije godine i tri mjeseca po prijemu žalbe i što je propustio poduzeti daljnje radnje po izjavljenoj žalbi nakon prijema odgovora na žalbu od stečajnog upravnika dana 24.6.2016. godine, sve do podnošenja disciplinske tužbe 13.12.2018. godine, sa izuzetkom perioda od 15.2.2017. godine do 13.6.2018. godine kada se predmet nalazio u osnovnom sudu, zbog čega unatoč urgencijama razlučnog povjerioca, po predmetnoj žalbi nije odlučeno niti četiri godine i devet mjeseci nakon njenog podnošenja, te je time počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Tuženi je istovremeno, postupajući na naprijed opisani način, prekršio i odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, pa mu je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijanjena je činjenica da je tuženi počinio jedan disciplinski prekršaj u vezi sa postupanjem u jednom sudskom predmetu, da se u periodu obuhvaćenim disciplinskom tužbom predmet nalazio kod drugog suda oko godinu dana i četiri mjeseca zbog čega tuženi nije mogao u istome postupati, da je tuženi u periodu obuhvaćenim disciplinskom tužbom ostvario dobre rezultate rada, da tuženi nije ranije disciplinski odgovarao i da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i korektno saradivao sa UDT-om, te izrazio žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijanjena je činjenica da je navedeni disciplinski prekršaj počinjen postupanjem u predmetu hitne prirode.

Cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, imajući u vidu kršenje Kodeksa sudijske etike od strane tuženog, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane navedenim Smjernicama, Prvostepena disciplinska komisija je zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. Konkretne okolnosti u pogledu procjene navedenih kriterija nisu navedene u obrazloženju, niti je posebno elaborirano da su posljedice disciplinskog prekršaja izostale ili su neznatne, te da ne postoji velika vjerovatnoća da će sudija ponoviti isti prekršaj, što su u skladu sa Smjernicama kriteriji koji ukazuju da se radi o lakšem slučaju disciplinskog prekršaja i da je izricanje najlakše disciplinske mjere opravdano.

8.21. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-200-6/2019 od 14.03.2019. godine prihvata se u cijelosti izjava o priznanju disciplinskog prekršaja tuženog, sudije osnovnog suda, i utvrđuje se da je tuženi odgovoran što je nemarno postupajući u tri krivična predmeta, propustio pokrenuti postupak

zamjene novčane kazne kaznom zatvora, prije nego što je u predmetima nastupila zastara izvršenja novčane kazne, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Tuženi je ujedno prekršio odredbu 5.5. Kodeksa sudijske, te mu je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 15% na period od tri mjeseca.

U obrazloženju presude se navodi da je tuženi u odgovoru na tužbu UDT-a naveo da su tačni navodi disciplinske tužbe i da u cjelosti ostaje kod izjave koju je dao povodom obavještenja o pokretanju disciplinskog postupka, da nema prijedloga za izvođenje dokaza u svoju odbranu, da u cjelosti priznaje počinjeni prekršaj i predložio da disciplinska komisija donese odluku bez njegovog prisustva ročištima, a uzimajući u obzir olakšavajuće okolnosti, kao što su dugogodišnji radni staž, rezultate rada, preopterećenost predmetima u vrijeme počinjenja disciplinskog prekršaja, te činjenicu da do sada nije disciplinski odgovarao, te njegov ugled u sredini u kojoj živi i radi, porodične prilike i skromne materijalne prilike.

Obzirom da je Prvostepena disciplinska komisija prihvatila izjavu tuženog o priznanju disciplinskog prekršaja u disciplinskom postupku je razmatrano samo pitanje disciplinske mjere u skladu sa principima iz člana 59. Zakona.

Kao olakšavajuća okolnost cijenjena je činjenica da je tuženi u vremenskom periodu počinjenja disciplinskog prekršaja bio opterećen velikim brojem predmeta (što je vidljivo iz CMS izvještaja), zatim činjenica da tuženi obavlja sudijsku dužnost od 2004. godine i da do sada nije disciplinski odgovarao, kao i ostvarene dosadašnje rezultate rada tuženog, te činjenicu da je porodični čovjek.

Prvostepena disciplinska komisija navodi da je cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je izrečena disciplinska mjera, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja.

U obrazloženju disciplinske odluke se pojedinačno ne elaboriraju nabrojani kriteriji niti se disciplinska komisija osvrće na kriterije koji su propisani Smjernicama za izricanje disciplinske mjere – smanjenje plate, kojima je propisano da se ova disciplinska mjera izriče za ozbiljne disciplinske prekršaje koji nisu takve prirode da bi se odredila disciplinska mjera – razrješenja od dužnosti. Ne obrazlaže se ni stepen odgovornosti tuženog, niti obrazac ponašanja (iako se radi o istom postupanju u tri krivična predmeta), kao ni ozbiljnost posljedica disciplinskog prekršaja, posebno imajući u vidu da je postupanjem tuženog prouzrokovana zastara izvršenja novčane kazne, odnosno kazne zatvora nad počiniocima krivičnih djela. U odluci se posebno ne obrazlažu ni kriteriji na osnovu kojih je utvrđena izrečena visina i period trajanja disciplinske mjere smanjenja plate, odnosno mogućnost eventualnog izricanja strožije disciplinske mjere.

8.22. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-840-7/2019 od 19.4.2019. godine u cjelini se prihvata Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tuženi, sudija osnovnog suda, odgovoran što je:

1. postupajući u krivičnom predmetu, nakon što je na ročištu donio rješenje o razdvajanju predmeta, u periodu od jedne godine i 11 mjeseci, propustio da blagovremeno izradi rješenje o razdvajanju postupka i inicira novi K predmet, čime je značajno doprinjeo proteku zakonskih rokova i nastupanju zastarjelosti krivičnog gonjenja, i time je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona;

2. nepažljivo postupajući u dva krivična predmeta, propustio da blagovremeno inicira izvršenje krivične sankcije i to u vremenskom periodu od najmanje jedne godine i sedam mjeseci i propustio pokrenuti postupak zamjene novčane kazne kaznom zatvora u periodu od najmanje dvije godine, usljed čega je u oba predmeta nastupila zastarjelost izvršenja krivične sankcije i time počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona;

3. postupajući u predmetu izvršenja tuženi je neopravdano odugovlačio postupak izvršenja suprotno odredbama zakona kojima je propisana hitnost u postupanju, na način da je propustio dostaviti prigovor i žalbe izvršenika na odgovor tražiocima izvršenja u periodu od najmanje dvije godine i tri mjeseca, a zatim propustio dostaviti spis drugostepenom sudu na odlučivanje po žalbama izvršenika u periodu od najmanje jedne godine i deset mjeseci, te prekoračio rok za odlučivanje o prigovoru izvršenika i trećeg lica kao i neopravdano kasnio u donošenju odluke o prigovoru izvršenika u periodu od najmanje jedne godine i 11 mjeseci i prigovoru trećeg lica u periodu od najmanje tri godine, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona;

4. Postupajući u izvršnom predmetu, nakon što je 03.01.2017. godine donio rješenje o dosudi nekretnina, propustio dostaviti navedeno rješenje Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove sve do 19.11.2018. godine, te, i pored urgencije punomoćnika tražioca izvršenja, propustio u istom predmetu da donese rješenje o namirenju sve do 26.11.2018. godine, suprotno zakonom propisanoj obavezi da sud pristupa namirenju tražilaca izvršenja odmah nakon donošenja rješenja o dosudi, čime je, takođe, počinio disciplinski prekršaj iz člana 56 tačka 10. Zakona.

Pored disciplinskih prekršaja iz člana 56. tč. 8. i 10. Zakona o VSTV-u BiH, tuženi je istovremeno, postupajući na naprijed opisani način, prekršio i odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 15% na period od tri mjeseca.

U obrazloženju odluke, Prvostepena disciplinska komisija navodi da su se stranke prilikom odabira predložene disciplinske mjere rukovodile principima iz člana 59. Zakona kao i kriterijima iz Smjernica, te cijenile broj i težinu počinjenih disciplinskih prekršaja i njihove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, okolnosti pod kojima su disciplinski prekršaji počinjeni, dosadašnji rad i ponašanje tuženog, te druge relevantne okolnosti.

Kao olakšavajuća okolnosti uzeto je u obzir višegodišnje iskustvo tuženog u pravosuđu, činjenica da protiv njega nije ranije vođen disciplinski postupak, da je u periodu počinjenja disciplinskih prekršaja bio zadužen većim brojem predmeta (na dan podnošenja tužbe 1.079 predmeta), da je ostvario veoma dobre radne rezultate, da je za navedeni period ocijenjen visokim ocjenama, da je u toku istrage i postupka u potpunosti i iskreno sarađivao sa UDT, da je izrazio žaljenje i kajanje zbog počinjenog prekršaja, kao i činjenicu da je stupanjem na snagu Krivičnog zakona RS došlo do značajnog skraćivanja rokova zastare, što je u određenoj mjeri doprinijelo zastari krivičnog gonjenja. U pogledu otežavajućih okolnosti cijanjena je činjenica da je

tuženi svojim nepostupanjem značajno doprinjeo proteku zakonskih rokova potrebnih za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja u jednom predmetu, te zastarjelosti izvršenja kazne u dva predmeta.

U obrazloženju se nadalje navodi da je Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu počinjenih disciplinskih prekršaja, njihove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, a imajući u vidu kršenje Kodeksa sudijske etike od strane tuženog, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedene disciplinske prekršaje, kao i kriterije propisane Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenih disciplinskih prekršaja. Međutim, u obrazloženju se ne navodi na koji način i po osnovu kojih kriterija je disciplinska komisija cijenila prirodu i težinu počinjenog prekršaja, iako je, u skladu sa Smjernicama za izricanje mjere smanjenja plate potrebno utvrditi težinu prekršaja koja ne opravdava razrješenje s dužnosti. Komisija ne elaborira obrazac ponašanja, koji je također jedan od kriterija za izricanje mjere smanjenje plate, iako se radi o istom postupanju tuženog u više predmeta sa ozbiljnim posljedicama u vidu nastupanja zastare izvršenja krivične sankcije odnosno zastarjelosti krivičnog gonjenja. Stepen odgovornosti nije posebno obrazložen u odluci, niti je konkretno navedeno na osnovu kojih kriterija je zaključeno da je predloženi procenat i period smanjenja plate tuženog adekvatna mjera za počinjene disciplinske prekršaje.

8.23. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1156-4/2019 od 08.05.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je, sudija okružnog privrednog suda, odgovoran što je:

1. postupajući u izvršnom predmetu, propustio da odluči o prigovoru izvršenika u periodu od najmanje četiri godine i devet mjeseci, odnosno neopravdano odugovlačio postupak izvršenja i propustio da postupi po odluci Ustavnog suda BiH, kojom je naloženo da se odmah preduzmu odgovarajuće mjere radi okončanja izvršnog postupka i da se u roku od najkasnije šest mjeseci obavijesti Ustavni sud BiH o preduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke;

2. postupajući u izvršnom predmetu, neopravdano odugovlačio postupak izvršenja, te propustio odlučiti o zahtjevu tražioca izvršenja, odnosno propustio da preduzima dalje radnje u predmetu u vremenskom periodu od jedne godine i sedam mjeseci.

Nemarnim postupanjem u tački 1. i nepažljivim postupanjem u tački 2., tuženi je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8 Zakona, te ujedno prekršio odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, pa mu je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijunjena je činjenica da je tuženi sudija sa dugogodišnjim iskustvom u pravosuđu, da protiv tuženog ranije nije vođen disciplinski postupak, da je u periodu obuhvaćenim disciplinskom tužbom bio zadužen većim brojem predmeta, da je ostvario veoma dobre radne rezultate, da je za navedeni period ocijenjen visokim ocjenama, da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno sarađivao sa UDT, te izrazio žaljenje i kajanje zbog počinjenog prekršaja. Stranke smatraju da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strani tuženog.

U obrazloženju disciplinske odluke, Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tuženi tereti. U odluci se ne obrazlažu niti posebno cijene navedeni kriteriji, a što bi bilo neophodno kako bi se na jasan i transparentan način argumentovalo da u konkretnom slučaju ne bi bilo opravdano eventualno izricanje lakše ili teže disciplinske mjere.

8.24. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-1000-8/2019 od 10.6.2019. godine utvrđena je odgovornost tuženog, što je postupajući kao sudija osnovnog suda u četiri predmeta sa kojima je bio zadužen, a koji su u CMS evidenciji iskazani završenim procesnim odlukama, izostankom dužne pažnje sudije, propustio odlučiti o prijedlozima/zahtjevima stranaka u postupku odnosno preduzeti sve potrebne radnje radi nastavka i okončanja postupka u navedenim predmetima u periodu od 11.3.2014. godine do 31.5.2017. godine, odnosno nepažljivo obavljao službenu dužnost sudije nepostupanjem u navedenim predmetima radi njihovog okončanja, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona i ujedno povrijedio odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U disciplinskoj odluci se navodi da razlozi na koje se tuženi pozivao tokom disciplinskog postupka kojim je pokušao opravdati svoje ponašanje u predmetima disciplinske tužbe: da su predmeti bili iskazani završenim u CMS-u, da u konkretnim predmetima disciplinske tužbe nije nastupila šteta, odnosno da nema narušenog povjerenja građana u rad suda, kao i činjenica da je u spornom periodu riješio 1279 odnosno 426 parničnih predmeta godišnje, po ocjeni Prvostepene disciplinske komisije ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali njegovo propuštanje da postupi po zahtjevima/podnescima stranaka u navedenim predmetima i ne mogu dovesti u pitanje utvrđeno činjenično stanje u konkretnom disciplinskom predmetu kao i odgovornost tuženog za počinjenje navedenog disciplinskog prekršaja.

U odnosu na stepen odgovornosti disciplinska komisija je utvrdila da je tuženi navedeni disciplinski prekršaj počinio iz nehata (nesvjesni nehat). Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je tuženi kao sudija sa dugogodišnjim iskustvom, u vrijeme u kojem nije postupao u navedenim predmetima po podnescima stranaka, suprotno relevantnim odredbama Zakona o parničnom postupku Republike Srpske, kojim su propisani rokovi za postupanje, nije bio svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice, iako je prema okolnostima i prema svojim ličnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti. Konstatuje se da je nesporno da su predmeti disciplinske tužbe nakon što je tuženi donio odgovarajuće odluke bili iskazani završenim u CMS-u, međutim, tuženi zanemaruje činjenicu da su nakon toga u sva četiri predmeta zaprimljeni podnesci stranaka i da je tuženi u sva četiri predmeta disciplinske tužbe vršio uvid u predmete i produžavao evidenciju ali da ni u jednom predmetu nije preduzeo niti jednu procesnu radnju kako bi riješio zahtjeve/podneske stranaka. Cijeni se, također, da su tuženom kao dugogodišnjem sudiji vrlo dobro poznati rokovi u kojima se postupa po podnescima stranaka, te upravo navedena okolnost povećava stepen subjektivne disciplinske odgovornosti tuženog koji u svakodnevnom radu primjenjuje različite propise, a unatoč tome ih je kršio.

Kao olakšavajuće okolnosti disciplinska komisija cijeni da se radi o sudiji sa dugogodišnjim radnim iskustvom, da je kroz dosadašnje rezultate rada (ostvarenje norme i rješavanja starih predmeta), činjenicu da skoro deset godina svakodnevno putuje iz udaljenog mjesta prebivališta na posao, te pokazanu spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, dok je kao otežavajuću okolnost cijenila dužinu perioda u kojem tuženi nije preduzimao procesne radnje u spornim predmetima. Činjenicu da je tuženi prije 11 godina odnosno 2008. godine disciplinski odgovarao za isti disciplinski prekršaj, disciplinska komisija nije cijenila kao posebno otežavajuću okolnost, imajući u vidu protok vremena, kao i izrečenu disciplinsku mjeru pismenu opomenu koja se javno ne objavljuje, odnosno da se nije radilo o posebno ozbiljnom disciplinskom prekršaju.

U pogledu odabira adekvatne disciplinske mjere referirajući na Smjernice, disciplinska komisija navodi sve kriterije koje je uzela u obzir, ali posebno ne obrazlaže težinu, posljedice kao ni vjerovatnoću ponavljanja disciplinskog prekršaja u smislu ocjene da u konkretnom slučaju ne bi bilo adekvatno izricanje teže ili lakše disciplinske mjere. U obrazloženju se napominje da je disciplinska komisija imala u vidu i dosadašnju praksu disciplinskih komisija u pogledu disciplinskog sankcionisanja za navedeni disciplinski prekršaj, ali se u odluci ne navode konkretne uporedne odluke.

8.25. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-498-8/2019 od 18.06.2019. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, sudije općinskog suda, te se potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-498-5/2019 od 8.4.2019. godine, kojom je utvrđena odgovornost tuženog što je postupajući u krivičnom predmetu, nakon što je dana 24.05.2017. godine donio prvostepenu presudu, naredbu za dostavljanje presude strankama i braniocima izdao tek 30.10.2017. godine, odnosno što je nepažljivo postupajući u krivičnom predmetu, propustio izdati naredbu da se presuda dostavi strankama u postupku u periodu dužem od pet mjeseci, u kojem periodu je nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Na navedeni način, tuženi je ujedno prekršio član 5.5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

Na navedenu odluku Prvostepene disciplinske komisije žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene normi materijalnog prava. U pogledu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, tuženi navodi da on nikada nije priznao da je kasnio u izradi naredbe za dostavu presude, kako se konstatuje u pobijanoj odluci, nego je naprotiv u toku cijelog postupka tvrdio da se radilo o kašnjenju u pisanju presude, što bi moglo predstavljati disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona (neopravdano kašnjenje u izradi odluka ili u drugim radnjama u vezi s obavljanjem dužnosti sudije) ukoliko bi se utvrdilo kašnjenje u izradi najmanje dvije ili više odluka, u skladu sa disciplinskom praksom.

Tuženi ponavlja navode koje je isticao u toku prvostepenog postupka da ne postoji uzročna veza između njegovih radnji i nastupanja zastare, obzirom da je predmet završen u roku od godinu dana od dana zaduženja, a da je kašnjenje u izradi presude bilo 3 do 4 mjeseca uzimajući u obzir činjenicu da je u tom periodu koristio i godišnji odmor, da je zastara u ovom predmetu bila 6 godina, da je tuženi sporni predmet

disciplinske tužbe zadužio godinu dana prije isteka roka zastare, te da je do juna 2017. godine, bio zadužen pored krivičnog referata i sa 760 izvršnih predmeta. U pogledu žalbenog prigovora koji se odnosi na pogrešnu primjenu materijalnog prava, tuženi navodi da se postojanje disciplinskog prekršaja cijeni u skladu sa obilježjima disciplinskog prekršaja koji su propisani članom 56. Zakona, te s obzirom na činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o propustu koji se sastoji u kašnjenju u pisanju presude od 5 mjeseci, ne stiču obilježja disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 8. Zakona, koji je disciplinskom tužbom tuženom stavljen na teret. Tuženi smatra da bi ovakvom kvalifikacijom prekršaja bio diskriminisan u odnosu na druge nosioce pravosudne funkcije kojima je za istovjetne radnje kašnjenja utvrđena odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona.

U odgovoru UDT na žalbu tuženog navodi se da iz dokaza koji su provedeni u prvostepenom disciplinskom postupku proizilazi da je tuženi dana 24.05.2017. godine, u spornom, donio prvostepenu presudu kojom se optuženi oglašava krivim te da je dana 30.10.2017. godine, dakle pet mjeseci nakon donošenja presude, u CMS-u izdao naredbu da se presuda od 24.05.2017. godine, dostavi strankama i advokatima. Tužilac također smatra neosnovanim žalbeni navod tuženog, da u konkretnom slučaju nije riječ o disciplinskom prekršaju iz člana 56. tačka 8. Zakona već eventualno o disciplinskom prekršaju iz člana 56. tačka 10. Zakona, obzirom da je za počinjenje disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 10. Zakona, bilo neophodno utvrditi kojeg je datuma presuda izrađena, a sam tuženi nije ni u prvostepenom disciplinskom postupku ni u žalbi naveo niti priložio dokaze o tome kojeg datuma je izrađena presuda, a na osnovu čega bi bilo moguće utvrditi da li se radi o kašnjenju u otpremi presude ili u kašnjenju u izradi presude. U odgovoru na žalbu UDT također navodi kako je jasno da kašnjenje u izdavanju naredbe da se presuda dostavi strankama u periodu dužem od pet mjeseci nije bilo od odlučujućeg značaja za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja, ali se isto tako ne može zanemariti ni činjenica da se prema stajalištu disciplinske prakse, radnja koju je bilo potrebno preduzeti u spornom predmetu može klasifikovati kao jednostavna radnja za čije preduzimanje nije potrebno dosta vremena, te da je tuženi svojom nepažnjom doprinjeo nastupanju zastarjelosti krivičnog gonjenja.

U obrazloženju drugostepene disciplinske odluke, dat je detaljan osvrt na sve žalbene navode u pogledu pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, te ocijenjeno da je Prvostepena disciplinska komisija na pravilan način utvrdila činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenih činjenica pravilno primijenila materijalno pravo kvalifikujući propuštanje tuženog kao disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona. Isto tako, ocjenjuje se da je Prvostepena disciplinska komisija pravilno utvrdila da je tuženi navedeni disciplinski prekršaj počinio iz nesvesnog nehata, kao i da je disciplinska mjera izrečena tuženom za navedeni disciplinski prekršaj i po ocjeni Drugostepene disciplinske komisije adekvatna težini disciplinskog prekršaja i stepenu odgovornosti tuženog, njegovim posljedicama, okolnostima izvršenja disciplinskog prekršaja i utvrđenom stepenu disciplinske odgovornosti. Na navedene kriterije se posebno ne osvrće ni Prvostepena ni Drugostepena disciplinska komisija, u kontekstu opredjeljenja za adekvatnu disciplinsku mjeru. Imajući u vidu kriterije utvrđene Smjernicama za izricanje pismene opomene koja se javno ne objavljuje, neophodno bi bilo dati ocjenu da se radi o disciplinskom prekršaju zbog kojeg nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica i da ne postoji velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj.

8.26. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-158-21/2019 od 16.7.2019. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, sutkinje kantonalnog suda i potvrđuje prvostepena disciplinska odluka kojom je tužena oglašena odgovornom zbog disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 8., što je od 6.5.2016. godine, kada je zadužila predmet, radi odlučivanja po žalbi, propustila da po istom postupi do 15.9.2016. godine, kada je održana sjednica vijeća na kojoj je doneseno rješenje kojim se žalba optužene djelimično uvažava, ukida prvostepena presuda i određuje održavanje pretresa pred kantonalnim sudom, te nakon što je naredbom od 1.11.2016. godine, inicirala otvaranje „Kžk“ faze, zakazala pet ročišta za održavanje glavnog pretresa iako je zastarjelost krivičnog gonjenja u ovom predmetu nastupila dana 23.9.2016. godine. Navedenom odlukom utvrđena je istovremeno odgovornost tužene za povredu odredaba 5., 5.1.5.2, i 5.5 Kodeksa sudijske etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U obrazloženju pobijane odluke, Prvostepena disciplinska komisija obrazlaže da se prilikom izbora disciplinske mjere rukovodila principima i kriterijima iz člana 59. Zakona kao i kriterijima utvrđenim Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera, te da se opredijelila za disciplinsku mjeru - pismena opomena koja se javno ne objavljuje, smatrajući da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za izricanje navedene disciplinske mjere, na osnovu člana 3. Smjernica, u skladu sa kojim se ova mjera izriče samo u lakšim slučajevima disciplinskih prekršaja, kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice/lica, javnost ili pravosuđe, i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj. Od olakšavajućih okolnosti na strani tužene, Prvostepena disciplinska komisija je prvenstveno imala u vidu pokazanu spremnost tužene na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, te je posebno cijenila okolnosti da se radi o sudiji protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, njen ugled kao sudije edukatora, te da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije. Prvostepena komisija je ne nalazeći naročito otežavajuće okolnosti izrazila uvjerenje da tuženoj nije neophodno izricati težu disciplinsku mjeru, te da će se i ovom mjerom ostvariti svrha i ciljevi disciplinskog sankcionisanja.

U drugostepenoj disciplinskoj odluci, kojom se žalba tužene odbija kao neosnovana, obrazlaže da se argumentima žalbe uz prigovor o manjkavosti činjenične osnove pobijane odluke ne može dovesti u pitanje pravilnost činjeničnih utvrđenja na kojima se zasniva zaključak da je tužena počinila disciplinski prekršaj za koji je proglašena odgovornom, jer činjenice, na koje se Prvostepena disciplinska komisija poziva i koje obrazlaže u pobijanoj odluci, predstavljaju pouzdanu osnovu za zaključak da je tužena propustila posvetiti dužnu pažnju rješavanju krivičnog predmeta, te poduzeti sve radnje radi sprečavanja nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja. Činjenice koje tužena navodi kao bitne, a kojima opravdava razloge zbog kojih je postupila na način naveden u izreci pobijane odluke, Drugostepena disciplinska komisija smatra irelevantnim s aspekta postojanja utvrđenog disciplinskog prekršaja i ocjenjuje kako je Prvostepena disciplinska komisija pravilno zaključila da činjenice na koje se tužena pozivala tokom cijelog postupka ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali postupanje tužene u navedenom krivičnom predmetu. Drugostepena disciplinska komisija se poziva i na zaključke VSTV iz 2011. godine o obavezi praćenja predmeta i prioritarnog postupanja u predmetima u kojima prijeti opasnost od nastupanja zastarjelosti, te ocjenjuje kao mjerodavno obrazloženje da je tužena kao sudija sa dugogodišnjim iskustvom, prioritarno i

bez odlaganja, trebala preduzeti sve potrebne radnje i posvetiti dužnu pažnju rješavanju navedenog predmeta, kako bi spriječila nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja. Nadalje, osporava se i žalbena tvrdnja da je izreka pobijane odluke nejasna i protivrječna sama sebi, te da postoji protivrječnost između izreke i obrazloženje pobijane odluke u pogledu činjenica i pravnih propisa od odlučnog značaja, s jedne strane, i sadržine izvedenih dokaza, s druge strane, konstatujući da razlozi u obrazloženju sadržajno podržavaju činjenično utvrđenje u izreci odluke u pogledu radnji tužene opisanih u disciplinskoj tužbi, a koje manifestuju bitne elemente disciplinskog prekršaja za koji je oglašena odgovornom pobijanom odlukom. U odnosu na žalbeni navod da je pobijana odluka nejasna i protivrječna u dijelu koji se odnosi na poduzimanje radnji u predmetu nakon nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja, cijeni se da je Prvostepena disciplinska komisija navedeno posmatrala u kontekstu pažnje tužene prema nastupanju zastarjelosti krivičnog gonjenja u konkretnom predmetu, a kako je to jasno i navela u obrazloženju odluke. Drugostepena disciplinska komisija se osvrće i na Smjernice gdje se kao posebni kriteriji za izricanje disciplinskih mjera navode karakteristike radnje koja čini bit disciplinskog prekršaja. U pogledu izrečene disciplinske mjere, podupire se adekvatnost izrečene disciplinske mjere u kontekstu posljedica učinjenog prekršaja, ocjenjujući da su (ne)postupanjem tužene narušeni standardi zaštite ljudskih prava propisanih Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava, što ne može biti posmatrano kao de minimis posljedica cijeneći da je u konkretnom slučaju nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja, te da su posljedice kako po stranke u postupku tako i po pravosuđe u cjelini očigledne.

Iako se u obrazloženju odluke koje se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru konstatuje da se posljedice počinjenog prekršaja ne mogu okarakterisati kao de minimis, detaljnije obrazloženje posljedica disciplinskog prekršaja bi bilo neophodno kako bi se u konkretnom slučaju isključila mogućnost izricanja teže disciplinske mjere, posebno imajući u vidu da je Smjernicama predviđeno da se „pismena opomena koja se javno ne objavljuje izriče samo u lakšim slučajevima disciplinskih prekršaja, kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice/ lica, javnost ili pravosuđe, i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj“.

8.27. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2181-10/2019 od 13.09.2019. godine utvrđeno je da je tuženi, sudija općinskog suda, odgovoran što je nepažljivo postupajući u predmetu propustio blagovremeno pokrenuti postupak izvršenja krivične sankcije (kazne zatvora u trajanju od tri mjeseca), slijedom čega je nastupila zastarjelost izvršenja krivične sankcije i time počinio disciplinski prekršaj propisan članom 56. tačka 8. Zakona. Tuženi je ujedno prekršio član 5.5. Kodeksa sudijske etike. Tuženom je izrečena disciplinska mjera - smanjenja plaće u iznosu od 10% na period od tri mjeseca.

U obrazloženju odluke ocjenjuje se da razlozi na koje se tuženi pozivao tokom disciplinskog postupka kojim je pokušao opravdati svoje postupanje u konkretnom slučaju: da je prilikom davanja dnevne naredbe za dostavu u predmetnom spisu pogrešno upisao broj predmeta, da je u toj naredbi iz nepoznatog razloga olovkom označio broj spisa u kojem treba postupiti gubeći pri tome iz vida da je datum evidencije ostao vezan za broj drugog spisa, da pisarnica suda nema ustanovljen mehanizam kontrole, da je potpuno nesvjestan propusta koji je učinio, da je istog dana kada mu je predmet iznesen u CMS uredno evidentirao

predmetnu činjenicu sačinjavanjem službene zabilješke o vremenu i periodu u kojem mu predmet nije bio iznesen, da je u pitanju čisto tehnička radnja i da je navedenu grešku napravio u samom jednom krivičnom predmetu, ne predstavljaju argumente koji bi tuženog ekskulpirali od disciplinske odgovornosti za disciplinski prekršaj koji mu je disciplinskom tužbom stavljen na teret, čime se po stavu Prvostepene disciplinske komisije ne dovodi u pitanje utvrđeno činjenično stanje u konkretnom disciplinskom predmetu kao i odgovornost tuženog za počinjenje navedenog disciplinskog prekršaja.

U odluci se obrazlaže da se Prvostepena disciplinska komisija prilikom izricanja disciplinske mjere rukovodila Zakonom utvrđenim principima, kao i kriterijima utvrđenim Smjernicama, a da je prije svega, imala u vidu, broj i težinu učinjenog disciplinskog prekršaja, kao i njegovu posljedicu, koje se ogleda u činjenici da je u konkretnom predmetu radi propusta tuženog da blagovremeno preduzme potrebne mjere da izvrši presudu koja je postala pravosnažna, nastupila apsolutna zastarjelost izvršenja krivične sankcije. U obrazloženju se nadalje navodi da su tuženom kao dugogodišnjem sudiji na krivičnom referatu vrlo dobro poznati zakonski rokovi koji regulišu izvršenje krivičnih sankcija, što povećava stepen njegove subjektivne disciplinske odgovornosti, te se cijeni da je tuženi bio svjestan da zbog njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti (svjesni nehat). Od olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, Prvostepena disciplinska komisija je prvenstveno imala u vidu, da se radi o sudiji protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije, veliku opterećenost predmetima, dok je kao otežavajuću okolnost cijnila činjenicu da je zbog vremenskog perioda u kojem je tuženi propustio da preduzme mjere za izvršenje predmetne presude nastupila apsolutna zastarjelost izvršenja krivične sankcije. U pogledu izrečene disciplinske mjere – smanjenja plate, nije dato posebno obrazloženje činjenica kojima se disciplinska komisija rukovodila prilikom utvrđivanja visine i perioda trajanja izrečene mjere.

8.28. Odlukom prvostepene komisije broj: 04-07-6-2745-5/2019 od 10.12.2019. godine, koja je donesena po osnovu priznanja tužene, utvrđuje se odgovornost tužene, sutkinje općinskog suda, što je postupajući u dvadeset četiri parnična predmeta neopravdano kasnila u izradi presude u periodu od najmanje četiri mjeseca pa do dvije godine i šest mjeseci, bez da je o prekoračenju roka izvijestila predsjednika suda, kao što je predviđeno odredbama ZPP FBiH i što je neke od tih predmeta (ukupno sedam) iskazala završenim prije nego što je izradila pismeni otpravak odluke i time povrijedila odredbe Pravilnika o orijentacionim mjerilima za rad sudija i stručnih saradnika u sudovima u BiH, te je time počinila disciplinske prekršaje iz člana 56. tač. 8. i 19. Zakona. Tužena je ujedno prekršila i odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 10% na period od tri mjeseca.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tužene, cijinjena je činjenica da se radilo o obimnijim i složenijim predmetima, da je nakon pokretanja disciplinskog postupka tužena u potpunosti i iskreno saradivala sa disciplinskim organima, te da je izrazila žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja, a kao posebna olakšavajuća okolnost ocijenjeno je i priznanje tužene.

U odluci se podcrtava da je tužena, u skladu sa svojim dugogodišnjim profesionalnim iskustvom, bila dužna iskazati visoke standarde ponašanja i postupati sa dužnom pažnjom kako bi se očuvalo povjerenje, ne samo u njen pravilan i zakonit rad, nego i povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet suda u kojem obavlja sudijsku dužnost, što po shvatanju Prvostepene disciplinske komisije predstavlja opravdane razloge za dodatna očekivanja od tužene i okolnost koja ujedno povećava i stepen subjektivne disciplinske odgovornosti tužene.

U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je činjenica da je tužena ranije oglašavana odgovornom za iste disciplinske prekršaje, i da joj je odlukom Prvostepene disciplinske komisije, broj 04-7-6-2496-4/2018 od 10.09.2018. godine, kojom je prihvaćen Sporazum o zajedničkoj saglasnosti, izrečena mjera javne opomene.

U odluci se navodi da je prilikom odabira disciplinske mjere uzet u obzir broj radnji koje podrazumijevaju disciplinski prekršaj, zatim priroda i težina disciplinskih prekršaja, njihove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i otežavajuće i olakšavajuće okolnosti. Međutim, u odluci nije dato posebno obrazloženje po osnovu kojih kriterija je utvrđena adekvatnost visine i trajanje disciplinske mjere smanjenja plate, niti je cijenjen stepen odgovornosti tužene, kao ni obrazac ponašanja, posebno imajući u vidu da je tužena u prethodnoj godini odgovarala za iste disciplinske prekršaje, a što bi bilo u skladu sa kriterijima utvrđenim Smjernicama, te dalo jasnije argumente da u konkretnom slučaju ne bi bilo adekvatno izreći strožiju disciplinsku mjeru.

8.29. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-39-7/2020 od 10.02.2020. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija općinskog suda, odgovoran što je nakon donošenja presude u krivičnom predmetu u kojem je optuženi osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, propustio da žalbe optuženog i tužilaštva koje su izjavljene 24.09.2013. godine dostavi suprotnim stranama na odgovor, što je učinio 29.3.2019. godine (dakle nakon pet i po godina) i tog istog dana ih dostavio i nadležnom drugostepenom sudu koji je donio presudu da se optužba odbija iz razloga jer je nastupila zastara krivičnog gonjenja 24.09.2018. godine, čime je tuženi počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, te mu je izrečena disciplinska mjera - javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, uzete su u obzir kao olakšavajuće okolnosti: iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i ostvarena saradnja sa UDT-om u istrazi i tokom disciplinskog postupka, koji se manifestuju u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje sporazuma. Stranke su također imale u vidu okolnost da je tuženi sudija sa dugogodišnjim iskustvom protiv kojeg nije ranije pokretan disciplinski postupak, te da ne postoji velika vjerovatnoća da će ponoviti prekršaj. Strane smatraju da je, kao olakšavajuću okolnost, potrebno uzeti i stepen disciplinske odgovornosti – nehat, te, u smislu okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen, činjenica da je u periodu izvršenja disciplinskog prekršaja (2013. – 2019.) tuženi okončao 2.246 krivičnih predmeta. Stranke smatraju da je kao otežavajuću okolnost potrebno uzeti u obzir posljedicu izvršenog disciplinskog prekršaja – nastupanje zastare krivičnog gonjenja u jednom predmetu.

Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, zaključuje da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U obrazloženju se posebno ne elaboriraju navedeni kriteriji kako bi se utvrdilo da je javna opomena disciplinska mjera adekvatna učinjenom disciplinskom prekršaju, što je posebno bilo neophodno u odnosu na ozbiljnost posljedice disciplinskog prekršaja – nastupanje zastare krivičnog gonjenja, kako bi se isključila opravdanost eventualnog izricanja teže disciplinske mjere.

8.30. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-7-171-6/2020 od 05.03.2020. godine usvaja se žalba UDT i preinačava odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 4-07-7-171-1/2020 od 13.01.2020. godine, u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru, pa se tuženoj, sutkinji općinskog suda, za počinjeni disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, izriče disciplinska mjera – razrješenje od dužnosti, a kao neosnovana odbija se žalba tužene.

U predmetnom disciplinskom postupku, Prvostepena disciplinska komisija za sudije je odlukom, broj: 04-07-6-1259-8/2019 od 11.11.2019. godine, utvrdila da je tužena odgovorna što je: postupajući u predmetu općinskog suda rješenjem opozvala pripremno ročište započeto 23.8.2016, te odredila da će se naredno ročište zakazati nakon što punomoćnik tužitelja obrazloži zahtjev za izuzeće postupajućeg sudije pismenim putem u roku od osam dana, nakon čega će se predmet proslijediti predsjedniku suda na odluku o izuzeću. Punomoćnik tužioca je 31.8.2016. godine dostavila podnesak kojim je obrazložila zahtjev za izuzeće tužene, a koji je uprava suda dostavila tuženoj 5.9.2016. godine. Nemarno obavljajući svoju službenu dužnost, tužena je propustila da u skladu sa članom 359. stav (4) Zakona o parničnom postupku dostavi izjavu povodom zahtjeva za izuzeće, te spis predmeta dostavi predsjedniku suda na odlučivanje o njenom izuzeću, te je, potpuno zanemarujući navedeni zahtjev, održala pripremno ročište 13.12.2016. godine, a onda i glavnu raspravu 25.1.2017. godine, te okončala prvostepeni postupak presudom, donesenom 9.3.2017. godine, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, te je tuženoj prvostepenom disciplinskom odlukom izrečena disciplinska mjera - razrješenje od dužnosti.

U obrazloženju prvostepene odluke navodi se da je tuženoj u nekoliko navrata pokušana dostava tužbe, kao i poziva na pripremno ročište i glavnu raspravu (i putem pošte i putem kurira/dostavljača), ali da tužena nikada nije preuzela nijedan poziv, te su pripremno ročište i glavna rasprava održani bez njenog prisustva. Na osnovu provedenih dokaza Prvostepena disciplinska komisija je ocijenila da je UDT nesumnjivo uspio dokazati da je tužena propustila dostaviti svoje izjašnjenje o podnesenom zahtjevu za izuzeće, te nastavila postupati u predmetu potpuno zanemarujući podneseni zahtjev koji joj je dostavljen u pisanoj formi sa obrazloženim razlozima, pa je okončala pripremno ročište i glavnu raspravu i donijela presudu u ovom predmetu bez da je o zahtjevu za njeno izuzeće odlučeno, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona.

U pogledu odnosa tužene prema učinjenom disciplinskom prekršaju, Prvostepena disciplinska komisija cijeni da je tužena bila svjesna da zbog njenog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držala da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti (svjesni nehat), međutim mišljenja je da je postupanje tužene na samoj granici svjesnog nehata sa eventualnim umišljajem, jer je u konkretnom slučaju tužena imala dužnost i mogućnost predviđanja posljedica koje su veće, jer je riječ o sudiji od kojih se zahtijeva mnogo veći stepen poznavanja i razumijevanja određenih procesa i situacija kojima rukovode i koje vode, a time i svijesti o mogućnosti nastupanja štetnih posljedica u vezi sa radnjama koje se pri tome preduzimaju. U obrazloženju odluke se nadalje navodi da je prilikom izbora disciplinske mjere disciplinski odgovornoj tuženoj, vođeno je računa o principima odnosno principima i kriterijima iz člana 59. Zakona kao i kriterijima utvrđenim Smjernicama. Opređeljujući se za mjeru razrješenja od dužnosti, cijenjena je, prije svega, težina učinjenog disciplinskog prekršaja, kao i njegove posljedice, koje se ogledaju u iskazanom nemaru prilikom vršenja sudijske dužnosti u predmetu u kojem je postupala, čime je narušila povjerenje u svoj pravilan i zakonit rad, te je ujedno naštetila ugledu suda i sudijske funkcije. Ocjenjuje se također da je tužena izbjegavajući prijem disciplinske tužbe i svih ostalih poziva i podnesaka (više od 15 dostava) demonstrirala nedopustiv odnos prema VSTV-u, odnosno njegovim disciplinskim organima. U odluci se, uz obrazloženje zašto dostava nije pokušavana na posao tužene nego samo na kućnu adresu, navodi da je tužena privremeno udaljena od dužnosti vršenja određenog odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1537-2/2017 od 27.04.2017. godine, do pravosnažnog okončanja krivičnog postupka koji je protiv tužene pokrenut podizanjem optužnice kod kantonalnog tužilaštva.

Kao otežavajuća okolnost cijenjena je i činjenica da je tužena ranije već dva puta disciplinski odgovarala, kada je disciplinskom odlukom broj 04-02-149-4/2011 od 17.2.2011. godine oglašena odgovornom za disciplinski prekršaj iz člana 56. točka 10. Zakona pa joj je izrečena disciplinska mjera javna opomena i kada je disciplinskom odlukom broj 04-07-7-512-1/2018 od 26.1.2018.³ godine oglašena odgovornom za disciplinske prekršaje iz člana 56. tač. 8., 9. i 22. Zakona, pa joj je izrečena disciplinska mjera smanjenje plaće za iznos od 30% na period od osam mjeseci. Ocjenjuje se, također, da navedeni disciplinski postupci ukazuju na isto ili slično ponašanje tužene prilikom počinjenja disciplinskog prekršaja, čime je tužena pokazala svoju nesposobnost kao i nedostojnost da obavlja sudijsku funkciju. Kao posebno otežavajuća okolnost, cijenjena je činjenica da je tužena tokom ovog disciplinskog postupka ispoljila ponašanje nedostojno jednog nosioca pravosudne funkcije, izbjegavajući svaku vrstu prijema podnesaka kao i kontakta sa VSTV-om, te je prema mišljenju ove komisije, ovakvim ponašanjem pokazala potpuno odsustvo moralnih načela koja trebaju da odlikuju svakog nosioca pravosudne funkcije. Prvostepena disciplinska komisija nije našla posebno olakšavajuće okolnosti da bi tuženoj izrekla blažu mjeru u odnosu na izrečenu i mišljenja je da se niti jednom drugom disciplinskom mjerom ne bi postigla svrha kažnjavanja kako specijalne tako ni generalne prevencije.

Protiv navedene prvostepene disciplinske odluke tužena je izjavila žalbu zbog povrede pravila postupka koje su mogle uticati na donošenje zakonite i pravilne odluke, pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri. Drugostepena

³ Napomena: navedena odluka nije dostavljena, te nije ni uzeta u obzir prilikom izrade ove analize.

disciplinska komisija je djelimično prihvatila žalbu tužene i preinačila pobijanu odluku u dijelu koji se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru, cijeneći da prilikom izricanja mjere razrješenja nisu cijenjene sve činjenice, tako da je izostao pravilan zaključak u pogledu ozbiljnosti disciplinskog prekršaja koji bi opravdavao, da se tuženoj izrekne disciplinska mjera razrješenja zbog nepodobnosti i nedostojnosti da dalje vrši sudačku dužnost, posebno iz razloga što je tuženoj utvrđena disciplinska odgovornost za jedan disciplinski prekršaj za radnje u jednom sudskom predmetu. Mada je tužena već dva puta disciplinski odgovarala, cijeni se da ova okolnost nema toliki značaj da bi joj se izrekla najteža disciplinska mjera. Zbog ozbiljnosti disciplinskog prekršaja, kao uslova za izricanje disciplinske mjere razrješenja od dužnosti sudije, bez uticaja je na drugačiji zaključak Drugostepene disciplinske komisije i činjenica, da je tužena svojim ponašanjem, izbjegavajući prijem pismena, u toku postupka pokazala nepoštovanje prema VSTV BiH.

Konačnom odlukom VSTV, ocjenjuje se kao osnovan žalbeni navod UDT u pogledu ocjene Drugostepene disciplinske komisije da disciplinski prekršaj tužene nije toliko ozbiljan jer je izvršen jednom radnjom u jednom sudskom predmetu iz razloga što se ozbiljnost počinjenog prekršaja ne može cijeniti isključivo na osnovu radnje izvršenja. VSTV, također, zaključuje da Drugostepena komisija nije uzela u obzir ranije disciplinske prekršaje tužene, te da iz njihovog kontinuiteta proizilazi isto ili slično ponašanje odnosno nesposobnost tužene da se pridržava profesionalnih standarda. Kao opravdan, VSTV cijeni i žalbeni prigovor UDT da Drugostepena disciplinska komisija nije uzela u obzir i sve druge okolnosti koje je trebalo cijeniti u smislu člana 59. Poslovnika, a koji se tiču nepoštivanja organa VSTV-a, što se manifestovalo u odbijanju tužene da primi pismena i njeno uključivanje u postupak tek nakon što joj je dostavljena odluka o njenom razrješenju od dužnosti. U opredjeljenju za disciplinsku mjeru razrješenja, VSTV zaključuje da se niti jednom drugom disciplinskom mjerom ne bi postigla svrha kažnjavanja kako specijalne tako ni generalne prevencije, te da se izricanjem ovakve mjere demonstrira pravosuđu, nositeljima pravosudne funkcije, profesionalnoj pravosudnoj zajednici u cjelini, kao i građanima i široj javnosti, da pravosuđe i njeni najviši organi imaju odlučnost i odgovornost da sankcioniraju svoje članove za sve oblike narušavanja integriteta i digniteta sudijske funkcije, odnosno narušavanja povjerenja u pravilan i zakonit rad pravosuđa.

8.31. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-207-4/20 od 16.03.2020. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tuženi, sudija osnovnog suda, odgovoran što je nemarno postupao u jednom krivičnom predmetu jer je kasnio sa izradom presude u periodu od najmanje šesnaest mjeseci, u kojem periodu je nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja, čime je počinio disciplinski prekršaj propisan članom 56. tačka 8. Zakona, kao i prekršio odredbu 5.5. Kodeksa sudijske etike, pa je tuženom izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U odluci se navodi da su strane prilikom predlaganja disciplinske mjere uzele u obzir sljedeće olakšavajuće okolnosti: da je disciplinski prekršaj učinjen nepažnjom, da je prekršaj počinio u jednom predmetu, da je tuženi sudija sa dugogodišnjim iskustvom, da protiv tuženog ranije nije vođen disciplinski postupak, da je tuženi u toku istrage i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno sarađivao sa UDT-om i da je izrazio žaljenje i kajanje zbog disciplinskog prekršaja. Stranke su imale u vidu i preopterećenost tuženog, odnosno zaduženost sa velikim brojem predmeta u vrijeme počinjenja disciplinskog prekršaja. Kao otežavajuću

okolnost stranke smatraju činjenicu da je tuženi kasnio za izradom presude u periodu od najmanje 16 mjeseci, u kojem je periodu nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja, što je konstatovano odlukom drugostepenog suda.

Razmatrajući okolnosti navedene u Sporazumu, kao i dosadašnju disciplinsku praksu u pogledu izrečenih disciplinskih mjera u sličnim situacijama, te cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tuženog, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije, uslove propisane Smjernicama, Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da je predložena disciplinska mjera adekvatna. U odluci se, međutim, ne elaborira nijedan od navedenih kriterija za određivanje adekvatnosti izrečene disciplinske mjere, što bi posebno bilo značajno u odnosu na posljedice disciplinskog prekršaja odnosno zastaru krivičnog gonjenja.

8.32. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-250-6/2020 od 22.04.2020. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja osnovnog suda, odgovorna što je postupajući u krivičnom predmetu kojim je bila zadužena od 16.02.2015. do 16.12.2019. godine, kada je doneseno rješenje kojim je krivični postupak obustavljen usljed nastupanja zastarjelosti krivičnog postupka, dakle u periodu dužem od četiri godine propustila da preduzme i jednu radnju, i pored toga što je predmet bio obuhvaćen Planom rješavanja starih predmeta za 2015. i 2016. godinu, i što se jedan od optuženih u predmetu, obraćao sudu urgencijama za postupanje, čime je počinila disciplinski prekršaj i člana 56. tačka 8. Zakona, a u vezi sa povredom odredbe 5.5. Etičkog kodeksa za sudije, te je tuženoj izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate u iznosu 10% na period od tri mjeseca.

Prilikom predlaganja disciplinske strane su cijenile težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, posebne okolnosti pod kojima je navedeni disciplinski prekršaj počinjen, dosadašnji rad i ponašanje tužene, te druge relevantne okolnosti. Kao olakšavajuće okolnosti na strani tužene cijenjeno je da je disciplinski prekršaj počinila u jednom predmetu i da se radi o jednom disciplinskom prekršaju, da je iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije uz veliki broj predmeta sa kojima je kao sudija bila zadužena. Također je cijenjeno da je tužena sudija sa dugogodišnjim iskustvom, da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa Uredom disciplinskog tužioca te iskazano kajanje i žaljenje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja.

Kao otežavajuće okolnosti na strani tužene cijenjena je činjenica da je tužena prethodno disciplinski sankcionisana, te posljedicu izvršenog disciplinskog prekršaja – nastupanje zastare krivičnog gonjenja u jednom predmetu, odnosno onemogućeno je efikasno provođenje krivičnog postupka.

Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U odluci se posebno ne obrazlaže ni jedan od navedenih kriterija, niti se cijeni stepen odgovornosti tužene, kao ni obrazac ponašanja, što bi bilo neophodno posebno imajući u vidu prethodnu disciplinsku odgovornost tužene utvrđenu odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1775-6/2019 od 02.07.2019. godine (ref br. 10.11). Iz

obrazloženja se ne može jasno zaključiti koje činjenice su cijenjene pri utvrđivanju visine i trajanja izrečene disciplinske mjere smanjenja plate.

A.9. DONOŠENJE ODLUKA KOJIM SE OČIGLEDNO KRŠI ZAKON ILI UPORNO I NEOPRAVDANO KRŠENJE PRAVILA POSTUPKA

U posmatranom četverogodišnjem periodu, doneseno je ukupno sedam disciplinskih odluka kojima je utvrđena disciplinska odgovornost za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona, od čega je pet odluka svrstano u ovaj odjeljak analize (jer je ovaj prekršaj kao prvi utvrđen odlukom), dok su dvjema odlukama utvrđeni prekršaji iz člana 56. tačka 9., uz druge prekršaje.

U navedenih pet odluka utvrđena je disciplinska odgovornost jednog stručnog saradnika, jednog sudije općinskog suda i tri predsjednika osnovnih/općinskih sudova. Tri prvostepene disciplinske odluke su donesene na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti, jedna drugostepena disciplinska odluka kojom je odbijena žalba tužene i jedna konačna odluka VSTV-a kojom je odbijena žalba tuženog. Nijednom od ovih odluka nisu utvrđeni drugi disciplinski prekršaji.

Izrečene su tri disciplinske mjere pismene opomene koje se javno ne objavljuju, jedna javna opomena i jedna disciplinska mjera smanjenje plate. U sva tri disciplinska postupka u kojim je utvrđena disciplinska odgovornost predsjednika osnovnog/općinskog suda, utvrđeno je i kršenje propisa iz oblasti radnog odnosa (prijem radnika suda u radni odnos bez raspisivanja javnog konkursa), ali se izrečene disciplinske mjere značajno razlikuju. Naime jednom predsjedniku suda je izrečena disciplinska mjera smanjenja plate, drugom javna opomena a trećem pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U disciplinskim odlukama, posebno u odlukama prvostepenih disciplinskih komisija donesenim na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti, nedostaju detaljnija obrazloženja, posebno u pogledu opredjeljenja disciplinskih komisija za izrečenu disciplinsku mjeru, a u skladu sa kriterijima utvrđenim u Smjernicama, na koju se većina odluka referira.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVACENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
9.1	04-07-6-1527-4/2016 od 22.6.2016.	Stručni saradnik u općinskom sudu	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se ne objavljuje

9.2.	04-07-6-2574-5/2017 od 13.9.2017.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se ne objavljuje
9.3.	04-07-6-1818-4/2017 od 30.10.2017.	Predsjednik osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Smanjenje plate u iznosu od 10% na period od tri mjeseca.
9.4.	04-07-6-265-3/2019 od 13.02.2019.	Predsjednik osnovnog suda	Konačna odluka VSTV	-	Javna opomena
9.5.	04-07-6-351-5/2020 od 04.03.2020.	Predsjednik općinskog suda	Drugostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se ne objavljuje

9.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1527-4/2016 od 22.6.2016. godine utvrđeno je da je tužena, stručni saradnik u općinskom sudu, odgovorna što je donijela rješenje kojim se prekida ostavinski postupak u kojem je poučila stranke da, suprotno odredbama Zakona o parničnom postupku FBiH, nemaju pravo na žalbu, te propustila da odluči po podnesenoj žalbi, odnosno predmet uputi na dalje postupanje neposredno višem sudu i suprotno odredbama o prekidu postupka, zakazala više ročišta za ostavinsku raspravu i donijela novu odluku o prekidu postupka, u kojoj je ponovo poučila stranke da nemaju pravo na žalbu i ponovo propustila da odluči po podnesenoj žalbi odnosno propustila da predmet uputi na postupanje drugostepenom sudu, čime je uporno i neopravdano kršeći odredbe procesnih zakona izvršila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se ne objavljuje. Odluka Prvostepene disciplinske komisije je donesena na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti.

U obrazloženju odluke navodi se da su se stranke prilikom predlaganja disciplinske mjere rukovodile principom proporcionalnosti, te da su kao olakšavajuće okolnosti uzele u obzir: stepen disciplinske odgovornosti, odnosno nesvjesni nehat (tužena nije bila svjesna da svojim postupanjem vrši disciplinski prekršaj, smatrajući da postupa u skladu sa uobičajenom praksom, mada je, kao stručni saradnik, morala biti svjesna kogentnih zakonskih odredbi i obaveze postupanja po njima), te okolnosti pod kojom je prekršaj učinjen, odnosno da je tužena predmetni prekršaj počinila nedugo nakon što je imenovana na funkciju stručnog saradnika. Kao olakšavajuće okolnosti cjenjeni su, također, postignuti rezultati u radu, činjenica da protiv tužene ranije nije pokretan disciplinski postupak, kao i iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i izuzetno korektna saradnja u toku disciplinskog postupka. Stranke smatraju da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strani tužene.

Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju navodi da je cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U obrazloženju se ne posebno ne obrazlažu navedeni kriteriji, niti se daje ocjena posljedica disciplinskog prekršaja i vjerovatnoće njegovog

ponavljanja disciplinskog prekršaja, što bi bilo potrebno u skladu sa Smjernicama kojima se je utvrđeno da se disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje izriče se samo u lakšim slučajevima disciplinskih prekršaja, kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj.

9.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-2574-5/2017 od 13.9.2017. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tuženi, sudija općinskog suda, odgovoran što je postupajući u predmetu u kojem je okrivljeni bio maloljetno lice, uporno i neopravdano kršio pravila Zakona o prekršajima koja se odnose na postupak prema maloljetnim okrivljenim, čime je izvršio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona, te se tuženom izriče disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U odluci se navodi da su, prilikom predlaganja disciplinske mjere, cijenjene sljedeće olakšavajuće okolnosti: stepen disciplinske odgovornosti, nesvjesni nehat, okolnosti da je prekršaj učinjen nakon promjene referata tuženog, da je zadužen većim brojem prekršajnih predmeta (526), iako je istovremeno obavljao dužnost predsjednika građanskog odjeljenja suda, izostanak značajnih štetnih posljedica po okrivljenog, iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i izuzetno korektna saradnja sa UDT, kao i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma, te okolnost da protiv njega, u njegovoj višegodišnjoj karijeri, nije ranije pokretan disciplinski postupak. Nisu utvrđene naročito otežavajuće okolnosti na strani tuženog. U navedenom Sporazumu se obrazlaže da su o mišljenju sporazumnih strana ispunjeni uslovi za izricanje predložene disciplinske mjere u skladu sa odredbama Smjernica koje propisuju da se disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje izriče samo u lakšim slučajevima disciplinskih prekršaja, kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice/lica, javnost ili pravosuđe, i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj.

Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju odluke navodi da je zaključak o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere cijenila na osnovu prirode i težine počinjenog disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepena odgovornosti tuženog, olakšavajućih okolnosti, a imajući u vidu kriterije propisane Smjernicama, ali ni jedan od navedenih kriterija nije posebno elaboriran u obrazloženju odluke.

9.3. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj 04-07-6-1818-4/2017 od 30.10.2017. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, predsjednik osnovnog suda, odgovoran što je, obavljajući dužnost predsjednika suda, iako je poznao ili morao poznavati propise kojima je regulisan prijem u radni odnos radnika suda, bez sprovedenog javnog konkursa donio rješenja kojima je dvije radnice primio u radni odnos na neodređeno vrijeme, na radno mjesto daktilografa-zapisničara, sa nepunim radnim vremenom od 20 časova sedmično, a nakon toga, kršeći iste propise, bez sprovedenog javnog konkursa, donio rješenja, kojima se te radnice raspoređuju na radno mjesto daktilografa-zapisničara u osnovnom sudu sa punim radnim vremenom. Rješenjem upravne inspekcije tuženom je naloženo otklanjanje uočenih nepravilnosti i donošenje rješenja o prestanku radnog odnosa

navedenim radnicama. Postupajući na opisani način, tuženi je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona pa mu je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 10% na period od tri mjeseca.

Prilikom razmatranja dostavljenog Sporazuma Komisija je na strani otežavajućih okolnosti imala u vidu posljedicu izvršenog disciplinskog prekršaja, koja se ogleda u onemogućavanju drugih lica da eventualno učestvuju na javnom konkursu za upražnjena radna mjesta. U odnosu na olakšavajuće okolnosti na strani tuženog cijenjeno je žaljenje zbog počinjenog prekršaja i korektna saradnja sa UDT u istrazi, kao i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma, te okolnosti da protiv tuženog, u njegovoj višegodišnjoj karijeri, nije ranije pokretan disciplinski postupak. Komisija je imala u vidu i okolnosti pod kojima je tuženi počinio disciplinski prekršaj, odnosno da je isti počinio u kraćem vremenskom periodu nakon stupanja na funkciju predsjednika suda, te da mu je bila namjera da zapošljavanjem radnika poboljša efikasnost i ažurnost suda.

Prvostepena disciplinska komisija cijeni da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. Iako se u obrazloženju odluke referira na kriterije utvrđene Smjernicama, posebno se ne elaborira težina ni priroda počinjenog disciplinskog prekršaja kako bi se obrazložilo da počinjeni disciplinski prekršaj nije takve prirode da bi zahtijevao izricanje teže disciplinske mjere, odnosno razrješenja od dužnosti. U odluci se ne ocjenjuje ni stepen odgovornosti tuženog, kao ni kriteriji na osnovu kojih je odlučeno o visini i periodu trajanja izrečene disciplinske mjere.

9.4. Konačnom disciplinskom odlukom VSTV-a broj: 04-07-6-265-3/2019 od 13.02.2019. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, predsjednika osnovnog suda i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-265-1/2019 od 20.12.2018. godine kojom je odbijena kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-1549-11/2018 od 19.09.2018. godine.

Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije je utvrđena odgovornost tuženog za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 9. Zakona zato što je postupajući kao predsjednik suda donio rješenje kojim je radni odnos radnika suda zasnovan na određeno vrijeme prerastao u radni odnos na neodređeno vrijeme suprotno zakonskim odredbama, te sa navedenim radnikom suda zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme bez obavljanja probnog rada koji je propisan zakonom, te mu je Upravna inspekcija Ministarstva uprave i lokalne samouprave RS, zapisnikom o izvršenom inspekcijskom nadzoru naložila da otkloni nepravilnosti i ukine navedeno rješenje i ugovor o radu. Tuženi je ujedno prekršio i odredbe 3., 3.2. i 5. Kodeksa sudijske etike te mu je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Nakon sprovedenog disciplinskog postupka, analizirajući sve izvedene dokaze, Prvostepena disciplinska komisija je zaključila da je tuženi disciplinski odgovoran za navedeno postupanje, odnosno donošenje spornog rješenja i ugovora o radu protivno zakonskim propisima koje je tuženi kao predsjednik suda morao poznavati. Ocjenjuje se da razlozi na koje se tuženi pozivao tokom disciplinskog postupka, a kojima je pokušao opravdati svoje postupanje u konkretnom slučaju, ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali njegovo postupanje i ne dovode u pitanje utvrđeno činjenično stanje u konkretnom disciplinskom predmetu

kao i odgovornost tuženog za počinjenje navedenog disciplinskog prekršaja. Međutim, Prvostepena disciplinska komisija cijeni kao olakšavajuću okolnost zalaganje tuženog da prevaziđe vanrednu i nepredvidljivu okolnost koja se desila u osnovnom sudu kada je otkriven veliki broj nezavršenih starih izvršnih predmeta i kada je sud ostao bez ijednog sudskog izvršioca, a čime je tuženi, između ostalog pravdao svoje postupanje.

U odluci se navodi da se, pri određivanju disciplinske mjere, Prvostepena disciplinska komisija rukovodila principima iz člana 59. Zakona i kriterijima utvrđenim Smjernicama. U odnosu na stepen odgovornosti tuženog utvrđeno je da je tuženi kao predsjednik suda sa dugogodišnjim iskustvom bio svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice ali je pristao na njeno nastupanje (eventualni umišljaj), što povećava stepen subjektivne disciplinske odgovornosti tuženog kao osobe s posebnim znanjima koja u svom radu svakodnevno primjenjuje različite propise i procedure, a tuženi je unatoč tome skrivljeno kršio navedene propise i procedure i time počinio navedeni disciplinski prekršaj na način kako je to opisano u izreci odluke. Od olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijanjeno je da se radi o sudiji protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, da je u proteklom period ostvario dobre rezultate u radu, da je u spornom periodu sud kojim rukovodi ostao bez jedinog izvršnog radnika, da su u istom periodu pronađeni stari izvršni predmeti koji su od strane sudije. Posebno je cijanjena i pokazana spremnost tuženog na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka. Kao otežavajuća okolnosti na strani tuženog cijanjena je činjenicu da se radi o predsjedniku suda koji od 2008. godine obavlja navedenu funkciju i da veoma dobro poznaje pozitivne zakonske propise koji regulišu pitanje radno-pravnih odnosa.

Na navedenu odluku Prvostepene disciplinske komisije žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene normi materijalnog prava, povrede pravila postupka koje su od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke kao i zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri koju je Drugostepena disciplinska komisija odbila kao neosnovanu i potvrdila odluku Prvostepene disciplinske komisije u cjelosti.

Na odluku Drugostepene disciplinske komisije tuženi je blagovremeno izjavio žalbu VSTV-u, zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri, sa prijedlogom da VSTV nakon uvida u kompletan spis disciplinskog predmeta žalbu uvaži i odluku Drugostepene disciplinske komisije preinači u pogledu izrečene disciplinske mjere na način da mu se umjesto disciplinske mjere javne opomene izrekne blaža disciplinska mjera, a posebno uzimajući u obzir neuobičajan splet vanrednih okolnosti koje su zadesile sud u spornom periodu, te nesporno vanredno zalaganje tuženog kao predsjednika suda da se te okolnosti prebrode, bez štete za građane kao korisnike usluga suda na čijem je čelu tuženi, pri čemu je tuženi ponovo naglasio da je uložio sve svoje raspoložive snage radeći u spornom periodu i preko granica fizičke izdržljivosti, a što dokazuju rezultati o postignutoj godišnjoj normi, kada je i doneseno sporno rješenje koje mu je disciplinskom tužbom stavljeno na teret.

Razmatrajući žalbu tuženog izjavljenu na odluku Drugostepene disciplinske komisije, VSTV konstatuje da su disciplinske komisije pravilno utvrdile sve okolnosti iz člana 59. Zakona o VSTV-u BiH, a u vezi sa kriterijima koji su utvrđeni Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima, a koje okolnosti

su od značaja za određivanje vrste i visine disciplinske mjere, te njihovim pravilnim vrednovanjem dale im odgovarajući značaj, iz kojih se razloga žalbene tvrdnje o neproporcionalnosti disciplinske mjere ne mogu prihvatiti kao osnovane. Suprotno, žalbenim navodima po ocjeni VSTV-a disciplinske komisije su pravilno utvrdile, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti na strani tuženog i izrekle mu odgovarajuću disciplinsku mjeru za počinjeni disciplinski prekršaj. U konačnoj odluci VSTV se posebno ne osvrće na posljedice disciplinskog prekršaja kao jedan od kriterija predviđenih Smjernicama, kako bi se argumentovao stav da eventualno izricanje blaže disciplinske mjere – pismene opomene koja se javno ne objavljuje, ne bi bilo opravdano u konkretnom slučaju.

9.5. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-351-5/2020 od 04.03.2020. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, predsjednice općinskog suda, i potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-351-1/2020 od 17.12.2019. godine kojom je utvrđena odgovornost tužene što je:

1. obavljaajući dužnost predsjednice općinskog suda, donijela rješenja kojim je dvije namještenice suda rasporedila na radna mjesta koja nisu predviđena Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji suda, čime je prekršila odredbe Zakona o namještenicima u organima državne službe u FBiH, a na što je ukazao i Upravni inspektorat Ministarstva pravde i uprave i zahtijevao otklanjanje uočene nepravilnosti:

2. obavljaajući dužnost predsjednice općinskog suda, donijela rješenja kojima je dvije namještenice suda rasporedila na radno mjesto iako je mogla znati da namještenice ne ispunjavaju uslove radnog mjesta na koja ih je rasporedila, čime je očigledno prekršila čl. 18. Zakona o namještenicima u organima državne službe u FBiH, a na što je ukazao i Upravni inspektorat Ministarstva pravde i uprave, te zahtijevao otklanjanje nepravilnosti;

3. obavljaajući dužnost predsjednice općinskog suda, iako je bila svjesna da je državni službenik zaposlen u sudu ispunio zakonske uslove za penzionisanje zbog navršenih godina života, propustila da donese rješenje o prestanku radnog odnosa državnom službeniku sve do 20.02.2019. godine, nakon što je ovu nepravilnost utvrdila Upravna inspekcija Ministarstva pravde i uprave.

Prvostepena disciplinska komisija je izvela zaključak da je tužena radnjama navedenim pod tačkom 1. i 2. počinila disciplinski prekršaj propisan čl. 56. tačka 9. Zakona, a radnjom navedenom pod tačkom 3. počinila disciplinski prekršaj propisan članom 56. tačka 8. Zakona, pa je tuženoj izrekla disciplinsku mjeru - pismenu opomenu koja se javno ne objavljuje.

Na navedenu odluku Prvostepene disciplinske komisije tužena je uložila žalbu zbog: povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene normi materijalnog prava. Drugostepena disciplinska komisija u obrazloženju odluke konstatuje da u provedenom prvostepenom disciplinskom postupku nisu učinjene povrede postupka koje su mogle uticati na donošenje zakonite i pravilne odluke. Drugostepena disciplinska komisija odbija kao neosnovan žalbeni prigovor tužene koji se odnosi na povredu pravila postupka iz razloga što je Prvostepena disciplinska komisija odbila

izvođenje dokaza tužene za saslušanjem upravnog inspektora, elaborirajući da je odbijanje dokaznih prijedloga stranaka koje ne smatra bitnim za donošenje odluka u okviru diskrecionog prava disciplinske komisije, te da s obzirom na postojanje materijalnih dokaza - zapisnika o izvršenom inspekcijskom nadzoru, ispravno cijenjeno da saslušanje upravnog inspektora nije bilo relevantno za predmet disciplinske tužbe.

U obrazloženju drugostepene odluke navodi se da je, uvidom u disciplinski spis, vidljivo da su tuženoj od momenta podnošenja disciplinske tužbe, uredno dostavljani svi podnesci suprotne strane, da joj je data mogućnost da se u toku čitavog postupka očituje o svim prijedlozima, izjavama i podnescima suprotne strane, kao i mogućnost da postavlja pitanja suprotnoj strani a koja prava je tužena u cijelosti konzumirala u toku postupka, radi čega se prigovor o nezakonitom postupanju Prvostepene disciplinske komisije, odnosno uskraćivanju mogućnosti da se raspravlja pred tom komisijom, pokazuje neosnovanim.

Cijeneći žalbeni prigovor tužene, koji se odnosi na pogrešno i nepotpuno utvrđeno stanje, Drugostepena disciplinska komisija konstatuje da među strankama u toku prvostepenog postupka nije bilo sporno da je tužena u svojstvu predsjednice općinskog suda izdala sporna rješenja o raspoređivanju namještenica na radna mjesta u sudu, suprotno odredbama Zakona o namještenicima u organima državne službe u FBiH (tačka 1. i 2.), kao i da je propustila da blagovremeno donese rješenje o prestanku radnog odnosa državnoj službenici, iako je bila svjesna činjenice da je državna službenica ispunila zakonske uslove za penzionisanje zbog navršениh godina života (tačka 3.). U obrazloženju se argumentuje i potkrepljuje navodima iz zapisnika upravnog inspektorata da je, suprotno tvrdnji tužene da navedenim zapisnicima nije konstatovano protuzakonito postupanje, da je u sva tri zapisnika konstatovano kršenje zakonskih odredaba. Navodi tužene da je postupila po aktima upravnog inspektora i da je ispravila učinjene nepravilnosti u pogledu rasporeda i prijema namještenika odnosno prestanka radnog odnosa državnog službenika, prema ocjeni Drugostepene disciplinske komisije ne ekskulpiraju tuženu od odgovornosti za počinjenje disciplinskih prekršaja za koje je odlukom Prvostepene disciplinske komisije, oglašena odgovornom, obzirom da joj je to kao rukovodiocu institucije bila i zakonska obaveza.

U obrazloženju drugostepene odluke naglašava se da je pravilan zaključak Prvostepene disciplinske komisije da razlozi kojim je tužena pokušala opravdati svoje postupanje u konkretnim slučajevima, ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali postupanja suprotna zakonu, niti mogu dovesti u pitanje činjenično utvrđenje da je tužena počinila disciplinske prekršaje koji su joj disciplinskom tužbom bili stavljeni na teret, kao ni odgovornost tužene. Drugostepena disciplinska komisija smatra pravilno utvrđenim i stepen odgovornosti tužene, odnosno da je tužena prekršaje navedene u tački 1. i 2. počinila iz eventualnog umišljaja, a disciplinski prekršaj iz tačke 3. iz nesvjesnog nehata.

Drugostepena disciplinska komisija također smatra ispravnom procjenu Prvostepene disciplinske komisije u pogledu adekvatnosti disciplinske mjere koja je izrečena u skladu sa principima iz člana 59. Zakona, a imajući u vidu sve okolnosti koje su od značaja za određivanje disciplinske mjere, uključujući olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje su uzete u obzir. U pogledu argumentacije o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere, disciplinske komisije se ne osvrću na kriterije utvrđene Smjernicama u vezi sa izricanjem pismene opomene koja se javno ne objavljuje - najblaže disciplinske mjere koja izriče se samo u lakšim slučajevima

disciplinskih prekršaja, kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj. Posljedice, težina i broj disciplinskih prekršaja, kao ni postojanje obrasca ponašanja nisu posebno elaborirane u disciplinskim odlukama u smislu opravdanosti argumenta da eventualno izricanje teže disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno počinjenom disciplinskom prekršaju, što bi doprinijelo ujednačavanju disciplinske prakse.

A.10. NEOPRAVDANO KAŠNJENJE U IZRADI ODLUKA ILI U DRUGIM RADNJAMA U VEZI S OBAVLJANJEM DUŽNOSTI SUDIJE ILI BILO KAKVO DRUGO PONOVLJENO NEPOŠTIVANJE DUŽNOSTI SUDIJA

U posmatranom periodu doneseno je 25 konačnih disciplinskih odluka kojom je utvrđena odgovornost sudija za prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona, od čega je 21 odluka obuhvaćena ovim odjeljkom analize jer kao navodi ovaj prekršaj kao prvi u odluci, dok su u 4 disciplinske odluke ovi prekršaji utvrđeni uz druge disciplinske prekršaje sudija.

Od ukupno 21 odluke, 18 je doneseno u prvostepenom postupku - 14 odluka po osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti, jedna odluka na osnovu priznanja i dvije odluke u redovnom prvostepenom postupku. Jedna konačna odluka donesena je u drugostepenom disciplinskom postupku, a dvije konačne odluke je donio VSTV. U drugostepenim postupcima i postupcima VSTV-a, odbijene su žalbe (tuženih) i potvrđena prvostepena, odnosno drugostepena disciplinska odluka. Samo jednom disciplinskom odlukom (ref.br.10.6.) utvrđuju se dva disciplinska prekršaja (uz ovaj prekršaj i prekršaj iz člana 56. tačka 19. Zakona)) i tuženom se izriče jedna disciplinska mjera. U obrazloženju navedene odluke navodi se da se utvrđena disciplinska odgovornost za dva disciplinska prekršaja cijenila pri odabiru disciplinske mjere.

Navedenim disciplinskim odlukama izrečene su dvije pismene opomene, osam javnih opomena, devet disciplinskih mjera – smanjenja plate (u rasponima od 5 do 50% za periode od dva do deset mjeseci) i jedna disciplinska mjera kojom je sudija višeg privrednog suda trajno upućen na rad u općinski sud. Kod izricanja strožijih disciplinskih sankcija (visine i dužine trajanja disciplinske mjere smanjenja plate) uglavnom se radilo o sudijama koje su ranije disciplinski odgovarali. U disciplinskom predmetu ref.br.10.21. tuženi je prethodno četiri puta disciplinski odgovarao, ali, disciplinska komisija, između ostalog, cijeni da kod tuženog nije utvrđeno potpuno odsustvo moralnih načela, nepoštenje, prevara, korupcija ili prikrivanje da bi mu se izrekla najteža disciplinska mjera, te se tuženom izriče disciplinska mjera smanjenja plate u iznosu od 50% na period od osam mjeseci. Obrazloženja disciplinskih odluka većinom ne sadrže detaljnu argumentaciju u pogledu primjene kriterija za utvrđivanje adekvatne disciplinske mjere, što se posebno odnosi na prvostepene disciplinske odluke koje su donesene po osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
10.1.	04-07-6-2264-8/2016 od 7.11.2016.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	smanjenje plate u iznosu od 30% na period od deset mjeseci
10.2.	04-07-6-553-1/2017 od 11.01.2017.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu priznanja	-	pismena opomena koja se javno ne objavljuje
10.3.	04-07-6-390-4/2017 od 21.04.2017.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	smanjenje plate u iznosu od 10% na period od četiri mjeseca
10.4.	04-07-6-2197-6/2017 od 20.10.2017.	sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	smanjenje plate u iznosu od 10% na period od tri mjeseca
10.5.	04-07-6-2271-7/2017 od 03.11.2017.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	javna opomena
10.6.	04-07-6-1563-4/2018 od 18.6.2018.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	Prekršaj iz člana 56.tačka 19. Zakona	smanjenje plate u iznosu od 20% na period od četiri mjeseca
10.7.	04-07-6-2250-7/2018 od 25.09.2018.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	-	smanjenje plate u iznosu od 5% na period od četiri mjeseca
10.8.	04-07-6-528-4/2019 od 15.2.2019.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma	-	javna opomena
10.9.	04-07-6-183-/2019 od 21.2.2019.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma	-	javna opomena
10.10.	04-07-3-1649-4/2019 od 3.6.2019.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	-	pismena opomena koja se javno ne objavljuje

10.11.	04-07-6-1775-6/2019 od 02.07.2019.	sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	-	javna opomena
10.12.	04-07-6-1241-9/2019 od 9.7.2019.	sudija višeg privrednog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	trajno upućivanje na vršenje dužnosti sudije u općinskom sudu
10.13.	04-07-6-2139-4/2019 od 23.7.2019.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	-	javna opomena
10.14.	04-07-6-1504-11/2019 od 5.9.2019.	sudija osnovnog suda	Konačna odluka VSTV kojom je odbijena žalba tuženog (žalba tuženog je odbijena i u drugostepenom postupku)	-	smanjenje plate u iznosu od 35% na period od šest mjeseci
10.15.	04-07-6-2684-5/2019 od 1.10.2019.	sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	-	javna opomena
10.16.	04-07-6-100-4/2020 od 19.02.2020.	sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	-	Smanjenje plate u iznosu od 10% na period od tri mjeseca
10.17.	04-07-6-278-4/20 od 16.03.2020.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	pismena opomena koja se javno ne objavljuje
10.18.	04-07-6-349-11/2020 od 21.5.2020.	sudija okružnog privrednog suda	Drugostepena disciplinska odluka kojom je odbijena žalba tužene	-	javna opomena
10.19.	04-07-6-502-9/2020 od 25.6.2020.	sudija osnovnog suda	Konačna odluka VSTV kojom je odbijena žalba tuženog (odlukom Drugostepene disciplinske komisije potvrđena je prvostepena odluka)	-	smanjenje plate u iznosu od 10% na period od dva mjeseca
10.20.	04-07-6-1484-9/2020 od 18.09.2020.	dodatni sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti	-	javna opomena
10.21.	04-07-6-99-17/2020 od 22.9.2020.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	smanjenje plate u iznosu od 50% na period od osam mjeseci

10.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2264-8/2016 od 7.11.2016. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja osnovnog suda, odgovorna

što je u vremenskom periodu od 1.5.2014.godine do 13.7.2016.godine (kada je UDT izvršio uvid) neopravdano kasnila, od najmanje dva mjeseca do najmanje godinu i pet mjeseci, u izradi 110 predmeta radnog spora sa kojima je bila zadužena iako se radi o predmetima hitne prirode, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 30% na period od deset mjeseci.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, kao olakšavajuće okolnosti na strani tužene u obzir je uzet veliki broj predmeta u radu, promjena referata u kritičnom periodu, zatim porodične prilike (više smrtnih slučajeva bliskih srodnika u vremenskom periodu izvršenja prekršaja) i teško zdravstveno stanje tužene koje je uticalo na kvantitet i kvalitet rada. Pored navedenog, posebno je cijenjeno iskreno kajanje tužene zbog počinjenog disciplinskog prekršaja, izražena spremnost da u daljem radu postigne ažurnost, te izražena saradnja sa UDT-om u vidu manifestovanja volje za zaključenje sporazuma. Također, u obzir je uzeta i činjenica da tužena nikada ranije nije disciplinski odgovarala.

Kao otežavajuća okolnost na strani tužene cijeni se posljedica propuštanja, odnosno kašnjenja u donošenju odluka manifestovana u vidu povrede prava stranaka na suđenje u razumnom roku. Prilikom predlaganja disciplinske mjere, uzeta je u obzir i praksa disciplinskih komisija Vijeća u sličnim predmetima, uz važnu napomenu, da bi prema težini počinjenog disciplinskog prekršaja bila primjerenija strožija novčana sankcija, no s obzirom na postojeće finansijsko opterećenje na plaći tužene po osnovu kreditnog zaduženja, izricanje strožije novčane mjere značajno bi opteretilo kućni budžet tužene. Imajući sve naprijed navedeno u vidu, opravdano je očekivati da se postizanje svrhe kažnjavanja može postići izricanjem predložene mjere.

Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U obrazloženju odluke se, međutim, ne argumentuju posebno razlozi za ocjenu adekvatnosti izrečene disciplinske mjere, niti se referira na kriterije utvrđene Smjernicama, u skladu sa kojima se “Smanjenje plate za iznos od 25% ili više, na period duži od šest (6) mjeseci predstavlja adekvatnu mjeru za ozbiljne prekršaje koji se počine s umišljajem, ako se utvrdi da postoji isto ili slično postupanje pri počinjenju disciplinskih prekršaja, te ako je protiv sudije odnosno tužioca već ranije izrečena disciplinska mjera smanjenja plate”. Posebno se ne ocjenjuje stepen odgovornosti tužene, niti ozbiljnost disciplinskog prekršaja iako je veliki broj predmeta u kojim je ustanovljeno kašnjenje u postupanju okvalifikovano kao otežavajuća okolnost, kao i posljedice disciplinskog prekršaja koje se ogledaju u povredi prava stranaka na suđenje u razumnom roku. Iako se u odluci navodi da se prilikom predlaganja disciplinske mjere razmatrala mogućnost izricanja strožije novčane sankcije, posebno se ne obrazlažu razlozi kojima se disciplinska komisija rukovodila prilikom odabira visine i dužine trajanja disciplinske mjere smanjenja plate, niti se navode konkretni uporedni primjeri iz disciplinske prakse na koju se referira u odluci.

10.2. Odlukom Pivostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-553-1/2017 od 11.01.2017. godine koja je donesena na osnovu priznanja tužene utvrđuje se da je, sutkinja općinskog suda, odgovorna za disciplinski

prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona što je postupajući u 29 predmeta (u vremenskom periodu od 11.12.2012. godine, do najmanje 28.06.2016. godine, kada je disciplinski tužilac izvršio uvid u ove predmete) značajno prekoračila rokove za provođenje radnji u vezi sa obavljanjem dužnosti sudije, od toga u šest predmeta radnog spora (za koje je odredbama ZPP BiH propisana hitnost u postupanju) nije zakazala niti održala pripremno ročište, u dvadeset jednom parničnom predmetu je propustila da, nakon prijema odgovora na tužbu zakaže i održi pripremno ročište, te u dva parnična predmeta nije poduzela niti jednu radnju, čime je prekršila zakonsku obavezu da postupke sprovede bez odugovlačenja i značajno doprinijela njihovom ukupnom trajanju, te time počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona. Navedenim postupanjem tužena je ujedno počinila i povredu odredbe 5.5. Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U podnesenom dogovoru na tužbu UDT, tužena je navela da ne spori disciplinske prekršaje koji joj se stavljaju na teret, te je na pripremnom ročištu predložila da se donese odluku po priznanju, što je Prvostepena disciplinska komisija prihvatila, te nije izvodila predložene dokaze, nego je samo razmatrala disciplinsku mjeru koja bi bila adekvatna počinjem disciplinskom prekršaju.

Od olakšavajućih okolnosti na strani tužene Prvostepena disciplinska komisija je cijenila da je u navedenom periodu tužena dužila veliki broj predmeta, 2908 otvorenih predmeta, na različitim referatima na kojima je radila, zatim da je do propuštanja došlo usljed posebno teških uslova rada i okolnosti koje kao postupajuća sutkinja nije mogla predvidjeti ni izbjeći, zatim ostvarene dosadašnje rezultate rada tužene, kao i činjenicu da ranije nije disciplinski odgovarala, te da je porodični čovjek i da je narušenog zdravlja.

Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da je disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tužena tereti, a cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj. Međutim, obrazloženje ne sadrži konkretne procjene navedenih kriterija, posebno u pogledu postojanja obrasca ponašanja koji je kao jedan od kriterija za izricanje disciplinske mjere smanjenja plate predviđen Smjernicama, a imajući u vidu broj predmeta u kojima se tužena nije pridržavala zakonskih rokova, u dužem vremenskom periodu. Nije dato ni obrazloženje posljedica disciplinskog prekršaja u smislu odredbe Smjernica kojima je utvrđeno da se najblaža disciplinska mjera izriče samo za one disciplinske prekršaje "kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice/ lica, javnost ili pravosuđe".

10.3. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-390-4/2017 od 21.04.2017. godine u cjelosti se prihvata Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija općinskog suda odgovoran za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona, jer je postupajući u dva parnična predmeta prekoračio zakonske rokove, odnosno propustio da u jednom predmetu u periodu od jedne godine i sedam mjeseci, a u drugom predmetu u periodu od tri godine i jedan mjesec donese i pismeno izradi presude, zatim što je u jednom predmetu, tek nakon proteka jedne godine i deset mjeseci nadležnom kantonalnom sudu dostavio

prijedlog i odgovor na prijedlog za ponavljanje postupka iako je bio dužan da to učini u zakonskom roku od osam dana, te što u jednom predmetu nije odlučio o prijedlogu za povrat u pređašnje stanje u periodu od dvije godine i pet mjeseci, i pored toga što je u skladu sa odredbama ZPP FBiH bio dužan da o ovom prijedlogu odluči odmah i nastavi postupak. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 10% u trajanju od četiri mjeseca.

Prvostepena disciplinska komisija je u obrazloženju odluke navela da je prilikom odabira disciplinske mjere cijenjena priroda i težina disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti, kao i olakšavajuće okolnosti pod kojima je Tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinskoj odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja.

U odnosu na olakšavajuće okolnosti cijenjena je porodična situacija tuženog u vrijeme počinjenja prekršaja, te okolnost da je zbog zdravstvenog stanja odsustvovao u dužem vremenskom periodu, zatim okolnosti da se radi o sudiji protiv kojeg ranije nije vođen disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti, te da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivao sa UDT, te izrazio žaljenje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja.

Prvostepena disciplinska komisija ne obrazlaže prirodu i težinu počinjenog prekršaja, iako je za izricanje ove mjere potrebno utvrditi da težina povrede ne opravdava razrješenje s dužnosti. Komisija ne utvrđuje obrazac ponašanja, koji je također jedan od kriterija za izricanje mjere smanjenje plate u skladu sa Smjernicama, iako se radi o istom ili sličnom postupanju tuženog u više predmeta sa ozbiljnim posljedicama na dužinu trajanja postupka kao i na povredu prava drugih lica odnosno stranaka u postupku. Također, Prvostepena disciplinska komisija ne ocjenjuje stepen odgovornosti, odnosno da li je prekršaj učinjen sa umišljajem. Mada je u obrazloženju navedeno da su prilikom određivanja disciplinske mjere uzeti u obzir kriteriji propisani Smjernicama, u obrazloženju nije elaborirano o kojim kriterijima se radi i na koji način je izvršena njihova procjena. U obrazloženju se, također, ne obrazlaže procjena kriterija za određivanje procenta i perioda smanjenja plate (obrazac ponašanja ili činjenje povrede sa umišljajem).

10.4. Odlukom Prvostepene disciplinska komisije za sudije broj: 04-07-6-2197-6/2017 od 20.10.2017. godine utvrđuje da je tužene, sutkinja osnovnog suda, odgovorna što je, u periodu od 29.04.2015. do 29.05.2015. godine, suprotno Pravilniku o orijentacionim mjerilima za rad sudija i stručnih saradnika u sudovima u BiH i suprotno Pravilniku o sistemu za automatsko upravljanje predmetima u sudovima, iskazala završenim 60 ostavinskih predmeta koji su obuhvaćeni Planom rješavanja starih i zaostalih predmeta za 2015. godinu, iako u svim predmetima nije izradila pismeni otpisak odluke u vrijeme njihovog iskazivanja završenim, nego je odluke u svim predmetima pismeno izradila i dostavila strankama naknadno, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona. Tužena je istovremeno, postupajući na naprijed opisani način, prekršila i odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinska mjera - smanjenje plaće za iznos od 10% u periodu od tri mjeseca.

Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju navodi da je tužena svjesno iskazujući 60 ostavinskih predmeta završenim prije izdavanja naredbe za otpravku odluke suda strankama, odnosno prije izrade sudske odluke u ovim predmetima, iskazala ponovljeno nepoštivanje dužnosti sudije. Prvostepena disciplinska komisija ocjenjuje da činjenice koje je u svojoj odbrani istakla tužena - da je pored prekršajnog referata koji joj je osnovni referat radila i na drugim referatima, da se iz tih razloga, odnosno broja referata i zaduženih predmeta, u spornom periodu obraćala na kolegiju sudija, kao i predsjednici suda i predsjedniku odjeljenja, po pitanju logističke podrške i nemogućnosti ažurnog vršenja povjerenih joj referata, da je u spornom periodu određeni broj dana bila bez daktilografa, te da je i sama u tom periodu bila opravdano odsutna - ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali postupanje tužene i ne dovode u pitanje utvrđeno činjenično stanje i odgovornost tužene za počinjeni disciplinski prekršaj.

U pogledu odabira disciplinske mjere, Prvostepena disciplinska komisija navodi da je, imajući u vidu svrhu sankcionisanja, cijenila sve okolnosti koje utječu da disciplinska mjera bude lakša ili teža (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a osobito: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, te okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, držanje tužene nakon učinjenog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja i počinjeno djelo. Opređeljujući se za disciplinsku mjeru – smanjenja plaće, kako je navedeno u odluci, disciplinska komisija je cijenila sve principe iz člana 59. Zakona kao i kriterije utvrđene Smjernicama, a prije svega – broj i težinu disciplinskog prekršaja, te njegove posljedice koje se ogledaju u iskazanom ponovljenom nepoštivanju dužnosti sudije od strane tužene. Ocjenjeno je da je tužena u konkretnom slučaju iskazala predmete završenim suprotno propisanoj proceduri kako bi ostvarila normu, rukovodeći se ličnim interesom i dovodeći u pitanje jednaku primjenu pravila u praćenju i vrednovanju rada i rezultata rada nosioca pravosudne funkcije.

Od olakšavajućih okolnosti na strani tužene, disciplinska komisija je prvenstveno imala u vidu, da je tužena disciplinski prekršaj počinila iz nehata (u smislu stepena odgovornosti), zatim njeno iskreno žaljenje i kajanje zbog učinjenog disciplinskog prekršaja, pokazanu spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, kao i činjenicu da se radi o sudiji sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu, protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, te da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije. Cijenjene su lične i porodične prilike tužene, odnosno da se radi o majci, porodičnoj ženi koja ima dvoje djece i koja izdržava svoju porodicu. Otvorenu i krajnje korektnu saradnju tužene tokom čitavog disciplinskog postupka, disciplinska komisija cijeni kao iskazanu spremnost tužene da će se ubuduće pridržavati svih etičkih i profesionalnih standarda, koji se zahtijevaju od svakog nosioca pravosudne funkcije te je demonstrirala napor da će ubuduće voditi računa da joj se ne ponove isti ili slični propusti, zbog kojih se disciplinski sankcionira. Iako se opterećenost tužene velikim brojem predmeta ne može smatrati opravdanjem za učinjeni disciplinski prekršaj, disciplinska komisija cijeni ovu činjenicu kao olakšavajuću okolnost.

Prvostepena disciplinska komisija ne navodi otežavajuće okolnosti mada se osvrće na ponovljeno nepoštivanje dužnosti sudije u kontekstu opredjeljenja iznosa i trajanja disciplinske mjere smanjenja plaće. U obrazloženju se, međutim, ne argumentira odnosno ne iznose okolnosti i činjenice na osnovu kojih bi eventualna mogućnost izricanja teže disciplinske mjere odnosno većeg iznosa i dužeg trajanja mjere

smanjenja plate bila neadekvatna. Detaljnijim obrazloženjem ocjene stepena odgovornosti tužene (kao jednog od kriterija predviđenih Smjernicama za izricanje mjere smanjenje plaće) bi svakako doprinijela argumentacija ocjena disciplinske komisije da je predmetni disciplinski prekršaj učinjen iz nehata.

10.5. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2271-7/2017 od 03.11.2017.godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, sutkinja osnovnog suda, odgovorna što je neopravdano odugovlačila postupak izvršenja u pet predmeta i to propuštanjem da postupi u skladu sa propisanim rokovima i preduzme sve radnje na okončanju postupka izvršenja u ovim predmetima u skladu s načelom hitnosti izvršnog postupka, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona. Tužena je ujedno prekršila odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U odnosu na olakšavajuće okolnosti cijenen je broj i težina počinjenog disciplinskog prekršaja i okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen (ogroman broj predmeta u radu, te zaduženjem većim brojem starih predmeta po samom stupanju na dužnost tužene), ostvareni radni rezultati kao i ponašanje tužene odnosno činjenicu da protiv tužene ranije nije pokretan disciplinski postupak. Cijenjen je i izražen visok stepen saradnje sa UDT ispoljen u toku postupka, koja se manifestovala u vidu priznanja činjenica navedenih u disciplinskoj tužbi, iskreno kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma. Prilikom predlaganja disciplinske mjere uzete su u obzir i porodične prilike tužene (nezaposlenost supruga, obavljanje sudijske dužnosti van mjesta prebivališta), kao i dosadašnja praksa izricanja disciplinskih mjera u istovrsnim predmetima približne težine počinjenog disciplinskog prekršaja. U sporazumu je navedeno da stranke smatraju da ne postoje naročito otežavajuće okolnosti na strani tužene. Iako se u obrazloženju odluke navode kao kriteriji za ocjenu adekvatnosti disciplinske mjere priroda i težina disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, otežavajuće i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni prekršaj, ne referira se na Smjernice niti se posebno elaboriraju navedeni kriteriji, kako bi se na jasniji način argumentovao stav disciplinske komisije o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere.

10.6. Odlukom Prvostepene disciplinska komisija broj: 04-07-6-1563-4/2018 od 18.6.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija općinskog suda odgovoran, što je:

1. u periodu od 24.11.2015. godine do 22.12.2016. godine, postupajući u 21 prekršajnom predmetu kasnio u izradi odluka za vrijeme od najmanje 4 (četiri) mjeseca do 1 (jednu) godinu dana, te tako prekršio odredbu člana 73. Zakona o prekršajima kojim je propisano donošenje rješenja u roku od najviše 15 dana od kada je usmeni pretres završen, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona;

2. u periodu od 16.4.2015. godine do 31.12.2015. godine, iskazao završenim 27 predmeta, iako je bio svjestan da u vrijeme kada je navedene predmete iskazao završenim, nije izradio pismene opravke odluka, već ih je izradio i strankama u postupku uputio u 2016. godini, čime je, namjerno dao obmanjivu informaciju

u vezi sa ostvarenim rezultatima rada i ostvarenom orijentacionom normom u 2015. godini, te tako počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 19. Zakona.

Pored disciplinskih prekršaja iz člana 56. tačka 10. i 19. Zakona o VSTV-u BiH, tuženi je istovremeno, postupajući na naprijed opisani način, prekršio i odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate za iznos od 20% na period od četiri mjeseca.

U pogledu olakšavajućih okolnosti, kako se navodi u Sporazumu, cijenjena je činjenica da je tuženi dugogodišnji sudija, da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivao sa UDT-om, te izrazio žaljenje zbog počinjenih disciplinskih prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je činjenica da je disciplinskom tužbom obuhvaćen veći broj predmeta u kojim je tuženi prekršio službenu dužnost (48 prekršajnih predmeta), da se tuženi u ovom disciplinskom postupku tereti za dva disciplinska prekršaja, te da je tuženi ranije zbog sličnog postupanja oglašen odgovornim za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona, za šta mu je izrečena disciplinska mjera, pismena opomena koja se javno ne objavljuje (odluka, broj: 04-02-1588-4/2011 od 3.6.2011. godine). Konstatuje se da je predloženom disciplinskom mjerom na takav način primjenjena i odredba Smjernica, kojom je propisano da u slučaju da je tuženi prethodno disciplinski sankcionisan, disciplinska mjera u ponovljenom disciplinskom postupku treba biti strožija nego prethodno izrečena, kao i odredba u kojoj stoji da smanjenje plate predstavlja odgovarajuću disciplinsku mjeru za ozbiljnije disciplinske prekršaje koji nisu takve prirode da bi se odredila disciplinska mjera razrješenja od dužnosti, ako se utvrdi da postoji isto ili slično postupanje pri počinjenju disciplinskih prekršaja. Također cijenjena je i dosadašnja disciplinska praksa VSTV-a BiH u pogledu izrečenih disciplinskih mjera u sličnim situacijama.

U obrazloženju odluke, Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da je predložena disciplinska mjera adekvatna počinjenom disciplinskom prekršaju, a na osnovu ocjene prirode i težine počinjenih disciplinskih prekršaja i njihovih posljedica, stepena odgovornosti tuženog, imajući u vidu kršenje Kodeksa sudijske etike, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedene disciplinske prekršaje, kao i kriterije propisane Smjernicama. Iako se u obrazloženju nabrajaju svi kriteriji za ocjenu adekvatnosti predložene disciplinske mjere, Prvostepena disciplinska komisija nije pojedinačno argumentovala svoju procjenu ovih kriterija, a posebno ni procjenu visine i dužine trajanja izrečene disciplinske mjere – smanjenja plate. Imajući u vidu kriterije utvrđene Smjernicama koji se odnose na disciplinsku mjeru – smanjenje plate, bilo bi neophodno, također, decidno utvrditi težinu prekršaja koja ne opravdava razrješenje s dužnosti, kao i stepen odgovornosti tuženog.

10.7. Odlukom Prvostepene disciplinska komisija za sudije broj: 04-07-6-2250-7/2018 od 25.09.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tuženi, sudija općinskog suda odgovoran što je:

1. postupajući u pet predmeta, suprotno odredbi člana 273. stav 1. Porodičnog zakona FBiH, kojim je propisana hitnost postupanja u bračnim sporovima i sporovima iz odnosa roditelja i djece,

neblagovremenim preduzimanjem više procesnih radnji, značajno doprinio dužini trajanja postupka u ovim predmetima, za period od najmanje 3 (tri) mjeseca do najmanje 1 (jednu) godinu dana;

2. u periodu od 16.7.2015. godine do 19.12.2017. g. prekoračio rok za izradu presude za period od najmanje 6 mjeseci do najmanje 9 mjeseci u 21 (dvadeset i jednom) predmetu sa kojim je bio zadužen.

Postupajući na opisani način, tuženi je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona te mu je izrečena disciplinska mjera - smanjenje plaće za iznos od 5% na period od četiri mjeseca. U obrazloženju ove odluke navodi se da su kao olakšavajuće okolnosti na strani tuženog cijenjeni: broj i težina počinjenog prekršaja (počinjenje jednog disciplinskog prekršaja), okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen (uslovi rada: zaduženje većim brojem starih predmeta (preko 10 godina) po samom stupanju na dužnost, što je zbog neurednosti preuzetog referata iziskivalo ulaganje znatnog vremena, duža odsutnost drugih sudija iz Porodičnog odjeljenja, što je uticalo na preopterećenost brojem predmeta tuženog u periodu koji obuhvata disciplinska tužba), te ostvareni radni rezultati rada tuženog. Prilikom određivanja mjere uzeta je u obzir i upornost tuženog i maksimalno zalaganje na savladavanju naslijeđenog zaostalog referata kao i višestruka pismena obraćanja nadležnima za prevazilaženje problema neujednačenosti referata sudija. Pored navedenih u obzir je uzeta kao olakšavajuće okolnosti i porodična situacija tuženog (otac dvoje malodobne djece predškolskog uzrasta, rješavanje stambenog pitanja u periodu počinjenog prekršaja, te opterećenost plaće tuženog visokim iznosom mjesečnog anuiteta stambenog kredita). Posebno je cijenjeno ponašanje tuženog tokom postupka i visok stepen saradnje sa UDT, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi, iskreno kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma. Također, u obzir je uzeta i činjenica da protiv tuženog ranije nije vođen disciplinski postupak. Cijenjeno je da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strani tuženog.

Prvostepena disciplinska komisija je, cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tuženog, imajući u vidu olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, kao i kriterije propisane Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U obrazloženju se, međutim, ne obrazlažu činjenice na osnovu kojih su cijenjeni navedeni kriteriji, posebno u pogledu utvrđivanja visine i trajanja disciplinske mjere – smanjenje plate, odnosno mogućnost izricanja teže ili lakše disciplinske mjere.

10.8. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-528-4/2019 od 15.2.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje odgovornost tužene, sutkinje općinskog suda što je:

1. u tri predmeta radnog spora (za koju vrstu sporova je propisana hitnost u postupanju) propustila da blagovremeno postupi, odnosno da u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave donese i izradi sudsku odluku (u prvom sporu odluka je donesena 14 mjeseci, a u druga dva spora oko šest mjeseci nakon zaključenja glavne rasprave);

2. postupajući u predmetu radnog spora, koji je zadužila 30.10.2015. godine, nakon odluke kantonalnog suda kojim je prvostepena odluka ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak, propustila održati ročište sve do 5.5.2016. godine, odnosno u periodu od šest mjeseci;

3. postupajući u predmetu radnog spora, iako upoznata sa odlukom Ustavnog suda, kojom je utvrđena povreda prava stranaka na suđenje u razumnom roku u navedenom predmetu i kojom je naloženo općinskom sudu da predmet riješi odmah i u roku od tri mjeseca obavijesti Ustavni sud BiH o preduzetim radnjama, propustila da predmet hitno riješi i blagovremeno obavijesti Ustavni sud o preduzetim radnjama, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona. Tuženoj je za navedeni disciplinski prekršaj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Od olakšavajućih okolnosti u Sporazumu se navode (u odnosu na broj i težinu prekršaja) jedan disciplinski prekršaj, mali broj predmeta u kojima je tužena kasnila u postupanju, te izostanak teže štetne posljedice, kao i okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen, odnosno opterećenost velikim brojem predmeta odjela za radne sporove u periodu izvršenja prekršaja, te dobri ostvareni rezultati tužene. Kao posebna olakšavajuća okolnost u obzir je uzeta bolest tužene i teška bolest supruga u dužem vremenskom periodu u vrijeme izvršenja disciplinskog prekršaja. Mada se kao olakšavajuća okolnost uzima u obzir štetna posljedica prekršaja, posebno se ne elaborira njihova težina, što bi svakako doprinijelo jasnijoj argumentaciji procjene da se izostanak težih štetnih posljedica može uzeti u obzir kao olakšavajuća okolnost. Kao argument za neizricanje teže disciplinske mjere (smanjenja plate) cijenjeno je da bi novčana opterećenja tužene značajno pogodila kućni budžet opterećen troškovima liječenja i kreditima, a da se svrha disciplinskog kažnjavanja može postići i predloženom mjerom – javnom opomenom. Kao olakšavajuća okolnost cijenjeno je ponašanje tužene tokom postupka i visok stepen saradnje sa UDT-om, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi, iskreno kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma, te činjenica da se radi o sudiji sa dugogodišnjim radnim iskustvom, te da nikada ranije protiv tužene nije pokretan ni vođen disciplinski postupak. Naročito otežavajuće okolnosti na strani tužene nisu nađene.

Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju odluke navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tužena tereti. Međutim konkretni kriteriji koje je Prvostepena disciplinska komisija uzela u ocjeni težine disciplinskog prekršaja kao i stepena odgovornosti tužene nisu argumentovani u obrazloženju.

10.9. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-183-/2019 od 21.2.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja osnovnog suda, odgovorna što je:

1. postupajući u dva parnična predmeta propustila da u periodu od pet, odnosno šest mjeseci, nakon zaključenja glavne rasprave propustila da izradi presudu;

2. postupajući u vanparničnom predmetu propustila da u periodu od deset mjeseci dostavi spis nadležnom drugostepenom sudu na odlučivanje po uloženoj žalbi,

čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona i ujedno prekršila odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te je tuženoj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U odluci se navodi da su prilikom predlaganja disciplinske mjere, kao olakšavajuće okolnosti cijenjene činjenice da je tužena dugogodišnji sudija, da se disciplinskom tužbom stavlja na teret jedan disciplinski prekršaj, da se ne radi o predmetima hitne prirode, da kašnjenja u izradi presuda u dva navedena predmeta, nisu značajna, te da ista nisu dovela do nastupanja naročito štetne posljedice, zatim da je tužena u period počinjenja disciplinskog prekršaja ostvarila 74,20% Plana rješavanja starih predmeta, kao i činjenica da se protiv tužene prethodno nije vodio disciplinski postupak, te da je tužena izrazila žaljenje zbog počinjenog prekršaja i izuzetnu korektnu saradnju sa UDT u istrazi, kao i tokom disciplinskog postupka, u smislu manifestovane volje za sklapanje Sporazuma. Stranke smatraju da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strani tužene. Prilikom sporazumijevanja o disciplinskoj mjeri, cijenjena je i dosadašnja disciplinska praksa, u pogledu broja i vrste izrečenih disciplinskih mjera u sličnim slučajevima u kojim je utvrđena disciplinska odgovornost sudija, ali se u odluci ne navode konkretne uporedne disciplinske odluke.

U odluci se navodi da je disciplinska komisija cijenila prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj i zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja, ali nijedan od navedenih kriterija nije posebno obrazložen.

10.10. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-3-1649-4/2019 od 3.6.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tuženi, sudija općinskog suda, odgovoran što je postupajući u parničnom predmetu u značajnoj mjeri prekoračio rok za dostavljanje spisa drugostepenom sudu nakon što je stranka dostavila odgovor na žalbu (u periodu od 7.3.2016. do 2.6.2017. godine, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona, pa je tuženom izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

Kao olakšavajuće okolnosti prilikom predlaganja disciplinske mjere cijenjeno je iskazano žaljenje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja i korektna saradnja sa UDT-om u istrazi i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje sporazuma, okolnost da protiv tuženog ranije nije pokretan disciplinski postupak, kao i veliki broj predmeta koje je imao u radu u periodu izvršenja disciplinskog prekršaja. Cjenjeno je također da ne postoje naročito otežavajuće okolnosti.

U obrazloženju se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, zatim olakšavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja, ali se ne elaboriraju stavovi po pojedinim kriterijima, posebno u pogledu posljedica disciplinskog prekršaja i vjerovatnoće ponavljanja, a što je predviđeno u odredbama Smjernica, koje se odnose na disciplinsku mjeru – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

10.11. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1775-6/2019 od 02.07.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja osnovnog suda, odgovorna što je postupajući u predmetu koji je 31.03.2015. godine iniciran optužnicom okružnog tužilaštva, nakon donošenja rješenja o potvrđivanju optužnice 30.06.2015. godine, propustila da sve do 13.03.2018. godine (odnosno dvije godine i osam mjeseci) dostavi optužnicu optuženom, iako je predmet bio obuhvaćen Planovima rješavanja predmeta za 2016., 2017. i 2018. godinu, odnosno neopravdano kasnila u provođenju jednostavne procesne radnje u vezi s vršenjem dužnosti sudije, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. točka 10. Zakona. Tužena je ujedno prekršila odredbu 5.5. Kodeksa sudijske etike, te joj je izrečena disciplinskih mjera – javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, kao olakšavajuće okolnosti cijanjeno je da je tužena prekršaj počinila u jednom predmetu, zatim dugogodišnje radno iskustvo tužene, da protiv tužene ranije nije vođen disciplinski postupak, da je u toku istrage i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno sarađivala sa UDT-om, te izrazila žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijanjena je činjenica da je tužena u periodu od 30.06.2015. pa sve do 13.03.2018. godine propustila poduzeti jednostavnu radnju u jednom krivičnom predmetu, odnosno dostaviti rješenje o potvrđivanju optužnice i optužnicu licima koja su optužena za krivična djela, da je predmet bio obuhvaćen planovima rješavanja predmeta, uz ocjenu da je opisanim propuštanjem tužena je onemogućila provođenje efikasnog krivičnog postupka.

U odluci se navodi da je cijanjena i dosadašnja disciplinska praksa VSTV-a u pogledu broja i vrste izrečenih disciplinskih mjera kao i drugih specifičnih okolnosti u sličnim slučajevima u kojim je utvrđena disciplinska odgovornost sudija, ali se ne navode konkretne disciplinske odluke, niti se posebno obrazlažu kriteriji utvrđeni Smjernicama za izricanje disciplinske mjere javne opomene, odnosno težina i posljedice disciplinskog prekršaja kojim bi se argumentovalo da u konkretnom slučaju izricanje lakše ili teže disciplinske mjere ne bi bilo opravdano.

10.12. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1241-9/2019 od 9.7.2019. godine prihvata se u cijelosti izjava o priznanju disciplinskog prekršaja tuženog, sudije Višeg privrednog suda, i utvrđuje se da je tuženi odgovoran za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona, što je:

1. propustio da u zakonskom roku od 30 dana izradi odluke u tri predmeta, nakon što je sudsko vijeće 26.09.2017. godine donijelo odluke u ovim predmetima, sve do 31.1.2018. godine;

2. bez opravdanog razloga propustio da, u skladu sa Uputstvom VSTV, ostvari godišnju orijentacionu normu od 70% na rješavanju predmeta obuhvaćenih Planom rješavanja predmeta suda za 2017. g. i 2018. g., odnosno ostvario znatno niže procenete po osnovu rješavanja ovih predmeta;

3. neopravdano i ponovljeno, bez znanja i odobrenja predsjednika suda, u periodu od 27.10.2017. godine do 30.11.2017. godine i tokom aprila i maja 2018. godine, mimo vremena propisanog za pauzu u toku radnog dana, u više navrata bez prethodnog javljanja napuštao radno mjesto, a u periodu od 4.1.2018. do 6.5.2018. godine, više puta propustio evidentirati svoj ulazak i izlazak iz zgrade suda putem elektronske kartice.

Navedenom odlukom tuženom je izrečena disciplinska mjera - trajno upućivanje na vršenje dužnosti sudije u općinskom sudu. U obrazloženju odluke navodi se da je tuženi u odgovoru na tužbu dao izjavu kojom je priznao sve navedene prekršaje, te je Prvostepena disciplinska komisija nakon održanog ročišta na koje se tuženi nije odazvao (u dva navrata) donijela odluku po priznanju tuženog, odnosno nije izvodila predložene dokaze već samo odlučivala o izricanju disciplinske mjere. Od otežavajućih okolnosti na strani tuženog cijenjene su činjenice da je tuženi ranije disciplinski odgovarao, i to, u kontinuitetu za iste ili slične propuste počinjene pri obavljanju službenih dužnosti sudije, da je ovaj postupak treći po redu disciplinski postupak koji se vodi protiv tuženog, da je prvi postupak okončan odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1160-4/2016 od 17.5.2016. godine, kojom je u cjelini prihvaćen Sporazum o zajedničkoj saglasnosti, kada mu je utvrđena disciplinska odgovornost za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17. Zakona i izrečena disciplinska mjera - javna opomena, dok je u drugom disciplinskom postupku, odlukom Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-380-13/2017 od 4.7.2017. godine, koja je potvrđena konačnom odlukom Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine, broj: 04-07-6-380-15/2017 od 7.9.2017. godine, utvrđena disciplinska odgovornost za disciplinske prekršaje iz člana 56. tač. 8., 17. i 22. Zakona, zbog kojih mu je izrečena disciplinska mjera - smanjenje plaće za iznos od 10% na period od šest (6) mjeseci. U obrazloženju se navodi da na osnovu navedenih disciplinskih odluka kojima je utvrđena disciplinska odgovornost tuženog može zaključiti da je vidljiv kontinuitet nedozvoljenog postupanja, i to, u dužem vremenskom periodu, neprekidno, te da do sada izrečene blaže disciplinske mjere nisu uticale na promjenu ponašanja tuženog.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog cijenjena je činjenica da se disciplinskom tužbom tuženom stavlja na teret počinjenje samo jednog disciplinskog prekršaja (kraća kašnjenja u dva predmeta, slabija realizacija plana rješavanja u tri kvartalna perioda tokom dvije godine, te neopravdani izlasci tokom posla u relativno kraćem periodu). Posebno je cijenjena činjenica da je tuženi dugogodišnji sudija, te da u svom radu ostvaruje dobre rezultate u pogledu kvaliteta donesenih odluka. Također, u obzir je uzeto i ponašanje tuženog tokom disciplinskog postupka, kojim je iskazao izuzetno visok stepen saradnje i izraženo kajanje zbog počinjenog prekršaja, a kao posebnu olakšavajuću okolnost cijenjeno je priznanje disciplinskog prekršaja. Komisija je također imala u vidu i olakšavajuće okolnosti koje se odnose na naročito tešku

porodičnu i zdravstvenu situaciju u porodici tuženog (izuzetno teška dugogodišnja bolest djeteta, koja je uzrokovala 100% invalidnost djeteta, koja zahtjeva konstantnu njegu i pažnju članova porodice, koje obaveze uglavnom obavlja tuženi, obzirom da je i supruga teški srčani bolesnik, visoki troškovi liječenja, ali i loše zdravstveno stanje samog tuženog), te odvojen život od porodice.

Komisija smatra da će izrečena disciplinska mjera trajnog upućivanja tuženog na vršenje dužnosti sudije u općinski sud (u mjestu boravka njegove porodice) služiti svojoj svrsi, da će nova radna sredina na tuženog djelovati dovoljno korektivno, te da će se tuženom istovremeno omogućiti da u potpunosti ispunjava svoje dužnosti sudije, na efikasan i zakonit način i u razumnom roku, a cijeneći da se sama priroda disciplinskog prekršaja za koji je tuženi oglašen odgovornim u ovom, kao i u prethodnim disciplinskim postupcima, ne vezuje za njegovu sposobnost obavljanja sudijske funkcije, nego upravo na ponovljenom nepoštivanju dužnosti sudije višeg suda u dužem vremenskom periodu, zbog čega se cijeni da nijedna druga disciplinska mjera, pa ni mjera eventualnog upućivanja u sud istog nivoa, ne bi bila adekvatna utvrđenim prekršajima i posljedicama prekršaja.

Iako se u obrazloženju navodi da je tuženi ranije disciplinski odgovarao za iste prekršaje, u odluci se ne daje obrazloženje zašto je Prvostepena disciplinska komisija propustila tuženog koji su u ranijim disciplinskim postupcima (analiziranim pod ref. br. 17.1 i 8.6) okvalifikovani kao prekršaji iz člana 56. tč. 8., 17. i 22., ovom odlukom okvalifikovala kao disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. iako se radi o propustima tuženog koji su po svojoj prirodi u potpunosti identični. Ovo posebno iz razloga što se u odluci navodi da je Prvostepena disciplinska komisija kao olakšavajuću okolnost cijnila da se radi o jednom prekršaju. Argumentacija ovakvog stava bi svakako doprinijela razvoju ujednačene disciplinske prakse.

10.13. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-2139-4/2019 od 23.7.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja općinskog suda, odgovorna što je postupajući u šest krivičnih predmeta koji su bili obuhvaćeni Planom rješavanja predmeta za 2015. i 2016, neopravdano kasnila u izradi presuda, značajno prekoračivši rok za pisanu izradu presuda, propisan odredbama ZKP FBiH, koji iznosi najviše 30 dana od dana javne objave presude, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56 tačka 10. Zakona, te je tuženoj izrečena disciplinska mjera - javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere u obzir su uzete sljedeće olakšavajuće okolnosti: iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i korektna saradnja sa UDT-om u istrazi i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje sporazuma, te okolnost da protiv tužene nije ranije pokretan disciplinski postupak. Stranke su imale u vidu i broj predmeta u kojima je tužena postupala u periodu izvršenja disciplinskog prekršaja - 1.386 krivičnih predmeta. Stranke smatraju da ne postoje naročito otežavajuće okolnosti. Prilikom predlaganja disciplinske mjere, stranke su imale u vidu i standarde disciplinske prakse, utvrđene u nedavnim odlukama disciplinskih organa Vijeća, ali nisu navedene konkretne uporedne disciplinske odluke.

Prvostepena disciplinska komisija je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U obrazloženju odluke ne elaboriraju se posebno navedeni kriteriji, niti ozbiljnost posljedica disciplinskog prekršaja u smislu argumentovanja da izricanje lakše ili teže disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno.

10.14. Odlukom VSTV broj: 04-07-6-1504-11/2019 od 5.9.2019. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, sudije osnovnog suda, i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1504-9/2019 od 18.7.2019. godine kojom se kao neosnovana odbija žalba tuženog i potvrđuje prvostepena disciplinska odluka donesena na osnovu priznanja tuženog, broj: 04-07-6-1504-7/2019 od 31.5.2019. godine. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđena je odgovornost tuženog za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona jer u značajnoj mjeri u tri predmeta prekoračio rok za dostavljanje spisa predmeta drugostepenom sudu na odlučivanje po žalbi, u jednom predmetu propustio da postupa po uputi drugostepenog suda u vremenskom periodu od dvije godine, te u jednom predmetu propustio uputiti spis predmeta na nadležno postupanje u periodu od jedne godine i tri mjeseca, te je u šest predmeta, od kojih su tri predmeta bila radni sporovi za koje je ZPP propisana hitnost u postupanju, značajno kasnio u izradi sudskih odluka na koji način je povrijeđen princip efikasnosti i ekonomičnosti vođenja postupka. Za navedene prekršaje, tuženom je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 35% na period od šest mjeseci.

U odluci prvostepenoj disciplinskoj odluci se navodi da je tuženi dao izjavu o priznanju svih disciplinskih prekršaja koje su mu tužbom stavljene na teret, a koju je Prvostepena disciplinska komisija prihvatila, tako da nisu izvođeni dokazi predloženi od strane UDT niti je raspravljano o disciplinskom prekršaju već samo o disciplinskoj mjeri. U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijenjena je činjenica da je u periodu obuhvaćenim disciplinskom tužbom tuženi bio zadužen sa predmetima iz odjeljenja suda koji je udaljen te mu je zbog uviđaja na licu mjesta oduzimalo dosta radnog vremena. Kao olakšavajuća okolnost uzeta je također u obzir potpuna i iskrena saradnja tuženog sa disciplinskim organima te izraženo žaljenje i kajanje zbog učinjenih prekršaja, a posebno priznanje disciplinskih prekršaja. Razlozi koje je tuženi iznio pravdajući svoje postupanje o nedostatku pomoći od strane pripravnika, stručnih saradnika, te daktilografa, disciplinska komisija nije cijenila kao posebno olakšavajuće okolnosti. U vezi sa dugogodišnjim profesionalnim iskustvom tuženog, ističe se kako upravo dugogodišnje iskustvo predstavlja opravdan razlog za očekivane visoke standarde, te da ova okolnost povećava i stepen subjektivne disciplinske odgovornosti tuženog kao osobe s posebnim znanjima, a unatoč tome kršeći propise i procedure koje poznaje počinio navedeni disciplinski prekršaj. Kao otežavajuću okolnost, Prvostepena disciplinska komisija uzima u obzir činjenicu da je odlukom prvostepene disciplinske komisije iz 2007.godine utvrđena odgovornost tuženog za disciplinski prekršaj iz člana 56. tč. 8. i 10. Zakona zbog čega mu je izrečena disciplinska mjera – javna opomena, te da je odlukom Prvostepene disciplinske komisije iz 2011. godine, zbog disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 10. Zakona izrečena mjera, smanjenje plaće u iznosu od 10% na period od tri mjeseca. Ocjenjujući posljedice disciplinskog prekršaja Prvostepena disciplinska komisija smatra da je počinjeni

disciplinski prekršaj doveo u pitanje sistem provedbe pravde, bez obzira što su stranke, a kako tuženi navodi u odgovoru na tužbu, imale pravo izjaviti pravni lijek od dana prijema presude.

Razmatrajući odluku prvostepenu odluku po žalbi tuženog, Drugostepena disciplinska komisija zaključuje da su u pobijanoj odluci sasvim jasno i konkretno navedene okolnosti za izricanje disciplinske mjere, smanjenje plaće za iznos od 35% na period od šest mjeseci, te da su, suprotno žalbenim navodima pravilno cijanjene i sve okolnosti koje se tiču činjenica vezanih za uslove rada tuženog na radnom mjestu sudije, koje i prema ocjeni Drugostepene disciplinske komisije, ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali postupanje tuženog, te koje bi dovele do blažeg disciplinskog sankcionisanja u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru, a posebno u kontekstu očuvanja sistema provedbe pravde, otklanjanja opasnosti od dovođenja u pitanje povjerenja u rad suda, te akcentiranju potrebe postupanja sudova u zadatim rokovima.

U odluci VSTV kojom je odbijena žalba tuženog na drugostepenu disciplinsku odluku, navodi se da je u pobijanoj odluci dato mjerodavno obrazloženje u pogledu izrečene disciplinske mjere, koje VSTV u cijelosti prihvata, te se zaključuje da su disciplinske komisije pravilno utvrdile sve okolnosti, iz člana 59. Zakona, koje su od značaja za određivanje vrste i visine disciplinske mjere, te njihovim pravilnim vrednovanjem dale im odgovarajući značaj, iz kojih se razloga žalbene tvrdnje o neproporcionalnosti disciplinske mjere ne mogu prihvatiti kao osnovane. Suprotno žalbenim navodima po ocjeni VSTV disciplinske komisije su pravilno utvrdile, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti na strani tuženog i izrekle mu odgovarajuću disciplinsku mjeru za počinjeni disciplinski prekršaj.

Iako su sve tri disciplinske odluke donesene 2019. godine ni u jednoj odluci se ne pominju Smjernice niti kriteriji predviđeni ovim smjernicama za izricanje disciplinske mjere – smanjenje plate. Iako se obrazloženjima odluke navodi da su cijanjene sve okolnosti za određivanje vrste i visine sankcije, ni u jednoj odluci nije obrazloženo na osnovu kojih konkretnih kriterija je utvrđena visina i dužina disciplinske mjere – smanjenje plate. Težina disciplinskog prekršaja se procjenjuje u kontekstu očuvanja sistema provedbe pravde, otklanjanja opasnosti od dovođenja u pitanje povjerenja u rad suda, te akcentiranju potrebe postupanja sudova u zadatim rokovima, ali se ne cijene konkretne posljedice učinjenog prekršaja, osim što se konstatuje da se kao olakšavajuća okolnost ne može prihvatiti činjenica da strankama nije uskraćeno pravo na pravni lijek. Također, posebno se ne elaborira ni ponovljeno ponašanje tuženog, odnosno ranije utvrđena disciplinska odgovornost za iste ili slične prekršaje, osim u kontekstu otežavajućih okolnosti, a kako bi se obrazložili razlozi zbog kojih eventualno izricanje teže disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno.

10.15. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2684-5/2019 od 1.10.2019.godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinja osnovnog suda, odgovorna što je postupajući u pet parničnih predmeta Osnovnog suda u Banja Luci, neopravdano kasnila u donošenju i izradi pismenog otpredavanja presude i rješenja iako je u skladu sa zakonskim propisima bila obavezna donijeti i pisano izraditi presudu i rješenje u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona i ujedno prekršila odredbu 5. Kodeksa sudijske stike, pa je tuženoj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, stranke su, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, cijenile broj i težinu učinjenog disciplinskog prekršaja i njegove posljedice, stepen odgovornosti, dosadašnji rad i ponašanje tužene, te okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen, odnosno UDT je cijenio da se radilo o kašnjenju u izradi sudskih odluka u pet predmeta, od kojih je u jednom predmetu odluka izrađena nakon jedne godine i sedam mjeseci, dok stranke smatraju da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strane tužene.

U odnosu na olakšavajuće okolnosti na strani tužene cijenjena je okolnost da se radi o jednom disciplinskom prekršaju, da se radilo o predmetima koji po zakonu ne predstavljaju predmete hitne prirode, da protiv tužene nije ranije vođen disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti, te da je u vremenskom periodu koji je obuhvaćen disciplinskom tužbom ocijenjena ocjenom „uspješno obavlja sudijsku funkciju“. Također, UDT je posebno cijenio porodične prilike tužene u periodu počinjenja disciplinskog prekršaja, odnosno bolest tužene i smrt majke, te da je tužena u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT. U obrazloženju predložene disciplinske mjere, u Sporazumu se navodi da su uzete u obzir sve okolnosti propisane članom 1. tač. A) i B) Smjernica.

Prvostepena disciplinska komisija cijeni da je disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama učinjenog disciplinskog prekršaja. U obrazloženju odluke se posebno ne obrazlaže stepen disciplinske odgovornosti niti se cijene posljedice disciplinskog prekršaja kako bi se na jasniji način ukazalo da u konkretnom slučaju ne bi bilo opravdano izreći težu ili lakšu disciplinsku mjeru.

10.16. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-100-4/2020 od 19.02.2020. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija osnovnog suda, odgovoran što je:

1. postupajući u tri parnična predmeta, neopravdano kasnio u donošenju i izradi pismenog otpravka presude iako je bio obavezan donijeti i pisano izraditi presudu u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave;

2. nakon što je donio rješenje da će u roku od osam dana donijeti odluku o daljem „disponiranju predmeta“, propustio da u tom predmetu poduzme ijednu radnju u periodu od najmanje jedne godine i deset mjeseci, te predmet suprotno odredbama Pravilnika o orijentacionim mjerilima za rad sudija i stručnih saradnika u sudovima u BiH i Pravilnika o sistemu za automatsko upravljanje predmetima u sudovima (CMS) i osnovnim principima za rad sudova, iskazao završenim, iako u tom predmetu nije doneseno rješenje o prekidu postupka;

3. nakon što je donio rješenje kojim se prekida postupak u predmetu kojim je bio zadužen, te nakon što je Pravobranilaštvo RS izjavilo žalbu na navedeno rješenje i dostavljen odgovor na žalbu, propustio dostaviti predmet okružnom sudu na nadležno postupanje po žalbi, te donio rješenje kojim se nastavlja prekinuti postupak.

Postupajući na navedeni način tuženi je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona i istovremeno povrijedio odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera - smanjenje plaće u iznosu od 10% na period od tri mjeseca.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere u obzir su kao olakšavajuća okolnosti na strani tuženog cijenjeno da se radi o jednom disciplinskom prekršaju, da je tuženi kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti, te broj predmeta kojima je zadužen. Također, tužilac je posebno cijenio i zdravstveno stanje tuženog kao i okolnost da tuženi dužnost obavlja van mjesta svog prebivališta. Tuženi je nakon pokretanja disciplinskog postupka iskazao iskreno žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U odluci se navodi kao otežavajuća okolnost da je "protiv tuženog vođen jedan disciplinski postupak", ali se ne precizira o kojem postupku se radilo, da li je utvrđena disciplinska odgovornost tuženog, za koji disciplinski prekršaj i da li je tuženom izrečena disciplinska mjera.

U obrazloženju se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. Navedene okolnosti se posebno ne obrazlažu. Imajući u vidu kriterije koji su utvrđeni Smjernicama za izricanje disciplinske mjere – smanjenje plate, neophodno bi bilo jasnije obrazložiti da disciplinski prekršaj nije takve prirode da bi bilo opravdano izreći mjeru razrješenja od dužnosti, kao i posljedicu učinjenih propusta, te okolnosti koje su cijenjene prilikom utvrđivanja visine i perioda trajanja smanjenja plate, a posebno bi bilo neophodno jasnije obrazložiti pitanje ranije disciplinske odgovornosti tuženog.

10.17. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-278-4/20 od 16.03.2020. godine u cjelini je prihvaćen sporazum o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti i utvrđeno je da je tužena, sudija općinskog suda, odgovorna jer nije postupila po dvije naredbe predsjednice suda kojima je naloženo hitno postupanje po dopisima Ustavnog suda BiH koji je svojom odlukom utvrdio da je u izvršnom predmetu došlo do kršenja prava na pravično suđenje u razumnom roku, te posebno konstatovao da „...i nakon dva poziva za dostavljanje odgovora na apelaciju, općinski sud nije dostavio odgovor kojim bi eventualno opravdao svoju pasivnost u predmetnom postupku“, čime je počinila prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona, za koji joj je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U odluci se navodi da su, prilikom predlaganja disciplinske mjere, prihvaćene sljedeće olakšavajuće okolnosti: da je tužena počinila jedan disciplinski prekršaj koji po svojoj prirodi ne predstavlja teži oblik kršenja službene dužnosti, da se prekršaj ne odnosi na postupanje u samom sudskom predmetu, da nije nastupila veća štetna posljedica, te da je izvršenje u navedenom izvršnom predmetu u cjelosti provedeno i da su tražioci izvršenja namireni, da je tužena bila zadužena sa velikim brojem predmeta, te da je iskreno saradivala sa UDT-om, izrazila žaljenje i kajanje, na osnovu čega je ocijenjeno da ne postoji vjerovatnoća da će tužena ponoviti isti disciplinski prekršaj. Prvostepena disciplinska komisija također navodi da su strane

kao otežavajuću okolnost cijenile činjenicu da je Ustavni sud BiH dva puta pozivao sud na dostavljanje odgovora, što je naštetilo ugledu suda.

Cijeneći navedeno, Prvostepena disciplinska komisija smatra da je predložena disciplinska mjera adekvatna i da je u skladu sa Smjernicama, da se mjerom ostvaruje primarna svrha disciplinske odgovornosti, te da će se ovom mjerom postići svrha kažnjavanja. Iako se u obrazloženju navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije, uslove propisane Smjernicama, Prvostepena disciplinska komisija zaključila da je predložena disciplinska mjera, pismena opomena koja se javno ne objavljuje, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tužena tereti, ali nijedan od navedenih elemenata, uslova i kriterija na osnovu kojih je donesena ova odluka nije konkretno naveden niti obrazložen. Detaljnije obrazloženje na osnovu kojih činjenica je cijenjena težina počinjenog prekršaja i ozbiljnost posljedica kao i ocjena vjerovatnoće ponavljanja prekršaja, što su, u skladu sa Smjernicama, uslovi za izricanje najblaže disciplinske mjere, bi doprinijela transparentnosti i ujednačavanju disciplinske prakse.

10.18. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-349-11/2020 od 21.5.2020. godine odbijena je žalba tužene, sutkinje okružnog privrednog suda, i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-349-7/2020 od 13.3.2020. godine kojom je utvrđena odgovornost tužene za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona što je postupajući u šest parničnih predmeta neopravdano kasnila u donošenju i izradi presude, za vrijeme od najmanje devet mjeseci do najviše tri godine, iako je, u skladu sa članom 184. Zakona o parničnom postupku bila obavezna donijeti i izraditi pismeni otpisak presude u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave, te je tuženoj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U drugostepenoj disciplinskoj odluci ocjenjuje se da u prvostepenom disciplinskom postupku nisu učinjene povrede pravila postupka na koje žalba ukazuje, odnosno da je UDT dao dovoljno dokaza da je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, te je uz disciplinsku tužbu predložio materijalne dokaze, koji su zajedno sa predloženim dokazima tužene, provedeni na glavnoj raspravi. Kao neosnovan se ocjenjuje i prigovor tužene da u pobijanoj odluci nije argumentovan zaključak o neopravdanosti kašnjenja u izradi presuda, jer su tuženoj u toku prvostepenog postupka omogućene sve procesne garancije, a Prvostepena disciplinska komisija je iznijela sve razloge kojima se rukovodila prilikom donošenja pobijane odluke, sublimirajući zaključke o činjeničnim i pravnim pitanjima do kojih je došla u toku glavne rasprave, na osnovu čega je pravilno zaključila da je tužena u konkretnom slučaju neopravdano kasnila u izradi presuda u šest parničnih predmeta. U tom smislu, između ostalog, argumentuje se da se ne može smatrati opravdanim kašnjenje u donošenju i izradi presude u konkretnim predmetima za vrijeme od najmanje 9 (devet) mjeseci do najviše 3 (tri) godine, jer su ovi predmeti bili obuhvaćeni planovima rješavanja predmeta tužene i kao nezavršeni se ponavljali u planovima po više puta odnosno u više uzastopnih godina, a okolnosti kojima tužena opravdava kašnjenje u izradi odluka je morala prijaviti predsjedniku suda blagovremeno kako bi se tim razlozima moglo opravdati postupanje sudije suprotno propisanim pravilima. Zato okolnosti na koje se tužena pozivala tokom postupka ne oduzimaju njenim radnjama obilježje disciplinskog prekršaja koji joj je

stavljen na teret, već eventualno mogu predstavljati samo olakšavajuće okolnosti. U pogledu žalbenog prigovora koji se odnosi na pogrešnu primjenu materijalnog prava, u smislu primjene odredaba člana 59. Zakona, ocjenjuje se da je Prvostepena disciplinska komisija pravilno ocijenila sve okolnosti iz člana 59. stav 1. tačka a) do e) Zakona, rukovodeći se principom proporcionalnosti svih činjenica koje se odnose na: broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja i njihovih posljedica, stepenom odgovornosti tužene, okolnostima pod kojima su prekršaji učinjeni, dosadašnji rad i ponašanje tužene, uzimajući u obzir i olakšavajuće okolnosti na strani tužene, i to, da je tužena disciplinski prekršaj počinila iz nehata (u smislu stepena odgovornosti), zatim njenu pokazanu spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, kao i činjenicu da se radi o sudiji sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu.

Osim toga, cijenjene su okolnosti da se radi o sudiji protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije, te da je svojom otvorenom i krajnje korektnom saradnjom tokom čitavog disciplinskog postupka iskazala spremnost i sposobnost da će se ubuduće pridržavati svih etičkih i profesionalnih standarda, koji se zahtijevaju od svakog nosioca pravosudne funkcije, demonstrirajući napor da će ubuduće voditi računa da joj se ne ponove isti ili slični propusti, zbog kojih se disciplinski sankcionira. Iako se velika opterećenost, odnosno zaduženost predmetima na različitim referatima, ne može smatrati objektivnim razlogom kojim se opravdavaju određeni propusti nosioca pravosudne funkcije, pored svega navedenog, prilikom odmjeravanja, odnosno izbora vrste i mjere disciplinske sankcije, cijenjeno je da je tužena u navedenom vremenskom periodu bila zadužena sa velikim brojem predmeta, te da je pored osnovnog parničnog referata radila i na izvršnom referatu, što je svakako jedna od olakšavajućih okolnosti, iz koje proizlazi savjesnost i profesionalnost tužene u obavljanju funkcije koja joj je povjerena. Prilikom odlučivanja o disciplinskoj mjeri Prvostepena disciplinska komisija je također cijenila i kršenje Kodeksa sudijske etike od strane tužene.

Pored navedenog Drugostepena disciplinska komisija nalazi, da je tužena oglašena odgovornom za disciplinski prekršaj koji se odnosi na neopravdano kašnjenje u izradi presuda u šest parničnih predmeta, što je dovelo do prekomjernog trajanja postupka u navedenim predmetima, te da je u konkretnom potrebno imati u vidu i karakteristike radnje koja čini bit disciplinskog prekršaja, odnosno broj radnji koje podrazumijevaju disciplinski prekršaj, te prirodu i obim disciplinskog prekršaja.

10.19 Odlukom VSTV broj: 04-07-6-502-9/2020 od 25.6.2020. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, sudije osnovnog suda i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-502-5/2020 od 18.5.2020. godine kojom je odbijena žalba tuženog i kojom se potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-502-1/2020 od 24.1.2020. godine. Navedenom prvostepenom disciplinskom odlukom utvrđuje se da je tuženi odgovoran za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona, što je postupajući u tri krivična predmeta propustio postupiti u skladu sa zakonskom odredbom kojim je propisano da o prethodnim prigovorima odlučuje sudija za prethodno saslušanje u roku od osam dana, odnosno propustio odlučiti o prethodnim prigovorima na optužnicu u periodu od najmanje osam mjeseci pa do jedne godine i četiri mjeseca, a što je u odnosu na jedan predmet imalo za posledicu ukidanje optužnice (a iz razloga što je radnja izvršenja navedenog krivičnog djela iz optužnice prema KZ

dekriminalizovana u odnosu na oštećeno punoljetno lice kako je to bilo propisano važećim zakonom u vrijeme obaveze odlučivanja po prigovoru), čime je na opisani način neopravdano kasnio u preduzimanju radnji u vezi sa dužnošću sudije i izvršio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona. Postupajući na opisani način tuženi je istovremeno prekršio odredbe 5. i 5.5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 10% u periodu od dva mjeseca.

U prvostepenoj odluci navodi se da je u toku postupka UDT je podnio Sporazum o zajedničkoj saglasnosti koji je Prvostepena disciplinska komisija odbila u cjelini, ali se ne obrazlažu razlozi odbijanja. Prvostepena disciplinska komisija cijeni da su svi prigovori koje je tuženi istakao u pogledu činjenica iznesenih u tužbi ne mogu biti argumenti koji bi opravdavali postupanje tuženog u navedenim predmetima, u kojima je propustio odlučiti o prethodnim prigovorima na optužnicu u periodu od najmanje osam mjeseci pa do jedne godine i četiri mjeseca, kao i da tuženi nije uspio niti jednim razlogom opravdati kašnjenje u postupanju. U odluci se elaborira da je tuženi, kao nosilac pravosudne funkcije sa dugogodišnjim radnim iskustvom, u konkretnom slučaju, bio dužan iskazati visok stepen odgovornosti prilikom vršenja svojih svakodnevnih sudijskih dužnosti, te prije svega, posebno voditi računa o svim sudijskim predmetima sa kojima je bio zadužen, a ukoliko je smatrao da iz objektivnih razloga neće biti u prilici da u razumnom roku postupa po konkretnim predmetima, o tome je mogao obavijestiti predsjednika suda. U obrazloženju prvostepene disciplinske odluke navodi se da je odluka o disciplinskoj mjeri donesena u skladu sa principima iz člana 59. Zakona kao i kriterijima iz Smjernica, imajući u vidu svrhu sankcionisanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da disciplinska mjera bude lakša ili teža (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a posebno: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, njegovo držanje nakon učinjenog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na osobu tuženog i počinjeni prekršaj. Posebno se ističe da je cijenen broj i težina učinjenih disciplinskih prekršaja, kao i njihove posljedice, koje se ogledaju u iskazanom neopravdanom kašnjenju odnosno nepostupanju u tri krivična predmeta u izrazito dužem vremenskom periodu, čime je prekršena obaveza vođenja krivičnih postupaka bez odlaganja te značajno doprinio njihovom trajanju, što je u odnosu na jedan predmet pod tačkom imalo za posljedicu ukidanje optužnice.

Od olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, PRVOSTEPENA DISCIPLINSKA KOMISIJA je cijenila stepen odgovornosti tuženog, odnosno da je disciplinski prekršaj tuženi počinio iz nehata, zatim njegovo iskreno žaljenje i kajanje zbog učinjenog disciplinskog prekršaja, pokazanu spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, kao i činjenicu da se radi o sudiji sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu protiv koga se ranije nije vodio disciplinski postupak, te da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije. Prvostepena disciplinska komisija također navodi da se opterećenost tuženog, odnosno zaduženje velikim brojem predmeta, u vrijeme počinjenja prekršaja može cijiniti kao olakšavajuća okolnost kod izbora vrste disciplinske mjere, mada se ove činjenice ne mogu smatrati objektivnim razlogom kojim se propusti nosilaca pravosudne funkcije mogu opravdati.

U drugostepenoj disciplinskoj odluci, u odnosu na žalbeni navod da je Prvostepena disciplinska komisija pogrešno i restriktivno cijenila obavezno postupanje i poštivanje rokova propisanih ZKP, odnosno argument

tuženog da većina sudova u krivičnim postupcima ne postupaju u rokovima, kako po odlučivanju po prethodnim prigovorima na optužnicu, tako i u smislu zakazivanja glavnog pretresa, da se odredbe koje regulišu ove rokove ne mogu tumačiti i tretirati na način da se apsolutno svako kašnjenje smatra disciplinskom povredom, Drugostepena disciplinska komisija ističe da nije svako nepoštivanje zakonskih rokova osnov za disciplinsku odgovornost, ali konstatovana kašnjenja od strane tuženog, najmanje osam mjeseci pa do jedne godine i četiri mjeseca svakako jesu, posebno ako se uzme u obzir da nisu postojale okolnosti koje opravdavaju takvo kašnjenje.

U pogledu žalbenih navoda koji se odnose na izrečenu disciplinsku mjeru, podcrtava su se pri odabiru disciplinske, u skladu sa principima iz člana 59. Zakona kao i kriterijima iz Smjernica, uzele u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje stoje na strani tuženog. Posebno se naglašava da je prilikom razmatranja disciplinske mjere Prvostepena disciplinska komisija imala u vidu i preporuke iz relevantnih izvještaja koji se tiču unapređenja disciplinske odgovornosti nosilaca pravosudnih funkcija, u kojima je naglašeno da dosadašnja disciplinska praksa nije imala dovoljno odvratajući karakter i adekvatno preventivno djelovanje, te da iz navedenih razloga cijeni da je izrečena disciplinska mjera adekvatna broju i težini disciplinskih prekršaja i stepenu odgovornosti tuženog.

Razmatrajući žalbu tuženog na drugostepenu disciplinsku odluku u dijelu koji se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru (u skladu sa članom 103. Zakona), VSTV konstatuje da su disciplinske komisije pravilno utvrdile sve okolnosti od značaja za određivanje vrste i visine disciplinske mjere, te njihovim pravilnim vrednovanjem dale im odgovarajući značaj, iz kojih se razloga žalbene tvrdnje o neproporcionalnosti disciplinske mjere ne mogu prihvatiti kao osnovane. Suprotno žalbenim navodima po ocjeni VSTV disciplinske komisije su pravilno utvrdile, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti na strani tuženog i izrekle mu odgovarajuću disciplinsku mjeru za počinjeni disciplinski prekršaj, kojom se ujedno ostvaruje i generalna prevencija, a sve u cilju jačanja povjerenja javnosti u nezavisnost i nepristrasnost pravosuđa u cjelini. U konačnoj odluci VSTV se posebno ne elaborira navedeni stav i mišljenje o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere niti se ocjenjuju ponaosob kriteriji kojima bi se poduprla ocjena o neosnovanosti žalbenog navoda o neproporcionalnosti izrečene mjere.

10.20. Odlukom Prvostepene disciplinska komisija za sudije broj: 04-07-6-1484-9/2020 od 18.09.2020. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, dodatni sudija općinskog suda odgovoran što je postupajući u 35 izvršnih predmeta kasnio u poduzimanju radnji u trajanju od najmanje 8 (osam) mjeseci do najduže 6 (šest) godina i 7 (sedam) mjeseci, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U odluci se navodi da su stranke, prilikom predlaganja disciplinske mjere, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona o VSTV-u BiH, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, cijenile broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja i posljedice, okolnosti pod kojim je disciplinski prekršaj počinjen, dosadašnji rad i ponašanje tuženog, te druge relevantne okolnosti. U pogledu olakšavajućih okolnosti, cijunjena je okolnost da tuženi u kontinuitetu od 15.1.2010. godine obavlja dužnost dodatnog sudije, te da nije predviđeno produženje njegovog mandata koji završava 15.1.2021.godine, da ima

specifične porodične prilike (zdravstvene poteškoća bliskog člana porodice, nezaposlenost u porodici, finansijske poteškoće), da prethodno nije disciplinski odgovarao i da je tokom disciplinskog postupka demonstrirao visok stepen saradnje, te korektan i iskren odnos sa UDT, posebno u smislu prihvatanja odgovornosti za počinjeni prekršaj unatoč skorašnjem prestanku mandata, kao i izraženo kajanje i žaljenje zbog učinjenog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjen je broj predmeta u kojima je učinjen propust kao i dugotrajna kašnjenja u poduzimanju radnji u tim predmetima.

U pogledu predložene disciplinske mjere, istaknuto je da je cijenjena dosadašnja disciplinska praksa u sličnim slučajevima, te naglašeno da izricanje teže disciplinske mjere – smanjenje plate ne bi bilo opravdano, posebno imajući u vidu činjenicu na skori prestanak mandata tuženog. Prvostepena disciplinska komisija smatra da je predložena disciplinska mjera adekvatna i da je u skladu sa Smjernicama, ali ne elaborira na osnovu kojih kriterija je donijet ovaj zaključak. Obrazložen stav u pogledu postojanja obrasca ponašanja, kao i posljedica disciplinskog prekršaja, te stepena odgovornosti tuženog bi svakako doprinijelo argumentaciji da eventualno izricanje strožije disciplinske mjere nije opravdano. Iako je spomenuto oslanjanje na disciplinsku praksu, navođenje konkretnih disciplinskih odluka bi, također, doprinijelo navedenoj argumentaciji.

10.21. Odlukom Prvostepene disciplinska komisije za sudije broj: 04-07-6-99-17/2020 od 22.9.2020. godine utvrđena je odgovornost tuženog, sudije općinskog suda, za prekršaj iz člana 56. tačka 10. Zakona jer je u postupajući u 37 predmeta, neopravdano kasnio u donošenju i izradi pismenog otpavka presude, iako je članom 184. ZPP-a FBiH, bio obavezan donijeti i pisano izraditi presudu u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave. Pored disciplinskog prekršaja iz člana 56. tačka 10. Zakona, tuženi je istovremeno, postupajući na naprijed opisani način, prekršio i odredbu 5. Kodeksa sudijske etike, te mu je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 50% na period od osam mjeseci.

U obrazloženju presude se ističe da je tuženi u značajnoj mjeri prekoračio zakonom propisani rok za donošenje i izradu pismenog otpavka presude (u pojedinim predmetima i duže od četiri godine, a u tri predmeta Ustavni sud BiH donio je i odluke u kojima je utvrđena povreda prava na pravično suđenje u razumnom roku), što je imalo za posljedicu prekomjerno trajanje postupaka u svih trideset sedam (37) predmeta, čime je doveden u pitanje sistem provedbe pravde, te povrijeđena prava stranaka u postupku. U odluci se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija prilikom donošenja ove odluke imala u vidu broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja, kao i njihove posljedice, koje se ogledaju u prekomjernom trajanju postupaka u svih trideset sedam (37) predmeta. U odnosu na stepen odgovornosti utvrđeno je da je tuženi navedeni disciplinski prekršaj počinio iz nehata (svjesni nehat), odnosno da je tuženi u vrijeme kada je postupao u navedenim predmetima bio svjestan da usljed njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da će je moći spriječiti ili da ona neće nastupiti, što proizilazi iz načina izvršenja disciplinskog prekršaja.

Od olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, Komisija je prvenstveno imala u vidu, stepen odgovornosti tuženog, zatim njegovo iskreno žaljenje i kajanje zbog učinjenog disciplinskog prekršaja, činjenicu da se radi o sudiji sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu, te da je tuženi tokom postupka svojim

ponašanjem i postupcima doprinio utvrđivanju istine u ovom disciplinskom postupku, i to svojim iskrenim priznanjem disciplinskog prekršaja, čime je pokazao spremnost na otvorenu i krajnje korektnu i iskrenu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, kao i spremnost i sposobnost da će se ubuduće pridržavati svih etičkih i profesionalnih standarda, koji se zahtijevaju od svakog nosioca pravosudne funkcije. Prvostepena disciplinska komisija, također, kao olakšavajuću okolnost uzima u obzir objektivnu preopterećenost tuženog u vrijeme počinjenja prekršaja, mada naglašava da se ova činjenica ne može smatrati razlogom koji opravdavaju propuste nosioca pravosudne funkcije. U obzir su uzete i specifične porodične prilike tuženog u smislu postojanja ozbiljnih dugogodišnjih zdravstvenih poteškoća bliskog člana porodice i činjenica da izdržava višečlanu porodicu, te da je njegova porodična kuća bila oštećena za vrijeme poplava, da je nakon toga imao zdravstvenih problema, te da su ove okolnosti negativno uticale na obavljanje dužnosti sudije. Kao relevantnu, Prvostepena disciplinska komisija je prihvatila i činjenicu da je tuženi zaključno sa 2.10.2019. sve predmete iz disciplinske tužbe uradio i otpremio strankama.

U odluci se navodi da je tuženi do sada već četiri puta odgovarao za (između ostalih) iste disciplinske prekršaje i da su mu 2008., 2013., 2014. i 2016. godine izrečene disciplinske mjere - javna opomena, smanjenje plate u iznosu od 10% na period od 12 mjeseci, zatim mjera javne opomene i smanjenja plate u iznosu od 10% na period od šest mjeseci, te smanjenje plaće za 20% na period od 6 mjeseci, te da je razmatrano izricanje disciplinske mjere razrješenja tuženog, kako je predlagano i od strane UDT. Pozivajući se na kriterije utvrđene Smjernicama i ne sporeći da se u konkretnom slučaju radi o ponovljenom ponašanju tuženog, Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da takvo ponašanje, uzimajući u obzir sve navedene objektivne okolnosti, nije imalo u potpunosti višestruke posljedice koje se odnose na lični učinak tuženog, ugled i sposobnost, obzirom da je tokom postupka utvrđeno da tuženi nikada nije imao velika odstupanja od norme od 100%, a poštovao je i upute VSTV-a te je uzimao predmete u rad prema starosti inicijalnog akta kao i predmete iz Plana, odnosno realizovao je Plan rješavanja starih predmeta. Prvostepena disciplinska komisija također podcrtava da u ovom postupku kod tuženog nije utvrđeno potpuno odsustvo moralnih načela, nepoštenje, prevara, korupcija ili prikriivanje da bi mu se izrekla najteža disciplinska mjera. Osim toga, Prvostepena disciplinska komisija ukazuje i na činjenicu da su prilikom vođenja disciplinskog postupka u 2016. godini tuženom stavljeni na teret propusti u postupanju u određenom broju predmeta, a da nisu objektivno cjenjeni razlozi koji su doveli do tih propusta, odnosno izuzetno otežan rad i veliki obim predmeta kojim je sud u tom periodu bio opterećen u mjeri da je bilo teško upravljati predmetima, a što je, prema mišljenju Prvostepene disciplinske komisije, dovelo do toga da je tuženi više puta disciplinski odgovarao za isti ili sličan disciplinski prekršaj. Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da je, cijeneći sve okolnosti koje se tiču učinjenog prekršaja i počinioca, te dajući potreban značaj olakšavajućim okolnostima koje stoje na strani tuženog, uvjerena da tuženom nije neophodno izricati najtežu disciplinsku mjeru, te da je izrečenom mjerom smanjenja plate ostvarena svrha i ciljevi disciplinskog sankcionisanja.

A.11. UPUŠTANJE U NEPRIMJERENE KONTAKTE SA STRANKOM U POSTUPKU ILI NJENIM ZASTUPNIKOM

U posmatranom periodu donesena je jedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 11. Zakona, ali je ona uvrštena u odjeljak A.8. analize jer je kao odlukom kao prvi utvrđen prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona.

A.12. OMOGUĆAVANJE VRŠENJA DUŽNOSTI SUDIJE OSOBAMA KOJE NA TO NISU ZAKONOM OVLAŠTENE

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 12. Zakona.

A.13. MIJEŠANJE U POSTUPANJE SUDIJE ILI TUŽIOCA S NAMJEROM OPSTRUIRANJA ILI POTCJENJIVANJA NJIHOVIH AKTIVNOSTI

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 12. Zakona.

A.14. OSUDA NA KAZNU ZATVORA ZBOG IZVRŠENOG KRIVIČNOG DJELA, ILI AKO JE PROGLAŠEN KRIVIM ZA KRIVIČNO DJELO KOJE GA ČINI NEPODOBNIM ZA VRŠENJE DUŽNOSTI SUDIJE

U posmatranom vremenskom periodu, donesene su dvije konačne disciplinske odluke kojima je utvrđena disciplinska odgovornost za prekršaje iz člana 56. tačka 14. Zakona i izrečena disciplinska mjera – razrješenje od dužnosti i to jednoj sutkinji osnovnog suda i jednom sudiji općinskog suda, koji su oglašeni krivim za krivična djela. U disciplinskim postupcima utvrđeno je da se radi o krivičnim djelima koje tužene čine nepodobnim za dalje obavljanje sudijske funkcije.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
14.1.	04-07-6-501-7/2017 od 6.7.2017.	sutkinja osnovnog suda	Konačna odluka VSTV	-	razrješenje od dužnosti
14.2.	04-07-6-977-15/2020 od 19.06.2020.	sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	razrješenje od dužnosti

14.1. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-501-7/2017 od 6.7.2017. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-501-5/2017 od 5.5.2017. godine, te utvrđuje se prestanak mandata tužene, sutkinje osnovnog suda.

Pobijanom odlukom Drugostepene disciplinske komisije odbijena je kao neosnovana žalba tužene i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-501-3/2017 od 16.2.2017. godine, kojom je utvrđena odgovornost tužene za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 14. Zakona jer je tužena presudom kantonalnog suda oglašena krivom zbog krivičnog djela - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, pa joj je izrečena disciplinska mjera - razrješenje od dužnosti. Istom odlukom je odlučeno da ostaje na snazi mjera privremenog udaljenja od vršenja dužnosti, izrečena konačnom odlukom Prvostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-3178-2/2016 od 21.11.2016. godine.

Na odluku Drugostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-501-5/2017 od 5.5.2017. godine, tužena je VSTV-u, uložila žalbu, zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri, ističući da i dalje smatra, da Prvostepena i Drugostepena disciplinska komisija nisu cijenile sve olakšavajuće okolnosti, te da je u konkretnom slučaju trebalo izreći blažu disciplinsku mjeru. Žaliteljica navodi da niti u jednoj fazi disciplinskog postupka nije osporavala da je učinjen disciplinski prekršaj, jer bi bilo apsurdno osporavati pravosnažnu presudu, međutim isticala je da se bez obzira na navedenu presudu nikada neće osjećati krivom za navedeno krivično djelo, obzirom da isto nije učinila. Posebno je istakla da je od početka obavljanja sudijske funkcije, istu prihvatila sa najvećom mogućom ozbiljnošću, ulažući maksimalne napore kako bi navedenu sudijsku funkciju što bolje obavljala. U prilog toj činjenici žaliteljica se ukratko osvrnula na svoje rezultate rada, navodeći da nije bilo kolegija odjeljenja ili cijelog suda da predsjednik suda ili predsjednik odjeljenja nisu isticali njen rad kao primjer dobrog rada i odnosa prema strankama i ostalim učesnicima u sudskim postupcima. Uz konstataciju da se sudske presude ne komentarišu, žaliteljica navodi da iz same presude proizlazi mnogo nelogičnosti i nedorečenosti, a u prilog koje tvrdnje se ukratko osvrnula i na sam tok suđenja, te izrazila nadu da će u pokrenutom postupku pred ustavnim sudom ova činjenica biti dokazana.

Ispitujući pobijanu odluku u odnosu na navode žalbe o izrečenoj disciplinskoj mjeri, VSTV ocjenjuje da nisu opravdane tvrdnje tužene da joj je izrečena prestroga disciplinska mjera, te da nisu adekvatno cijenjene sve olakšavajuće okolnosti na strani tužene. VSTV smatra da krivična osuda za krivično djelo - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, koje spada u grupu krivičnih djela podmićivanja i krivičnih djela protiv službene i druge odgovorne funkcije, za koje krivično djelo je tuženoj izrečena krivičnopravna sankcija, kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, predstavljaju takve okolnosti koje tuženu ne odlikuju osobom koja bi mogla i trebala dalje da obavlja važnu sudijsku dužnost, te da bi dalje vršenje sudijske funkcije od strane tužene bi ozbiljno narušilo ugled pravosudne zajednice, oslabilo kredibilitet sudijske funkcije i osnovano naišlo na ozbiljnu osudu javnosti i društva čijim interesima sudijska funkcija i služi kroz sankcionisanje izvršilaca krivičnih djela, a na način osiguranja povjerenja ne samo u pravosudne institucije i njihove odluke koje donose, nego i povjerenja u osobu kojoj je ta funkcija i povjerena.

14.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-977-15/2020 od 19.06.2020. godine sudiji općinskog suda je izrečena disciplinska mjera – razrješenje od dužnosti sudije u skladu sa članom 56. tačka 14. Zakona, jer je presudom kantonalnog suda oglašen krivim za produženo krivično djelo iskorištavanje djeteta ili maloljetnika radi pornografije iz člana 211. stav. 1 KZ Federacije BiH, a u vezi sa članom 55. istog

Zakona i za produženo krivično djelo zadovoljavanje pohote pred djetetom ili maloljetnikom iz člana 209. KZ Federacije BiH u vezi sa članom 55. istog Zakona za produženo krivično djelo zadovoljavanje pohote pred djetetom ili maloljetnikom iz člana 209 Krivičnog zakona Federacije BiH u vezi sa članom 55. istog Zakona, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci.

U obrazloženju odluke Prvostepene disciplinske komisije navodi da je tuženi pravosnažno oglašen krivim za krivična djela protiv spolne slobode i morala, počinjena u odnosu na maloljetne oštećene, odnosno ispoljio potpuno odsustvo moralnih načela i nedostojanstveno ponašanje kojim je grubo povrijedio dignitet funkcije koju obavlja i narušio povjerenje javnosti u integritet pravosuđa u cjelini. Imajući u vidu težinu prekršaja, UDT smatra da su ispunjeni uslovi za izricanje mjere razrješenja od dužnosti, propisani čl. 59 stav (2) Zakona i član 5. Smjernica kojim su utvrđeni kriteriji za izricanje disciplinske mjere razrješenja od dužnosti i kojim je kao jedan od ključnih kriterija za izricanje ove mjere navedeno potpuno odsustvo moralnih načela kod sudije ili tužioca. Smjernice definišu i detaljnije ovaj pojam: djelo protiv poštenja i dobrog morala; kao djelo iz niskih pobuda, zlobe, ili izopačenosti u vršenju privatnih i društvenih dužnosti koje svaki čovjek ima prema svakom drugom čovjeku. Koncept moralne izopačenosti zavisi od stanja javnog morala, i može varirati od zajednice do zajednice i od vremena do vremena, kao i od stepena javne štete koju je taj disciplinski prekršaj prouzrokovao.

Tuženi u ostavljenom roku nije dostavio pisani odgovor na tužbu. U svom podnesku od 12.06.2020. godine, tuženi je obavijestio Prvostepenu disciplinsku komisiju da će iskoristiti svoje zakonsko pravo da ne prisustvuje pripremnom ročištu, te predložio da se ročište održi u njegovoj odsutnosti te istakao da za pripremno ročište nema nikakvih dokaznih prijedloga.

Nakon što je nepobitno utvrđeno da je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, Komisija se opredijelila za izricanje najteže disciplinske mjere razrješenja od dužnosti iz člana 58. stav 1. tačka (f) Zakona imajući u vidu počinjeno krivično djelo od strane tuženog i izrečenu krivičnu sankciju, činjenicu da je počinjenjem krivičnog djela tuženi narušio ugledu pravosudne zajednice i kredibilitet sudijske funkcije. Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju posebno ističe da se povjerenje javnosti u pravosuđe ne osigurava samo kroz odluke koje donosi sud, kroz rezultate rada i način vršenja funkcije, već se osigurava i kroz povjerenje u osobu kojoj je sudijska funkcija povjerena. U obrazloženju se također elaborira da je disciplinska komisija, prilikom izbora vrste disciplinske mjere, imala u vidu preventivni i generalni karakter disciplinskih mjera, posebno suštinu i značaj najteže disciplinske mjere za koju se opredijelila kako bi se njenim izricanjem demonstriralo pravosuđu, nositeljima pravosudne funkcije, profesionalnoj pravosudnoj zajednici u cjelini, kao i građanima i široj javnosti, da pravosuđe i njeni najviši organi imaju odlučnost i odgovornost da sankcioniraju svoje članove za najteže oblike narušavanja integriteta i digniteta sudijske funkcije.

A.15. DAVANJE BILO KAKVIH KOMENTARA, DOK SE PREDMET NE RIJEŠI NA SUDU, ZA KOJE SE OPRAVDANO MOŽE OČEKIVATI DA MOGU OMETATI ILI ŠTETITI PRAVIČNOM POSTUPKU ILI SUĐENJU, ILI NEPODUZIMANJE ODGOVARAJUĆIH KORAKA KAKO BI SE OSIGURALO DA SE NJEMU PODREĐENI UPOSLENICI SUDA TAKOĐER SUZDRŽE OD DAVANJA KOMENTARA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 15. Zakona.

A.16. UPUŠTANJE U AKTIVNOSTI KOJE SU NESPOJIVE SA DUŽNOSTIMA SUDIJE

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 16. Zakona.

A.17. PROPUŠTANJE, IZ NEOPRAVDANIH RAZLOGA, DA POSTUPI U SKLADU S ODLUKAMA, NAREDBAMA ILI ZAHTJEVIMA VIJEĆA

U posmatranom vremenskom periodu, doneseno je sedam konačnih disciplinskih odluka kojima je utvrđeno kršenje člana 56. tačka 17. Zakona, od toga četiri odluke su obuhvaćene ovim odjeljkom analize (jer je ovaj prekršaj prvonavedeni) dok su tri odluke kojima je utvrđen ovaj prekršaj svrstane u druge odjeljke analize. Sve četiri navedene odluke donesene su u prvostepenom disciplinskom postupku, od čega tri po osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti. U sva tri disciplinska predmeta radnje koje su kvalifikovane kao disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17. odnose se na nepostupanje po Uputstvu VSTV-a za izradu plana rješavanja starih predmeta, odnosno nerješavanje sudskih predmeta prema starosti inicijalnog akta i neostvarivanju zadate norme (70%), tj. u odluci ref.br.17.2. nepreduzimanju mjera u pravcu poboljšanja realizacije plana za rješavanje ovih predmeta od strane predsjednika suda. U sva tri predmeta je izrečena disciplinska mjera – javna opomena, što ukazuje da su disciplinske komisije cijenile kako se ne radi o ozbiljnijim disciplinskim prekršajima koji bi zahtijevali izricanje teže disciplinske mjere. U disciplinskim odlukama ref.br. 17.1. i 17.2. ne navodi se da li su tuženi ranije odgovarali za disciplinski prekršaj, odnosno da li je ova okolnost cijenjena kao olakšavajuća ili otežavajuća, posebno u pogledu izricanja adekvatne disciplinske mjere.

Disciplinskom odlukom ref.br. 17.3., za razliku od prve dvije odluke, utvrđena je disciplinska odgovornost tuženog za postupanje u dva konkretna sudska predmeta koja su pokrenuta 2011.godine, s tim što se propusti u jednom predmetu ocjenjuju kao nepostupanje u skladu sa navedenim uputstvom, dok se propusti u drugom predmetu u kojem je nastupila zastara vođenja prekršajnog postupka ne dovode u vezu sa

postupanjem po navedenom ili bilo kojem drugom uputstvu, ali se kvalifikuju kao disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17.

U sve tri disciplinske odluke, nisu u potpunosti obrazloženi kriteriji na osnovu kojih su se disciplinske komisije opredijelile za disciplinsku mjeru – javna opomena. Ovo se posebno odnosi na činjenicu da u obrazloženjima nije posebno elaborirana težina disciplinskog prekršaja i posljedice u smislu jasnijeg obrazloženja stava da u konkretnim slučajevima izricanje teže ili lakše disciplinske mjere ne bi bilo opravdano, a kako je predviđeno Smjernicama na koje se referiraju disciplinske odluke.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
17.1.	04-07-6-1160-4/2016 od 17.5.2016.	Sudija Višeg privrednog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
17.2.	04-07-6-1085-6/2016 od 13.07.2016.	Predsjednik osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	Javna opomena
17.3.	04-07-6-1363-7/2017 od 12.6.2017	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
17,4,	04-07-6-2288-10/2017 od 30.11.2017	Stručni saradnik općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Smanjenje plate 20% na period od 3 mjeseca

17.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1160-4/2016 od 17.05.2016. godine u cjelosti se prihvaća Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje odgovornost tuženog, sudije Višeg privrednog suda, za disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 17. Zakona i izriče disciplinska mjera – javna opomena. Tuženi je navedeni disciplinski prekršaj počinio što je suprotno odredbama Uputstva VSTV-a za izradu plana rješavanja predmeta od 22.1.2015. godine, bez opravdanih razloga, ostvario 23% godišnje norme radom na starim predmetima, umjesto propisanih 70%, a 57% norme je ostvario radom na predmetima koji nisu bili obuhvaćeni ovim planom.

U odluci se navodi da su se, prilikom predlaganja disciplinske mjere, stranke rukovodile principom proporcionalnosti, te da su kao olakšavajuće okolnosti uzele u obzir: zdravstveno stanje tuženog koje je uticalo na kvantitet i kvalitet rada, porodične prilike (teža bolest supruge, izuzetno teška bolest i trajna invalidnost djeteta), finansijske obaveze tuženog zbog troškova liječenja djeteta (jedini je hranilac porodice i višestruko kreditno zadužen). Posebno je cijenjen izuzetno visok stepen samokritičnosti i iskreno kajanje tuženog zbog počinjenog disciplinskog prekršaja, te izražena saradnja sa UDT-om u toku cijelog postupka. Nasuprot tome, ocjenjuje se da je opisano postupanje tuženog, narušilo je pravo stranaka na suđenje u razumnom roku.

Iako se u obrazloženju navodi da je Prvostepena disciplinska komisija zaključak o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere donijela cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, niti jedan od navedenih kriterija nije posebno obrazložen u navedenoj odluci. U odluci se, također, ne elaboriraju kriteriji kao što je prethodno (ne)utvrđivanje disciplinske odgovornosti tuženog, kao ni stepen odgovornosti za počinjeni prekršaj. Argumentacija o činjenicama na osnovu kojih je disciplinska komisija zauzela stav o adekvatnosti disciplinske sankcije bi doprinijeli razvoju dosljedne disciplinske prakse.

17.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-1085-6/2016 od 13.07.2016. godine utvrđena je odgovornost tuženog predsjednika osnovnog suda, što je u toku 2014.godine propustio da preduzme mjere u pravcu poboljšanja realizacije plana rješavanja predmeta po starosti njihovog prijema u sud, a u skladu sa Uputstvom VSTV-a za izradu plana rješavanja starih predmeta kojim je propisano da su predsjednici sudova odgovorni za kontinuiranu analizu realizacije plana, aktualizaciju mjera koje doprinose realizaciji plana, i realizaciju plana, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17.Zakona, pa mu je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Tokom dokaznog postupka Prvostepena disciplinska komisija je kao nesporno utvrdila da tuženi u svojstvu predsjednika suda nije preduzeo sve potrebne aktivnosti kako bi bio ostvaren Plan rješavanja starih predmeta prema starosti inicijalnog akta za 2014. godinu. Prema podacima iz disciplinske tužbe, a na koje tuženi nije prigovarao, 45% od ukupnog broja meritorno riješenih predmeta u 2014. godini, predstavljali su predmeti zaprimljeni upravo u ovoj godini, a koji nisu bili hitne prirode. Sudije ovog suda su postupale u ovim predmetima i okončale ih, uprkos okolnosti da nisu realizovali svoj Plan rješavanja starih predmeta. Procent realizacije plana od 53%, koji je ostvario Osnovni sud, bio je najmanji procent realizacije plana u sudovima u BiH u 2014. godini. Ovakvo činjenično utvrđenje potvrđeno je i tokom saslušanja tuženog u svojstvu stranke.

Prilikom opredjeljenja za disciplinsku mjeru, disciplinska komisija se rukovodila principima iz člana 59. Zakona. Kao olakšavajuće okolnosti u obzir su uzete: dosadašnje radno iskustvo tuženog, rezultate i postupanje u obavljanju svojih dužnosti, zatim dosadašnje primjereno ponašanje, kao i okolnost da tuženi ranije nije disciplinski odgovarao. Otežavajuće okolnosti nisu pomenute u obrazloženju odluke. Disciplinska komisija cijeni da je izrečena disciplinska mjera adekvatna prirodi i težini počinjenog disciplinskog prekršaja i stepenu prekršajne odgovornosti tuženog i izražava uvjerenje da će se izrečenom mjerom unaprijediti profesionalnost pravosuđa i njegovih nositelja, uključujući odgovornost rukovodilaca pravosudnih institucija, te naročito afirmisati i jačati povjerenje građana u profesionalnost i odgovornost pravosuđa. U disciplinskoj odluci nisu pojedinačno analizirani navedeni kriteriji koje je disciplinska komisija cijenila prilikom određivanja disciplinske mjere, kako bi se obrazložilo da za učinjeni disciplinski prekršaj ne bi bilo adekvatno razmotriti eventualno izricanje lakše ili teže disciplinske mjere, odnosno da je disciplinska mjera – javna opomena adekvatna u odnosu na težinu, posljedice, kao i stepen odgovornosti tuženog.

17.3. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1363-7/2017 od 12.6.2017. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija općinskog suda, odgovoran što je:

1. postupajući u parničnom predmetu kojim je zadužen 2011. godine propustio da provede postupak bez odugovlačenja i okonča predmet, iako je predmet bio obuhvaćen planovima za rješavanje predmeta, te time narušio princip prioritetnog rješavanja starih predmeta propisan Pravilnikom o unutrašnjem sudskom poslovanju, odnosno prema metodologiji propisanoj Uputstvom VSTV za izradu plana rješavanja starih predmeta prema starosti inicijalnog akta, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17. Zakona;

2. propustio da preduzme ijednu radnju u prekršajnom predmetu kojim je zadužen 2011. godine, sve do 2015. godine kada je donio rješenje kojim se prekršajni postupak obustavlja, jer je nastupila apsolutna zastara vođenja prekršajnog postupka, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 8. Zakona.

Tuženom je za navedene disciplinske prekršaje izrečena disciplinska mjera – javna opomena. Prilikom predlaganja disciplinske mjere, stranke su prihvatile da se, u smislu člana 59. Zakona, uzmu u obzir slijedeće olakšavajuće okolnosti na strani tuženog: stepen disciplinske odgovornosti - nehat, prosječna ostvarena orijentaciona norma u periodu izvršenja prekršaja (2011.-2016. godina), koja iznosi 106,35%, te kvalitet rada u istom periodu, koji iznosi 84,87% potvrđenih i preinačenih odluka, iskazano žaljenje zbog počinjenog prekršaja i izuzetno korektna saradnja sa UDT u istrazi, kao i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma, te okolnost da protiv njega nije ranije pokretan disciplinski postupak. Stranke nisu našle naročite otežavajuće okolnosti na strani tuženog.

Razmatrajući podneseni Sporazum, Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da je izrečena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenih disciplinskih prekršaja. U obrazloženju odluke ne ocjenjuje se posebno težina disciplinskog prekršaja niti njegove posljedice, a što bi bilo neophodno kako bi se na jasan način obrazložilo da eventualno izricanje teže ili lakše disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno.

17.4. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj 04-07-6-2288-10/2017 od 30.11.2017. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, stručni saradnik u općinskom sudu, u periodu od 23.7.2012. godine do 30.11.2015. godine u CMS, iskazala završenim 782 predmeta suprotno odredbama Pravilnika o orijentacionim mjerilima za rad sudija i stručnih saradnika u sudovima i Pravilnika o sistemu za automatsko upravljanje predmetima u sudovima, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 17. Zakona pa je tuženoj izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 20% na period od tri mjeseca.

Prilikom izricanja disciplinske mjera kao olakšavajuća okolnost na strani tužene je uzeto postupanje po naredbama i uputama predsjednika suda, te naslijeđena praksa postupanja u predmetima, zatim

neadekvatni uslovi rada, a naročito je cijenjen izostanak namjere tužene da pogrešnim iskazivanjem predmeta završenim ostvari veću normu i bolju ocjenu rada, a što potvrđuju i podaci o ocjenama i kvalitetu rada tužene u periodu počinjenja disciplinskog prekršaja. Kao olakšavajuća okolnost cijenjena je i činjenica da protiv tužene ranije nije pokretan disciplinski postupak. Stranke nisu našle naročite otežavajuće okolnosti na strani tužene, cijeneći činjenicu da su štetne posljedice otklonjene, odnosno nastavljen rad na predmetima (od kojih je većina okončana).

U argumentaciji o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere, posebno se ne elaborira priroda i težina počinjenog prekršaja, što su u skladu sa Smjernicama obavezni kriteriji za utvrđivanje disciplinske mjere – smanjenje plate, odnosno ocjena da disciplinski prekršaj nije takve prirode da bi se odredila disciplinska mjera razrješenja od dužnosti, niti se obrazlaže obrazac ponašanja, koji je jedan od kriterija za izricanje mjere smanjenje plate prema Smjernicama, iako se radi o velikom broju predmeta koji su obuhvaćeni disciplinskim prekršajem. Iz obrazloženja odluke nije moguće zaključiti koji kriteriji su bili odlučujući u pogledu utvrđivanja visine i dužine trajanja disciplinske mjere smanjenja plate, posebno u vezi sa svim olakšavajućim okolnostima koje su utvrđene i nepostojanju otežavajućih okolnosti na strani tužene, te konstatovano uklanjanje štetnih posljedica, a što bi moglo biti osnov za eventualno izricanje blaže disciplinske mjere.

A.18. PROPUŠTANJE DA ODGOVORI NA UPIT U VEZI S NEKOM DISCIPLINSKOM STVARI, OSIM UKOLIKO JE DO PROPUSTA DOŠLO IZ OPRAVDANIH RAZLOGA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 18. Zakona.

A.19. NAMJERNO DAVANJE LAŽNE, OBMANJIVE ILI NEDOVOLJNE INFORMACIJE U VEZI S PRIJAVAMA ZA RADNO MJESTO, DISCIPLINSKIM STVARIMA, PITANJIMA UNAPREĐENJA I NAPREDOVANJA U SLUŽBI ILI BILO KOJIM DRUGIM PITANJIMA KOJA SU U NADLEŽNOSTI VIJEĆA

U posmatranom periodu, doneseno je ukupno pet konačnih disciplinskih odluka kojom je utvrđena odgovornost za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 19. Zakona, s tim da je samo jednom odlukom ovaj prekršaj bio naveden kao prvi utvrđeni prekršaj, na osnovu čega je odluka svrstana u ovaj odjeljak analize. Ostale odluke kojima je utvrđena odgovornost za navedeni prekršaj svrstane su u odjeljak A.8. (tri) i A.10. (jedan), po prvo navedenom prekršaju.

Ovom konačnom odlukom VSTV je potvrđena drugostepena disciplinska odluka, kojom je preinačena prvostepena disciplinska odluka u pogledu izrečene disciplinske mjere – razrješenja od dužnosti. Po žalbi tuženog, drugostepena disciplinska komisija je ublažila disciplinsku mjeru razrješenja i izrekla disciplinsku mjeru – smanjenje plaće za 30% na period od šest mjeseci, jer je u drugostepenom disciplinskom postupku zaključeno da tužilac nije uspio dokazati da je tuženi obavljajući dužnost sekretara političke stranke ujedno bio i član predsjedništva općinskog odbora stranke. Navedeni disciplinski postupak bi mogao biti značajan za disciplinsku praksu imajući u vidu da, kako se navodi u konačnoj odluci, u dosadašnjoj disciplinskoj praksi nije pronađen istovjetan činjenični opis disciplinskog prekršaja za koji je izrečena disciplinska mjera razrješenja, te da odluka na koju se UDT u žalbi poziva (davanje netačnih informacija o osuđivanosti kandidata) nije relevantna za ovaj disciplinski postupak. U pogledu obrazloženja adekvatnosti izrečene disciplinske mjere, iako je u disciplinskim odlukama dato obrazloženje pojedinih kriterija koji su utvrđeni Smjernicama, cijeni se da bi jasnije obrazloženje činjenica koje su opredijelile za odabir visine i perioda trajanja izrečene disciplinske mjere smanjenja plate, uveliko doprinijele razvoju dosljedne disciplinske prakse.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
19.1.	04-07-6-226-2/2019 od 13.02.2019.	Stručni saradnik općinskog suda	Konačna odluka VSTV	-	Smanjenje plaće za 30% na period od šest mjeseci

19.1. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-226-2/2019 od 13.02.2019. godine odbija se kao neosnovana žalba UDT, te potvrđuje Odluka Drugostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-1752-10/2018 od 06.12.2018. godine, kojom je uvažena žalba tuženog i preinačena odluka Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-1752-6/2018 od 29.8.2018. godine.

Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđena je odgovornost tuženog, stručnog saradnika općinskog suda, jer je, dao nepotpunu informaciju o svom radnom iskustvu i lažnu informaciju o obavljanju dužnosti u organima političke stranke u prijavi na radno mjesto stručnog saradnika u općinskom sudu, odnosno prikrilo činjenicu da je obavljao dužnost sekretara političke stranke, koja dužnost u skladu sa statutom te političke stranke podrazumijeva i funkciju člana predsjedništva općinskog odbora stranke, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 19. Zakona, te mu je izrečena disciplinska mjera – razrješenje sa dužnosti.

Na navedenu odluku Prvostepene disciplinske komisije, tuženi je izjavio žalbu zbog povrede pravila postupka koja je mogla imati utjecaj na donošenje zakonite i pravilne odluke, zbog pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri. Drugostepena disciplinska komisija je uvažila žalbu tuženog i preinčila odluku Prvostepene disciplinske komisije u dijelu izreke koji se odnosi na činjenicu da je u skladu sa statutom stranke tuženi

ujedno bio i član predsjedništva općinskog odbora stranke, te tuženom izrekla disciplinsku mjeru – smanjenje plaće za 30% na period od šest mjeseci.

UDT je izjavio žalbu na navedenu drugostepenu disciplinsku odluku, zbog izrečene disciplinske mjere ističući da je neshvatljivo stajalište Drugostepene disciplinske komisije da UDT nije sa sigurnošću dokazao da je tuženi bio član tijela političke stranke, jer je izvedeni dokaz - statut političke stranke, kao dokaz materijalne i objektivne prirode, bez ikakve sumnje, siguran dokaz o navedenoj činjenici. Kada je u pitanju odluka o izrečenoj disciplinskoj mjeri, UDT smatra da je, bez obzira što je osporenom odlukom djelimično odbijena disciplinska tužba i dalje trebalo izreći disciplinsku mjeru razrješenja od dužnosti, ukazujući na kriterij iz Smjernica u pogledu mjere razrješenja, odnosno kada je utvrđeno potpuno odsustvo moralnih načela kod sudije ili tužioca, nepoštenje, prevara, korupcija ili prikriivanje neke materijalne činjenice. UDT u žalbi ističe i dosadašnju disciplinsku praksu u prethodnim predmetima u kojima je utvrđeno dostavljanje značajne lažne/obmanjive informacije u vezi sa postupkom imenovanja, te izrečena disciplinska mjera razrješenja od dužnosti, ocjenjujući da pobijana odluka donosi opasan presedan standardima disciplinske prakse. UDT smatra da istinitost i tačnost podataka u prijavama za upražnjeno radno mjesto predstavlja prvi korak u provjeri stručnih sposobnosti i etičkih kvaliteta bilo kojeg nosioca pravosudne funkcije, pa je potrebno zaštititi integritet dostavljenih podataka i informacija. Ovaj cilj, prema mišljenju UDT-a, može se postići jedino dosljednom primjenom standarda disciplinske prakse, koji će doprinijeti generalnoj i specijalnoj prevenciji povreda dužnosti sudija, odnosno stručnih saradnika, te predlaže da se usvoji žalba i tuženom izrekne mjera razrješenja od dužnosti stručnog saradnika.

U konačnoj odluci VSTV-a navodi se da VSTV u cijelosti prihvata razloge koje je u obrazloženju svoje odluke navela Drugostepena disciplinska komisija, smatrajući da je izrečena disciplinska mjera, smanjenje plaće za iznos od 30% na period od 6 (šest) mjeseci, proporcionalna prirodi i težini počinjenog disciplinskog prekršaja, te da će se izrečenom mjerom ostvariti svrha i ciljevi disciplinskog sankcionisanja nosilaca pravosudnih funkcija od strane disciplinskih organa Vijeća.

Žalbeni navod kojim UDT ukazuje na dosadašnju disciplinsku praksu u prethodnim predmetima u kojima je utvrđeno dostavljanje značajne lažne/obmanjive informacije u vezi sa postupkom imenovanja izrečena disciplinska mjera razrješenja od dužnosti, VSTV ocjenjuje kao neosnovan iz razloga što u dosadašnjoj disciplinskoj praksi nije pronađen istovjetan činjenični opis disciplinskog prekršaja za koji je izrečena disciplinska mjera razrješenja, te smatra da odluka na koju se UDT u žalbi poziva (davanje netačnih informacija o osuđivanosti kandidata) nije relevantna za ovaj disciplinski postupak. VSTV smatra da će se izrečenom disciplinskom mjerom postići svrha disciplinskog kažnjavanja u vidu vaspitnog uticaja na tuženog i preventivnog djelovanja na druge kandidate za nosioce pravosudne funkcije da su, prilikom popunjavanja i dostavljanja prijavnog obrasca za bilo koju pravosudnu funkciju, obavezni dati istinite i potpune sve informacije koje se od njih traže kao kandidata.

Iako se u navedenim odlukama disciplinskih komisija daju pojedina obrazloženja za procjenu kriterija u pogledu izricanja disciplinske mjere, ne konkretizuju se činjenice koje su disciplinske komisije opredijelile kako za izricanje mjere razrješenja, tako i za izricanje mjera smanjenja plate. Prvostepena disciplinska

komisija posebno ne obrazlaže težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, kao ni posljedice disciplinskog prekršaja u kontekstu ocjene adekvatnosti mjere razrješenja. Isto tako, u odluci Drugostepene komisije i konačnoj odluci VSTV ne obrazlažu se okolnosti koje su uzete u obzir prilikom utvrđivanja visine i perioda trajanja disciplinske mjere smanjenja plate.

A.20. NEISPUNJAVANJE OBAVEZE UČESTVOVANJA U OBLICIMA OBAVEZNOG STRUČNOG USAVRŠAVANJA ILI DRUGIH ZAKONOM PROPISANIH OBAVEZA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 20. Zakona.

A.21. AKO NE POSTUPI U SKLADU S ODLUKOM O NJEGOVOM PRIVREMENOM UPUĆIVANJU U DRUGI SUD

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 21. Zakona.

A.22. PONAŠANJE U SUDU I IZVAN SUDA KOJE ŠTETI UGLEDU SUDIJSKE FUNKCIJE

U posmatranom periodu, doneseno je osam konačnih disciplinskih odluka kojima je utvrđena odgovornost za prekršaj iz člana 56. tačka 22. Zakona. Pet odluka je svrstano u ovaj odjeljak analize, dok su tri odluke prema prvonavedenom prekršaju svrstane u odjeljak A.8. (dvije) i odjeljak A.4. (jedna).

U odlukama koje su analizirane u ovom odjeljku, utvrđena je odgovornost za jednog stručnog sardnika i četiri sudije općinskih sudova. Od ukupno pet konačnih odluka, tri odluke su donesene na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti, jednu odluku je donijela prvostepena disciplinska komisija u redovnom postupku, a jednu VSTV po žalbama na drugostepenu disciplinsku odluku, kojom su žalbe odbijene kao neosnovane i potvrđena je prvostepena disciplinska odluka. Navedenim odlukama nije utvrđena odgovornost ni za jedan drugi prekršaj niti su iste radnje prekršaja okvalifikovane istovremeno kao neki drugi disciplinski prekršaj (kumulacijom prekršaja). U svim odlukama se, međutim, naglašava da su tuženi, osim za počinjenje disciplinskih prekršaja, odgovorni i za povredu odredaba (2.,3.,4.) Kodeksa sudijske etike, što se u nekim od disciplinskih odluka uzima kao otežavajuća okolnost. Četiri od pet disciplinskih postupaka se odnose na ponašanje nosilaca pravosudne funkcije u javnosti, odnosno izvan suda, dok se jedan disciplinski prekršaj odnosi na ponašanje u samom sudu.

Navedenim odlukama izrečene su četiri disciplinske mjere – javne opomene i tri disciplinske mjere smanjenja plate, odnosno u dva slučaja izrečene su dvije različite disciplinske mjere za jedan disciplinski prekršaj, što nije posebno elaborirano u obrazloženjima disciplinskih odluka. U pogledu izricanja disciplinskih mjera i na navedene odluke odnosi se generalno opažanje da se disciplinskim odlukama, posebno onim koje se donose na osnovu Sporazuma, ne obrazlažu posebno svi kriteriji (predviđeni Smjernicama) koje disciplinske komisije uzimaju u obzir prilikom opredjeljenja za adekvatnu disciplinsku mjeru. Konkretno u navedenim odlukama se posebno ne obrazlažu okolnosti koje su cijunjene u pogledu odabira visine i perioda trajanja mjere smanjenja plate, niti se u obrazloženjima odluka, posebno onih kojima je izrečena samo disciplinska mjera – javna opomena, posebno argumentuje i transparentnije ukazuje na okolnosti u skladu sa kojima je cijunjeno da eventualno izricanje strožije disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
22.1	04-07-6-1954-7/2016 od 27.10.2016.	Sudija općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka	-	Javna opomena
22.2.	04-07-6-2340-4/2018 od 05.09.2018.	Sudija osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena i smanjenje plate u iznosu od 10% na period od 5 mjeseci
22.3.	04-07-6-2162-5/2018 od 05.9.2018.	Stručni saradnik općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena i smanjenje plate u iznosu od 10% na period od 6 mjeseci
22.4.	04-07-6-602-17/2018 od 06.09.2018.	Sudija općinskog suda	Konačna odluka VSTV	-	Smanjenje plate u iznosu od 50% na period od 12 mjeseci
22.5.	04-07-6-745-5/2019 od 13.3.2019.	Sutkinja općinskog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena

22.1. Odlukom Prvostepene disciplinska komisije za sudije broj: 04-07-6-1954-7/2016 od 27.10.2016. godine utvrđuje se disciplinska odgovornost tuženog, sudije općinskog suda, što je poslao e-mail svim sudijama i tužiocima koji se komunikacijski nalaze na domenu pravosudje.ba, sa priloženim podneskom, u kojem je, povodom njegove neuspješne aplikacije za upražnjenu pravosudnu funkciju iznio tvrdnje o procesu imenovanja nosilaca pravosudnih funkcija, navodeći da pojedini članovi VSTV „lobiraju i mute“, a drugi „gledaju i čute“, nazvavši proces imenovanja „Arizonom“ i optužujući predsjednika VSTV za eliminisanje

predstavnik određenih nacionalnih skupina sa rukovodećih pozicija u pravosuđu, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 22. Zakona. Tuženom je za navedeni disciplinski prekršaj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U obrazloženju odluke navodi se da je, nakon provedenog dokaznog postupka, ocjene činjenične građe, saslušanja stranaka, te sveobuhvatne analize ovog disciplinskog slučaja, relevantnih propisa i etičkih standarda, Prvostepena disciplinska komisija mišljenja da je tuženi opisanim radnjama umišljajno, dakle svjesno i namjerno, počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 22. Zakona, a imajući u vidu da je tuženi u toku radnog vremena u sudu, koristeći se službenim sredstvima komunikacije sa svoje službene e-mail adrese na pravosudje.ba domenu, korištenjem neprimjerenog jezika i govora u tekstu predmetnog e-maila i pismu čiji sadržaj prevazilazi granice i suštinu konstruktivne debate i javne argumentirane kritike, zagovaranja profesionalnog dijaloga i utemeljene rasprave, što po mišljenju disciplinske komisije, predstavlja takav stepen ozbiljnosti kršenja ugleda sudijske funkcije da se njime ostvaruju obilježja navedenog disciplinskog prekršaja. U pogledu navoda tuženog da je u predmetnom pismu samo iznio svoje mišljenje u vezi procesa imenovanja, ističe se da je nesporno da sudija, kao i svaki drugi građanin ima pravo na slobodu izražavanja u smislu člana 10. Evropske konvencije o ljudskim pravima, međutim, ovo pravo podliježe određenim ograničenjima kako to propisuje stav 2. člana 10. Konvencije, a i odredba 4.3 Etičkog kodeksa za sudije u kojoj se navodi da se sudija u ostvarivanju, između ostalog i prava na izražavanje, „uvijek ponaša na takav način da očuva dignitet sudijskog položaja, nepristrasnost i nezavisnost pravosuđa“. Ne upuštajući se u provjerljivost i dokazivost vrijednosnih sudova kojeg je tuženi iznosio u svom obraćanju, Prvostepena disciplinska komisija smatra da je neovisno o navedenom neprihvatljivo i nedopustivo da sudija svojim riječima ili ponašanjem pokazuje predrasude bilo koje vrste, te da je neprihvatljivo i nedopustivo da iznosi javno ogovaranje koje predstavlja kompilaciju neprovjerljivih tvrdnji, istinitih, poluistinitih i neistinitih činjenica koje je nemoguće razlučiti u takvoj jednosmjernoj komunikaciji, čime direktno narušava ugled i dignitet sudijske funkcije koju obavlja, pa time i ugled i dignitet sudijske funkcije uopće.

U pogledu odabira disciplinske mjere, u obrazloženju se navodi da se Prvostepena disciplinska komisija rukovodila principima iz člana 59. Zakona, te je kao olakšavajuće okolnosti uzela u obzir dosadašnje radno iskustvo tuženog, radne rezultate, marljivo i svjesno postupanje u obavljanju dužnosti, zatim dosadašnje primjereno ponašanje tuženog, kao i okolnost da tuženi nije ranije disciplinski odgovarao, te korektno držanje u toku disciplinskog postupka. U pogledu stepena disciplinske odgovornosti ocjenjeno je da je tuženi postupao sa umišljajem, ali se ova ocjena, kao i ocjena o ozbiljnosti i težini disciplinskog prekršaja ne elaborira u pogledu odabira disciplinske mjere, odnosno ne daje obrazloženje u smislu da u konkretnom slučaju eventualno izricanje teže disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno.

22.2. Odukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2340-4/2018 od 05.09.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, sudija osnovnog suda, odgovoran što je, na javnom mjestu u prisustvu više osoba, zanemario obavezu dostojanstvenog ponašanja i očuvanja standarda etičkog ponašanja sudije, te kao nosilac pravosudne funkcije koji je predmet stalnog nadzora javnosti i koji voljno prihvata ograničenja koja mu nameće funkcija koju obavlja, stupanjem u verbalni i fizički kontakt sa advokatom, iskazao ponašanje koje šteti ugledu sudijske funkcije i počinio disciplinski prekršaj iz

člana 56. tačka 22. Zakona i ujedno prekršio odredbu 4. Kodeksa sudijske etike, te su mu izrečene disciplinska mjera - javna opomena i smanjenje plate za iznos od 10 % na period od pet mjeseci.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, stranke su, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, cijenile broj i težinu učinjenog disciplinskog prekršaja, stepen odgovornosti tuženog, dosadašnji rad i ponašanje tuženog. Kao olakšavajuće okolnosti u obzir su uzete činjenice da je tuženi dugogodišnji sudija protiv kojeg ranije nije vođen disciplinski postupak, da se tuženom stavlja na teret jedan disciplinski prekršaj, da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno sarađivao sa UDT-om, izrazio žaljenje zbog počinjenih disciplinskih prekršaja i pokazao razumijevanje da takvo ponašanje predstavlja disciplinski prekršaj. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjene su okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen, odnosno da je do verbalne prepirke i fizičkog kontakta došlo na javnom mjestu, u prisustvu više osoba koja je poznato da tuženi obavlja funkciju sudije osnovnog suda.

Prilikom opredjeljenja za predloženu disciplinsku mjeru cijenjena je i dosadašnja disciplinska praksa, ali se ne navode konkretne uporedne disciplinske odluke. Prvostepena disciplinska komisija navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tuženog, imajući u vidu kršenje Kodeksa sudijske etike od strane tuženog, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije, uslove propisane Smjernicama, zaključila da su predložene disciplinske mjere, adekvatne stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. U odluci se posebno ne argumentuju navedeni kriteriji, posebno u smislu izricanja dvije disciplinske mjere i njihovog dovođenja u vezu sa kriterijima predviđenim Smjernicama. Posebno se ne obrazlažu ni činjenice odnosno okolnosti koje su cijenjene u pogledu utvrđivanja visine i trajanja disciplinske mjere smanjenja plate.

22.3. Odlukom prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2162-5/2018 od 5.9.2018. godine prihvata se u cjelosti Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tuženi, stručni saradnika općinskog suda, odgovoran za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 22. Zakona jer je 27.10.2018.godine došao na sud, kako je utvrđeno timskim psihijatrijskim vještačenjem, u stanju akutne alkoholiziranosti usljed koje je vršenje funkcije stručnog saradnika bilo otežano, a sa moralne i etičke strane potpuno neprihvatljivo, te što je dana 15.12.2017.godine u jutarnjim satima napustio prostorije suda i odbio da se u sud vrati na poziv predsjednika suda, iako je tog dana imao zakazano ročište za glavnu raspravu, a o odgađanju ročišta nije obavijestio stranke u skladu sa zakonom. Postupajući na opisani način, tuženi je ujedno prekršio odredbe 4.,4.1.,5. i 5.1. Kodeksa sudijske etike pa su mu izrečene disciplinske sankcije – javna opomena i smanjenje plate u iznosu od 10% na period od šest mjeseci.

U obrazloženju odluke navodi se da su se stranke u pogledu određivanja disciplinske mjere rukovodile principima iz člana 59. Zakona kao i kriterijima iz Smjernica. Od olakšavajućih okolnosti uzeto je u obzir da tuženi nije ranije disciplinski odgovarao, da je počinio jedan disciplinski prekršaj, da je u potpunosti i iskreno sarađivao sa Uredom disciplinskog tužioca, da je izrazio žaljenje i potpuno razumijevanje da takvo ponašanje predstavlja disciplinski prekršaj, te da se „radilo o periodu određene lične emotivne krize.“ Disciplinska

komisija ne obrazlaže posebno težinu disciplinskog prekršaja, niti se posebno analiziraju posljedice učinjenog prekršaja, u kontekstu odabira disciplinske mjere. Mada su odlukom izrečene dvije disciplinske mjere, PRVOSTEPENA DISCIPLINSKA KOMISIJA ne argumentuje razloge za ovakvo opredjeljenje, niti obrazlaže kriterije po kojim je kao adekvatna izrečena disciplinska mjera smanjenja plate, odnosno visinu i dužinu trajanja ove mjere.

22.4. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-602-17/2018 od 06.09.2018. godine odbijaju se kao neosnovane žalbe tuženog i žalba UDT, te potvrđuje Odluka Drugostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-602-7/2018 od 20.04.2018. godine kojom su kao neosnovane odbijene žalbe tuženog i UDT i potvrđena odluku Prvostepene disciplinske komisije za sudije, broj: 04-07-6-602-1/2018 od 18.01.2018. godine.

Navedenom prvostepenom odlukom utvrđena je odgovornost tuženog, sudije općinskog suda, jer je svjestan značaja poštivanja različitosti u društvu i obaveze dostojanstvenog ponašanja u skladu s dignitetom funkcije koju obavlja, na javnom mjestu drugim licima uputio krajnje pogrdne i uvredljive izjave na nacionalnoj i vjerskoj osnovi, čime je na naročito drzak, bezobziran i nedoličan način ispoljio nacionalnu i vjersku netrpeljivost i govor mržnje, pokazao intimne dijelove tijela, odnosno ispoljio ponašanje nedostojno funkciji koju obavlja, čime je naštetio svom ugledu i ugledu sudijske funkcije, te tako počinio disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 22. Zakona, pa mu je izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate u iznosu od 50% na period od dvanaest mjeseci. U odluci se navodi da je imenovani navedenim ponašanjem povrijedio i odredbe 3. i 4. Kodeksa tužilačke etike. U prvostepenoj odluci se konstatuje da je pravosnažnom presudom osnovnog suda utvrđena odgovornost tuženog za prekršaj iz člana 8. Zakona o javnom redu i miru te mu je izrečena uslovna osuda.

Na odluku Prvostepene disciplinske komisije, žalbu su izjavili i tuženi i UDT zbog odluke o vrsti disciplinske mjere. Tuženi je u žalbi predložio izricanje blaža disciplinska mjera ili umanjenje visine disciplinske mjere smanjenja plate, dok je UDT u svojoj žalbi predložio izricanje mjere razrješenja. Drugostepena disciplinska komisija u odluci kojom je odbacila žalbe na prvostepenu odluku kao neosnovane, konstatuje da je izrečena disciplinska mjera adekvatna težini disciplinskog prekršaja i stepenu disciplinske odgovornosti. U pogledu osnovanog žalbenog prigovora o ranijoj disciplinskoj odgovornosti koju je pogrešno cijenila Prvostepena disciplinska komisija (u drugostepenom postupku je utvrđeno da tuženi ranije nije disciplinski odgovarao), Drugostepena komisija ocjenjuje da ova okolnost nije od takvog značaja da bi nužno dovela do izricanja blaže disciplinske mjere u odnosu na onu koja je izrečena, a upravo iz razloga koji su prethodno navedeni, a odnose se na ozbiljnost i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice i okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen.

U pogledu prijedloga iz žalbe UDT za izricanje strožije disciplinske mjere, odnosno razrješenja tuženog od dužnosti sudije, Drugostepena disciplinska komisija ocjenjuje, pozivajući se na kriterije Smjernica za izricanje ove mjere, da ispoljeno ponašanje, nedostojno funkciji koju tuženi obavlja obavlja, nije kvalifikovano kao potpuno odsustvo moralnih načela, posebno imajući u vidu činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o

trenutku, a ne o kontinuiranom ponašanju, kao i činjenicu da je tuženi priznao počinjenje navedenog prekršaja, te da je izrazio kajanje jer takvo ponašanje ne dolikuje intelektualcu, kao i da mu je sve ovo bilo škola.

U konačnoj odluci VSTV-a, navodi se da je razmatrajući žalbu tuženog kao i žalbu UDT-a izjavljene na odluku Drugostepene disciplinske komisije, VSTV, nakon uvida u disciplinski spis predmeta, i sveobuhvatne rasprave, prihvatilo razloge koje je u obrazloženju svoje odluke navela Drugostepena disciplinska komisija, smatrajući da je izrečena disciplinska mjera, smanjenje plaće za iznos od 50% na period od jedne godine, proporcionalna prirodi i težini počinjenog disciplinskog prekršaja, te da će se izrečenom mjerom ostvariti svrha i ciljevi disciplinskog sankcionisanja. U odluci VSTV-a ocjenjuje se kao neosnovan žalbeni prigovor tuženog da su disciplinske komisije prilikom izricanja disciplinske mjere trebale voditi računa da disciplinska mjera bude u srazmjeru sa sankcijom koja mu je izrečena u prekršajnom postupku, iz razloga što je, neovisno o izrečenoj prekršajnoj sankciji, u disciplinskom postupku utvrđena odgovornost tuženog za disciplinski prekršaj koji je propisan za nosioce pravosudnih funkcija, te u skladu sa težinom disciplinskog prekršaja, stepenom disciplinske odgovornosti i drugim relevantnim okolnostima izrečena i disciplinska mjera. Žalbeni navod UDT-a da je tuženi pokazao kontinuitet u davanju neprimjerenih izjava na nacionalnoj i vjerskoj osnovi, te da ponašanje za koje je oglašen odgovornim u disciplinskom i prekršajnom postupku ne predstavlja izolovan slučaj, VSTV smatra neosnovanim iz razloga jer je ponašanje tuženog vezano za konkretan događaj, a što su disciplinske komisije u postupku pravilno utvrdile. Žalbeni navod UDT-a da ne stoji konstatacija prvostepene i drugostepene disciplinske komisije prema kojoj je tuženi doprinio utvrđivanju istine u ovom postupku iskrenim priznanjem i da je izrazio kajanje, a što je posebno cijenjeno kao olakšavajuća okolnost pri izricanju disciplinske mjere, VSTV smatra djelimično osnovanim, jer je tuženi svojim priznanjem dao doprinos utvrđivanju istine, iako to priznanje nije praćeno kajanjem u smislu pokušaja postizanja oprosta oštećenih zbog uznemirenosti i uvrede koju su doživjeli, ali ovaj prigovor, po mišljenju VSTV-a ne upućuje na opravdanost izricanja strožije disciplinske mjere u odnosu na onu koja je izrečena, te Vijeće nalazi da je izrečena disciplinska mjera adekvatna i u srazmjeri sa težinom disciplinskih prekršaja, kao i stepenom utvrđene disciplinske odgovornosti tuženog.

Iako su disciplinske komisije i VSTV u svojim odlukama elaborirali adekvatnost izrečene mjere i u smislu kriterija utvrđenih Smjernicama, ni u jednoj odluci nije obrazloženo izricanje ove mjere u kontekstu počinjenja prekršaja umišljajem, a kako je predviđeno Smjernicama za izricanje disciplinske mjere smanjenja plate u iznosu većem od 25% i dužem od 6 mjeseci.

22.5. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-745-5/2019 od 13.3.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, sutkinje općinskog suda, odgovorna što je, više puta u privatnom aranžmanu sa prijateljima, kao gost posjećivala ugostiteljski objekt koji je istovremeno bio predmet spora u postupku u kojem je tužena postupala kao sudija, o čemu su na društvenoj mreži „Facebook“ objavljene fotografije kao i statusi kojim je tužena javno izražavala svoje zadovoljstvo i ugodu prilikom posjeta navedenom ugostiteljskom objektu, čime je kod stranke u postupku koja je po presudi tužene izgubila spor u navedenoj pravnoj stvari, stvorila percepciju o svom pristrasnom postupanju

u predmetu i nedostatku integriteta, odnosno, ponašanjem izvan suda naštetila ugledu funkcije koju obavlja, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 22. Zakona. Pored navedenog disciplinskog prekršaja, tužena je istovremeno povrijedila odredbe 2, 2.1,4. i 4.1. Kodeksa sudijske etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere stranke su, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, kao i dosadašnju disciplinsku praksu, cijenile broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja, posljedice, posebne okolnosti pod kojim je disciplinski prekršaj počinjen, dosadašnji rad i ponašanje tužene, te druge relevantne okolnosti. U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tužene, cijenjena je činjenica da je tužena disciplinski prekršaj počinila iz nehata; da je tužena sudija sa dugogodišnjim iskustvom u pravosuđu protiv koje ranije nije vođen disciplinski postupak; da je tuženu pokretanje disciplinskog postupka veoma pogodilo; da je u toku istrage i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT-om, te izrazila žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je okolnost da je disciplinski prekršaj počinjen javnim objavljivanjem statusa široj javnosti, odnosno putem društvene mreže, te da je tužena svojim postupanjem izazvala sumnju u svoj integritet i u svoju nepristrasnost pri postupanju i odlučivanju u konkretnom sudskom predmetu.

Prilikom sporazumijevanja o disciplinskoj mjeri, cijenjena je i dosadašnja disciplinska praksa u pogledu broja i vrste izrečenih disciplinskih mjera kao i drugih specifičnih okolnosti u sličnim slučajevima u kojim je utvrđena disciplinska odgovornost sudija i tužilaca, ali se ne navode konkretne uporedive disciplinske odluke. Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju odluke navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, imajući u vidu kršenje Kodeksa sudijske etike od strane tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane navedenim Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. Navedeni kriteriji, odnosno njihov uticaj na opredjeljenje disciplinske komisije za izrečenu disciplinsku mjeru nisu posebno obrazloženi, kako bi se na transparentniji način argumentovalo da izricanje teže disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno u odnosu na posljedice počinjenog disciplinskog prekršaja i stepen odgovornosti tužene, te ostale kriterije utvrđene Smjernicama.

A.23. BILO KAKVO DRUGO PONAŠANJE KOJE PREDSTAVLJA OZBILJNO KRŠENJE SLUŽBENE DUŽNOSTI ILI DOVODI U PITANJE POVJERENJE JAVNOSTI U NEPRISTRASNOST I KREDIBILITET SUDSTVA

U posmatranom vremenskom periodu, proveden je jedan disciplinski postupak kojim je utvrđena odgovornost za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 23. za koji je izrečena disciplinska mjera – javna opomena. Ova odluka donesena je na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti i, kao i druge odluke donesene po ovom osnovu, sadrži tipsko obrazloženje u kojem se navodi sadržaj sporazuma i zaključak o

ocjeni da je sporazum zaključen u skladu sa odredbom člana 69. stav (1) Zakona i prihvatanju sporazuma od strane prvostepene disciplinske komisije. U pogledu ocjene predložene disciplinske mjere prvostepena disciplinska komisija u analiziranoj odluci, slično ili identično kao i u svim ostalim odlukama donesenim po osnovu sporazuma, navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane navedenim Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. Cijeni se da bi za unapređenje disciplinske prakse bilo neophodno individualizirati ocjenu predložene disciplinske mjere u odnosu na konkretan disciplinski prekršaj i počinioca disciplinskog prekršaja, te posebno elaborirati stav disciplinske komisije o adekvatnosti predložene disciplinske mjere, a imajući u vidu kriterije predviđene Smjernicama.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
23.1	04-07-6-255-2/2020 od 21.1.2020.	Sutkinja osnovnog suda	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena

23.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za sudije broj: 04-07-6-255-2/2020 od 21.1.2020. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, sutkinja osnovnog suda, odgovorna za disciplinski prekršaj iz člana 56. tačka 23. Zakona jer je, kršeći odredbe člana 52. st. (2) Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju, koji propisuje isključivo ovlaštenje predsjednika suda da spise predmeta jednog sudije da u rad drugom sudiji, naložila radniku pisarnice da joj donese predmet kojim je bio zadužen drugi odsutni sudija, te je, nakon izvršenog pregleda predmeta, iako nije istekao rok za žalbu učesnika u postupku, dnevnom naredbom, u kojoj nije naznačeno ime sudije koji je donosi, konstatovala pravosnažnost rješenja o nasljeđivanju. Tužena je prekršila i član 7. st.1. Pravilnika o automatskom upravljanju predmetima u sudovima, koja nalaže svakom korisniku obavezu prijavljivanja na sistem sa svojim korisničkim imenom i lozinkom i odgovornost izvršenja svih radnji sa tom prijavom, jer bez prijavljivanja na Sistem za automatsko upravljanje predmetima (CMS), naložila daktilografu da konstatuje pravosnažnost rješenja o nasljeđivanju, tako da je ova radnja registrovana kao radnja koju je preduzeo odsutni sudija koji je predmetom bio zadužen. Postupajući po žalbi učesnika u postupku, Okružni sud u je donio rješenje kojim je uvažio žalbu i ukinuo navedeno rješenje o nasljeđivanju čiju je pravosnažnost konstatovala tužena. Punomoćnik stranke u navedenom postupku je tužio Republiku Srpsku i druge zbog naknade štete i sticanja bez osnova, tražeći odštetu od 5.000.000 KM zbog štetnih radnji, među kojima je i konstatovanje pravosnažnosti rješenja o nasljeđivanju, koje je tužena zabilježila u odsutnosti postupajuće sudije. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U obrazloženju odluke se navodi da su prilikom predlaganja disciplinske mjere kao olakšavajuće okolnosti uzete: iskazano žaljenje tužene zbog počinjenog prekršaja i korektna saradnja sa UDT-om u istrazi i tokom disciplinskog postupka, koji se manifestuju u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje sporazuma. Strane su također imale u vidu okolnost da je tužena sudija sa dugogodišnjim

iskustvom protiv koje nije ranije pokretan disciplinski postupak, te da ne postoji velika vjerovatnoća da će ponoviti prekršaj. Strane smatraju da je, kao olakšavajuću okolnost, potrebno uzeti i stepen disciplinske odgovornosti - nesvjesni nehat, koji se ogleda u tome da je tužena, prilikom izvršenja prekršaja, smatrala da postupa ispravno i u skladu sa dugogodišnjom praksom suda, iako je, kao iskusna sudija, mogla i morala biti svjesna kršenja navedenih propisa. Kao otežavajuća okolnost cjenjena je posljedica izvršenog disciplinskog prekršaja - da je između ostalog, ali ne i isključivo zbog radnji tužene, pokrenut parnični postupak zbog naknade štete protiv Republike Srpske, čime je nanesena šteta ugledu i reputaciji osnovnog suda.

Prvostepena disciplinska komisija navodi da je cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane navedenim Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja. Odlukom se, međutim posebno ne obrazlažu navedeni kriteriji u smislu njihovog uticaja na odabir disciplinske mjere niti se obrazlažu činjenice koje bi na jasniji način potkrijepile argumentaciju da u konkretnom slučaju, strožija disciplinska mjera ne bi bila adekvatna počinjenom disciplinskom prekršaju, posebno imajući u vidu posljedice disciplinskog prekršaja.

B. KONAČNE ODLUKE KOJIMA JE UTVRĐENA DISCIPLINSKA ODGOVORNOST TUŽILACA

U periodu od juna 2016. do juna 2020. godine disciplinski organi VSTV-a BiH su donijeli ukupno 23 konačne disciplinske odluke kojima je utvrđena disciplinska odgovornost tužilaca za ukupno 33 disciplinska prekršaja iz člana 57. Zakona. U 19 odluka utvrđena je disciplinska odgovornost za samo jedan disciplinski prekršaj, u tri odluke je utvrđena odgovornost za dva disciplinska prekršaja, u dvije odluke utvrđena je odgovornost za tri disciplinska prekršaja i jednom odlukom utvrđena je odgovornost za pet disciplinskih prekršaja. U većini navedenih disciplinskih odluka, posebne radnje su vezane uz svaki utvrđeni disciplinski prekršaj. Međutim u pojedinim odlukama iste radnje tuženog se kvalifikuju kao dva prekršaja, kao što je uočeno analizom disciplinske odluke ref.br. 4.1. u kojoj su tri radnje tuženog kvalifikovane kao šest disciplinskih prekršaja ili u disciplinskoj odluci ref.br.9.2. gdje je jedna radnja tuženog (iznajmijavanje prostora advokatima) kvalifikovana kao dva disciplinska prekršaja (član 57. tč. 22.i 23. Zakona). Ovakva kumulacija prekršaja može dovesti u pitanje pravnu sigurnost u oblasti disciplinske odgovornosti nosilaca pravosudne funkcije i svakako je pitanje kome bi trebalo posvetiti odgovarajuću pažnju prilikom donošenja disciplinskih odluka.

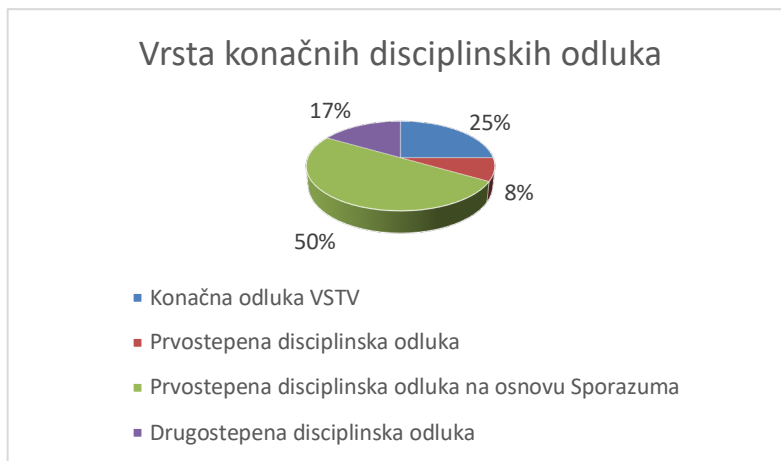
Od ukupno 33 utvrđena prekršaja, 14 se odnosi na prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona (nemar i nepažnja u vršenju službenih dužnosti), šest na prekršaj iz člana člana 57. tačka 9. Zakona (neopravdano kašnjenje u provođenju radnji u vezi s vršenjem dužnosti tužioca ili bilo kakvo drugo ponovljeno nepoštivanje dužnosti), četiri na prekršaj iz člana 57. tačka 22. Zakona (ponašanje u sudu ili tužilaštvu i izvan suda ili tužilaštva koje šteti ugledu tužilačke funkcije), tri na prekršaj iz člana 57. tačka 15. Zakona (neizvršavanje uputstava nadređenog tužioca, osim ako bi izvršavanje takvog uputstva značilo kršenje zakona ili odredbi ovog člana), zatim dva na prekršaj iz člana 57. tačka 19. i tačka 22. Zakona. Pregled utvrđenih prekršaja prikazan je u Tabeli br. 2. Napominje se da su konačne odluke svrstane prema prvom prekršaju koji je naveden u analiziranoj odluci.

Najveći broj konačnih disciplinskih odluka doneseno je u prvostepenom disciplinskom postupku, ukupno 13, od čega je 11 odluka (50% od ukupnog broja odluka) doneseno na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti, zaključenog između UDT i tuženog. U svih 11 odluka donesenih na osnovu Sporazuma Prvostepene disciplinske komisije su prihvatile predložene disciplinske mjere, ocjenjujući ih kao adekvatne počinjenom disciplinskom prekršaju i stepenu disciplinske odgovornosti tuženog.

Konačnim odlukama drugostepenih disciplinskih komisija okončana su četiri disciplinska postupka i to sa tri odluke kojima su odbijene žalbe i potvrđena prvostepena disciplinska odluka, dok je jednom konačnom drugostepenom disciplinskom odlukom (ref.br.22.2) preinačena prvostepena odluka u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru (ublažena je disciplinska mjera smanjenja plate u pogledu visine procentualnog iznosa smanjenja).

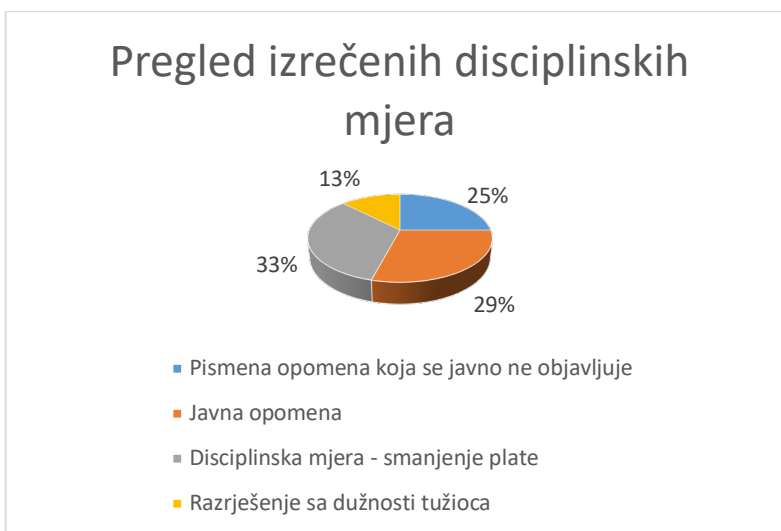
Konačnim odlukama VSTV okončano je ukupno šest disciplinskih postupaka. Sa pet konačnih odluka VSTV, potvrđene su drugostepene disciplinske odluke (kojima su potvrđene tri i preinačene dvije prvostepene

disciplinske odluke), dok je jedna drugostepena odluka (ref.br.8.12) preinačena u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru (umjesto disciplinske mjere smanjenja plate, izrečena je disciplinska mjera – javna opomena). Pregled konačnih odluka po vrstama prikazan je u Grafikonu br. 5.

Grafikon 5 Pregled konačnih disciplinskih odluka (tužioc)

Navedenim konačnim disciplinskim odlukama izrečeno je šest pismenih opomena koje se javno ne objavljuju, sedam javnih opomena, sedam disciplinskih mjera – smanjenja plate, a tri tužioca su razriješena dužnosti. Pregled izrečenih disciplinskih mjera po vrstama prikazan je u Grafikonu br. 6.

Grafikon 6 Pregled izrečenih disciplinskih mjera (tužioc)

U tri disciplinska postupka utvrđena je odgovornost dva glavna tužioca i dva zamjenika glavnih tužilaca, dva tužioca Tužilaštva BiH, jednog tužioca Tužilaštva BD BiH, dok je ostalim odlukama utvrđena odgovornost prema tužiocima kantonalnih/okružnih tužilaštava.

Iako su generalno disciplinskim odlukama data detaljna obrazloženja, kako u pogledu utvrđivanja činjenica, tako i primjene materijalnog prava, primjetan je uglavnom tipski način obrazlaganja opredjeljenja disciplinske komisije za adekvatnu disciplinski mjeru, što se posebno odnosi na odluke prvostepenih disciplinskih komisija koje su donesene na osnovu Sporazuma o zajedničkoj saglasnosti. Mada se većina disciplinskih odluka referira na principe iz člana 59. Zakona i kriterije utvrđene Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima, konkretna ocjena kriterija koji se navode nije detaljno obrazložena.

U pogledu procjene olakšavajućih okolnosti, akcenat se u većini odluka daje dugogodišnjem radnom iskustvu tuženog, dobrim radnim rezultatima, činjenici da tuženom ranije nije utvrđena disciplinska odgovornost, zatim saradnji sa UDT i disciplinskim organima u toku disciplinskog postupka, iskazanom žaljenju zbog učinjenog disciplinskog prekršaja, a nerijetko se kao olakšavajuće okolnosti uzimaju obzir i veliki broj predmeta sa kojim je tuženi zadužen, kao i zdravstveno stanje, porodične i finansijske okolnosti tuženog. U vezi sa dugogodišnjim radnim iskustvom tuženog, treba napomenuti da se u pojedinim disciplinskim odlukama ova okolnost cijeni i kao otežavajuća okolnost, uz argument da bi tuženi u skladu sa dugogodišnjim radnim iskustvom trebao biti odgovorniji ili bolje poznavati određene propise.

Od otežavajućih okolnosti najčešće se u obzir uzima posljedica učinjenog prekršaja (mada se u svim disciplinski odlukama i ne cijeni posljedica), te ranija disciplinska odgovornost tuženog, kao npr. u predmetu ref.br. 8.2. gdje se nastupanje apsolutne i relativne zastarjelosti krivičnog gonjenja cijeni kao otežavajuća okolnost. U pojedinim odlukama se ranije utvrđena disciplinska odgovornost cijeni kao otežavajuća okolnost, ali se ne navodi disciplinski prekršaj za koji je tuženi ranije odgovarao (što bi bilo veoma bitno za ocjenu obrasca ponašanja tuženog) niti se navodi koja mu je disciplinska mjera izrečena u ranijem postupku, kao npr. u odluci ref.br.7.1. U vezi sa ranije utvrđenom disciplinskom odgovornosti tuženog, primjetno je da ne postoji ujednačen stav disciplinskih komisija u pogledu protoka vremena od ranije utvrđene disciplinske odgovornosti, a što je predviđeno Smjernicama kao jedan od izuzetaka za izricanje teže disciplinske mjere u odnosu na disciplinsku mjeru koja je ranije izrečena tuženom.

SADRŽAJ I ANALIZA KONAČNIH DISCIPLINSKIH ODLUKA PO VRSTI DISCIPLINSKIH PREKRŠAJA

U narednim dijelovima teksta su analizirane disciplinske odluke kojima je utvrđena disciplinska odgovornosti i izrečene disciplinske mjere tužiocima. Numeracija poglavlja se odnosi na tačke člana 57. Zakona.

Tačka	Disciplinski prekršaji tužilaca (član 57. Zakona)	Broj donesenih odluka
1.	povreda načela nepristrasnosti	0
2.	postupanje s pristrasnošću i predrasudama tokom obavljanja službenih dužnosti zbog rase, boje, spola, vjerske pripadnosti, etničkog porijekla, nacionalne pripadnosti, seksualne opredijeljenosti ili društvenog i ekonomskog statusa stranke	0
3.	očigledno kršenje obaveze ispravnog postupanja prema sudiji u postupku, strankama, njihovim pravnim zastupnicima, svjedocima, ili drugim osobama	0 + 1*
4.	odavanje povjerljivih informacija koje proizilaze iz vršenja dužnosti tužioca	1
5.	prihvatanje poklona ili nagrada čija je namjena neprimjereno utjecanje na odluke i postupke tužilaca, uključujući i slučajeve kada poklon ili nagrada samo odaju utisak neprimjerenog utjecaja	0
6.	korištenje funkcije tužioca kako bi se pribavile neopravdane koristi za sebe ili druge osobe	0
7.	propuštanje da traži svoje izuzeće od postupanja po predmetima kada postoji sukob interesa	1
8.	nemar ili nepažnja u vršenju službenih dužnosti;	12 + 1*
9.	neopravdano kašnjenje u provođenju radnji u vezi s vršenjem dužnosti tužioca ili bilo kakvo drugo ponovljeno nepoštivanje dužnosti	1 + 4*
10.	upuštanje u neprimjerene kontakte sa sudijom ili strankama u postupku	0
11.	omogućavanje vršenja dužnosti tužioca osobama koje na to nisu zakonom ovlaštene	0
12.	miješanje u postupanje sudije ili tužioca s namjerom opstruiranja ili potcjenjivanja njihovih aktivnosti	0
13.	osuda na kaznu zatvora zbog izvršenog krivičnog djela, ili ako je proglašen krivim za krivično djelo koje ga čini nepodobnim za vršenje dužnosti tužioca	1
14.	davanje bilo kakvih komentara, dok se predmet ne riješi na sudu, za koje se opravdano može očekivati da mogu ometati ili štetiti pravičnom postupku ili suđenju, ili nepoduzimanje odgovarajućih koraka kako bi se osiguralo da se njemu podređeni uposlenici tužilaštva također suzdrže od davanja komentara	0
15.	neizvršavanje uputstava nadređenog tužioca, osim ako bi izvršavanje takvog uputstva značilo kršenje zakona ili odredbi ovog člana	2 + 1*
16.	upuštanje u aktivnosti koje su nespojive sa dužnostima tužioca	0
17.	propuštanje, iz neopravdanih razloga, da postupi u skladu s odlukama, naredbama ili zahtjevima Vijeća	0
18.	propuštanje da odgovori na upit u vezi s nekom disciplinskom stvari, osim ukoliko je do propusta došlo iz opravdanih razloga	0
19.	namjerno davanje lažne, obmanjive ili nedovoljne informacije u vezi s prijavama za radno mjesto, disciplinskim stvarima, pitanjima unapređenja i napredovanja u službi ili bilo kojim drugim pitanjima koja su u nadležnosti Vijeća	1
20.	neispunjavanje obaveze učestvovanja u oblicima obaveznog stručnog usavršavanja ili drugih zakonom propisanih obaveza	0
21.	ako ne postupi u skladu s odlukom o njegovom privremenom upućivanju u drugo tužilaštvo	0
22.	ponašanje u sudu ili tužilaštvu i izvan suda ili tužilaštva koje šteti ugledu tužilačke funkcije	4 + 1*
23.	bilo kakvo drugo ponašanje koje predstavlja ozbiljno kršenje službene dužnosti ili dovodi u pitanje povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet tužilaštva	0 + 2*
Ukupan broj disciplinskih prekršaja utvrđenih sa 24 konačne disciplinske odluke donesene u periodu juni 2016. – juni 2020. godine		23 + 10*

Tabela 2 Pregled disciplinskih prekršaja utvrđenih konačnim disciplinskim odlukama donesenim u periodu juni 2016. – juni 2020. (* odnosi se na broj prekršaja iz odluka kojima je utvrđena odgovornost tuženog za dva ili više prekršaja)

B.1. POVREDA NAČELA NEPRISTRASNOSTI

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 1. Zakona.

B.2. POSTUPANJE S PRISTRASNOŠĆU I PREDRASUDAMA TOKOM OBAVLJANJA SLUŽBENIH DUŽNOSTI ZBOG RASE, BOJE, SPOLA, VJERSKE PRIPADNOSTI, ETNIČKOG PORIJEKLA, NACIONALNE PRIPADNOSTI, SEKSUALNE OPREDIJELJENOSTI ILI DRUŠTVENOG I EKONOMSKOG STATUSA STRANKE

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 2. Zakona.

B.3. OČIGLEDNO KRŠENJE OBAVEZE ISPRAVNOG POSTUPANJA PREMA SUDIJI U POSTUPKU, STRANKAMA, NJIHOVIM PRAVNIM ZASTUPNICIMA, SVJEDOCIMA, ILI DRUGIM OSOBAMA

U posmatranom periodu donesena je jedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 3. Zakona, ali je ta odluka svrstana u odjeljak B.8 prema prvonavedenom prekršaju.

B.4. ODAVANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA KOJE PROIZILAZE IZ VRŠENJA DUŽNOSTI TUŽIOCA

U posmatranom periodu donesena je jedna konačna disciplinska odluka kojom je utvrđena odgovornost tužene za prekršaj iz člana 57. tačka 4. Zakona, odnosno za prekršaj „odavanje povjerljivih informacija koje proizilaze iz vršenja dužnosti tužioca“. Ovom odlukom je, ujedno, utvrđena odgovornost tužene za prekršaje iz člana 57. tč.8, 15, 19 i 23. po tri tačke optužnice (četvrta tačka disciplinske tužbe odbijena je u drugostepenom postupku), odnosno tri radnje su okvalifikovane kao pet disciplinskih prekršaja. Prva radnja tužene okvalifikovana je kao prekršaj iz člana 57. tč. 4. i 23. Zakona. Druga radnja tužene okvalifikovana je kao prekršaji iz člana 57. tč.8. i 15. Zakona. U obrazloženju drugostepene disciplinske komisije navodi kao posljedica prve radnje - ponašanje kojim se dovodi u pitanje zakonitost rada tužilačkog sistema i generalno sistem provedbe pravde, a kao posljedica druge radnje - ugrožavanje povjerenja javnosti u pravosuđe usljed neefikasnog rješavanja podnesenih pritužbi na tužilačke odluke. Očigledno je da se radi o svojevrsnom

sticaju prekršaja, ali se ovo pitanje posebno ne elaborira u obrazloženjima odluka, što bi bilo dobro za razvoj dosljedne disciplinske prakse.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
4.1.	04-07-6-660-14/2017 od 7.9.2017.	Glavni tužilac kantonalnog tužilaštva	Konačna odluka VSTV	Disciplinski prekršaji iz člana 57.tč.8,15,19 i 23.Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 20% na period od devet mjeseci

4.1. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-660-14/2017 od 7.9.2017. godine odbijaju se kao neosnovane žalbe Ureda disciplinskog tužioca i tužene, te se potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-660-10/2017 od 21.06.2017. godine kojom je odbijena žalba UDT, dok je uvažena žalba tužene, te preinačena odluka Prvostepene disciplinske komisije za tužioce broj: 04-07-6-660-2/2017 od 10.04.2017. godine, u pogledu izrečene disciplinske mjere, tako što je tuženoj, glavnom tužiocu kantonalnog tužilaštva, za počinjene disciplinske prekršaje izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate za iznos od 20 % na period od devet mjeseci. Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije, utvrđena je odgovornost tužene za počinjene disciplinske prekršaje iz člana 57. tč. 4., 8., 15., 19. i 23. Zakona, što je:

1. vršeci funkciju glavnog tužioca (odgovarajući na dopis premijera kojim su joj dostavljene informacije o privrednom subjektu) tadašnjem premijeru uputila dopis sa presjekom stanja 16 predmeta tužilaštva koji se odnose na taj privredni subjekt - oštećenu stranu, a u kojima nije donesena konačna tužilačka odluka (osim u jednom predmetu), te je na ovaj način neovlaštenom licu dostavila detaljne informacije o podnosiocima krivične prijave, prijavljenim licima kao i krivičnim djelima za koja se terete, te poduzetim predistražnim i istražnim radnjama u predmetu i radnjama koje će se poduzeti u toku daljeg postupanja, omogućila da pomenute informacije budu dostupne drugim licima (predmetni dopis je pronađen kod lica koje je osumnjičeno u jednom od pomenutih predmeta), čime je tužena počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tč. 4 i 23. Zakona;

2. vršeci funkciju glavnog tužioca, propustila obezbijediti da se poslovi i zadaci tužilaštva obavljaju zakonito, uredno i blagovremeno u skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, te izvršiti nadzor i kontrolu poštivanja Uputstva Glavnog federalnog tužitelja Federalnog tužilaštva o rješavanju pritužbi na naredbe o neprovođenju i obustavi istrage, odnosno propustila izvršiti nadzor i kontrolu primjene Pravilnika o sistemu za automatsko upravljanje predmetima u tužilaštvu, što je konkretno imalo uticaja na dužinu trajanja postupka u jednom predmetu (u kojem je pritužba na postupanje ocijenjena kao osnovana), čime je tužena počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tč. 8 i 15. Zakona ;

3. postupajući kao tužilac, u periodu između marta i decembra 2015. godine, 247 KTA predmeta iskazala završenim putem TCMS, te predmete arhivirala, iako u ovim predmetima nije donesena konačna tužilačka odluka i neophodno je preduzimanje daljih radnji, te ove predmete kao završene prikazala u izvještaju o ostvarenoj orijentacionoj normi tužene za 2015. godinu, postupivši suprotno članovima 7. i 9. Pravilnika o

orijentacionim mjerilima za rad tužioca u tužilaštvima BiH, čime je tužena počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 19. Zakona ;;

4. postupajući kao tužilac (prije izbora na dužnost glavnog tužioca) donijela službene zabilješke u 59 predmeta kantonalnog tužilaštva i iste predmete iskazala završenim bez dostavljanja odluke i obavještenja kako oštećenim tako i podnosiocima prijave, čime te tužena počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tč. 8 i 15. Zakona ;

Tuženoj je za navedene disciplinske prekršaje prvostepenom disciplinskom odlukom izrečena disciplinska mjera - smanjenja plate za iznos od 20% na period od godinu dana. Protiv navedene prvostepene disciplinske odluke, žalbe su podnijeli UDT zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri i tužena zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri.

Postupajući po izjavljenim žalbama, Drugostepena disciplinska komisija je odbila žalbu UDT kao neosnovanu, dok je uvažila žalbu tužene, te preinačila odluku Prvostepene disciplinske komisije za tužioce u pogledu izrečene disciplinske mjere, tako što je tuženoj za počinjene disciplinske prekršaje izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate za iznos od 20 % na period od devet (9) mjeseci. Drugostepenom odlukom je odbijena i tačka IV prvostepene odluke, uz obrazloženje da u 59 konkretna KTA predmeta, nije bilo osnove za primjenu odredaba člana 231. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Ovom odredbom propisano je da tužitelj obavještava oštećenog i podnosioca prijave o neprovođenju istrage kao i o razlozima za to, u roku od tri dana od dana donošenja takve naredbe, međutim uvidom u spis je ustanovljeno da (izuzev u jednom predmetu) nisu ostvareni uslovi za primjenu navedenog, jer sporni KTA predmeti nisu sadržavali krivičnu prijavu, eventualnog oštećenog odnosno osumnjičenog, što su prema mišljenju Drugostepene disciplinske komisije neophodni elementi za primjenu ove odredbe. Slijedom navedenog, pozivajući se na principe proporcionalnosti disciplinske mjere težini i posljedicama počinjenih disciplinskih prekršaja i stepenu disciplinske odgovornosti tužene, kao i kriterijima koji su propisani Smjernicama, Drugostepena disciplinska komisija ocjenjuje da je disciplinska mjera - smanjenje plate u iznosu od 20% na period od devet mjeseci, adekvatna težini počinjenih disciplinskih prekršaja i stepenu disciplinske odgovornosti tužene.

U odnosu na žalbu Ureda disciplinskog tužioca kojom se traži strožije disciplinsko kažnjavanje tužene, Drugostepena Komisija je mišljenja da je ista neosnovana. Naime, posljedice počinjenih prekršaja, iz tačke 1. odluke - ponašanje kojim se dovodi u pitanje zakonitost rada tužilačkog sistema i generalno sistem provedbe pravde, iz tačke 2. odluke - ugrožavanje povjerenja javnosti u pravosuđe usljed neefikasnog rješavanja podnesenih pritužbi na tužilačke odluke, i tačke 3. koja se ogleda u pogrešno dostavljenim informacijama o ostvarenoj orijentacionoj normi tužene za 2015. godinu, odnosno informaciju o ostvarenim rezultatima rada, nisu takvog karaktera i intenziteta koji bi ukazali na opravdanost izricanja strožije disciplinske mjere u odnosu na onu koja je izrečena ovom odlukom.

U konačnoj disciplinskoj odluci donesenoj po žalbama koje su na drugostepenu disciplinsku odluku u pogledu izrečene disciplinske mjere izjavili UDT i tužena, VSTV ocjenjuje kao neosnovan argument tužene da je izrečena disciplinska mjera prestroga odnosno da nije adekvatna težini počinjenog disciplinskog prekršaja i stepenu disciplinske odgovornosti jer je tuženoj za sedam disciplinskih prekršaja odlukom Prvostepene disciplinske komisije izrečena disciplinska mjera smanjenja plate za iznos od 20% na period od godinu dana, dok za pet prekršaja s obzirom da je oslobođena odgovornosti za tačku IV, disciplinske tužbe, Drugostepena disciplinska komisija je izrekla istu mjeru samo na period od devet mjeseci. Suprotno navedenom argumentu, VSTV je mišljenja da upravo činjenica da je Drugostepena disciplinska komisija tuženoj izrekla disciplinsku mjeru smanjenja plate na kraći period, potvrđuje da je pobijana odluka pravilna i da je mjera izrečena tuženoj proporcionalna broju i težini počinjenih prekršaja.

Iako se u drugostepenoj disciplinskoj odluci, kao i u odluci VSTV, pri obrazloženju adekvatnosti izrečene disciplinske mjere referira na Smjernice, posebno se ne obrazlažu kriteriji na osnovu kojih je utvrđena visina i period trajanja disciplinske mjere smanjenja plate, niti se u ovom kontekstu posebno obrazlaže priroda i posljedice počinjenih disciplinskih prekršaja, kojim kriterijima se, u skladu sa Smjernicama opravdava neizricanje teže disciplinske mjere.

B.5. PRIHVATANJE POKLONA ILI NAGRADA ČIJA JE NAMJENA NEPRIMJERENO UTJECANJE NA ODLUKE I POSTUPKE TUŽILACA, UKLJUČUJUĆI I SLUČAJEVE KADA POKLON ILI NAGRADA SAMO ODAJU UTISAK NEPRIMJERENOG UTJECAJA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 5. Zakona.

B.6. KORIŠTENJE FUNKCIJE TUŽIOCA KAKO BI SE PRIBAVILE NEOPRAVDANE KORISTI ZA SEBE ILI DRUGE OSOBE

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 6. Zakona.

B.7. PROPUŠTANJE DA TRAŽI SVOJE IZUZEĆE OD POSTUPANJA PO PREDMETIMA KADA POSTOJI SUKOB INTERESA

U posmatranom periodu jednom konačnom disciplinskom odlukom je utvrđen disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 7. Zakona. Ova odluka je donesena na osnovu sporazuma i tuženom je izrečena disciplinska mjera

– javna opomena. Kao što se generalno može zaključiti za sve prvostepene disciplinske odluke koje se donose na osnovu Sporazuma, obrazloženje je dato tipski, bez posebnog elaboriranja stava disciplinske komisije o činjenicama koje su opredijelile stav o adekvatnosti disciplinske mjere u konkretnom slučaju. Kao otežavajuća okolnost navodi se ranije utvrđena disciplinska odgovornost, ali se ne navodi disciplinski prekršaj koji je tuženom ranije utvrđen niti disciplinska mjera kojom je sankcionisan, kao ni vremenski period u kojem je taj disciplinski prekršaj počinjen, kako bi se eventualno, u skladu sa kriterijima utvrđenim Smjernicama, razmotrila adekvatnost izricanja strožije disciplinske mjere u odnosu na ranije izrečenu.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
7.1.	04-07-6-762-7/2019 od 20.05.2019.	Tužilac okružnog javnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena

7.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-762-7/2019 od 20.05.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje odgovornost tuženog, tužioca okružnog javnog tužilaštva, što je propustio da traži svoje izuzeće u predmetu u kojem je prijavljeno lice bio njegov srodnik u četvrtom stepenu u pobočnoj liniji (sin njegove tetke) i donio naredbu o neprovođenju istrage u odnosu na prijavljeno lice, nakon čega je rješenjem glavnog tužioca usvojen zahtjev za izuzeće tuženog, ukinuta naredba o neprovođenju istrage, kao i sve druge provedene radnje i predmet dodijeljen u rad drugom tužiocu, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 7. Zakona. Tuženi je ujedno prekršio odredbu 2.5. Kodeksa tužilačke etike, te mu je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijenjena je činjenica da je tuženi tužilac sa dugogodišnjim iskustvom; da je u periodu obuhvaćenim disciplinskom tužbom ostvario veoma dobre radne rezultate u pogledu ostvarenja orijentacione norme i realizacije plana rješavanja starih predmeta, da je za navedeni period ocijenjen visokim ocjenama, te da je u toku istrage i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno sarađivao sa UDT-om.

U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je činjenica da je tuženi propustio zatražiti svoje izuzeće u jednom predmetu, te da su protiv tuženog ranije vođeni disciplinski postupci. U odluci nisu navedene odluke o ranije vođenim postupcima, niti se može zaključiti da li je tim odlukama utvrđena disciplinska odgovornost tuženog i koje su mu (ako su) disciplinske mjere izrečene, a što bi svakako doprinijelo kako razvoju ujednačene disciplinske prakse, tako i jasnijem obrazloženju pojedinačnih kriterija koji su uzeti u obzir prilikom izricanja disciplinske mjere.

B.8. NEMAR ILI NEPAŽNJA U VRŠENJU SLUŽBENIH DUŽNOSTI

U posmatranom periodu doneseno je ukupno 13 disciplinskih odluka kojima je utvrđena disciplinska odgovornost tuženih za prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona. Od navedenog broja jedna odluka je svrstana u odjeljak B.22. ove analize po prvonavedenom utvrđenom prekršaju.

U šest odluka je istovremeno, uz ovaj prekršaj, utvrđena odgovornost za jedan ili dva druga disciplinska prekršaja - najviše za prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona (neopravdano kašnjenje u provođenju radnji u vezi s vršenjem dužnosti tužioca ili bilo kakvo drugo ponovljeno nepoštivanje dužnosti). Izrečene su sve vrste disciplinskih mjera, od pismene opomene koja se javno ne objavljuje (4), javne opomene (4), smanjenja plate (3) do razrješenja (1),

Osam konačnih odluka doneseno je u prvostepenom disciplinskom postupku (od čega sedam po osnovu Sporazuma), jedna u drugostepenom disciplinskom postupku, a tri konačne odluke je donio VSTV. U navedenim postupcima utvrđena je disciplinska odgovornost devet tužilaca kantonalnog/okružnog tužilaštva, dva zamjenika glavnog tužioca okružnog/kantonalnog tužilaštva i jednog tužioca Tužilaštva BiH. Radnje utvrđenih disciplinskih prekršaja uglavnom se odnose na nemar u vršenju tužilačke dužnosti i nepoduzimanje tužilačkih radnji u dužim vremenskim periodima, što često za posljedicu ima i zastaru krivičnog gonjenja. U većini odluka kojima se utvrđuje odgovornost za više prekršaja, odvojene su radnje i posebno kvalifikovane kao različiti prekršaji, mada se u pojedinim odlukama (naprimjer u odluci ref.br.8.2) daje opis jedne radnje i utvrđuju dva prekršaja istovremeno.

Prvostepene odluke donesene na osnovu Sporazuma sadrže tipska obrazloženja i posebno ne obrazlažu okolnosti kojima se disciplinska komisija rukovodi pri ocjeni adekvatnosti predložene disciplinske mjere. Pri ocjeni olakšavajućih okolnosti najčešće se u obzir uzimaju rezultati rada kao i opterećenost tuženih u vrijeme počinjenja disciplinskog prekršaja, saradnja sa UDT i disciplinskim organima u toku provođenja postupka, te iskazano žaljenje zbog učinjenog prekršaja. kao otežavajuće okolnosti cijeni se težina prekršaja u odnosu na posljedice, zastara krivičnog gonjenja, stepen odgovornosti, kao i ranija disciplinska odgovornost, koja je u posebno cijenjena u odluci ref.br.8.5, prilikom izricanja disciplinske mjere razrješenja. U odlukama kojima se izriče disciplinska mjera – smanjenje plate, generalno se ne obrazlaže kojim kriterijima se disciplinske komisije rukovode pri utvrđivanju visine i perioda trajanja ove mjere.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
8.1.	04-07-6-1496-9/2016 od 13.9.2016.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.2.	04-07-6-617-7/2017 od 29.08.2017.	Tužiteljica kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	Disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 30% na period od šest mjeseci

8.3.	04-07-6-626-17/2017 od 5.9.2017.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Drugostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona	Smanjenje plate za iznos od 10 % na period od dva mjeseca
8.4.	04-07-6-248-53/2017 od 15.11.2017.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Konačna odluka VSTV	Disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona	Smanjenje plate u iznosu od 20% na period od dvanaest mjeseci
8.5.	04-07-6-27-3/2018 od 24.1.2018.	Tužiteljica okružnog javnog tužilaštva	Konačna odluka VSTV	Disciplinski prekršaj člana 57. tč. 3. i 9. Zakona	Razrješenje sa dužnosti tužioca
8.6.	04-07-6-3621-4/2018 od 25.12.2018.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.7.	04-07-6-2932-11/2018 od 26.12.2018.	Zamjenica glavnog tužioca kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.8.	04-07-6-363-2/2019 od 1.2.2019.	Tužiteljica tužilaštva BiH	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.9.	04-07-6-1077-4/2019 od 10.4.2019.	Zamjenica glavnog tužioca okružnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.10.	04-07-6-1828-17/2019 od 2.10.2019.	Tužiteljica kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
8.11.	04-07-6-2772-7/2019 od 05.11.2019.	Tužilac okružnog javnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
8.12.	04-07-6-43-35/2019 od 06.11.2019.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Konačna odluka VSTV	Disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 15- Zakona	Javna opomena

8.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1496-9/2016 od 13.9.2016. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tuženi, tužilac kantonalnog tužilaštva, što je:

1. postupajući u predmetu povodom saobraćajne nesreće u kojoj je smrtno nastradalo jedno lice, te u kojem je istog dana izdao naredbe za sudsko medicinsko vještačenje i obdukciju, iskazao predmet završenim službenom zabilješkom koja nije evidentirana putem TCMS i o kojoj nije obaviješten oštećeni na način propisan članom 231. stav 4. ZKP FBiH, te što je postupajući u predmetu u kojem je određena mjera pritvora i koji po svojoj prirodi zahtijeva posebnu hitnost u postupanju, bez poduzimanja tužilačkih radnji, zatražio

produženje mjere pritvora bez da je dostavio i jedan dokaz kojim bi potkrijepio prijedlog za produženje mjere pritvora zbog čega je ovaj prijedlog odbijen, počinio disciplinski prekršaj iz člana 57.tačka 8. Zakona i

2. što je suprotno zaključku kolegija kantonalnog tužilaštva da se tužitelji nikada ne odriču prava na žalbu, te da će glavna tužiteljica lično odlučivati da li će se ulagati žalba, nakon objavljivanja presude u krivičnom predmetu odrekao prava na žalbu, te je presuda postala pravosnažna sa danom objavljivanja, odnosno nije izvršio uputstvo glavnog tužitelja doneseno na kolegiju tužilaštva, počinio disciplinski prekršaj iz člana 57.tačka 15. Zakona. Tuženom je za navedene disciplinske prekršaje izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere stranke su, rukovodeći se principom proporcionalnosti, prihvatile da se u smislu člana 59. Zakona uzme u obzir broj i težina učinjenog disciplinskog prekršaja, stepen odgovornosti, dosadašnji rad i ponašanje tuženog, te okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen. Kao olakšavajuća cijanjena je okolnost da se radi o tužiocu protiv kojeg nije vođen disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti, da je u vremenskom periodu koji se veže za izvršenje disciplinskog prekršaja ocijenjen vrlo visokim ocjenama, zatim iskazan visok stepen saradnje sa UDT u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka.

Prvostepena disciplinska komisija je cijeneći prirodu i težinu disciplinskih prekršaja, zatim njihove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, olakšavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedene prekršaje, zaključila da je predložena disciplinska mjera javna opomena, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenih disciplinskih prekršaja za koje se tuženi tereti. U obrazloženju odluke disciplinska komisija posebno ne elaborira niti iznosi svoj stav u pogledu procjene navedenih kriterija.

8.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-617-7/2017 od 29.08.2017. godine u cjelini se prihvata Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje disciplinska odgovornost zbog disciplinskog prekršaja iz člana 57. tč. 8. i 9. Zakona tužene jer je obavljajući dužnost kantonalne tužiteljice propustila da, u dužem vremenskom periodu, postupi (preduzme procesne radnje) u predmetima kojim je bila zadužena i iskazala nemar u rješavanju predmeta, u kojima su izostale meritorne tužilačke odluke u predmetima općeg kriminaliteta, te je kao posljedica ovakvog nemarnog odnosa tužene prema vršenju tužilačke funkcije i nepoštivanjem dužnosti tužioca u petnaest predmeta nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 30% na period od šest mjeseci.

U obrazloženju odluke navodi se da je Prvostepena disciplinska komisija kao otežavajuće okolnosti ocijenila posljedicu disciplinskog prekršaja – nastupanje apsolutne i relativne zastarjelosti krivičnog gonjenja, te broj i težinu disciplinskog prekršaja.

U odnosu na olakšavajuće okolnosti na strani tužene cijanjena je porodična situacija tužene u vrijeme počinjenja prekršaja, te duža odsustva zbog zdravstvenog stanja u toku vremenskog perioda kada su disciplinski prekršaji učinjeni, zatim činjenicu da se protiv tužene ranije nije vodio disciplinski postupak, da je kroz rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti, da je tužena bila zadužena sa velikim

brojem predmeta, kao i potpunu i iskrenu saradnju sa UDT i izraženo žaljenje zbog počinjenih disciplinskih prekršaja.

Mada se u obrazloženju navodi da je Prvostepena disciplinska komisija predmetnu odluku donijela cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, otežavajuće i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni prekršaj, te zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja, Prvostepena disciplinska komisija ne argumentira na osnovu kojih činjenica je cijenila navedeno niti na kojoj osnovi se temelji zaključak o adekvatnosti izrečene disciplinske mjere. Prvostepena disciplinska komisija se u obrazloženju ne poziva na kriterije propisane u Smjernicama niti elaborira težinu disciplinskog prekršaja. Posebno imajući u vidu da se radi o mjeri smanjenja plate koja u skladu sa Smjernicama predstavlja disciplinsku mjeru za ozbiljne prekršaje koje nisu takve prirode da bi se odredila disciplinska mjera razrješenja od dužnosti, eksplicitnije obrazloženje ozbiljnosti i težine prekršaja (posebno u odnosu na broj tužilačkih predmeta u kojima je nastupila zastara) bi doprinijelo jasnijem obrazloženju ove odluke. Iz obrazloženja se također ne može zaključiti na koji način je Prvostepena disciplinska komisija procijenila adekvatnost određivanja procenta i perioda smanjenja plate, niti je elaboriran obrazac ponašanja i činjenje povrede sa umišljajem što je također predviđeno odredbama Smjernica za izricanje navedene disciplinske mjere. U obrazloženju se posebno ne ocjenjuje stepen odgovornosti tužene, kao ni posljedice počinjenog disciplinskog prekršaja za pojedince, javnost ili pravosudni sistem, kao ni vjerovatnoća ponavljanja prekršaja.

8.3. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije za tužioce broj: 04-07-6-626-17/2017 od 5.9.2017. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, tužioca kantonalnog tužilaštva i potvrđuje odluka Prvostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-626-14/2017 od 7.7.2017. godine, kojom je utvrđeno da je tuženi odgovoran što je postupajući u osam predmeta iskazao nemar u vršenju dužnosti tužioca i ponovljeno nepoštivanje dužnosti tužioca tako da niti u jednom od navedenih predmeta nije u dužem vremenskom periodu poduzimao radnje u cilju donošenja konačne tužilačke odluke, zbog čega je u svim predmetima nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja, čime je tuženi počinio disciplinske prekršaje iz člana 57. tč. 8. i 9. Zakona. Pored disciplinskih prekršaja, tuženi je istovremeno, postupajući na naprijed opisani način, prekršio i odredbe 5.,5.1,5.2 i 5.5. Kodeksa tužilačke etike, te mu je izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate za iznos od 10 % na period od dva mjeseca.

U disciplinskom postupku je nepobitno utvrđeno da je tuženi počinio navedene disciplinske prekršaje, te je Prvostepena disciplinska komisija opredjeljujući se za disciplinsku mjeru cijenila broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja, kao i njihove posljedice, a koje se ogledaju u nemarnom odnosu tuženog prema vršenju tužilačke funkcije i nepoštivanjem dužnosti tužioca, koji je svojim propuštanjem poduzimanja radnji u razumnom roku, a samim tim i sprečavanje nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja u osam predmeta doprinjeo nastupanju zastarjelosti krivičnog gonjenja, na koji način je uskratio, odnosno onemogućio oštećenim licima da ostvare i zaštite svoja osnovna prava.

Od olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijenjeno je da je tuženi disciplinske prekršaje počinio iz nehata (u smislu stepena odgovornosti), zatim njegovo priznanje činjeničnih navoda iz disciplinske tužbe, iskreno žaljenje i kajanje zbog učinjenih disciplinskih prekršaja, pokazanu spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka, kao i činjenicu da se radi o tužiocu sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu protiv kojeg se do sada nije vodio disciplinski postupak, te da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju tužilačke funkcije.

Na odluku Prvostepene disciplinske komisije tuženi je izjavio žalbu zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri. U žalbi se navodi da je u dijelu odluke koja se odnosi na izrečenu disciplinsku mjeru pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešno primjenjeno materijalno pravo, te da se u odluci samo parafraziraju relevantne zakonske odredbe i formalno navodi da je Prvostepena disciplinska komisija prilikom odabira vrste i mjere disciplinske sankcije imala u vidu svrhu sankcionisanja i uzela u obzir sve okolnosti koje utiču da disciplinska mjera bude lakša ili teža, a osobito: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, njegovo držanje nakon učinjenog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja i počinjeno djelo. U obrazloženju žalbenih razloga, posebno je istaknuto da pobijana odluka sadrži selektivnu i nasumičnu konkretizaciju samo nekih okolnosti. Dalje se navodi da je tuženi priznao činjenične navode disciplinske tužbe, izrazio najiskrenije žaljenje i kajanje zbog počinjenih disciplinskih prekršaja, koji su počinjeni iz nehata, te da je iskazao spremnost na krajnje korektnu i otvorenu saradnju tokom disciplinskog postupka, te da je izrečena disciplinska mjera neadekvatna i apsolutno neprimjerena okolnostima konkretnog slučaja. Osim toga pobijana odluka ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama koje bi ukazivale da in concreto postoje racionalni i zakoniti razlozi da se tuženom izrekne disciplinska mjera umanjenja plate, te da te činjenice nisu utvrđene u postupku donošenja odluke, što upućuje na zaključak da su na tako pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primjenjene odredbe člana 58. i 59. Zakona o VSTV-u BiH, kao i kriteriji utvrđeni Smjernicama, koji se u žalbi detaljno obrazlažu. U žalbi se na kraju navodi da prilikom donošenja pobijane odluke nije pravilno utvrđeno činjenično stanje, odnosno da prvostepena odluka samo formalno navodi određene okolnosti, koje su navodno uzete u obzir, ali da iste okolnosti nisu suštinski cijenjene, te da nije uzeta u obzir i činjenica da je tuženi kreditno zadužen, o čemu je tuženi u prilogu žalbe dostavio određenu dokumentaciju.

Drugostepena disciplinska komisija u vezi sa žalbenim prigovorom tuženog ocjenjuje da su u pobijanoj odluci pravilno ocjenjene sve okolnosti iz člana 59. Zakona, kao i kriteriji propisani Smjernicama. Uzimajući u obzir olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani tuženog, kako su one navedene u pobijanoj odluci, Drugostepena disciplinska komisija ocjenjuje da je izrečena disciplinska mjera adekvatna težini počinjenih disciplinskih prekršaja, kao i stepenu disciplinske odgovornosti tuženog. U drugostepenoj odluci se, između ostalog, navodi da je Prvostepena disciplinska komisija prilikom određivanja izrečene disciplinske mjere imala u vidu da je tuženom utvrđena disciplinska odgovornost za dva disciplinska prekršaja, koje u smislu otežavajućih okolnosti nije potrebno posebno obrazlagati obzirom na samu zakonsku formulaciju disciplinskog prekršaja, te da sve obrazložene olakšavajuće okolnosti koje su navedene u pobijanoj odluci u navedenom slučaju ne mogu biti osnov za izricanje blaže disciplinske mjere, iz razloga što je tuženi u skladu

sa dugogodišnjim profesionalnim iskustvom, prilikom postupanja u navedenim tužilačkim predmetima, bio dužan iskazati visoke standarde ponašanja i postupati sa dužnom pažnjom, kako bi se očuvalo povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet tužilaštva. Isto tako, ocjenjuje se da su pobijanom odlukom sasvim jasno i konkretno navedene okolnosti za izricanje disciplinske mjere, te da je, suprotno žalbenim navodima da nije konkretizovano postojanje štetnih posljedica izvršenih prekršaja, kao otežavajuća okolnost, pobijanom odlukom u potpunosti utvrđeno, da se štetne posljedice izvršenih prekršaja ogledaju u nastupanju zastarjelosti krivičnog gonjenja koje je nastupilo isključivo usljed neefikasnog postupanja i nemarnog odnosa tuženog prema tužilačkoj funkciji u kojem slučaju ne postoje objektivni razlozi za izricanje blaže disciplinske mjere, a posebno u kontekstu zaštite ljudskih prava i osnovnih sloboda, te zbog ostvarivanja zaštite prava oštećenih u krivičnim predmetima.

Drugostepena disciplinska komisija cijeni da su Smjernice adekvatno primjenjene u konkretnom slučaju, gdje se kao posebni kriteriji za izricanje disciplinskih mjera navode karakteristike radnje koja čini bit disciplinskog prekršaja, odnosno broj radnji koje podrazumijevaju disciplinski prekršaj, te da li između ostalog disciplinski prekršaj ugrožava povjerenje javnosti u pravosuđe i dovodi u pitanje sistem provedbe pravde, naglašavajući da se Smjernice ne mogu primjenjivati selektivno i to samo u odnosu na olakšavajuće okolnosti koje se utvrde u toku disciplinskog postupka, a na koji zaključak upućuju žalbeni navodi. Prvostepena disciplinska komisija je prilikom izricanja navedene disciplinske mjere smanjenja plate, kako u njenom iznosu, odnosno postotku, tako i u njenom periodu trajanja, imala u vidu i dosadašnju politiku disciplinskog sankcionisanja, u istim ili bitno sličnim disciplinskim predmetima, te je uzimajući u obzir olakšavajuće okolnosti na strani tuženog, a posebno njegovo priznanje činjeničnih navoda iz disciplinske tužbe, zaključila da će se izrečenom disciplinskom mjerom prema tuženom u potpunosti osigurati pravičnost i dosljednost disciplinskog sankcionisanja nosilaca pravosudnih funkcija od strane disciplinskih organa.

8.4. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-248-53/2017 od 15.11.2017. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, tužioca kantonalnog tužilaštva i potvrđuje odluka drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-248-50/2017 od 17.10.2017.godine kojom je odbijena kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije za broj: 04-07-6-248-47/2017 od 11.9.2017. godine. Navedenom prvostepenom disciplinskom odlukom utvrđena je odgovornost tuženog za disciplinske prekršaje iz člana 57. tč. 8. i 9. Zakona i izrečena mu je disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 20% na period od dvanaest mjeseci, što je:

1. u predmetu sa kojim je bio zadužen propustio poduzeti i jednu tužilačku radnju u periodu od šest godina, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona;
2. postupajući u predmetu u kojem je oštećeni javno preduzeće, propustio obavijestiti nadležno pravobranilaštvo o obustavi postupka protiv dva lica, a nakon toga, postupajući u istom predmetu, nakon donošenja naredbe o obustavi istrage, propustio da o toj odluci obavijesti nadležno pravobranilaštvo, čime je u periodu od jedne odnosno dvije godine (sve dok se kontrolom obustave istraga ovaj propust nije otkrio) uskratio pravo oštećenom na podnošenje pritužbe i postupajući na navedeni način počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona;

3. postupajući u predmetu u kojem su bila prijavljena tri lica, a nakon donošenja odluke o nesprovođenju istrage protiv jednog od ta tri lica, propustio da u periodu od najmanje pet godina donese tužilačku odluku protiv druga dva lica, odnosno tek nakon što je pritužba na pomenutu odluku o nesprovođenju istrage ocjenjena kao osnovana, donio naredbu o provođenju istrage protiv sva tri lica, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona;

4. postupajući u 15 predmeta kojima je bio zadužen, propustio poduzeti procesne radnje i okončati postupak u periodu od najmanje dvije, te najduže 10 godina, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona;

Tuženi je istovremeno povrijedio odredbe 5., 5.1., 5.2., i 5.5. Kodeksa tužilačke etike.

Prvostepena disciplinska komisija je navedenom odlukom odbila:

- disciplinsku tužbu u dijelu tačke 3. koji se odnosi na činjenični opis koji glasi „iako je predmet iskazao završenim“;

- dio disciplinske tužbe pod tačkom 4. u dijelu koji se odnosi na činjenični opis koji glasi „usljed kojeg nemarnog odnosa je u periodu zaduženja tuženog, u 8 (osam) predmeta nastupila je apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja, dok je u 7 (sedam) predmeta nastupila relativna zastarjelost krivičnog gonjenja“,

- dio disciplinske tužbe kojim se za opisano postupanje u tački 2. tuženi teretio disciplinskim prekršajem iz člana 57. tačka 9. Zakona.

U prvostepenoj odluci se navodi da je prilikom određivanja disciplinske mjere Prvostepena disciplinska komisija imala u vidu stepen odgovornosti, broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja, kao i njihove posljedice, a koje se ogledaju u nemarnom odnosu tuženog prema vršenju tužilačke funkcije i nepoštivanjem dužnosti tužioca, koji je svojim neopravdanim kažnjenjem, propuštanjem poduzimanja radnji u razumnom roku, uskratio, odnosno onemogućio oštećenim licima da ostvare i zaštite svoja osnovna prava. Prvostepena disciplinska komisija ocjenjuje da je tuženi propuštanjem preduzimanja procesnih radnji značajno doprinjeo proteku zakonskih rokova potrebnim za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja te da je onemogućio blagovremeno provođenje krivične pravde. Prvostepena disciplinska komisija navodi da je tuženi u vrijeme kada je učinio opisane radnje bio svjestan da zbog njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je pristao na njeno nastupanje (eventualni umišljaj), a što proizlazi iz činjenice da je u pojedinim predmetima sačinjavao i službene zabilješke na okolnosti nepostupanja, konstatujući da se predmeti nalaze u fazi razmatranja prijave, te da će u narednom periodu zatražiti prethodne provjere i donijeti tužilačke odluke.

U obrazloženju odluke se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija prilikom odabira disciplinske mjere cijenila principe i kriterije iz člana 59. Zakona kao i kriterije utvrđene Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima.

Od olakšavajućih okolnosti uzeta je u obzir pokazana spremnost na otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku trajanja disciplinskog postupka kao i činjenica da se radi o tužiocu sa dugogodišnjim iskustvom u pravosuđu. Komisija je posebno cijenila okolnost da se radi o tužiocu protiv kojeg se nije vodio disciplinski

postupak te da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazao visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju tužilačke funkcije, ali nije detaljno potkrijepila ovu tvrdnju. Također je cijenjena okolnost da je tuženi u jednom dijelu vremenskog perioda koji se veže za vrijeme počinjenja disciplinskih prekršaja imao niz zdravstvenih problema iz kojih razloga je koristio bolovanja te je u istom periodu imao privatnih, porodičnih problema što je moglo uticati na kvalitet i kvantitet njegovog rada. Posebno je cijenjena i činjenica da je tuženi u navedenom period bio zadužen enormno velikim brojem tužilačkih predmeta.

U pogledu iznosa i perioda trajanja disciplinske mjere Prvostepena disciplinska komisija je navela da je imala u vidu i dosadašnju politiku disciplinskog sankcionisanja, u istim ili sličnim disciplinskim predmetima, mada nije konkretno naveden primjer iz prakse na koju se poziva.

U odluci Drugostepene disciplinske komisije kojom je odbijena žalba tuženog u pogledu težine izrečene disciplinske sankcije, naglašava se da bi izricanje blaže mjere bilo neopravdano posebno zbog posljedica počinjenih disciplinskih prekršaja, a imajući u vidu i kriterije utvrđene Smjernicama u pogledu karakteristika radnje, posebno u odnosu na štetne posljedice disciplinskog prekršaja po druga lica, te da li između ostalog disciplinski prekršaj podrija integritet pravosuđa, ugrožava povjerenje javnosti u pravosuđe i dovodi u pitanje sistem provedbe pravde. Drugostepena disciplinska komisija također cijeni da utvrđene olakšavajuće okolnosti nemaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti koje bi ukazivale na opravdanost eventualnog ublažavanja težine svih navedenih radnji počinjenja disciplinskih prekršaja. Drugostepena disciplinska komisija je utvrdila da je tuženi počinio disciplinske prekršaje u granicama svjesnog nehata, a ne eventualnog umišljaja kako je to cijnila Prvostepena disciplinska komisija, na osnovu provedenih dokaza.

Odlukom VSTV odbijena je žalba tuženog te potvrđena odluka Drugostepene disciplinske komisije. VSTV navodi da nalazi da je Drugostepena komisija u potpunosti pravilno cijnila da je tuženi postupao u granicama svjesnog nehata, a što nije moglo biti od odlučujućeg značaja za izricanje blaže disciplinske mjere, te nalazi da je tuženi u svojstvu tužioca, u skladu sa svojim dugogodišnjim profesionalnim iskustvom, prilikom postupanja u navedenim tužilačkim predmetima, bio dužan iskazati visoke standarde ponašanja i postupati sa dužnom pažnjom, a koja je u ovom konkretnom slučaju praktično izostala, jer tuženi nije poduzeo bilo kakve mjere s ciljem predviđanja i sprečavanja posljedica.

U navedenim disciplinskim odlukama nije posebno argumentovano postojanje obrasca ponašanja i težine disciplinskog prekršaja u odnosu na posljedice kao kriterije predviđene Smjernicama u smislu utvrđivanja teže disciplinske mjere, odnosno eventualno većeg iznosa smanjenja plate.

8.5. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-27-3/2018 od 24.1.2018. godine odbija se kao neosnovana žalba tužene, tužiteljice okružnog javnog tužilaštva i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-1859-18/2017 od 16.11.2017. godine kojom je odbijena kao neosnovana žalba tužene i potvrđena odluka Prvostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-1859-15/2017 od 29.8.2017. godine. Navedenom prvostepenom odlukom utvrđena je disciplinska odgovornost tužene jer je:

1. protivno propisima arhivirala na 15 godina neokončan tužilački predmet zajedno sa optužnicom i dokazima koji su trebali biti upućeni sudu na potvrđivanje radi daljnjeg procesuiranja počinilaca krivičnih djela, usljed čega u periodu od najmanje četiri godine u predmetu nisu preduzimate procesne radnje usmjerene ka gonjenju počinilaca krivičnih djela, čime je tužena značajno doprinijela proteku zakonskih rokova za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja te onemogućila blagovremeno provođenje krivične pravde, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona;

2. u periodu od 25.3.2011. godine do 22.2.2017. godine, u šest tužilačkih predmeta neopravdano i uprkos upozorenjima službenika na otpremi pošte i daktilografa, a nakon što je u spisima pripremila optužnice protiv osumnjičenih lica, svjesno propustila dostaviti spise nadležnoj službi tužilaštva radi otpreme i upućivanja optužnica i dokaza nadležnim sudovima na potvrđivanje i to za vrijeme od najmanje tri godine i mjesec dana do najmanje pet godina i deset mjeseci, te značajno doprinijela proteku rokova za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona;

3. u periodu od 27.10.2011. godine do 22.2.2017. godine, u tri tužilačka predmeta neopravdano propustila obavijestiti oštećena lica o donošenju naredbe o obustavi istrage, odnosno naredbe o nesprovođenju istrage, dok je u jednom predmetu dostavila ovu obavijest oštećenom licu po proteku najmanje pet godina i četiri mjeseca od donošenja naredbe o obustavi istrage i tako uskratila mogućnost blagovremenog ulaganja pravnog lijeka na donesenu tužilačku odluku, čime je počinila disciplinske prekršaje iz člana 57. tč. 3. i 8. Zakona;

Pored disciplinskih prekršaja iz člana 57. tč. 3., 8. i 9. Zakona, tužena je istovremeno prekršila i odredbe 5. i 5.5. Kodeksa tužilačke etike, te joj je izrečena disciplinska mjera – razrješenje od dužnosti tužioca. Prvostepena disciplinska komisija je u ovom disciplinskom predmetu, po zahtjevu UDT, donijela posebnu odluku, broj: 04-07-6-1859-5/2017 od 2.6.2017. godine, o privremenom udaljenju tužene od vršenja dužnosti tužioca do okončanja disciplinskog postupka, koju je drugostepena disciplinska komisija potvrdila u žalbenom postupku.

U obrazloženju tužbe se elaborira da je tužena u vrijeme kada je učinila opisane radnje iz tačke 1. bila svjesna da zbog njenog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držala da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti (svjesni nehat), a da je u vrijeme kada je učinila radnje iz tč. 2. i 3. bila svjesna svog djela i htjela njegovo učinjenje (direktni umišljaj). Ovakav zaključak se ocjenjuje kao nepobitan, a imajući u vidu iskaze saslušanih svjedoka i materijalne dokaze UDT-a. Ocjenjuje se da su svi saslušani svjedoci saglasno, istinito i uvjerljivo posvjedočili i svojim iskazima potvrdili navode disciplinske tužbe, te su njihovi iskazi prihvaćeni kao potpuno istiniti i uvjerljivi. Imajući u vidu odlučne činjenice koje su utvrđene tokom dokaznog postupka Prvostepena disciplinska komisija je postupak, odnosno postupanje tužene u konkretnom slučaju ocijenila kao grubo, svjesno kršenje zakona, odnosno propisa, kao i načela etičkog, moralnog integriteta pozicije tužioca, te ponašanje koje šteti ugledu pravosudne, tužilačke funkcije, dakle kao eklatantan primjer ponašanja i postupanja koje je u svakom slučaju, neprimjereno nosiocu pravosudne funkcije, od kojega se očekuje profesionalno, odgovorno i savjesno obavljanje povjerene mu dužnosti.

U pogledu određivanja disciplinske mjere, u odluci se navodi da su pri opredjeljenju za najtežu disciplinsku mjeru prethodno cijenjani svi principi iz člana 59. Zakona kao i kriteriji iz Smjernica i sagledane činjenice o

ozbiljnosti disciplinskih prekršaja, da se u konkretnom slučaju radi o veoma značajnom višegodišnjem nepostupanju i nepreduzimanju tužilačkih procesnih radnji usmjerenih ka gonjenju počinitelja krivičnih djela, posebno u smislu propusta dostavljanja tužilačkih spisa nadležnoj službi tužilaštva radi otpreme i upućivanja optužnica i dokaza nadležnim sudovima na potvrđivanje, kao i neopravdano propuštanje obavještanja oštećenih lica o donošenju naredbe o obustavi istrage, odnosno naredbe o nesprovođenju istrage, čime je, prije svega, tužena značajno doprinijela proteku rokova za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja, onemogućila blagovremeno provođenje krivične pravde, te je oštećenim licima uskratila mogućnost blagovremenog ulaganja pravnog lijeka na donesene tužilačke odluke, odnosno onemogućila preispitivanje svojih tužilačkih odluka od strane kancelarije glavnog tužioca.

Adekvatnost disciplinske mjere cijenjena je i u odnosu na prethodno utvrđenu disciplinsku odgovornost tužene (kada joj je zbog disciplinskih prekršaja iz člana 57. tč. 8. i 9. Zakona izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 20% na period od osam mjeseci) Analizirajući okolnosti i ponašanje za koje je tužena prethodno odgovarala, Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da se u ovom slučaju radi o svojevrsnom recidivu, s tim da su ovoga puta navedena kršenja počinjena u drastičnijem obliku, kao i da je očigledno da prethodni disciplinski postupak i izrečena mjera nisu djelovali dovoljno korektivno na tuženu. Posebno je uzeta u obzir činjenica da su disciplinski prekršaji počinjeni svjesno, zatim šteta koja je prouzrokovana u konkretnim predmetima, te da je tužena u značajnoj mjeri narušila svoj integritet i kredibilitet, odnosno da više ne ulijeva povjerenje u pogledu sposobnosti da tužilačku funkciju ubuduće može obavljati savjesno, odgovorno, blagovremeno i bez direktnog i kontinuiranog nadzora pretpostavljenih, iz čega proizlazi da je tužena nedostojna dalje vršiti dužnost tužioca. U pogledu mogućnosti izricanja druge disciplinske mjere – upućivanje na rad u drugo tužilaštvo- zaključuje se da ovakva mjera ne bi bila svrsishodna jer se priroda disciplinskih prekršaja ne veže za radnu sredinu već za sposobnost obavljanja tužilačke funkcije od strane tužene.

U drugostepenom disciplinskom postupku koji je vođen po žalbi tužene potvrđena je prvostepena odluka i stavovi u pogledu utvrđenih činjenica, međutim, Drugostepena disciplinska komisija cijeni da je tužena u radnjama iz tačke 2. i 3. postupala sa eventualnim umišljajem (svjesna da zbog njenog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je pristala na njeno nastupanje), odnosno svjesnim nehatom (bila svjesna da zbog njenog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držala da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti), ali ovakva ocjena nije imala uticaja na opredjeljenje za izricanje disciplinske mjere razrješenja.

U odluci VSTV-a koja je donesena u postupku pokrenutom po žalbi tužene konstatuje se da su disciplinske komisije pravilno primjenile odredbe člana 59. st. 1. i 2. Zakona, u vezi sa Smjernicama za određivanje disciplinskih mjera u disciplinskim postupcima kada je tuženoj izrečena disciplinska mjera, razrješenje od dužnosti, kao mjera koja je adekvatna počinjenim disciplinskim prekršajima, stepenu disciplinske odgovornosti tužene, posljedicama koje su nastupile, činjenici da je tužena prethodno disciplinski odgovarala zbog istovrsnih disciplinskih prekršaja, te uzimajući u obzir da ranije izrečena disciplinska mjera nije dovoljno korektivno djelovala na tuženu.

8.6. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-3621-4/2018 od 25.12.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, tužilac kantonalnog tužilaštva, odgovoran što je nakon što je poduzeo posljednju radnju prije donošenja tužilačke odluke (saslušao podnosioca prijave) dana 14.11.2014.godine, propustio okončati predmet sve do 11.10.2015. godine kada je nastupila apsolutna zastara krivičnog gonjenja, te tek 20.3.2017. godine (dakle nakon nastupanja zastare) donio naredbu o neprovođenju istrage jer nema osnova sumnje da je počinjeno krivično djelo, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona, pa je tuženom izrečena disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, uzete su u obzir sljedeće olakšavajuće okolnosti na strani tuženog: iskazano žaljenje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja i korektna saradnja sa UDT-om u istrazi, kao i tokom disciplinskog postupka, koja se manifestuje u vidu priznanja činjenica navedenih u tužbi i demonstrirane volje za sklapanje Sporazuma, okolnost da protiv tuženog, tokom višegodišnje karijere, nije ranije pokretan disciplinski postupak, kao i da je, u periodu obuhvaćenim disciplinskom tužbom, ostvario orijentacionu normu u prosječnom iznosu od 109,25%.

Kao otežavajuća okolnost cijeni se nastupanje zastare krivičnog gonjenja u predmetu navedenom u disciplinskoj tužbi, ali se uzima u obzir da je u skladu sa mišljenjem nadređenog tužilaštva naredba o obustavi istrage, zbog nepostojanja osnova sumnje o izvršenom krivičnom djelu, suštinski ispravna, što umanjuje značaj štetne posljedice.

Prvostepena disciplinska komisija u obrazloženju odluke navodi da je cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj zaključila kako je izrečena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama učinjenog disciplinskog prekršaja. Mada se u obrazloženju elaborira da je značaj štetne posljedice umanjen jer je nadležno tužilaštvo procijenilo da je naknadno donesena odluka o obustavi istrage suštinski ispravna, nije data posebna ocjena o vjerovatnoći ponavljanja disciplinskog prekršaja kao jednog od kriterija predviđenog Smjernicama u pogledu izricanja najblaže disciplinske mjere.

8.7. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za tužioce broj: 04-07-6-2932-11/2018 od 26.12.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, zamjenica glavnog tužioca kantonalnog tužilaštva, što je kao postupajući tužilac u predmetu u periodu od 09.01.2008. godine, kada je izdata naredba za vještačenje po vještaku ekonomske struke propustila da efikasno rukovodi vještačenjem, koje nije okončano sve do 22.06.2018. godine, kada je kompletan predmet dostavljen na uvid Federalnom tužilaštvu FBiH, niti je, u istom periodu, preduzela bilo koju drugu procesnu radnju u cilju okončanja postupka i donošenja tužilačke odluke u ovom predmetu, čime je tužena počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka tačka 8. Zakona. Tužena je istovremeno, postupajući na opisani način, prekršila i odredbu 5. Kodeksa tužilačke etike, kao i čl. 45. i 113, Zakona o krivičnom postupku FBiH, te je tuženoj izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U odnosu na olakšavajuće okolnosti na strani tužene cijanjena je okolnost da se radi o nepoduzimanju procesnih radnji u jednom predmetu, da protiv tužiteljice nije ranije vođen disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada i kao zamjenica glavnog tužioca iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti, odnosno da je u vremenskom periodu koji je obuhvaćen disciplinskom tužbom, ostvarila dobre rezultate rada i ocjenjena visokim ocjenama za svoj rad, da je bila zadužena velikim brojem složnih predmeta iz oblasti privrednog kriminala i korupcije, te da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT, te izrazila žaljenje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. Stranke smatraju da ne postoje naročite otežavajuće okolnosti na strani tužene.

Obrazlažući adekvatnost izrečene disciplinske mjere Prvostepena disciplinska komisija navodi da je cijanila prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije, uslove propisane Smjernicama. U obrazloženju se posebno ne argumentuju navedeni kriteriji niti se obrazlaže stepen odgovornosti tužene, kao ni posljedice učinjenog disciplinskog prekršaja kako bi se na jasan način ukazalo da izricanje blaže ili teže disciplinske mjere ne bi bilo adekvatno učinjenom disciplinskom prekršaju.

8.8. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za tužioce broj: 04-07-6-363-2/2019 od 1.2.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tužena, tužiteljica Tužilaštva BiH, odgovorna što je neopravdano propustila da u periodu od 22.12.2011. do 20.9.2016. godine preduzme ijednu tužilačku radnju u krivičnom predmetu sa kojim je bila zadužena, nakon čega se Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, 21.12.2016. godine oglasilo kao stvarno nenadležno i predmet uputilo na nadležni postupak okružnom javnom tužilaštvu u RS koje je po izvršenoj prekvalifikaciji krivičnog djela, u navedenom predmetu konstatovalo nastupanje relativne zastare krivičnog gonjenja na dan 15.4.2013. godine, čime je iskazala nemar pri obavljanju službene dužnosti i počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona i istovremeno prekršila odredbe 5. i 5.5. Kodeksa tužilačke etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U disciplinskoj odluci se navodi da su stranke, prilikom predlaganja disciplinske mjere, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona o VSTV-u BiH, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, kao i dosadašnju disciplinsku praksu, cijanile broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja, posljedice, okolnosti pod kojim je disciplinski prekršaj počinjen, dosadašnji rad i ponašanje tužene, te druge relevantne okolnosti. U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tužene, cijanjena je činjenica da je tužena počinila jedan disciplinski prekršaj u vezi sa postupanjem u jednom tužilačkom predmetu, koji s obzirom na način na koji je počinjen i posljedice koje su proizašle, ne predstavlja teži oblik kršenja službene dužnosti iz razloga što je navedenim predmetom prije tužene bio zadužen drugi postupajući tužilac koji u predmetu nije poduzimao radnje, zatim što je relativna zastarjelost krivičnog gonjenja u navedenom predmetu nastupila oko godinu dana i tri mjeseca nakon što je navedeni predmet presigniran tuženoj, što ne predstavlja duži vremenski period u kojem je tužena svojim postupanjem mogla spriječiti nastupanje relativne zastare, kao i iz razloga što u navedenom predmetu relativna zastarjelost krivičnog gonjenja nastupila ranije jer je prekvalifikacijom krivičnog djela ovaj rok skraćen. U obzir se također uzima i činjenica

da je tužena tužilac sa dugogodišnjim iskustvom u pravosuđu, da je u vrijeme izvršenja prekršaja ostvarivala veoma dobre rezultate rada i ostvarivala veoma visok procenat orijentacione norme, te da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT-om, te izrazila žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je činjenica da je tužena u navedenom predmetu propustila duže vrijeme poduzeti ijednu tužilačku radnju (četiri godine i osam mjeseci).

Jasnijoj argumentaciji u pogledu otežavajućih i olakšavajućih okolnosti koje su stranke, prilikom sklapanja sporazuma, uzele u obzir bi svakako doprinijelo detaljnije obrazloženje kontradiktornih činjenica koje se navode, odnosno da se kao otežavajuća okolnost cijenila činjenica da je tužena "propustila duže vrijeme poduzeti ijednu tužilačku radnju (četiri godine i osam mjeseci)", dok se kao olakšavajuća okolnost cijeni činjenica da je "relativna zastarjelost krivičnog gonjenja u navedenom predmetu nastupila oko godinu dana i tri mjeseca nakon što je navedeni predmet presigniran tuženoj".

Iako se u odluci navodi da je Prvostepena disciplinska komisija cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, imajući u vidu kršenje Kodeksa tužilačke etike od strane tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane Smjernicama, zaključila da je izrečena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti, nijedan od navedenih kriterija nije obrazložen, posebno imajući u vidu da se, u skladu sa Smjernicama, disciplinska mjera - pismena opomena koja se javno ne objavljuje izriče se samo u lakšim slučajevima disciplinskih prekršaja, kada nije nastupila štetna posljedica ili je nastupila manja štetna posljedica za oštećeno lice, javnost ili pravosuđe, i kada nije velika vjerovatnoća da će sudija odnosno tužilac ponoviti isti disciplinski prekršaj.

8.9. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za tužioce broj: 04-07-6-1077-4/2019 od 10.4.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje se da je tužena, zamjenica glavnog okružnog javnog tužioca, što je za vrijeme dok je bila zadužena predmetom ratnog zločina, odnosno u periodu od 20.11.2011. godine do 17.2.2017. godine, u istome propustila preduzeti ijednu tužilačku radnju usmjerenu ka otkrivanju i gonjenju počinioaca krivičnog djela, unatoč tome što se radi o predmetu koji potječe iz 1994. godine i u kojem se krivična prijava odnosi na ubistvo deset civilnih lica, čime je počinila disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona i istovremeno prekršila odredbe 5. i 5.5. Kodeksa tužilačke etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – javna opomena koja se ne objavljuje.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tužene, cijenjena je činjenica da je tužena počinila jedan disciplinski prekršaj u vezi sa postupanjem u jednom tužilačkom predmetu nepoznatog izvršioca, da je disciplinski prekršaj počinila nepažnjom, da je tužena tužilac sa dugogodišnjim iskustvom, da je u periodu obuhvaćenim disciplinskom tužbom tužena bila zadužena većim brojem predmeta, da je ostvarila veoma dobre radne rezultate i ocjenjivana visokim ocjenama, da je svojim angažmanom na referatu ratnih zločina dala značajan doprinos, da protiv tužene ranije nije vođen disciplinski postupak, te da ju je pokretanje disciplinskog postupka veoma pogodilo i da je u toku istrage i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno saradivala sa UDT-om, te izrazila žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja.

U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je činjenica da je tužena u navedenom predmetu propustila duže vrijeme poduzeti ijednu tužilačku radnju (pet godina i dva mjeseca) te da se radi o starijem predmetu ratnog zločina u kojem se krivična prijava odnosi na ubistvo više civilnih lica.

Prvostepena disciplinska komisija ocjenjuje da je izrečena disciplinska mjera adekvatna, a imajući u vidu prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, njegove posljedice, stepen odgovornosti tužene, imajući u vidu kršenje Kodeksa tužilačke etike od strane tužene, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije propisane Smjernicama, međutim u odluci se ne argumentuje ovaj stav niti se navode ocjena disciplinskog prekršaja po nabrojanim kriterijima, niti se obrazlažu stavovi po pitanju posljedica disciplinskog prekršaja kao i vjerovatnoće ponavljanja istog disciplinskog prekršaja, a što je za izricanje disciplinske mjere – pismene opomene koja se javno ne objavljuje, predviđeno Smjernicama.

8.10. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1828-17/2019 od 2.10.2019. godine utvrđena je odgovornost tužene, tužiteljice kantonalnog tužilaštva za disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona jer je donijela naredbu o arhiviranju predmeta nakon što je postupanje u predmetu okončala službenom zabilježkom, predviđevši da je u tom predmetu uložena pritužba na tužilačku odluku iako je do dana arhiviranja dva puta vršila uvid u predmet i komunicirala sa podnosiocem prijave-oštećenim odgovarajući po njegovom zahtjevu za pristup informacijama, odnosno što je izostankom dužne pažnje arhivirala predmet koji nije bio pravosnažno okončan, a usljed čega je tek nakon proteka skoro četiri godine, nakon urgencije podnosioca prijave-oštećenog otvorena nova faza, radi odlučivanja o pritužbi, što je uzrokovalo nedonošenje tužilačke odluke u razumnom roku. U odluci se navodi da je tužena istovremeno, postupajući na opisani način, prekršila i odredbu 5.5. Kodeksa tužilačke etike. Tuženoj je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U detaljnom obrazloženju odluke koja je donesena nakon provedenog dokaznog postupka, održanog pripremnog ročišta i ročišta za glavnu raspravu, te analize i ocjene svih izvedenih dokaza, Prvostepena disciplinska komisija ocjenjuje da među strankama nije sporna činjenica da je po nalogu tužene sporni predmet, iako je u spis predmeta bila uložena pritužba o kojoj nije riješeno, bio arhiviran u periodu od 1.4.2014. godine do 14.6.2018. godine kada je nakon urgencije oštećenog otvorena nova faza radi odlučivanja o pritužbi, ali da je sporno pitanje da li je tužena svojim postupanjem opisanim u disciplinskoj tužbi, iskazala nedostatak pažnje, usljed čega je izostala tužilačka odluka po pritužbi u razumnom roku i time počinila disciplinski prekršaj. Prvostepena disciplinska komisija smatra da je UDT izvedenim dokazima uspio dokazati da je tužena počinila navedeni disciplinski prekršaj i ocjenjuje da tužena nije ponudila niti jedan dokaz o postojanju drugih činjenica koji su uzrokovali previd tužene da je pritužba podnesena, da je uložena u spis i da je o istoj trebalo odlučiti, te da su navodi tužene, izjave svjedoka i materijalni dokazi o načinu postupanja i odlučivanja u KTA predmetima u kantonalnom tužilaštvu, kao i cjelokupno postupanje tužene u navedenom predmetu, bez značaja za ovaj postupak. Prigovor tužene u pogledu dokaza UDT, priloženih uz disciplinsku tužbu, a koji se odnose na izvode iz CMS sistema Prvostepena disciplinska komisija je ocijenila neosnovanim, iz razloga što je od dokaza koje je predložila tužena, u toku dokaznog postupka,

proveden i dokaz uvidom u original spisa spornog predmeta, iz kojeg je bilo moguće utvrditi sve okolnosti, odnosno način rada i postupanje tužene u tom predmetu.

U obrazloženju se navodi da se Prvostepena disciplinska komisija prilikom odlučivanja o disciplinskoj mjeri rukovodila principima iz člana 59. Zakona, kao i kriterijima utvrđenim Smjernicama, a imajući u vidu svrhu sankcionisanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču na vrstu disciplinske mjere, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, a posebno: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, držanje tužene nakon učinjenog prekršaja, kao i druge okolnosti koje se odnose na ličnost tužene i učinjeni prekršaj. Prvostepena disciplinska komisija se nadalje u obrazloženju osvrće na član 3. Smjernica o kriterijima za izricanje pismene opomene koja se ne objavljuje i ocjenjuje da su ispunjeni svi uslovi za izricanje ove mjere.

Kao olakšavajuće okolnosti, Prvostepena disciplinska komisija je prvenstveno imala u vidu da je tužena disciplinski prekršaj počinila iz nehata, da je pokazala otvorenu i krajnje korektnu saradnju u toku disciplinskog postupka, da se radi o tužiteljici sa dugogodišnjim radnim iskustvom protiv koje se do sada nije vodio disciplinski postupak, da je kroz dosadašnje rezultate rada iskazala visok stepen stručnosti i posvećenosti u obavljanju sudijske funkcije, te da je tužena u vremenskom periodu koji se veže za počinjenje prekršaja bila zadužena sa velikim brojem predmeta i radila na veoma teškim predmetima općeg kriminala. Komisija nije našla naročito teške otežavajuće okolnosti na strani tužene.

U odnosu na stepen disciplinske odgovornosti Prvostepena disciplinska komisija je utvrdila da je tužena navedeni disciplinski prekršaj počinila iz nesvesnog nehata, što pokazuje njen psihološki odnos prema izvršenom disciplinskom prekršaju i bez ikakve sumnje proizilazi iz načina izvršenja disciplinskog prekršaja, kada je tužena postupajući u navedenom tužilačkom predmetu iskazala nedostatak pažnje koju je u datoj situaciji mogla i bila dužna da ima, iz kojih razloga nije predvidjela inače predvidivu posljedicu, dakle izostankom dužne pažnje arhivirala predmet koji nije bio pravosnažno okončan.

8.11. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2772-7/2019 od 05.11.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, tužilac okružnog javnog tužilaštva, odgovoran što je:

1. nepažljivo postupajući u krivičnom predmetu, propustio da sudu blagovremeno dostavi uređenu optužnicu, zbog čega je sud odbacio kao neblagovremenu optužnicu koja je naknadno dostavljena;
2. postupajući u krivičnom predmetu, pritužbu oštećenog na naredbu o obustavi istrage kancelariji Glavnog tužioca dostavio godinu dana nakon što je pritužba zaprimljena, čime je počinio disciplinski prekršaj propisan članom 57. tačka 8. Zakona i ujedno prekršio odredbu 5.5. Kodeksa tužilačke etike, pa je tuženom izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijenjena je činjenica da je disciplinski prekršaj tuženi počinio nepažnjom, da je tuženi tužilac sa dugogodišnjim iskustvom, da je u periodu obuhvaćenim

disciplinskom tužbom ostvario dobre radne rezultate, da je ocjenjivan najvišim ocjenama, da je u predmetu pod tačkom 1. nadležnom sudu podnio novu optužnicu koja je potvrđena, a da je u predmetu pod tačkom 2. doneseno rješenje kojim se sporna pritužba odbija kao neosnovana, kao i okolnost da protiv tuženog ranije nije vođen disciplinski postupak, da je u toku istrage i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno saradivao sa UDT-om, te izrazio žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu olakšavajućih okolnosti Prvostepena disciplinska komisija posebno cijeni da je u periodu počinjenja disciplinskog prekršaja, tuženi zastupao veliki broj optužnica i prisustvovao pretresima u različitim sudovima. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je činjenica da je tuženi nepažljivo postupajući, u jednom krivičnom predmetu propustio blagovremeno sudu dostaviti uređenu optužnicu, dok je u drugom predmetu pritužbu oštećenog na naredbu o obustavi istrage, kancelariji Glavnog tužioca dostavio godinu dana nakon što je ista zaprimljena. U odluci se navodi da je prilikom sporazumijevanja o disciplinskoj mjeri, cijenjena i dosadašnja disciplinska praksa u pogledu broja i vrste izrečenih disciplinskih mjera, ali se ne navode konkretne uporedne odluke.

Prvostepena disciplinska komisija je zaključila da je predložena disciplinska mjera adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja, a cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, međutim, nijedan od nabrojanih kriterija se posebno ne argumentuje. Iz odluke zapravo nije moguće zaključiti kako je ocijenjen stepen disciplinske odgovornosti tuženog, ozbiljnost disciplinskog prekršaja, vjerovatnoća ponavljanja istog disciplinskog prekršaja, kao i posljedice navedenog postupanja, kako bi se potvrdilo da u konkretnom slučaju ne bi bilo adekvatno izricanje lakše ili teže disciplinske mjere.

8.12. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-43-35/2019 od 06.11.2019. godine usvaja se žalba tuženog, tužioca kantonalnog tužilaštva i preinačava odluka Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-43-33/2019 od 18.09.2019. godine, u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru, pa se tako tuženom za počinjene disciplinske prekršaje iz člana 57. tč. 8. i 15. Zakona izriče disciplinska mjera – javna opomena.

Odlukom Prvostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-43-29/2019 od 08.07.2019. godine utvrđeno je da je tuženi oglašen odgovornim za disciplinski prekršaj iz člana 57. tč. 8. i 15. Zakona i izrečena disciplinska mjera smanjenje plate od 25% na period od šest mjeseci. Drugostepena disciplinska komisija za tužioce je odlučujući po žalbama tužitelja i tuženog, odbila kao neosnovanu žalbu tuženog te potvrdila prvostepenu odluku.

Razmatrajući žalbu tuženog izjavljenu na drugostepenu disciplinsku odluku, nakon uvida u disciplinski spis predmeta, kao i sveobuhvatne rasprave, VSTV cijeni da su osnovani žalbeni prigovori tuženog kojima se ukazuje da disciplinske komisije nisu pravilno cijenile karakteristike radnje disciplinskog prekršaja kao i okolnosti koje se tiču službe i ponašanja tuženog. VSTV konstatuje da je prilikom izbora disciplinske mjere trebalo imati u vidu da je tuženi sa pet radnji počinio dva disciplinska prekršaja, da su učinjeni prekršaji počinjeni iz svjesnog nehata, da učinjenim prekršajima nisu nastupile štetne posljedice, zatim činjenicu da je tuženi jasno priznao prekršaj u slučaju prekoračenja roka za ulaganje žalbe pokazavši razumijevanje da

učinjena djela predstavljaju prekršaje ali ističući ostale bitne elemente učinjenog prekršaja i izrečene mjere, da je saradivao sa UDT-om odgovarajući na sve zahtjeve UDT-a kolegijalno i blagovremeno. Prema ocjeni VSTV, navedene okolnosti predstavljaju naročito olakšavajuće okolnosti koje je potrebno imati u vidu prilikom izbora disciplinske mjere, zbog kojih je primjereno izricanje blaže disciplinske mjere u odnosu na onu koja je izrečena, a koji se odnose se na ozbiljnost i težinu počinjenih disciplinskih prekršaja, njegove posljedice i okolnosti pod kojima su radnje disciplinskih prekršaja počinjene.

B.9. NEOPRAVDANO KAŠNJENJE U PROVOĐENJU RADNJI U VEZI S VRŠENJEM DUŽNOSTI TUŽIOCA ILI BILO KAKVO DRUGO PONOVLJENO NEPOŠTIVANJE DUŽNOSTI TUŽIOCA

U posmatranom periodu doneseno je ukupno pet konačnih disciplinskih odluka kojima je utvrđen prekršaj iz člana 57. tačka 9. Zakona, s tim što je samo jedna disciplinska odluka svrstana u ovaj odjeljak analize. U ostalim odlukama, ovaj prekršaj se utvrđuje uz prekršaj iz člana 57. tačka 8. (nemar i nepažnja u vršenju dužnosti).

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
9.1.	04-07-6-1134-4/2019 od 18.06.2019.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje

9.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-1134-4/2019 od 18.06.2019. godine u cjelini se prihvata Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, tužilac kantonalnog tužilaštva, odgovoran jer je u dva krivična predmeta neopravdano kasnio u provođenju radnji u vezi s vršenjem dužnosti tužioca, odnosno u jednom predmetu nije poduzeo niti jednu radnju u periodu dužem od četiri godine, a u drugom predmetu je donio tužilačku odluku tek nakon tri godine i deset mjeseci od provođenja svih potrebnih radnji u ovom predmetu, čime je počinio disciplinski prekršaj propisan članom 57. tačka 9. Zakona i ujedno prekršio član 5.5. Kodeksa tužilačke etike. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

U odluci se navodi da su stranke prilikom predlaganja disciplinske mjere, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, kao i dosadašnju disciplinsku praksu, cijenile broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja, posljedice, posebne okolnosti pod kojim je disciplinski prekršaj počinjen, dosadašnji rad i ponašanje tuženog, te druge relevantne okolnosti. U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijunjena je činjenica da je disciplinski prekršaj počinio nepažnjom, zatim dugogodišnje radno iskustvo, da je u periodu počinjenja disciplinskog prekršaja ostvario veoma dobre radne rezultate, da protiv tuženog ranije nije vođen disciplinski postupak, da je u toku istrage

i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno sarađivao sa UDT-om, te izrazio žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijenjena je činjenica da je tuženi propustio duže vrijeme poduzeti ijednu tužilačku radnju u dva predmeta.

Prvostepena disciplinska komisija cijeni da je predložena disciplinska mjera adekvatna počinjenom disciplinskom prekršaju, ali ne obrazlaže svoj stav niti navodi konkretne kriterije na osnovu kojih je cijenjena adekvatnost disciplinske mjere. U obrazloženju se napominje da je cijenjena disciplinska praksa u pogledu izrečenih disciplinskih mjera u sličnim situacijama, ali se ne navodi nijedan uporedni primjer.

Iako se u obrazloženju navodi da je Prvostepena disciplinska komisija zaključak o adekvatnosti predložene disciplinske mjere donijela cijeneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tuženog, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije, uslove propisane Smjericama, posebno se ne elaborira nijedan od ovih kriterija, kao ni eventualne štetne posljedice učinjenog prekršaja za oštećeno lice/lica, javnost ili pravosuđe, koje su jedan od kriterija propisanih Smjericama za izricanje disciplinske mjere - pismena opomena koja se javno ne objavljuje.

B.10. UPUŠTANJE U NEPRIMJERENE KONTAKTE SA SUDIJOM ILI STRANKAMA U POSTUPKU

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 10. Zakona.

B.11. OMOGUĆAVANJE VRŠENJA DUŽNOSTI TUŽIOCA OSOBAMA KOJE NA TO NISU ZAKONOM OVLAŠTENE

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 11. Zakona.

B.12. MIJEŠANJE U POSTUPANJE SUDIJE ILI TUŽIOCA S NAMJEROM OPSTRUIRANJA ILI POTCJENJIVANJA NJIHOVIH AKTIVNOSTI

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 12. Zakona.

B.13. OSUDA NA KAZNU ZATVORA ZBOG IZVRŠENOG KRIVIČNOG DJELA, ILI AKO JE PROGLAŠEN KRIVIM ZA KRIVIČNO DJELO KOJE GA ČINI NEPODOBNIM ZA VRŠENJE DUŽNOSTI TUŽIOCA

U posmatranom periodu donesena je jedna disciplinska odluka kojom je izrečena disciplinska mjera razrješenja od dužnosti zbog razloga iz člana 57.tačka 13. Zakona jer je tužilac kantonalnog tužilaštva oglašen krivim za krivično djelo protiv sigurnosti javnog saobraćaja i osuđen na kaznu zatvora od jedne godine. Razrješenje od dužnosti je izrečeno u prvostepenom disciplinskom postupku i potvrđeno drugostepenom disciplinskom odlukom i konačnom odlukom VSTV-a.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
13.1.	04-07-6-33-11/2016 od 8.7.2016.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Konačna odluka VSTV	-	Razrješenje od dužnosti

13.1. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-33-11/2016 od 8.7.2016. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, tužioca kantonalnog tužilaštva i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-33-6/2016 od 24.2.2016. godine. Tuženom prestaje mandat tužioca sa danom donošenja ove odluke.

Tuženi je, kako je navedeno u disciplinskoj tužbi, presudom kantonalnog suda oglašen krivim za krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4., u vezi sa članom 332. stav 3. Krivičnog zakona FBiH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. UDT je zajedno sa disciplinskom tužbom Prvostepenoj komisiji podnio i zahtjev za produženje privremenog udaljenja tuženog od vršenja dužnosti tužioca do okončanja disciplinskog postupka. U prethodnom postupku odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj 04-02-3383-4/2013 od 19.09.2013. godine, tuženi je privremeno udaljen od vršenja dužnosti do okončanja pokrenutog krivičnog postupka protiv tuženog. Ova odluka je potvrđena odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-02-3383-6/2013 od 02.10.2013. godine. Navedenim odlukama disciplinskih komisija utvrđeno je da se u konkretnom slučaju radi o optužbama zbog krivičnog djela za koje je zapriječena kazna zatvora te prouzrokovana teška posljedica - smrt osobe, što predstavlja okolnosti pod kojima su ugrožene osnovne vrijednosti i kredibilitet pravosudne funkcije, povjerenje javnosti i pravosuđa kao i visoki etički standardi za tužioce.

Prvostepena disciplinska komisija je na osnovu razloga iznijetih u zahtjevu za produženje privremenog udaljenja, utvrdila da je zahtjev osnovan i svojom pravosnažnom odlukom, broj: 04-07-3-2553-3/2015 od 21.07.2015. godine, produžila privremeno udaljenje tuženog do okončanja disciplinskog postupka.

Nakon provedenog prvostepenog postupka, Prvostepena disciplinska komisija za tužioce je odlukom, broj: 04-07-6-33-3/2016 od 8.1.2016. godine, tuženog oglasila odgovornim za disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 13. jer je, presudom kantonalnog suda oglašen krivim za krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4., u vezi sa članom 332. stav 3. Krivičnog zakona FBiH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, pa mu je za navedeni disciplinski prekršaj izrečena disciplinska mjera – razrješenje od dužnosti tužioca.

Postupajući po žalbi izjavljenoj na navedenu prvostepenu disciplinsku odluku, Drugostepena disciplinska komisija za tužioce je odlukom, broj: 04-07-6-33-6/2016 od 24.2.2016. godine, odbila žalbu kao neosnovanu i potvrdila pobijanu odluku Prvostepene disciplinske komisije. Protiv navedene odluke Drugostepene disciplinske komisije, tuženi je izjavio žalbu VSTV-u BiH koje je odlukom broj: 04-07-2-1253-1/2016 od 13.4.2016. godine odbacilo žalbu kao neblagovremenu i utvrdilo prestanak mandata tužioca, zbog izrečene disciplinske mjere razrješenja od dužnosti.

Tuženi je podnio VSTV-u Prijedlog za povrat u prijašnje stanje i razmatranje njegove žalbe na odluku Drugostepene disciplinske komisije, te dostavio presudu općinskog suda kojom mu je kazna zatvora izrečena presudom kantonalnog suda zamijenjena novčanom kaznom. Razmatrajući prijedlog tuženog za povrat u prijašnje stanje VSTV je, nakon sveobuhvatne rasprave, prijedlog ocijenilo opravdanim, blagovremenim i dozvoljenim, te je donijelo odluku kojom je dopustilo povrat u prijašnje stanje usljed propuštanja roka za izjavljivanje žalbe na navedenu odluku Drugostepene disciplinske komisije, čime je disciplinski postupak u ovoj pravnoj stvari vraćen u ono stanje u kome se nalazilo prije propuštanja tog roka. Slijedom navedenog VSTV je odlukom, broj: 04-07-2-1253-2/2016 od 15.6.2016. godine poništilo odluku o prestanku mandata tuženog.

U žalbi na drugostepenu disciplinsku odluku se navodi da je tuženom izrečena prestroga disciplinska mjera i da nisu uzete u obzir i nisu dovoljno cijenjene olakšavajuće okolnosti, a da je Prvostepena disciplinska komisija kao olakšavajuće okolnosti cijenila iskreno kajanje i žaljenje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja, okolnost dugogodišnjeg radnog iskustva i ostvarenu karijeru u pravosuđu, dosadašnje primjereno ponašanje kao i okolnost da se protiv njega ranije nije vodio disciplinski postupak, zatim da svojim ponašanjem nije povrijedio kodeks tužilačkog ponašanja, da nije učinio krivično djelo sa umišljajem niti neko krivično djelo zloupotrebe službenog položaja, da se krivično djelo u saobraćaju iz nehata može svakom desiti, pogotovo na način kako se to tuženom desilo. U žalbi se također navodi da disciplinske komisije nisu uzele u obzir niti su kao činjenicu cijenile okolnost, da se cijeli krivični postupak protiv tuženog vodio pod neopravdanim pritiskom javnosti uz prikazivanje i objavljivanje netačnih i neistinitih činjenica, te da objektivno utvrđene činjenice pokazuju i potvrđuju da kod tuženog nije nađeno prisustvo alkohola u krvi niti u urinu, za razliku od stradalog, kod kojega je prisustvo alkohola pronađeno i utvrđeno u iznosu od 1,36 promila, što predstavlja stanje teške opijenosti, koju činjenicu, kao doprinos nastradalog nastanku saobraćajne nezgode, sud nije cijenio, te da je pritisak javnosti očito uticao na sud prilikom odmjeravanja visine kazne koja je izrečena tuženom. Žalbom se posebno ističe da je Drugostepena disciplinska komisija bezrazložno prihvatila stav Prvostepene disciplinske komisije da je tuženi počinio ozbiljan disciplinski prekršaj sa teškom posljedicom po dignitet pravosuđa, ne obrazlažući u čemu se ogledaju te posljedice, a

osim toga, učinjeno nehatno krivično djelo iz oblasti ugrožavanja javnog saobraćaja bi trebalo biti među posljednjim krivičnim djelima kojim bi počiniac narušavao dignitet pravosuđa, te samim tim bio nepodoban za dalje vršenje dužnosti tužioca. U žalbi se dalje navodi da je zakonodavac krivična djela iz oblasti saobraćaja sa izrečenom kaznom do jedne godine svrstao u ona djela za koja se kazna zatvora može zamijeniti novčanom kaznom kao blažom vrstom kazne.

Razmatrajući žalbu tuženog izjavljenu na odluku Drugostepene disciplinske komisije, VSTV je nakon uvida u disciplinski spis u cjelosti prihvatilo razloge koje je navela Drugostepena disciplinska komisija u svojoj odluci, smatrajući da je izrečena disciplinska mjera, razrješenje od dužnosti proporcionalna prirodi i težini počinjenog disciplinskog prekršaja, o čemu je u odluci Drugostepene disciplinske komisije dato mjerodavno obrazloženje koje je VSTV u cjelosti prihvatilo. Žalbene tvrdnje da je Drugostepena disciplinska komisija tuženom izrekla prestrogu disciplinsku mjeru, te da nije uzela u obzir i nije dovoljno cijenila olakšavajuće okolnosti na strani tuženog VSTV odbija kao neosnovane, uzimajući u obzir da je Drugostepena disciplinska komisija imala u vidu konstataciju Prvostepene disciplinske komisije, koja je cijenila olakšavajuće okolnosti na strani tuženog kao okolnosti koje nisu mogle biti osobito olakšavajuće da bi dovele do blažeg sankcionisanja u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru. VSTV također smatra da su disciplinske komisije ispravno ocijenile da krivična osuda za krivično djelo kojim je prouzročena teška posljedica - smrt jedne osobe, a za koje krivično djelo je tuženom izrečena teška krivičnopravna sankcija - kazna zatvora, i to u trajanju od jedne godine, predstavlja sasvim ozbiljan disciplinski prekršaj, iz kojih razloga je uveliko narušen ugled tužilaštva i pravosuđa BiH u cjelini.

U pogledu žalbenih navoda, koji se odnose, na zamjenu kazne zatvora novčanom kaznom, zatim o krivičnom postupku koji se protiv tuženog vodio pod neopravdanim pritiskom javnosti uz prikazivanje i objavljivanje netačnih i neistinitih činjenica na njegovoj strani, o tome da sud nije cijenio neke činjenice kao doprinos nastradalog nastanku saobraćajne nezgode, te da je pritisak javnosti uticao na sud kod odmjeravanja visine kazne koja mu je izrečena, ne mogu biti argumenti koji bi tuženog opravdavali u konkretnom slučaju, a koji bi doveli do blažeg sankcionisanja u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru. VSTV smatra da bi dalje vršenje tužilačke funkcije od strane tuženog, ozbiljno narušilo ugled pravosudne zajednice, oslabilo kredibilitet tužilačke funkcije i osnovano naišlo na ozbiljnu osudu javnosti i društva čijim interesima tužilačka funkcija i služi kroz gonjenje izvršilaca krivičnih djela na način osiguranja povjerenja ne samo u odluke koje donose nego i povjerenja u osobu kojoj je ta funkcija povjerena.

Mada je cijenjena težina posljedice disciplinskog prekršaja, u odlukama disciplinskih komisija, a ni u konačnoj odluci VSTV, pri ocjeni adekvatnosti izrečene disciplinske mjere nisu posebno navedeni niti elaborirani kriteriji propisani Smjernicama u pogledu izricanja najstrožije disciplinske mjere, a koji se odnose na utvrđivanje potpunog odsustva moralnih načela kod sudije ili tužioca, nepoštenje, prevara, korupcija ili prikrivanje neke materijalne činjenice.

B.14. DAVANJE BILO KAKVIH KOMENTARA, DOK SE PREDMET NE RIJEŠI NA SUDU, ZA KOJE SE OPRAVDANO MOŽE OČEKIVATI DA MOGU OMETATI ILI ŠTETITI PRAVIČNOM POSTUPKU ILI SUĐENJU, ILI NEPODUZIMANJE ODGOVARAJUĆIH KORAKA KAKO BI SE OSIGURALO DA SE NJEMU PODREĐENI UPOSLENICI TUŽILAŠTVA TAKOĐER SUZDRŽE OD DAVANJA KOMENTARA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 14. Zakona.

B.15. NEIZVRŠAVANJE UPUTSTAVA NADREĐENOG TUŽIOCA, OSIM AKO BI IZVRŠAVANJE TAKVOG UPUTSTVA ZNAČILO KRŠENJE ZAKONA ILI ODREDBI OVOG ČLANA

U posmatranom periodu donesene su tri konačne disciplinske odluke kojima je utvrđen prekršaj iz člana 57. tačka 15. Zakona, s tim što je jedna odluka kojom je kao prvi utvrđen prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona uvršten u odjeljak B.8 ove analize.

Odlukama u ovom odjeljku nisu utvrđeni drugi disciplinski prekršaji. Obe odluke su donesene od strane prvostepeni disciplinskih komisija na osnovu sporazuma, a zbog nepostupanja tuženih po instrukcijama nadređenih tužilaca. Prvom odlukom izrečena je disciplinska mjera – javna opomena, a drugom odlukom disciplinska mjera- smanjenje plate. U prvoj odluci se navodi da tuženi ranije nije disciplinski odgovarao, dok se u drugoj odluci ranija disciplinska odgovornost tuženog uzima u obzir kao otežavajuća okolnost, ali se ne navodi koja mu je disciplinska mjera ranije bila izrečena.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
15.1.	04-07-6-2138-4/2019 od 17.09.2019.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Javna opomena
15.2.	04-07-6-2180-4/19 od 21.10.2019.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka na osnovu Sporazuma	-	Smanjenje plate u iznosu od 10% na period od pet mjeseci

15.1. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2138-4/2019 od 17.09.2019. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje odgovornost tuženog, tužioca kantonalnog tužilaštva, što je postupajući u predmetu koji je zadužio 31.03.2014. godine, propustio

postupiti u skladu sa Obaveznom instrukcijom Glavnog kantonalnog tužioca od 10.07.2018. i Naredbom Glavnog kantonalnog tužioca 09.08.2018. godine, kojom je između ostalog naloženo tuženom da sačini pisani plan provođenja istražnih radnji u tom predmetu, i pored toga što je 24.05.2018. godine Federalno tužilaštvo FBiH ocijenilo osnovanom pritužbu koja se odnosila na neefikasno postupanje u navedenom predmetu i što je predmet bio obuhvaćen i Planom rješavanja starih predmeta za 2017., 2018. i 2019. godinu, kojih činjenica je tuženi morao biti svjestan, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 15. Zakona. Tuženi je ujedno prekršio odredbe 5.,5.1. i 5.5. Kodeksa tužilačke etike te mu je izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Prilikom predlaganja disciplinske mjere, stranke su, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona o VSTV-u BiH, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, kao i dosadašnju disciplinsku praksu, cijenile broj i težinu učinjenog disciplinskog prekršaja i njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj učinjen dosadašnji rad i ponašanje tuženog, te druge relevantne okolnosti.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijenjena je činjenica da je tuženi tužilac sa dugogodišnjim iskustvom u pravosuđu, da protiv tuženog ranije nije vođen disciplinski postupak, da je ostvario veoma dobre radne rezultate rada, da je za period koji se veže za počinjenje disciplinskog prekršaja ocijenjen visokim ocjenama, da je u toku istrage i nakon pokretanja disciplinskog postupka u potpunosti i iskreno saradivao sa UDT-om, te izrazio žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. Ocijenjeno je da ne postoje naročito otežavajuće okolnosti na strani tuženog.

Mada u obrazloženju odluke Prvostepena disciplinska komisija zaključuje da je izrečena disciplinska mjera adekvatna počinjenom disciplinskom prekršaju, cijeneći prirodu i težinu disciplinskog prekršaja, zatim njegove posljedice, stepen odgovornosti tuženog, kao i olakšavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, nijedan od navedenih kriterija nije argumentovan da bi se moglo zaključiti da izricanje strožije disciplinske mjere u konkretnom slučaju ne bi bilo adekvatno. Iz odluke se ne vidi koje su posljedice disciplinskog prekršaja, niti stepen odgovornosti tuženog, kao ni koje su to olakšavajuće okolnosti pod kojima je prekršaj počinjen.

15.2. Konačnom odlukom Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-2180-4/19 od 21.10.2019. godine utvrđuje se da je tuženi, tužilac kantonalnog tužilaštva, odgovoran za disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 15. Zakona, jer u dva krivična predmeta nije postupio po naredbi nadređenih tužilaca i to, u prvom predmetu po naredbi koji se odnosi na pozivanje i saslušanje svjedoka, zakonskog zastupnika oštećenih i drugih svjedoka u cilju hitnog donošenja tužilačke odluke, dok je u drugom predmetu propustio da postupi po naredbi i uloži žalbu na presudu. Odluka je donesena na osnovu sporazuma o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – smanjenje plate u iznosu od 10% na period od pet mjeseci.

U obrazloženju disciplinske odluke, Prvostepena disciplinska komisija navodi da je tuženi ujedno odgovoran i za kršenje odredaba Kodeksa tužilačke etike: 5.5 "Tužilac obavlja svoju funkciju na efikasan i zakonit način,

u razumnom roku“. U obrazloženju se navodi da su strane, prilikom predlaganja disciplinske mjere, rukovodeći se principom proporcionalnosti iz člana 59. Zakona o VSTV-u, te uzimajući u obzir kriterije propisane Smjernicama, kao i dosadašnju disciplinsku praksu, cijenile broj i težinu učinjenih disciplinskih prekršaja, posljedice, posebne okolnosti pod kojim je disciplinski prekršaj počinjen i ponašanje tuženog, te druge relevantne okolnosti.

U pogledu olakšavajućih okolnosti na strani tuženog, cijunjena je činjenica da je tuženi u toku istrage i po pokretanju postupka u potpunosti i iskreno sarađivao sa UDT-om, te izrazio žaljenje i kajanje zbog počinjenog disciplinskog prekršaja. U pogledu otežavajućih okolnosti, cijunjena je činjenica da tuženi u dva krivična predmeta nije postupio prema uputstvu nadređenih tužilaca te da je protiv tuženog ranije vođen disciplinski postupak za disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona o VSTV BiH „nemar ili nepažnja u vršenju službenih dužnosti“ i da mu je izrečena disciplinska mjera. Cijuneći navedene okolnosti i razmatrajući podneseni Sporazum, Prvostepena disciplinska komisija nalazi da je navedeni Sporazum zaključen u skladu sa odredbom člana 69. stav 1. Zakona o VSTV-u BiH, te je cijuneći prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja i njegovih posljedica, stepen odgovornosti tuženog, zatim olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pod kojima je tuženi počinio navedeni disciplinski prekršaj, kao i kriterije, uslove propisane Smjernicama, zaključila da je predložena disciplinska mjera, smanjenje plate, adekvatna stepenu disciplinske odgovornosti i posljedicama počinjenog disciplinskog prekršaja za koji se tuženi tereti. Iako u obrazloženju Prvostepena disciplinska komisija navodi da je cijunila prirodu i težinu počinjenog prekršaja, te kriterije i uslove propisane Smjernicama, u obrazloženju odluke nije naveden način na koji je taj postupak procjene proveden niti na osnovu kojih kriterija i uslova je donesena navedena odluka.

B.16. UPUŠTANJE U AKTIVNOSTI KOJE SU NESPOJIVE SA DUŽNOSTIMA TUŽIOCA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 16. Zakona.

B.17. PROPUŠTANJE, IZ NEOPRAVDANIH RAZLOGA, DA POSTUPI U SKLADU S ODLUKAMA, NAREDBAMA ILI ZAHTJEVIMA VIJEĆA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 17. Zakona.

B.18. PROPUSHTANJE DA ODGOVORI NA UPIT U VEZI S NEKOM DISCIPLINSKOM STVARI, OSIM UKOLIKO JE DO PROPUSTA DOŠLO IZ OPRAVDANIH RAZLOGA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 18. Zakona.

B.19. NAMJERNO DAVANJE LAŽNE, OBMANJIVE ILI NEDOVOLJNE INFORMACIJE U VEZI S PRIJAVAMA ZA RADNO MJESTO, DISCIPLINSKIM STVARIMA, PITANJIMA UNAPREĐENJA I NAPREDOVANJA U SLUŽBI ILI BILO KOJIM DRUGIM PITANJIMA KOJA SU U NADLEŽNOSTI VIJEĆA

U posmatranom periodu donesena je jedna odluka kojom je utvrđena odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 19. Zakona kojom je tuženi zbog davanja neistinitih podataka o ranijoj krivičnoj odgovornosti u prijavnom obrascu za mjesto tužioca, razrješen dužnosti. Prvostepena disciplinska komisija je tuženom izrekla disciplinsku mjeru - smanjenje plate od 50% na period od šest mjeseci, koju je drugostepena disciplinska komisija preinačila u mjeru razrješenja od dužnosti. Ova odluka je potvrđena konačnom odlukom VSTV-a.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVAĆENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
19.1.	04-07-6-71-22/2019 od 16.10.2019.	Tužilac okružnog javnog tužilaštva	Konačna odluka VSTV	-	Razrješenje od dužnosti

19.1. Konačnom odlukom VSTV broj: 04-07-6-71-22/2019 od 16.10.2019. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, tužioca okružnog javnog tužilaštva, i potvrđuje odluka Drugostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-71-17/2019 od 10.09.2019. godine, a kojom je kao neosnovana odbijena žalba tuženog, a usvojena žalba UDT i preinačena odluka Prvostepene disciplinske komisije, broj: 04-07-6-71-14/2019 od 03.06.2019. godine, u odnosu na izrečenu disciplinsku mjeru, pa je tako tuženom za počinjeni disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 19. Zakona izrečena disciplinska mjera – razrješenje od dužnosti.

Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije, utvrđena je odgovornost tuženog za disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 19. Zakona i izrečena disciplinska mjera - smanjenje plate od 50% na period od šest mjeseci, jer je tuženi u prijavnim obrascima za mjesta sudija, tužilaca i stručnih saradnika koje je podnosio VSTV-u, svjestan činjenice da je presudom Suda BiH 2008. godine pravomoćno osuđen zbog krivičnog djela - nedozvoljeno korištenje autorskih prava, na pitanje „Da li ste osuđivani za krivična djela? Potrebno je dati potpune podatke, uključujući naziv suda, vrstu počinjenog djela i svaku izrečenu kaznu

(uključujući brisane osude)“, odgovorio sa odgovorom: „Ne.“, čime je, unatoč tome što je pod materijalnom i krivičnom odgovornosti svojim potpisom potvrdio da su informacije navedene u obrascima istinite i tačne, da razumije da može biti isključen iz razmatranja za imenovanje na položaj za koji se prijavio, odnosno da može biti razriješen sa sudijske ili tužilačke funkcije ukoliko se ustanovi da neki od podataka koje je dostavio nije tačan ili navodi na pogrešno zaključivanje, VSTV-u dostavio lažnu i nepotpunu informaciju, koja je bila od značaja prilikom razmatranja i odlučivanja o imenovanju tuženog na poziciju tužioca okružnog tužilaštva.

U drugostepenom disciplinskom postupku, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog, dok su kao osnovani ocijenjeni žalbeni prigovori UDT. Po ocjeni Drugostepene disciplinske komisije, Prvostepena disciplinska komisija je pravilno i potpuno utvrdila činjenično stanje, ali prilikom opredjeljenja za disciplinsku mjeru nije u dovoljnoj mjeri cijenila činjenice koje se tiču disciplinske odgovornosti, odnosno nije izvela objektivni zaključak da je utvrđeno ponašanje tuženog u koliziji sa obavljanjem tužilačke funkcije. Naime, po mišljenju Drugostepene disciplinske komisije, činjenica da je tuženi disciplinski prekršaj počinio sa direktnim umišljajem, odnosno da je bio svjestan svog postupanja i htio njegovo izvršenje, kao i utvrđena činjenica da je bio svjestan da bi njegova ranija osuđivanost eventualno mogla biti nešto loše u konkursnoj proceduri za mjesto za koje je aplicirao, kao i utvrđene pobude iz kojih je disciplinski prekršaj počinjen, te stepen zaštićenog dobra itekako je trebalo cijeniti prilikom izbora disciplinske mjere. Cijeni se isto tako da činjenica što tuženi u toku svoje četverogodišnje karijere nije ranije disciplinski odgovarao, te činjenica da je za prikriveno krivično djelo izrečena novčana sankcija od 900 KM, kao i činjenica da je to krivično djelo počinio kao student prava nisu činjenice od većeg značaja koje bi trebale značajno uticati da odabir adekvatne disciplinske mjere. Podcrtavajući kao jedan od uslova koje kandidati za nosioce pravosudnih funkcija moraju ispunjavati – profesionalnu nepristrasnost i visoke moralne kvalitete, Drugostepena disciplinska komisija primjećuje da samim prestankom pravnih posljedica osude ne znači nužno da je osuđena osoba ponovo stekla visoke moralne standarde, pa ukoliko se to primijeni na ovaj konkretan slučaj i činjenicu da je tuženi prikrio svoju raniju osuđivanost iako je to od njega izričito traženo, može se zaključiti da nije bio iskren i pošten kandidat u konkursnoj proceduri i da nije imao korektan odnos prema svojoj prošlosti, pozivajući se na zakonsku rehabilitaciju koja je tuženom povratila njegovu reputaciju, ali sigurno nije izbrisala njegovu prošlost u smislu da može negirati svoju osuđivanost i uskratiti podatke koje je trebalo unijeti u prijavu za mjesto tužioca.

Razmatrajući žalbu tuženog izjavljenu na drugostepenu disciplinsku odluku, VSTV ocjenjuje da je Drugostepena disciplinska komisija jasno obrazložila da je tuženi disciplinski prekršaj počinio kao kandidat za nosioca pravosudne funkcije, dakle kao diplomirani pravnik sa položenim pravosudnim ispitom koji je morao biti svjestan posljedica prikrivanja svoje ranije osuđivanosti, kao i toga da za nosioce pravosudnih funkcija važe viši standardi, zatim da je tuženi morao shvatiti zbog kojeg razloga je tu informaciju morao navesti u prijavnom obrascu, odnosno zašto je nije smio prikriti, te zaključuje da je, suprotno žalbenim navodima tuženog, postavljanje jasnog pitanja u obrascu imalo legitiman cilj i da ovaj obrazac nije u suprotnosti sa zakonima o krivičnom postupku, odnosno odredbama koje se odnose na brisanu osudu i rehabilitaciju. Kao pravilan stav, VSTV ocjenjuje i zaključak Drugostepene disciplinske komisije da tuženi nije bio iskren i pošten kandidat, da nije imao korektan odnos prema svojoj prošlosti i da je spriječio VSTV da bude informisano o njegovoj prošlosti, odnosno da je svojevoljno izabrao da u svom vlastitom interesu

tumači odredbe krivičnih zakona, kalkulišući u konkursnoj proceduri zarad vlastitog interesa, pa je samim tim u smislu ocjene dostojnosti obavljanja pravosudne funkcije, ovakvo ponašanje veći problem čak i od samog krivičnog djela za koje je osuđen.

U pogledu žalbenog prigovora kojim se ukazuje na dosadašnju disciplinsku praksu, VSTV ocjenjuje da je disciplinska praksa dosljedna u svim sličnim disciplinskim predmetima i ukazuje konkretno na disciplinsku odluku broj: 04-02-821/2011 kojom je kantonalni tužilac razriješen dužnosti nakon što je oglašen odgovornim također zbog disciplinskog prekršaja iz člana 57. tačka 19. Zakona zbog toga što u prijavnim obrascu za poziciju kantonalnog tužioca nije naveo podatak o svojoj ranijoj krivičnoj osuđivanosti, iako je bio rehabilitovan, odnosno krivična osuda u trenutku podnošenja prijavnog obrasca bila brisana. VSTV također konstatuje da je Drugostepena disciplinska komisija pravilno cijenila sve okolnosti na strani tuženog, te da nije našla osobito olakšavajućih okolnosti koje bi ukazivale na eventualno izricanje blaže mjere, suprotno stanovištu žalbe da bi pravilnija ocjena svih olakšavajućih okolnosti dovela do izricanja blaže disciplinske mjere.

B.20. NEISPUNJAVANJE OBAVEZE UČESTVOVANJA U OBLICIMA OBAVEZNOG STRUČNOG USAVRŠAVANJA ILI DRUGIH ZAKONOM PROPISANIH OBAVEZA

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 20. Zakona.

B.21. AKO NE POSTUPI U SKLADU S ODLUKOM O NJEGOVOM PRIVREMENOM UPUĆIVANJU U DRUGO TUŽILAŠTVO

U posmatranom periodu nije donesena nijedna disciplinska odluka kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 21. Zakona.

B.22. PONAŠANJE U SUDU ILI TUŽILAŠTVU I IZVAN SUDA ILI TUŽILAŠTVA KOJE ŠTETI UGLEDU TUŽILAČKE FUNKCIJE

U posmatranom periodu donesene su četiri konačne disciplinske odluke kojima je utvrđena disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 22. Zakona. Odlukama je utvrđena disciplinska odgovornost jednog glavnog tužioca i tri tužioca, jednog tužioca kantonalnog tužilaštva, jednog tužioca Tužilaštva BD BiH i jednog tužioca Tužilaštva BiH. Jedna konačna odluka je donesena u prvostepenom disciplinskom postupku, a ostale tri u drugostepenom disciplinskom postupku. Izrečena je jedna pismena opomena koja se ne

objavljuje, jedna javna opomena i dvije disciplinske mjere – smanjenje plate u iznosu od 10% na period od šest mjeseci.

U odluci ref.br. 22.1. jedna radnja tuženog (izdavanje prostorija advokatima koji su zastupali optužene protiv kojih je kantonalno tužilaštvo podiglo optužnice) je kvalifikovana kao dva disciplinska prekršaja (uz ovaj i kao disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 23. Zakona - bilo kakvo drugo ponašanje koje predstavlja ozbiljno kršenje službene dužnosti ili dovodi u pitanje povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet tužilaštva).

Odlukom ref.broj 22.4. utvrđena su dva disciplinska prekršaja, ali su radnje prekršaja odvojene. Prvostepena odluka kojom je tuženoj izrečena disciplinska mjera – javna opomena, je po žalbi UDT, preinačena drugostepenom disciplinskom odlukom i tuženoj je pooštrena disciplinska mjera i izrečeno smanjenje plate u iznosu od 10% na period od šest mjeseci, uz obrazloženje da je prvostepena disciplinska komisija propustila da cijeni da su u pitanju dva potpuno raznovrsna disciplinska prekršaja koja je tužena učinila sa umišljajem.

Odlukom 22.3 drugostepena disciplinska komisija je ublažila kaznu tuženoj i smanjila visinu sankcije sa 30 na 10% iznosa plate, posebno cijeneći olakšavajuće okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj počinjen.

Ref.	BROJ I DATUM ODLUKE	POZICIJA NOSIOCA PRAVOSUDNE FUNKCIJE	VRSTA KONAČNE DISCIPLINSKE ODLUKE	DRUGI DISCIPLINSKI PREKRŠAJI OBUHVATĀENI ODLUKOM	IZREČENA DISCIPLINSKA MJERA
22.1	04-07-6-149-8/2020 od 02.06.2020.	Glavni tužilac kantonalnog tužilaštva	Drugostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaji iz člana 57.tč.9. i 23.	Javna opomena
22.2	04-07-6-207-1/2018 od 8.1.2018.	Tužilac kantonalnog tužilaštva	Prvostepena disciplinska odluka	-	Pismena opomena koja se javno ne objavljuje
22.3	04-07-6-612-5/2019 od 26.03.2019.	Tužiteljica tužilaštva BD BiH	Drugostepena disciplinska odluka	-	Smanjenje plate za iznos od 10% u periodu od šest mjeseci
22.4	04-07-6-812-20/2019 od 18.09.2019.	Tužilac tužilaštva BiH	Drugostepena disciplinska odluka	Disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 8. Zakona	Smanjenje plate za 10% na period od šest mjeseci

9.2. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-149-8/2020 od 02.06.2020. godine odbija se kao neosnovana žalba tuženog, glavnog tužioca kantonalnog tužilaštva i potvrđuje Odluka Prvostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-149-4/2020 od 19.02.2020. godine, kojom je utvrđena odgovornost tuženog za disciplinske prekršaje člana 57. tač. 9., 22. i 23. jer je:

1. neposredno nakon preuzimanja dužnosti glavnog tužioca kantonalnog tužilaštva, po osnovu ugovora o zakupu iznajmljivao svoj poslovni prostor advokatima koji su u svojstvu branilaca zastupali optužena lica u krivičnim postupcima protiv kojih je kantonalno tužilaštvo podiglo optužnice, pa je svojim postupanjem mogao dovesti do percipiranog ili potencijalnog sukoba interesa i eventualnih situacije koje su mogle zahtijevati izuzeće kantonalnog tužilaštva u predmetima u kojima se kao branioci pojavljivali pomenuti advokati, čime je počinio disciplinske prekršaje iz člana 57. tač. 22. i 23. Zakona;

2. postupajući u dva predmeta kantonalnog tužilaštva prekršio obavezu efikasnog postupanja po pritužbama izjavljenim na naredbe o neprovođenju istrage, kako je utvrđeno obaveznim uputstvom Federalnog tužilaštva, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. stav 9. Zakona. Tuženom je za počinjenje navedenih prekršaja izrečena disciplinska mjera – javna opomena.

Opredjeljujući se za disciplinsku mjeru javna opomena, prethodno cijeneći sve principe i pravila iz člana 59. Zakona, a u vezi sa kriterijima koji su utvrđeni navedenim Smjernicama, Drugostepena disciplinska komisija je, prije svega, imala u vidu, stepen odgovornosti odnosno da je tuženi navedeni disciplinske prekršaje počinio u svjesnom nehatu, zatim da je tuženi ovom odlukom utvrđena odgovornost za počinjena tri disciplinska prekršaja, kao i njihove posljedice. Pravno tumačenje odnosa disciplinski tuženog tužioca prema učinjenom prekršaju disciplinska komisija je tumačila shodno odredbama Krivičnog zakona ,prema kojem prekršaj može bit učinjen umišljajno i to: kad je učinilac bio svjestan svog djela i htio njegovo učinjenje (direktni umišljaj), ili kad je bio svjestan da zbog njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je pristao na njeno nastupanje (eventualni umišljaj), odnosno učinjen iz nehata kada je učinilac bio svjestan da zbog njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti (svjesni nehat) ili kada nije bio svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice, iako je prema okolnostima i prema svojim osobnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti (nesvjesni nehat). Ovakvo shvatanje je Komisija shodno izvela iz materijalno krivičnog instituta umišljaja i nehata s obzirom na činjenicu da Zakonom o VSTV-u BiH, a niti Poslovníkom VSTV-a BiH, ovaj materijalni institut nije regulisan.

Kao olakšavajuće okolnosti cijenjene su činjenicu da tuženi nije ranije disciplinski odgovarao, činjenicu koju je tuženi isticao tokom postupka, da nije išao u prostorije koje su bile predmet zakupa za vrijeme trajanja zakupnog odnosa, da je postupak zaključivanja sporazuma o priznanju krivnje (u vezi sa predmetima iz tačke 2. u kojima su zastupnici optuženog bili navedeni advokati) uređen na način da o njemu odlučuje kolegij odsjeka, da nije bilo značajnih posljedica u vezi sa radnjama počinjenog disciplinskog prekršaja, zatim i činjenicu da je tuženi svojevóljno pokrenuo proceduru raskida spornog ugovora o zakupu. Posebno je cijinjena opterećenost i dobri rezultati rada tuženog.

U odluci se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija prilikom odabira disciplinske mjere imala u vidu i dosadašnju politiku disciplinskog sankcionisanja, te je uzimajući u obzir sve okolnosti na strani tuženog, zaključila da će se izrečenom disciplinskom mjerom prema tuženom u potpunosti osigurati pravičnost i dosljednost disciplinskog sankcionisanja nosilaca pravosudnih funkcija i da je uvjerena da tuženom nije neophodno izricati težu disciplinsku mjeru.

Protiv odluke Prvostepene disciplinske komisije tuženi je blagovremeno izjavio žalbu zbog povrede pravila postupka koja je imala uticaj na donošenje zakonite i pravilne odluke, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Drugostepena disciplinska komisija je sve navode iz žalbe tuženog odbila i potvrdila prvostepenu odluku.

22.2. Odlukom Prvostepene disciplinske komisije za tužioce broj: 04-07-6-207-1/2018 od 8.1.2018. godine prihvata se u cjelini Sporazum o zajedničkoj saglasnosti i utvrđuje da je tuženi, tužilac kantonalnog tužilaštva, odgovoran što je u službenim prostorijama tužilaštva, odnosno u kancelariji u kojoj radi dozvolio neovlaštenoj osobi pristup službenim prostorijama tužilaštva i službenoj odjeći namijenjenoj isključivo za nošenje u sudnici, kao i njeno fotografisanje u službenom prostoru i odjeći, iako je morao biti svjestan da je takvo postupanje suprotno dostojanstvu i dignitetu funkcije koju obavlja, te takvim nepromišljenim postupkom prouzrokovao objavljivanje fotografija u javnosti, čime je omalovažio tužilačku funkciju, narušio ugled tužilaštva u kojem radi kao i ugled pravosuđa u cjelini, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 22. Zakona. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se javno ne objavljuje. Prilikom predlaganja disciplinske mjere, kao olakšavajuće okolnosti cijenjeno je da je disciplinski prekršaj počinjen iz nehata, zatim dosadašnji rad i ponašanje tuženog, činjenica da protiv tuženog do sada nije pokretan postupak ispitivanja ni utvrđivanja disciplinske odgovornosti. Posebno je cijenjeno priznanje tuženog, dato prije nego je UDT-u podnesena pritužba, iskreno kajanje tuženog te iskazivanje spremnosti da preuzme odgovornost i snosi posljedice učinjenog, te visok stepen saradnje tuženog sa UDT i demonstracija volje za sklapanje Sporazuma.

Stranke nisu našle naročite otežavajuće okolnosti na strani tuženog, obzirom da su sporne fotografije intervencijom tuženog odmah po saznanju za iste uklonjene sa privatnog FB profila na kojem su objavljene i iste nisu preuzete i objavljene putem javnih medija, čime je spriječeno narušavanje ugleda tužilaštva u široj javnosti.

U argumentaciji o adekvatnosti predložene disciplinske mjere, Prvostepena disciplinska komisija navodi da je uzela u obzir prirodu i težinu počinjenog disciplinskog prekršaja, posljedice, stepen odgovornosti tuženog, olakšavajuće okolnosti kao i kriterije propisane Smjericama, mada se u obrazloženju odluke konkretno ne cijeni težina disciplinskog prekršaja, niti elaborira stav u pogledu eventualne posljedice i vjerovatnoće da će tuženi ponoviti disciplinski prekršaj, a što su u skladu sa Smjericama kriteriji koji trebaju biti ispunjeni u smislu ocjene adekvatnosti najblaže disciplinske mjere.

22.3. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-612-5/2019 od 26.03.2019. godine djelimično se uvažava žalba tužene, tužiteljice tužilaštva BD BiH, te se preinačava Odluka Prvostepene disciplinske komisije broj: 04-07-6-612-1/2019 od 03.01.2019. godine u pogledu izrečene disciplinske mjere, pa se tako tuženoj za počinjeni disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 22. Zakona, izriče disciplinska mjera - smanjenje plate za iznos od 10% u periodu od šest mjeseci, dok se u preostalom dijelu potvrđuje navedena odluka Prvostepene disciplinske komisije.

Pobijanom odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđena je odgovornost tužene za navedeni disciplinski prekršaj jer je na glavnom pretresu u krivičnom predmetu neprofesionalnim i neprimjerenim ponašanjem iskazala nepoštivanje prema sudu, odnosno odbijala da se pokori naređenjima i upozorenjima sudije usmjerenim ka održavanju reda u sudnici zbog čega joj je postupajući sudija izrekao kaznu u iznosu od 1.000 KM i udaljio iz sudnice te glavni pretres odložio na neodređeno vrijeme. Prvostepena disciplinska komisija je utvrdila da je tužena postupala sa eventualnim umišljajem, te joj je u skladu sa principima iz člana 59. Zakona i kriterijima iz Smjernica, a imajući u vidu i činjenicu da je tužena i ranije odgovarala za isti disciplinski prekršaj (za koji joj je izrečena disciplinska mjera – pismena opomena koja se ne objavljuje), te da se u konkretnom slučaju radi o “svojevrsnom recidivu”, izrekla disciplinsku mjeru smanjenja plate u iznosu od 30% u periodu od šest mjeseci. Od olakšavajućih okolnosti Prvostepena disciplinska komisija je cijenila porodične, lične prilike koje se odnose na činjenicu da je samohrana majka, kao i da je od strane suda već sankcionisana novčanom kaznom, te dugogodišnje radno iskustvo tužene u pravosuđu i iskazan visok stepen posvećenosti i stručnosti. U odluci Prvostepene disciplinske komisije navodi se da je tužena istovremeno povrijedila odredbe 4., 5. i 5.6. Kodeksa tužilačke etike.

Tužena je protiv navedene odluke Prvostepene disciplinske komisije izjavila žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri koju smatra prestrogom, ističući da Prvostepena disciplinska komisija nije u dovoljnoj mjeri cijenila stepen odgovornosti tužene, težinu disciplinskog prekršaja i okolnosti pod kojima je prekršaj počinjen, te naglašavajući da njeno ponašanje u sudnici nije bilo bahato i da je nastojala postupajućem sudiji ukazati na njegovo neodgovarajuće ponašanje.

Drugostepena disciplinska komisija je preinačila pobijanu odluku u pogledu visine izrečene mjere utvrđujući da izrečena disciplinska mjera u prvostepenom postupku nije proporcionalna težini počinjenog disciplinskog prekršaja, kao ni stepenu odgovornosti tužene. Komisija pri tome navodi da olakšavajućim okolnostima nije dat odgovarajući značaj i to da je riječ o počinjenju jednog disciplinskog prekršaja, uzimajući u obzir težinu, stepen disciplinske odgovornosti, okolnosti koje prate način izvršenja zatim karakter i obilježja prekršaja, kao i činjenicu da je tužena već novčano kažnjena za isti događaj. Drugostepena disciplinska komisija je posebno cijenila činjenicu da od vremena počinjenja prekršaja nije bilo narušavanja procesne discipline pred sudom, niti bilo kakvog sličnog ponašanja.

22.4. Odlukom Drugostepene disciplinske komisije za tužioce broj: 04-07-6-812-20/2019 od 18.09.2019. godine usvaja se žalba UDT, te se preinačava Odluka Prvostepene disciplinske komisije za tužioce, broj: 04-07-6-812-14/2019 od 24.06.2019. godine, u pogledu izrečene disciplinske mjere, tako da se tuženom, tužiocu Tužilaštva Bosne i Hercegovine za počinjene disciplinske prekršaje iz člana 57. tč. 22. i 8. Zakona izriče disciplinska mjera - smanjenje plate za 10% na period od šest mjeseci. Žalba tuženog je ovom odlukom odbijena kao neosnovana. Navedenom odlukom Prvostepene disciplinske komisije utvrđeno je da je tuženi odgovoran za navedene disciplinske prekršaje, jer je:

1. na neprimjeren način u izjavi za medije komentarisao sud čime je narušio i ugrozio povjerenje javnosti u nepristrasnost i integritet suda i istovremeno narušio ugled vlastite tužilačke funkcije, čime je počinio disciplinski prekršaj iz člana 57. tačka 22. Zakona;

2. postupajući u predmetu u kojem je, prema navodima optužnice, koruptivnim krivičnim djelima stečena značajna protivpravna imovinska korist, propustio da u roku (čije je produženje na zahtjev tuženog odobreno od strane suda) podnese žalbu na oslobađajuću presudu u ovom predmetu, čime je počinio disciplinski prekršaj propisan članom 57. tačka 8. Zakona.

U pobijanoj odluci se navodi da je tuženi istovremeno povrijedio i odredbe 2.1., 4.2., 4.3. i 5.5. Kodeksa tužilačke etike. Tuženom je izrečena disciplinska mjera – javna opomena. U obrazloženju pobijane odluke se navodi da je Prvostepena disciplinska komisija prilikom izricanja disciplinske mjere kao olakšavajuću okolnost uzela u obzir da je tuženi tužilac sa dugogodišnjim radnim iskustvom, koji do sada nije disciplinski sankcionisan, dok je kao otežavajuća okolnost cijenjena posljedica disciplinskih prekršaja koja se ogleda u utvrđenoj činjenici da je tuženi za medije dao komentar koji ugrožava povjerenje javnosti u rad jednog pravosudnog organa, odnosno što je propustio blagovremeno uložiti žalbu na presudu suda usljed čega je naknadno dostavljena žalba odbačena kao neblagovremena.

Na navedenu odluku Prvostepene disciplinske komisije, žalbu je izjavio UDT zbog odluke o izrečenoj disciplinskoj mjeri, sa prijedlogom da se tuženom izrekne disciplinska mjera smanjenja plate, a tuženi je izjavio žalbu bez konkretizacije žalbenih razloga sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači te utvrdi da tuženi nije odgovoran za disciplinske prekršaje koji su mu disciplinskom tužbom stavljeni na teret.

Drugostepena disciplinska komisija ocjenjuje da je u prvostepenom disciplinskom postupku pravilno utvrđeno činjenično stanje, te da je Prvostepena disciplinska komisija pravilno zaključila da je tuženi u pogledu disciplinskog prekršaja navedenog pod tačkom 1. izrazio svoje lično nezadovoljstvo predmetnom presudom na način koji nije prikladan jednom nosiocu pravosudne funkcije, odnosno tuženi se ponašao na način koji šteti ugledu tužilačke funkcije, kao i pogledu disciplinskog prekršaja navedenog pod tačkom 2. gdje propuštanje da se žalba izjavi u produženom roku, u konkretnom slučaju, dovodi u pitanje princip legaliteta krivičnog gonjenja i predstavlja povredu ugleda tužilačke funkcije.

Drugostepena disciplinska komisija je ocijenila da je, prilikom određivanja disciplinske mjere, Prvostepena disciplinska komisija propustila da cijeni da su u pitanju dva potpuno raznovrsna disciplinska prekršaja i subjektivni odnos tuženog spram počinjenih disciplinskih prekršaja, direktni umišljaj za tačku 1. odluke i eventualni umišljaj za tačku 2. pobijane odluke, iz kojih razloga smatra da je disciplinska mjera - javna opomena neproporcionalna broju i težini počinjenih disciplinskih prekršaja i stepenu disciplinske odgovornosti tuženog, iz kog razloga se usvojila žalba tužioca i preinačila pobijanu odluku na način da je tuženom za počinjene disciplinske prekršaje, izrekla disciplinsku mjeru - smanjenje plate za 10% na period od šest mjeseci. Drugostepena disciplinska komisija ne argumentuje posebno na osnovu kojih kriterija je cijenjena adekvatnost visine i perioda trajanja disciplinske mjere smanjenja plate.

B.23. BILO KAKVO DRUGO PONAŠANJE KOJE PREDSTAVLJA OZBILJNO KRŠENJE
SLUŽBENE DUŽNOSTI ILI DOVODI U PITANJE POVJERENJE JAVNOSTI U
NEPRISTRASNOST I KREDIBILITET TUŽILAŠTVA

U posmatranom periodu donesene su dvije disciplinske odluke kojima se utvrđuje disciplinska odgovornost za prekršaj iz člana 57. tačka 23. Zakona, ali su obje svrstane u druge odjeljke ove analize – B.4. i B.22.